I

(Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava je obvezna)

DIREKTIVE

DIREKTIVA 2009/138/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 25. novembra 2009

o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II)

(prenovitev)

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti členov 47(2) in 55 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora [1],

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe [2],

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Potrebne so številne bistvene spremembe Prve direktive Sveta 73/239/EGS z dne 24. julija 1973 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti neposrednega zavarovanja razen življenjskega zavarovanja [3]; Direktive Sveta 78/473/EGS z dne 30. maja 1978 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o sozavarovanju na ravni Skupnosti [4]; Direktive Sveta 87/344/EGS dne 22. junija 1987 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o zavarovanju stroškov postopka [5]; Druge direktive Sveta 88/357/EGS z dne 22. junija 1988 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o neposrednem zavarovanju razen življenjskega zavarovanja, ki opredeljuje določbe za učinkovito uresničevanje svobode opravljanja storitev [6]; Direktive Sveta 92/49/EGS z dne 18. junija 1992 o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o neposrednem zavarovanju razen življenjskega zavarovanja (tretja direktiva o premoženjskem zavarovanju) [7]; Direktive 98/78/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. oktobra 1998 o dopolnilnem nadzoru nad zavarovalnicami v zavarovalniški skupini [8]; Direktive 2001/17/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. marca 2001 o reorganizaciji in prenehanju zavarovalnic [9]; Direktive 2002/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. novembra 2002 o življenjskem zavarovanju [10]; in Direktive 2005/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2005 o pozavarovanju [11]. Zaradi jasnosti bi bilo treba navedene direktive prenoviti.

(2) Da bi poenostavili začetek opravljanja in opravljanje dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja, je treba odpraviti največje razlike med zakoni držav članic glede pravil, ki veljajo za zavarovalnice in pozavarovalnice. Zato bi bilo treba zagotoviti pravni okvir, da bodo zavarovalnice in pozavarovalnice opravljale zavarovalne dejavnosti po vsem notranjem trgu, zaradi česar bodo zavarovalnice in pozavarovalnice s sedežem v Skupnosti lažje pokrivale povezana tveganja in obveznosti v Skupnosti.

---

(1) UL C 224, 30.8.2008, str. 11.

(2) Mnenje Evropskega parlamenta z dne 22. aprila 2009 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 10. novembra 2009.

(3) UL L 228, 16.8.1973, str. 3.

(4) UL L 151, 7.6.1978, str. 25.

(5) UL L 185, 4.7.1987, str. 77.

(6) UL L 172, 4.7.1988, str. 1.

(7) UL L 228, 11.8.1992, str. 1.

(8) UL L 330, 5.12.1998, str. 1.

(9) UL L 110, 20.4.2001, str. 28.

(10) UL L 345, 19.12.2002, str. 1.

(11) UL L 323, 9.12.2005, str. 1.

(3) V interesu pravilnega delovanja notranjega trga je, da se vzpostavijo usklajena pravila v zvezi z nadzorom zavarovalniških skupin in, za zaščito upnikov, v zvezi z reorganizacijo in postopki prenehanja zavarovalnic.

(4) Primerno je, da določene zavarovalnice, ki nudijo zavarovalne storitve, niso vključene v sistem, ki ga vzpostavlja ta direktiva, in sicer zaradi svoje velikosti, pravnega statusa, narave – ker so tesno povezane z javnim sistemi zavarovanja – ali zaradi posebnih storitev, ki jih nudijo. Poleg tega je zaželeno, da se izključijo določene institucije v več državah članicah, katerih dejavnost pokriva samo zelo ozek sektor in je z zakonom omejena na določeno ozemlje ali na določene osebe.

(5) Zelo majhne zavarovalnice, ki izpolnjujejo določene pogoje, med drugim njihov dohodek iz bruto premij ni višji od pet milijonov EUR, so izključene iz področja uporabe te direktive. Vendar bi morale vse zavarovalnice in pozavarovalnice, ki že imajo licenco na podlagi te direktive, še naprej poslovati z licenco po izvedbi te direktive. Podjetjem, ki so izključena iz področja uporabe te direktive, bi moralo biti omogočeno izvajanje temeljnih svoboščin, ki jih zagotavlja Pogodba. Ta podjetja lahko prosijo za dovoljenje na podlagi te direktive, da bi bila upravičena do enotne licence, ki jo ta direktiva predvideva.

(6) Državam članicam bi moralo biti omogočeno zahtevati, da se podjetja, ki izvajajo zavarovalne ali pozavarovalne posle in ki so izključena iz obsega te direktive, registrirajo. Države članice tudi lahko zahtevajo bonitetni in pravni nadzor za ta podjetja.

(7) Direktiva Sveta 72/166/EGS z dne 24. aprila 1972 o približevanju zakonodaje držav članic o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil in o izvajanju obveznosti zavarovanja takšne odgovornosti ([1]); Sedma direktiva Sveta 83/349/EGS z dne 13. junija 1983 o konsolidiranih računovodskih izkazih, ki temelji na členu 54(3)(g) Pogodbe ([2]); Druga direktiva Sveta 84/5/EGS z dne 30. decembra 1983 o približevanju zakonodaje držav članic o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil ([3]); Direktiva 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov ([4]); ter Direktiva 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij ([5]) določajo splošna pravila na področjih računovodstva, zavarovanja avtomobilske odgovornosti, finančnih instrumentov in kreditnih institucij in dajejo opredelitve pojmov na teh področjih. Primerno je, da se nekatere izmed opredelitev pojmov, določenih v navedenih direktivah, uporabljajo za namene te direktive.

(8) Za začetek opravljanja zavarovalniških dejavnosti ali dejavnosti pozavarovanja mora biti potrebno predhodno dovoljenje. Zato je treba določiti pogoje in postopek za izdajo tega dovoljenja ter za zavrnitev.

(9) Direktive, ki jih ta direktiva razveljavlja, ne določajo nobenih pravil v zvezi z obsegom poslov pozavarovanja, za izvajanje katerih je zavarovalnica lahko pooblaščena. Vsa pravila v zvezi s tem morajo določiti države članice.

(10) Sklicevanja na zavarovalnice in pozavarovalnice v tej direktivi se nanašajo tudi na lastne zavarovalnice in lastne pozavarovalnice, razen kadar za njih obstajajo posebne določbe.

(11) Ker ta direktiva predstavlja bistven instrument za doseganje notranjega trga, bi se moralo zavarovalnicam in pozavarovalnicam, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, dovoliti opravljanje katere koli ali vseh dejavnosti v vsej Skupnosti, in sicer z ustanovitvijo podružnic ali zagotavljanjem storitev. Zato je primerno, da se doseže taka uskladitev, ki je potrebna in zadostna za dosego medsebojnega priznavanja dovoljenj in nadzornih sistemov, s tem pa enotnega dovoljenja, ki je veljavno po vsej Skupnosti in ki omogoča, da nadzor nad podjetjem izvaja matična država članica.

(12) Direktiva 2000/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. maja 2000 o približevanju zakonodaje držav članic o zavarovanju avtomobilske odgovornosti (Četrta direktiva o zavarovanju avtomobilske odgovornosti) ([6]) določa pravila za imenovanje pooblaščencev za obravnavo odškodninskih zahtevkov. Ta pravila bi se morala uporabljati za namene te direktive.

(13) Pozavarovalnice bi morale svoje cilje omejiti na dejavnosti pozavarovanja in s tem povezane dejavnosti. Ta zahteva pozavarovalnici ne bi smela preprečiti, da nadaljuje z dejavnostmi, kot so svetovanje na področju statistike ali aktuarstva, analize tveganj ali raziskovalne dejavnosti za stranke. Vključuje lahko tudi funkcijo holdinga in dejavnosti v zvezi z dejavnostjo finančnega sektorja v smislu točke 2(8) Direktive 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu ([7]). Ta zahteva v nobenem primeru ne omogoča izvajanja nepovezanih bančnih in finančnih dejavnosti.

([1]) UL L 103, 2.5.1972, str. 1.
([2]) UL L 193, 18.7.1983, str. 1.
([3]) UL L 8, 11.1.1984, str. 17.
([4]) UL L 145, 30.4.2004, str. 1.
([5]) UL L 177, 30.6.2006, str. 1.
([6]) UL L 181, 20.7.2000, str. 65.
([7]) UL L 35, 11.2.2003, str. 1.

(14) Zaščita imetnikov polic predpostavlja, da za zavarovalnice in pozavarovalnice veljajo učinkovite zahteve glede solventnosti, katerih posledica je učinkovita razporeditev kapitala v Evropski uniji. Glede na razvoj trga sedanji sistem ni več primeren. Zato je treba uvesti nov regulativni okvir.

(15) V skladu z najnovejšimi spremembami na področju upravljanja tveganj in v okviru Mednarodnega združenja zavarovalniških nadzornikov, Mednarodnega odbora za računovodske standarde in Mednarodnega aktuarskega združenja ter spričo najnovejšega razvoja v drugih finančnih sektorjih bi bilo treba sprejeti ekonomski pristop na osnovi tveganja, ki bo spodbujal zavarovalnice in pozavarovalnice, da pravilno merijo in obvladujejo svoja tveganja. Usklajevanje bi bilo treba izboljšati z zagotavljanjem posebnih pravil za vrednotenje sredstev in obveznosti, vključno z zavarovalno-tehničnimi rezervacijami.

(16) Glavni cilj ureditve in nadzora zavarovalnic in pozavarovalnic je primerna zaščita imetnikov polic in upravičencev. Izraz upravičenec krije vsako fizično ali pravno osebo, ki je upravičena do pravice na podlagi pogodbe o zavarovanju. Finančna stabilnost ter pravični in stabilni trgi so drugi cilji ureditve in nadzora zavarovanja in pozavarovanja, ki bi jih prav tako bilo treba upoštevati, vendar pa ne bi smeli ogroziti glavnega cilja.

(17) Ureditev solventnosti s to direktivo naj bi dodatno izboljšala varstvo imetnikov polic. Vključevala bo zahtevo, da države članice zagotovijo nadzornim organom sredstva za izpolnjevanje obveznosti, določenih v tej direktivi. To zajema vse potrebne zmogljivosti, vključno s finančnimi in človeškimi viri.

(18) Nadzorni organi držav članic bi morali zato razpolagati z vsemi sredstvi, ki so potrebna za zagotovitev pravilnega poslovanja zavarovalnic in pozavarovalnic na celotnem ozemlju Skupnosti iz naslova pravice do ustanavljanja ali svobode opravljanja storitev. Da se zagotovi učinkovitost nadzora, bi morali biti vsi ukrepi, ki jih sprejmejo nadzorni organi, sorazmerni z naravo, obsegom in zahtevnostjo tveganj, povezanih s poslovanjem zavarovalnice ali pozavarovalnice, ne glede na pomen zadevnega podjetja za splošno finančno stabilnost za trg.

(19) Ta direktiva ne bi smela biti preobremenjujoča za majhne in srednje velike zavarovalnice. Eden od načinov za dosego tega cilja je ustrezna uporaba načela sorazmernosti. To načelo bi moralo veljati tako za zahteve glede zavarovalnic in pozavarovalnic kot za izvajanje nadzornih pooblastil.

(20) Ta direktiva zlasti ne bi smela biti preobremenjujoča za zavarovalnice, ki so specializirane v zagotavljanju posebnih vrst zavarovanj ali storitev za posebne segmente strank, ter bi morala prepoznati, da je takšen način specializacije dragoceno orodje za uspešno in učinkovito obvladovanje tveganja. Za uresničitev tega cilja ter ustrezno uporabo načela sorazmernosti bi bilo treba predvideti določbo, ki posebej omogoča podjetjem, da uporabljajo lastne podatke pri kalibraciji parametrov v modulih tveganja za standardno formulo zahtevanega solventnostnega kapitala.

(21) Ta direktiva bi morala upoštevati tudi posebno naravo lastnih zavarovalnic in pozavarovalnic. Ker krijejo le tveganja industrijske ali trgovinske skupine, kateri pripadajo, bi bilo treba poskrbeti za ustrezen pristop, ki bo v skladu z načelom sorazmernosti upošteval naravo, obseg in kompleksnost njihovega poslovanja.

(22) Pri nadzoru dejavnosti pozavarovanja bi bilo treba upoštevati posebne značilnosti pozavarovalnic, zlasti njihovo globalno naravo in dejstvo, da so njihovi imetniki polic sami zavarovalnice in pozavarovalnice.

(23) Nadzorni organi bi morali imeti možnost, da od zavarovalnic in pozavarovalnic pridobijo informacije, ki jih potrebujejo za nadzor, vključno, če je primerno, z informacijami, ki jih je javnosti razkrila zavarovalnica ali pozavarovalnica v finančnih poročilih, pri kotaciji ter v skladu z drugimi pravnimi ali predpisanimi zahtevami.

(24) Nadzorni organi matične države članice bi morali biti odgovorni za spremljanje finančne trdnosti zavarovalnic in pozavarovalnic. V ta namen bi morali izvajati redne preglede in ocene.

(25) Nadzornim organom bi moralo biti omogočeno upoštevanje učinkov prostovoljnih kodeksov ravnanja in preglednosti na upravljanje tveganja in upravljanje sredstev, ki jih zadevne institucije spoštujejo pri poslovanju z nereguliranimi ali alternativnimi naložbenimi instrumenti.

(26) Izhodišče za primernost količinskih zahtev v zavarovalniškem sektorju je zahtevani solventnostni kapital. Nadzorni organi bi morali zato biti pooblaščeni, da zahtevanemu solventnostnemu kapitalu naložijo kapitalski pribitek samo v izjemnih okoliščinah v primerih, navedenih v tej direktivi, po postopku nadzornega pregleda. Standardna formula za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala naj bi odražala profil tveganj večine zavarovalnic in pozavarovalnic. Vendar pa v nekaterih primerih standardizirani pristop ne odraža ustrezno zelo specifičnega profila tveganj podjetja.

(27) Uvedba kapitalskega pribitka je izjemna v smislu, da bi jo bilo treba uporabiti le kot ukrep v skrajnem primeru, če so drugi nadzorni ukrepi neučinkoviti ali neprimerni. Poleg tega bi bilo treba izraz izjemen razumeti v smislu posebnega položaja vsakega podjetja in ne v zvezi s številom kapitalskih pribitkov, predvidenih na specifičnem trgu.

(28) Kapitalski pribitek bi bilo treba ohraniti, dokler se okoliščine, v katerih je bil uveden, ne izboljšajo. V primeru večjih pomanjkljivosti v popolnem ali delnem notranjem modelu ali v primeru pomembnih nepravilnosti upravljanja bi morali nadzorni organi zagotoviti, da zadevno podjetje stori vse, da odpravi pomanjkljivosti, ki so privedle do naložitve kapitalskega pribitka. Vendar, če standardizirani pristop ne ustrezno odraža zelo specifičnega profila tveganj podjetja, se kapitalski pribitek lahko ohrani v naslednjih letih.

(29) Nekatera tveganja je mogoče ustrezno obravnavati samo z zahtevami glede upravljanja in ne s količinskimi zahtevami, razvidnimi iz zahtevanega solventnostnega kapitala. Za ustrezno upravljanje zavarovalnice in za regulativni sistem je torej potreben učinkovit sistem upravljanja.

(30) Sistem upravljanja vključuje funkcijo upravljanja tveganj, funkcijo skladnosti, funkcijo notranje revizije in aktuarsko funkcijo.

(31) Funkcija je upravna sposobnost opravljati določeno nalogo upravljanja. Opredelitev določene funkcije podjetju ne preprečuje, da se svobodno odloči, kako bo to funkcijo organiziralo v praksi, razen če je to v tej direktivi določeno drugače. To ne bi smelo voditi do neupravičeno obremenjujočih zahtev, saj je treba upoštevati naravo, obseg in zahtevnost dejavnosti podjetja. Zato bi moralo biti mogoče, da te funkcije opravlja lastno osebje podjetja, podjetje pa se lahko zanaša tudi na svetovanje zunanjih strokovnjakov ali pa delo odda zunanjim izvajalcem v okviru omejitev, določenih s to direktivo.

(32) Poleg tega bi moralo biti omogočeno, da v malih in manj kompleksnih podjetjih ena oseba ali organizacijska enota opravlja več kot eno funkcijo, z izjemo funkcije notranje revizije.

(33) Funkcije, vključene v sistem upravljanja, se štejejo za ključne funkcije in posledično tudi za pomembne in kritične funkcije.

(34) Vse osebe, ki izvajajo ključne funkcije, bi morale biti sposobne in primerne. Vendar bi morale zahteve glede obveščanja nadzornega organa veljati le za nosilce ključnih funkcij.

(35) Za namene ocenjevanja zahtevane ravni usposobljenosti bi se kot dodatni dejavniki morale upoštevati strokovne kvalifikacije in izkušnje tistih, ki dejansko vodijo podjetje ali imajo druge ključne funkcije.

(36) Vse zavarovalnice in pozavarovalnice bi morale zaradi svojega specifičnega profila tveganj kot sestavni del poslovne strategije izvajati redno ocenjevanje svojih solventnostnih potreb (lastna ocena tveganj in solventnosti). Za to oceno ni potreben razvoj notranjega modela niti ta ocena ne služi za izračun zahtevanega kapitala, ki ni zahtevani solventnostni kapital ali minimalni zahtevani kapital. Rezultate vsake ocene bi morali sporočiti nadzornemu organu, in sicer kot del informacij, ki jih je treba zagotoviti za namene nadzora.

(37) Da se zagotovi učinkovit nadzor nad funkcijami ali dejavnostmi, ki jih opravljajo zunanji izvajalci, je bistvenega pomena, da imajo nadzorni organi zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki najema zunanje izvajalce, dostop do vseh zadevnih podatkov, ki jih ima ponudnik storitve, dane v zunanje izvajanje, ne glede na to, ali je ta reguliran ali nereguliran subjekt, ter pravico do izvajanja pregledov na mestu samem. Da se upošteva razvoj trga in zagotovi, da so pogoji za zunanje izvajanje še naprej izpolnjeni, bi morali biti nadzorni organi obveščeni še pred dajanjem kritičnih ali pomembnih funkcij oziroma dejavnosti v zunanje izvajanje. Te zahteve bi morale upoštevati delo skupnega foruma in so skladne z veljavnimi pravili in praksami v bančnem sektorju ter z Direktivo 2004/39/ES in njeno uporabo za kreditne institucije.

(38) Da bi zagotovile preglednost, bi morale zavarovalnice in pozavarovalnice najmanj enkrat letno javnosti razkriti bistvene informacije o svoji solventnosti in finančnem stanju - to pomeni, da se jih da na voljo javnosti brezplačno v tiskani ali elektronski obliki. Podjetjem bi moralo biti dovoljeno, da lahko dodatne informacije razkrijejo javnosti prostovoljno..

(39) Treba bi bilo omogočiti izmenjavo podatkov med nadzornimi organi ter organi ali telesi, ki na podlagi svoje funkcije pomagajo krepiti stabilnost finančnega sistema. Zato je treba opredeliti pogoje, pod katerimi so te izmenjave informacij mogoče. Kjer je informacije dovoljeno razkriti samo z izrecnim soglasjem nadzornih organov, bi bilo treba tem organom omogočiti, da po potrebi svoje soglasje pogojujejo z izpolnjevanjem strožjih pogojev.

(40) Treba je spodbujati konvergentnost nadzora, ne samo v zvezi z nadzornimi orodji, temveč tudi v zvezi z nadzornimi praksami. Odbor evropskih nadzornikov za zavarovanja in poklicne pokojnine (CEIOPS), ustanovljen s Sklepom Komisije 2009/79/ES [1], bi moral imeti v zvezi s tem pomembno vlogo in redno poročati Evropskemu parlamentu in Komisiji o doseženem napredku.

[1] UL L 25, 29.1.2009, str. 28.

(41) Namen informacij in poročil, ki jih bo CEIOPS predložil v zvezi s kapitalskimi pribitki, ni preprečiti njihovo uporabo, ki jo omogoča ta direktiva, ampak prispevati k višji stopnji nadzornega zbliževanja med nadzornimi organi v različnih državah članicah v zvezi z uporabo kapitalskih pribitkov.

(42) Da omejijo upravno breme in se izognejo podvajanju nalog, bi morali nadzorni organi in nacionalni statistični uradi sodelovati in si izmenjevati informacije.

(43) Zaradi okrepitve nadzora zavarovalnic in pozavarovalnic ter zaščite imetnikov polic bi morali zakoniti revizorji v smislu Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze [1] nemudoma sporočiti vsako dejstvo, ki bi lahko resno vplivalo na finančno stanje ali upravno organizacijo zavarovalnice ali pozavarovalnice.

(44) Zavarovalnice, ki opravljajo dejavnosti življenjskega in neživljenjskega zavarovanja, bi morale te dejavnosti upravljati ločeno, da bi zavarovale interese imetnikov življenjskih zavarovalnih polic. Zlasti bi morale za te zavarovalnice veljati enake kapitalske zahteve, kot veljajo za ustrezno zavarovalniško skupino, ki jo sestavljata zavarovalnica za življenjsko zavarovanje in zavarovalnica za neživljenjsko zavarovanje, ob upoštevanju povečane prenosljivosti kapitala v primeru sestavljenih zavarovalnic.

(45) Ocena finančnega položaja zavarovalnic in pozavarovalnic bi morala temeljiti na trdnih ekonomskih načelih in optimalno uporabiti informacije, ki jih zagotovijo finančni trgi, ter splošno razpoložljive podatke o zavarovalniških tehničnih tveganjih. Zlasti bi morala na ekonomski oceni celotne bilance stanja temeljiti zahtevana solventnost.

(46) Standardi vrednotenja za namene nadzora bi morali biti skladni z razvojem na področju mednarodnega računovodstva, kolikor je to mogoče, da se omeji upravno breme za zavarovalnice in pozavarovalnice.

(47) V skladu s tem pristopom bi se morale kapitalske zahteve kriti z lastnimi sredstvi, ne glede na to ali gre za bilančne ali zunajbilančne postavke. Ker vsi finančni viri ne zagotavljajo pokritja izgube v primeru prenehanja poslovanja in pri običajnem poslovanju, bi bilo treba lastna sredstva razvrstiti v tri stopnje skladu z merili kakovosti, znesek lastnih sredstev, ki izpolnjujejo pogoje za kritje kapitalskih zahtev pa je treba temu primerno omejiti. Omejitve, ki veljajo za postavke lastnih sredstev, bi se morale uporabljati samo za določitev solventnega stanja zavarovalnic in pozavarovalnic, ne bi pa smele nadalje omejevati svobode teh podjetij v zvezi z notranjim upravljanjem kapitala.

(48) Na splošno so sredstva, prosta vseh predvidljivih obveznosti, na voljo za nadomestitev izgub zaradi neugodnih poslovnih nihanj tako v primeru rednega poslovanja kot tudi v primeru prenehanja. Zato bi bilo treba največji del presežka sredstev glede na obveznosti, kakor so ovrednotena v skladu z načeli iz te direktive, obravnavati kot visoko kakovostni kapital (stopnja 1).

(49) Niso vsa sredstva v podjetju prosta omejitev. V nekaterih državah članicah so posebni proizvodi izvor nekaterih ločenih struktur skladov, na podlagi katerih ima določeni razred imetnikov polic večje pravice glede sredstev v svojem lastnem skladu. Čeprav so ta sredstva vključena v izračun presežka sredstev glede na obveznosti za namene lastnih sredstev, dejansko ne morejo biti na voljo za obvladovanje tveganj izven ločenega sklada. V skladu z ekonomskim pristopom je treba oceno potreb po lastnih sredstvih prilagoditi, da bi odražala različno naravo sredstev, ki so del ločene ureditve. Podobno bi moral izračun zahtevanega solvetnostnega kapitala odražati manjše združevanje ali razpršenost v zvezi s temi ločenimi sredstvi.

(50) Trenutna praksa v določenih državah članicah je, da zavarovalniške družbe prodajajo proizvode življenjskega zavarovanja, v okviru katerih imetniki polic in upravičenci prispevajo k tveganemu kapitalu družbe v zameno za del donosa od prispevkov ali za takšen donos v celoti. Tako zbran dobiček predstavlja presežna sredstva, ki so v lasti pravne osebe, v kateri nastanejo.

(51) Presežek sredstev bi bilo treba vrednotiti v skladu z gospodarskim pristopom, ki ga določa ta direktiva. V zvezi s tem ne bi zadostovalo zgolj napotilo na vrednotenje presežka sredstev v zakonsko predpisanih letnih računovodskih izkazih. V skladu z zahtevami za lastna sredstva bi morala za presežna sredstva veljati merila iz te direktive o razvrstitvi po stopnjah. To med drugim pomeni, da bi bilo treba za kapital stopnje 1 šteti samo presežek sredstev, ki izpolnjuje zahteve glede razvrstitve v stopnjo 1.

[1] UL L 157, 9.6.2006, str. 87.

(52) Družbe za vzajemno zavarovanje ali družbe, ki delujejo po načelu vzajemnosti, s spremenljivimi prispevki, lahko zaprosijo svoje člane za dodatne prispevke (dodatni pozivi članom), da bi povečale znesek finančnih sredstev, ki jih imajo na voljo za nadomestitev izgub. Ti dodatni pozivi članom lahko predstavljajo pomemben vir financiranja za družbe za vzajemno zavarovanje ali družbe, ki delujejo po načelu vzajemnosti, tudi ko se te družbe soočajo z neugodnimi poslovnimi nihanji. Zato bi bilo treba priznati te dodatne pozive članom kot dodatne postavke lastnih sredstev in jih obravnavati z vidika solventnosti. Zlasti v primeru družb za vzajemno zavarovanje ali družb, ki delujejo po načelu vzajemnosti s spremenljivimi prispevki, lastnikov ladij, ki zavarujejo le tržno tveganje, je bila uporaba dodatnih pozivov članom dolgo ustaljena praksa, za katero velja posebna ureditev izterjave; odobreni znesek iz teh pozivov članom bi bilo treba obravnavati kot kakovostni kapital (stopnja 2). Podobno, v primeru drugih družb za vzajemno zavarovanje ali družb, ki delujejo po načelu vzajemnosti, kjer so dodatni pozivi članom podobne kakovosti, bi bilo treba odobreni znesek iz teh pozivov članom obravnavati kot kakovosten kapital (stopnja 2).

(53) Da bi zavarovalnicam in pozavarovalnicam omogočile izpolnjevanje obveznosti do imetnikov polic in upravičencev, bi morale države članice od njih zahtevati, da oblikujejo ustrezne zavarovalno-tehnične rezervacije. Da bi dosegli boljšo primerljivost in preglednost, bi morali biti načela ter aktuarske in statistične metodologije, na katerih temelji izračun teh zavarovalno-tehničnih rezervacij, usklajeni po vsej Skupnosti.

(54) Izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij bi moral biti skladen z vrednotenjem sredstev in drugih obveznosti, s trgom in v skladu z mednarodnim razvojem na področju računovodstva in nadzora.

(55) Vrednost tehničnih rezervacij bi morala torej ustrezati znesku, ki bi ga zavarovalnica ali pozavarovalnica morala plačati, če bi svoje pogodbene pravice in obveznosti nemudoma prenesla na drugo podjetje. Zato bi morala vrednost tehničnih rezervacij ustrezati znesku, ki bi ga druga zavarovalnica ali pozavarovalnica (referenčno podjetje) pričakovano zahtevala za prevzem ter izpolnitev zavarovalnih in pozavarovalnih obveznosti. Znesek zavarovalno-tehničnih rezervacij bi moral odražati značilnosti osnovnega zavarovalnega portfelja. Informacije o podjetju, na primer informacije v zvezi z upravljanjem zahtevkov in ustreznimi stroški, bi se zato lahko uporabile za njihov izračun samo, če zavarovalnicam in pozavarovalnicam omogočajo, da bolje odražajo značilnosti osnovnega zavarovalnega portfelja.

(56) Predpostavke glede referenčnega podjetja, ki naj bi prevzelo ter izpolnilo zavarovalne in pozavarovalne obveznosti, bi bilo treba uskladiti v vsej Skupnosti. Zlasti bi bilo treba kot del presoje vpliva izvajalnih ukrepov analizirati in nato uskladiti na ravni Skupnosti predpostavke glede referenčnega podjetja, ki določajo, ali je treba, in v kakšnem obsegu, pri izračunu marže za tveganjeupoštevati učinke razpršenosti.

(57) Za namene izračunavanja tehničnih rezervacij bi moralo biti dovolijeno uporabljati utemeljene interpolacije in ekstrapolacije iz neposredno ugotovljivih tržnih vrednosti.

(58) Pričakovana trenutna vrednost zavarovanja odgovornosti se izračuna na podlagi najnovejših in verodostojnih informacij ter realnih predvidevanj, ob upoštevanju finančnih garancij in opcij v zavarovalnih ali pozavarovalnih pogodbah, in sicer za pridobitev ekonomske ocene obveznosti zavarovanja ali pozavarovanja. Uporaba učinkovitih in usklajenih aktuarskih metodologij bi morala biti zahtevana.

(59) Za odražanje posebnega položaja malih in srednje velikih podjetij bi bilo treba zagotoviti poenostavljene pristope k izračunu zavarovalno-tehničnih rezervacij.

(60) Nadzorni režim bi moral zagotoviti na tveganje občutljivo zahtevo, ki temelji na izračunu pričakovanj za zagotovitev pravilnega in pravočasnega posredovanja nadzornega organa (zahtevani solventnostni kapital), ter najnižjo stopnjo varnosti, pod katero znesek finančnih virov ne sme pasti (zahtevani minimalni kapital). Obe kapitalski zahtevi bi bilo treba uskladiti po vsej Skupnosti, da bi dosegli enotno raven zaščite imetnikov polic. Za dobro delovanje te direktive bi bila potrebna primerna stopnja poseganja med zahtevanim solventnostim kapitalom in zahtevanim minimalnim kapitalom.

(61) Da bi omilili morebitne nepotrebne procikline učinke na finančni sistem in preprečili, da bi bile zavarovalnice in pozavarovalnice neupravičeno prisiljene povečati dodatni kapital ali prodati svoje naložbe kot rezultat neugodnih gibanj na finančnih trgih, bi moral modul tržnega tveganja standardne formule za zahtevani solventnostni kapital

vključevati mehanizem simetričnega prilagajanja spremembam ravni cen delnic. Poleg tega, v primeru izjemnih padcev na finančnih trgih in v primeru, če ta mehanizem simetričnega prilagajanja ne bi omogočil zavarovalnicam in pozavarovalnicam, da izpolnjujejo zahtevo glede solventnostnega kapitala, bi bilo treba vključiti določbo, na podlagi katere bi lahko nadzorni organi podaljšali obdobje, v katerem morajo zavarovalnice in pozavarovalnice ponovno vzpostaviti raven primernih lastnih sredstev za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala.

(62) Zahtevani solventnostni kapital bi moral odražati raven primernih lastnih sredstev, ki zavarovalnicam in pozavarovalnicam omogoča pokritje znatnih izgub ter imetnikom polic in upravičencem daje razumno zagotovilo, da bodo izplačila izvršena, ko zapadejo.

(63) Da bodo imele zavarovalnice in pozavarovalnice vedno primerna lastna sredstva za zahtevani solventnostni kapital ob upoštevanju morebitnih sprememb profila tveganja, bi morale zahtevani solventnostni kapital izračunati najmanj letno, ga redno spremljati in preračunati vsakič, ko se njihov profil tveganja občutneje spremeni.

(64) Za spodbujanje dobrega obvladovanja tveganja in uskladitev predpisanih kapitalskih zahtev z industrijskimi praksami bi bilo treba zahtevani solventnostni kapital določiti kot ekonomski kapital, ki ga morajo imeti zavarovalnice in pozavarovalnice za zagotovitev, da pride do zloma samo enkrat na vsakih 200 primerov oziroma da obstaja 99,5 % verjetnost, da bodo ta podjetja v naslednjih 12 mesecih lahko izpolnila svoje obveznosti do imetnikov polic in upravičencev. Ta ekonomski kapital je treba izračunati na podlagi resničnega profila tveganj teh podjetij, ob upoštevanju vpliva tehnik za zmanjševanje morebitnega tveganja in učinkov razpršenosti.

(65) Treba bi bilo zagotoviti določitev standardne formule za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala, ki bo zavarovalnicam in pozavarovalnicam omogočala oceno njihovega ekonomskega kapitala. Za strukturo standardne formule bi bilo treba sprejeti modularni pristop, kar pomeni, da se posamezna izpostavljenost vsaki kategoriji tveganja v prvem koraku oceni, v drugem koraku pa sešteje. Če uporaba parametrov podjetja omogoča, da se resnični profil tveganj iz zavarovalne pogodbe bolje odraža, bi bilo treba to omogočiti, pod pogojem, da so takšni parametri izpeljani z uporabo standardizirane metodologije.

(66) Za odražanje posebnega položaja malih in srednje velikih podjetij bi bilo treba zagotoviti poenostavljene pristope k izračunu zahtevanega solventnostnega kapitala v skladu s standardno formulo.

(67) Novi pristop, ki temelji na tveganju, načeloma ne vključuje koncepta količinskih naložbenih omejitev in meril o izpolnjevanju pogojev za sredstva. Vendar pa bi bilo treba omogočiti uvedbo naložbenih omejitev in meril o izpolnjevanju pogojev za sredstva za obravnavanje tveganj, ki jih podmodul standardne formule ne krije v zadostni meri.

(68) V skladu s pristopom k zahtevanemu solventnostnemu kapitalu, ki je usmerjen k tveganju, bi bilo treba omogočiti, da se v posebnih okoliščinah namesto standardne formule uporabijo delni ali popolni notranji modeli za izračun te zahteve. Da bi imetnikom polic in upravičencem zagotovili ustrezno raven zaščite, bi bilo treba za takšne notranje modele pridobiti predhodno nadzorno dovoljenje na podlagi usklajenih postopkov in standardov.

(69) Če je znesek upravičenih osnovnih lastnih sredstev pod zahtevanim minimalnim kapitalom, bi bilo treba dovoljenje zavarovalnicam in pozavarovalnicam odvzeti, če v kratkem času niso zmožne ponovno zagotoviti zneska upravičenih osnovnih lastnih sredstev na ravni zahtevanega minimalnega kapitala.

(70) Zahtevani minimalni kapital bi moral predstavljati najnižjo raven, pod katero se finančna sredstva ne bi smela zmanjšati. To raven je treba izračunati v skladu z enostavno formulo, za katero velja najnižja ali najvišja vrednost na podlagi zahtevanega solventnostnega kapitala, temelječega na tveganju, da se omogoči postopno povečanje nadzornega posredovanja, in temeljiti mora na podatkih, ki jih je mogoče podvreči reviziji.

(71) Zavarovalnice in pozavarovalnice bi morale imeti dovolj kakovostna sredstva, ki bi zadostovala za pokritje vseh finančnih potreb. Vse naložbe zavarovalnic in pozavarovalnic bi bilo treba upravljati v skladu z načelom „preudarne osebe“.

(72) Države članice od zavarovalnic ali pozavarovalnic ne bi smele zahtevati, da svoja sredstva naložijo v določene kategorije sredstev, ker bi bila lahko taka zahteva nezdružljiva z liberalizacijo pretoka kapitala po členu 56 Pogodbe.

(73) Treba je prepovedati določbe, ki državam članicam omogočajo, da zahtevajo zastavo sredstev, ki pokrivajo zavarovalno-tehnične rezervacije zavarovalnice ali pozavarovalnice, in sicer ne glede na obliko tovrstne zahteve, ko je zavarovatelj pozavarovan pri zavarovalnici ali pozavarovalnici, pooblaščeni v skladu s to direktivo, ali pri zavarovalnici iz tretje države, če se nadzorni režim te tretje države šteje za enakovrednega.

(74) Pravni okvir do sedaj ni zagotovil niti podrobnih meril za skrbno oceno predlagane pridobitve niti postopka za njihovo uporabo. Zato je treba pojasniti merila in postopek skrbne ocene, da se zagotovijo potrebna pravna varnost, jasnost in predvidljivost ocenjevalnega postopka ter njegovih rezultatov. Ta merila in postopke uvajajo določbe Direktive 2007/44/ES. Kar zadeva zavarovanje in pozavarovanje, bi bilo treba te določbe zato kodificirati in vključiti v to direktivo.

(75) Zato je ključnega pomena, da so ti postopki in skrbne ocene čim bolj usklajeni na ravni Skupnosti. Vendar določbe o kvalificiranih deležih državam članicam ne bi smele preprečevati, da zahtevajo, da se nadzorni organi obvestijo o pridobitvi deležev, ki ne dosegajo pragov iz teh določb, če država članica v ta namen ne določi več kot enega dodatnega praga v višini pod 10 %. Prav tako ne bi smele te določbe preprečevati nadzornim organom, da določijo splošne smernice o tem, kdaj naj bi taki deleži zagotavljali pomemben vpliv.

(76) Zaradi povečane mobilnosti državljanov Unije se zavarovanje avtomobilske odgovornosti vedno pogosteje ponuja tudi prek meja. Za zagotovitev trajnega pravilnega delovanja sistema zelene karte in sporazumov med nacionalnimi biroji za avtomobilsko zavarovanje je primerno, da lahko države članice od zavarovalnic, ki na svojem ozemlju zagotavljajo avtomobilsko zavarovanje z opravljanjem storitev, zahtevajo, da se združijo in sodelujejo pri financiranju nacionalnega biroja ter pri ustanovitvi jamstvenega sklada v tej državi članici. Država članica, v kateri se opravljajo storitve, bi morala od podjetij, ki ponujajo zavarovanje avtomobilske odgovornosti, zahtevati, da imenujejo zastopnika na njenem ozemlju, ki zbira vse potrebne informacije v zvezi z odškodninskimi zahtevki in ki zastopa zadevno podjetje.

(77) V okviru notranjega trga je v interesu imetnikov polic, da bi imeli dostop do čim širšega izbora zavarovalnih proizvodov, ki so na voljo v Skupnosti. Država članica, v kateri je prisotno tveganje, ali država članica obveznosti bi morala zato zagotoviti, da zavarovalnicam nič ne preprečuje, da bi na njenem ozemlju tržile vse zavarovalne proizvode, ki se prodajajo v Skupnosti, dokler niso v nasprotju s predpisi, ki varujejo javno dobro, ki veljajo v tej državi članici, in če javno dobro ni zavarovano s pravili matične države članice.

(78) Treba bi bilo določiti sistem sankcij, ki se naložijo, če v državi članici, v kateri je prisotno tveganje, ali državi članici obveznosti zavarovalnica ne upošteva določb, ki varujejo javno dobro.

(79) Na notranjem trgu zavarovalniških poslov imajo potrošniki večjo in pestrejšo izbiro pogodb. Če naj imajo popolne koristi od te raznolikosti in večje konkurence, bi bilo potrošnikom treba zagotoviti vse potrebne informacije, preden sklenejo pogodbo, v času veljavnosti pogodbe pa jim je treba omogočiti, da izberejo pogodbo, ki najbolje zadovoljuje njihove potrebe.

(80) Zavarovalnica, ki ponuja pogodbe o zavarovanju pomoči, bi morala razpolagati s sredstvi, ki omogočajo, da v primernem roku zagotovi povračila v naravi, ki jih ponuja. Treba bi bilo sprejeti posebne določbe za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala in najnižjega zneska zahtevanega minimalnega kapitala, ki bi ga moralo takšno podjetje imeti.

(81) Učinkovito opravljanje sozavarovanja na ravni Skupnosti za dejavnosti, za katere je verjetno, da jih zaradi njihove narave ali velikosti krije mednarodno sozavarovanje, bi bilo treba pospešiti z zadostnim usklajevanjem za preprečitev izkrivljanja konkurence in razlik pri obravnavanju. V zvezi s tem bi morala vodilna zavarovalnica oceniti škodne zahtevke in določiti znesek zavarovalnotehničnih rezervacij. Poleg tega bi bilo treba zagotoviti posebno sodelovanje na področju sozavarovanja na ravni Skupnosti med nadzornimi organi držav članic ter med temi organi in Komisijo.

(82) Za zaščito zavarovancev bi bilo treba uskladiti nacionalno zakonodajo v zvezi z zavarovanjem stroškov postopka. Vsa navzkrižja interesov, ki izhajajo zlasti iz dejstva, da zavarovalnica krije drugo osebo ali krije osebo v zvezi s stroški postopka in drugo vrsto zavarovanja, bi bilo treba preprečiti v največji možni meri oziroma jih je treba razrešiti. V ta namen je na različne načine mogoče doseči ustrezno raven zaščite imetnikov polic. Ne glede na sprejeto rešitev bi bilo treba interes oseb, ki imajo kritje stroškov postopka, zaščititi z ustreznimi zaščitnimi ukrepi.

(83) Nasprotja med zavarovanci in zavarovalnicami glede pravnih stroškov bi bilo treba rešiti na najpravičnejši in najhitrejši način. Zato je primerno, da države članice zagotovijo postopek arbitraže ali postopek, ki ponuja primerljiva zagotovila.

(84) V nekaterih državah članicah je zasebno ali prostovoljno zdravstveno zavarovanje delna ali popolna alternativa zdravstvenemu kritju, ki ga zagotavljajo sistemi socialne varnosti. Posebna narava takšnega zdravstvenega zavarovanja ga razlikuje od drugih vrst škodnega zavarovanja in življenjskega zavarovanja, če je treba zagotoviti, da imajo imetniki polic učinkovit dostop do zasebnega zavarovanja

ali prostovoljno sklenjenega zdravstvenega zavarovanja ne glede na starost ali profil tveganj. Zaradi narave in družbenih posledic pogodb o zdravstvenem zavarovanju bi morali imeti nadzorni organi države članice, v kateri je prisotno tveganje, možnost, da zahtevajo sistematično obveščanje o splošnih in posebnih zavarovalnih pogojih v primeru zasebnega ali prostovoljnega zdravstvenega zavarovanja, da bi preverili, ali so take pogodbe delna ali popolna alternativa zdravstvenemu kritju, ki ga zagotavlja sistem socialne varnosti. Tako preverjanje ne sme biti pogoj za trženje proizvodov.

(85) V ta namen so nekatere države članice sprejele posebne določbe. Za zaščito javnega dobra bi morala obstajati možnost sprejetja ali ohranitve takih zakonskih določb, če ne gre za neupravičeno omejevanje pravice do ustanavljanja ali svobode opravljanja storitev in se pri tem razume, da bi bilo potrebno take določbe uporabljati na enak način. Te zakonske določbe se lahko po naravi razlikujejo glede na pogoje v vsaki državi članici. Cilj varovanja javnega dobra se lahko doseže tudi tako, da se od podjetij, ki ponujajo zasebno zdravstveno zavarovanje ali sklenitev prostovoljnega zdravstvenega zavarovanja, zahteva, da ponujajo standardne police v skladu s kritjem, predvidenim v programih obvezne socialne varnosti s premijsko stopnjo do predpisanega maksimuma in da sodelujejo v programih odškodnin za izgube. Nadalje je mogoče zahtevati, da je tehnična podlaga zasebnega zdravstvenega zavarovanja ali prostovoljno sklenjenega zdravstvenega zavarovanja podobna kot podlaga za življenjsko zavarovanje.

(86) Države članice gostiteljice bo morale imeti možnost, da od vsake zavarovalnice, ki na njihovem ozemlju na lastno odgovornost ponuja obvezno zavarovanje za nesreče pri delu, zahtevajo izpolnjevanje posebnih določb njihove nacionalne zakonodaje o takem zavarovanju. Vendar pa se ta zahteva ne bi smela uporabljati za določbe v zvezi s finančnim nadzorom, ki bi morale ostati v izključni odgovornosti matične države članice.

(87) V nekaterih državah članicah zavarovalniške transakcije sploh niso predmet posredne obdavčitve, večina pa obračunava posebne davke in druge oblike prispevkov, vključno z dodatnimi davščinami za odškodninske organe. Sestava takih davkov in prispevkov ter njihove stopnje, ki se uporabljajo v posameznih državah članicah, se znatno razlikujejo. Zaželeno je, da bi odpravili razlike, ki med državami članicami povzročajo izkrivljanje konkurence na področju zavarovalniških storitev. Dokler to področje ne bo usklajeno, je mogoče ta problem obvladovati z davčnimi sistemi in drugimi oblikami prispevkov, ki jih določajo države članice, kjer obstaja tveganje, ali države članice, kjer so bile prevzete obveznosti, pri čemer morajo države članice poskrbeti za to, da se bodo omenjeni davki in prispevki tudi pobrali.

(88) Države članice, ki ne uporabljajo Uredbe (ES) št. 593/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o pravu, ki se uporablja za pogodbena obligacijska razmerja (Rim I) [1], bi morale v skladu s to direktivo uporabljati določbe navedene uredbe, da določijo, katero pravo se uporablja za zavarovalne pogodbe, ki sodijo na področje uporabe člena 7 navedene uredbe.

(89) Za upoštevanje mednarodnih vidikov pozavarovanja bi bilo treba določiti možnost sklenitve mednarodnih sporazumov s tretjo državo, katerih namen je opredelitev sredstev nadzora nad subjekti pozavarovanja, ki opravljajo dejavnost na ozemlju vsake pogodbenice. Poleg tega bi bilo treba določiti prilagodljiv postopek za omogočanje presoje enakovrednosti pravil skrbnega in varnega poslovanja s tretjimi državami na ravni Skupnosti, da se izboljša liberalizacija storitev pozavarovanja v tretjih državah z ustanavljanjem ali čezmejnim zagotavljanjem storitev.

(90) Zaradi posebne narave končnih pozavarovalnih dejavnosti bi morale države članice zagotoviti, da lahko zavarovalnice in pozavarovalnice, ki sklepajo pogodbe končnega pozavarovanja ali izvajajo dejavnosti končnega pozavarovanja, ustrezno opredelijo, izmerijo in nadzorujejo nevarnosti, ki izhajajo iz teh pogodb ali poslov.

(91) Treba bi bilo sprejeti ustrezna pravila za namenske družbe, ki prevzamejo tveganja zavarovalnic in pozavarovalnic, čeprav same niso zavarovalnice ali pozavarovalnice. Izterljivi zneski namenskih družb bi se morali šteti kot odbitne količine na podlagi pozavarovanja ali pogodb o retrocesiji.

(92) Za namenske družbe, ki so pridobile dovoljenje pred 31. oktobrom 2012, bi morala veljati zakonodaja države članice, ki je namensko družbo odobrila. Da bi se izognili regulativni arbitraži, pa bi morale za vsako novo dejavnost, ki jo takšna namenska družba začne po 31. oktobru 2012, veljati določbe te direktive.

(93) Zaradi vse bolj čezmejne narave zavarovalništva bi bilo treba razlike med ureditvijo namenskih družb, za katere veljajo določbe te direktive, v posameznih državah članicah čim bolj zmanjšati, pri tem pa upoštevati njihove nadzorne strukture.

(94) V zvezi z namenskimi družbami bi bilo potrebno nadaljnje delo, pri čemer je treba upoštevati delo, opravljeno v drugih finančnih sektorjih.

(95) Ukrepi v zvezi z nadzorom zavarovalnic in pozavarovalnic v zavarovalniški skupini bi morali organom, ki nadzirajo zavarovalnico ali pozavarovalnico, omogočiti, da oblikujejo boljšo presojo njenega finančnega stanja.

[1] UL L 177, 4.7.2008, str. 6.

(96) Takšen nadzor skupine bi moral v potrebnem obsegu upoštevati zavarovalne holdinge in mešane zavarovalne holdinge. Vendar pa ta direktiva nikakor ne bi smela pomeniti, da morajo države članice izvajati nadzor teh zavarovalnic, ki se obravnavajo posamezno.

(97) Medtem ko nadzor posameznih zavarovalnic in pozavarovalnic ostaja bistveno načelo zavarovalniškega nadzora, je treba določiti, katera podjetja zajema nadzor na ravni skupin.

(98) V skladu z zakonodajo Skupnosti in nacionalno zakonodajo se zavarovalnice, zlasti vzajemne družbe in družbe, ki delujejo po načelu vzajemnosti, ne bi smele združevati v koncerne ali skupine prek kapitalskih vezi, temveč močnih in trajnih formalnih razmerij, temelječih na pogodbenem razmerju ali drugem dejanskem priznanju, ki zagotavlja finančno solidarnost med temi podjetji. Če ima skupina prevladujoč vpliv zaradi centralizirane koordinacije, bi bilo treba ta podjetja nadzirati v skladu z enakimi pravili, ki veljajo za skupine, nastale s kapitalskimi povezavami, da se dosežejo ustrezna raven zaščite imetnikov polic in enaki pogoji za vse skupine.

(99) Nadzor skupine bi morale v vsakem primeru veljati na ravni končnega matičnega podjetja, ki ima sedež v Skupnosti. Vendar bi morale države članice svojim nadzornim organom dovoliti, da nadzor skupine izvajajo v omejenem številu nižjih ravni, kjer se to zdi potrebno.

(100) Za zavarovalnice in pozavarovalnice, ki tvorijo del skupine, je treba izračunati solventnost na ravni skupine.

(101) Pri konsolidiranem zahtevanem solventnostnem kapitalu skupine bi bilo treba upoštevati skupno razpršenost tveganj za vse zavarovalnice in pozavarovalnice v skupini, da se ustrezno oceni izpostavljenost skupine tveganjem.

(102) Zavarovalnice in pozavarovalnice, ki pripadajo skupini, bi morale imeti možnost zaprositi za odobritev notranjega modela, ki se uporablja za izračun solventnosti na ravni skupine in na posameznih ravneh.

(103) Nekatere določbe te direktive izrecno predvidevajo posredovanje CEIOPS ali posvetovanje z njim, vendar to odboru CEIOPS ne bi smelo preprečiti, da posreduje ali ponudi nasvet tudi v zvezi z drugimi določbami.

(104) Ta direktiva predvideva inovativen nadzorni model, kjer je osrednja vloga dodeljena nadzorniku skupine, posamezni nadzorniki pa kljub temu ohranijo pomembno vlogo. Odgovornost nadzornikov je v skladu z njihovimi dolžnostmi in pristojnostmi.

(105) Vsi imetniki polic in upravičenci bi morali biti deležni enake obravnave, ne glede na njihovo državljanstvo ali prebivališče. V ta namen bi morala vsaka država članica zagotoviti, da ukrepi, ki jih sprejme nadzorni organ, ki ima nacionalna pooblastila za opravljanje te funkcije, niso v nasprotju z interesi države članice oziroma imetnikov polic in upravičencev iz te države članice. Pri poravnavi zahtevkov in ob prenehanju poslovanja bi bilo treba sredstva razdeliti enakopravno vsem zadevnim imetnikom polic, ne glede na njihovo državljanstvo in prebivališče.

(106) Treba je zagotoviti, da se lastna sredstva znotraj skupine primerno razdelijo in da so na voljo za zaščito imetnikov polic in upravičencev, kjer je to potrebno. V ta namen bi morale zavarovalnice in pozavarovalnice znotraj skupine imeti zadostna lastna sredstva za kritje svojega zahtevanega solventnostnega kapitala.

(107) Vsi nadzorniki, vključeni v nadzor skupine, bi morali biti sposobni razumeti sprejete odločitve, zlasti če jih je sprejel nadzornik skupine. Vse bistvene informacije, ki jih ima eden od nadzornikov, bi bilo treba takoj, ko so na voljo, posredovati še drugim nadzornikom, da se jim omogoči oblikovanje mnenja na osnovi enakih informacij. Če zadevni nadzorniki ne morejo doseči dogovora, bi se za rešitev vprašanja lahko pridobilo strokovno mnenje odbora CEIOPS.

(108) Na solventnost hčerinske zavarovalnice ali pozavarovalnice zavarovalnega holdinga, zavarovalnice ali pozavarovalnice tretje države lahko vplivajo finančni viri skupine, katere del je, in porazdelitev finančnih virov znotraj te skupine. Zato bi morali imeti nadzorni organi sredstva za izvajanje nadzora skupine in sprejemanje ustreznih ukrepov na ravni zavarovalnice ali pozavarovalnice, če je njena solventnost ogrožena ali bi lahko bila ogrožena.

(109) Koncentracije tveganja in transakcije znotraj skupine bi lahko vplivale na finančni položaj zavarovalnic in pozavarovalnic. Zato bi morali imeti nadzorni organi možnost, da izvajajo nadzor nad takimi koncentracijami tveganj in transakcijami znotraj skupine, pri čemer upoštevajo naravo razmerij med reguliranimi in nereguliranimi osebami, vključno z zavarovalnimi holdingi in mešanimi zavarovalnimi holdingi, in da sprejmejo ustrezne ukrepe na ravni zavarovalnice ali pozavarovalnice, če je njena solventnost ogrožena ali bi lahko bila ogrožena.

(110) Zavarovalnice in pozavarovalnice znotraj skupine bi morale imeti ustrezne sisteme upravljanja, ki bi morali biti predmet nadzornega pregleda.

(111) Vse zavarovalne in pozavarovalne skupine, ki so predmet nadzornega pregleda, bi morale imeti nadzornika skupine, izbranega izmed sodelujočih nadzornih organov. Pravice in dolžnosti nadzornika skupine bi morale vključevati ustrezno usklajevanje in pristojnosti odločanja. Organi, ki sodelujejo pri nadzoru zavarovalnic in pozavarovalnic, ki pripadajo isti skupini, bi morali vzpostaviti načine usklajevanja.

(112) Glede na vse večje pristojnosti nadzornikov skupine bi bilo treba zagotoviti, da meril za izbiro tega nadzornika ne bo mogoče poljubno obiti. Zlasti v primerih, ko se nadzornik skupine določi na podlagi strukture skupine ter relativne pomembnosti dejavnosti zavarovalnic in pozavarovalnic na različnih trgih, transakcij znotraj skupine in pozavarovanja v skupini pri ocenjevanju njihove relativne pomembnosti na posameznem trgu ne bi smeli upoštevati dvojno.

(113) Pri nadzoru skupine bi morali v kolegiju nadzornikov (kolegij) sodelovati nadzorni organi iz vseh držav članic, kjer imajo sedeže zavarovalnice iz skupine. Vsi bi morali imeti dostop do informacij, ki so na voljo drugim nadzornim organom v kolegiju, in biti dejavno ter trajno udeleženi pri odločanju. Treba bi bilo vzpostaviti sodelovanje med organi, odgovornimi za nadzor zavarovalnic in pozavarovalnic, ter tudi med temi organi in organi, odgovornimi za nadzor podjetij, ki delujejo v drugih finančnih sektorjih.

(114) Dejavnosti kolegija bi morale biti sorazmerne z naravo, obsegom in zahtevnostjo tveganj, ki so del poslov vseh podjetij v skupini, ter s čezmejno razsežnostjo. Kolegij bi moral tudi zagotoviti, da sodelovanje, izmenjava informacij in postopki posvetovanja med nadzornimi organi kolegija potekajo učinkovito in v skladu s to direktivo. Nadzorni organi naj bi se v kolegiju usklajevali glede odločitev in tesno sodelovali pri izvajanju nadzora skupine na podlagi usklajenih meril.

(115) Ta direktiva bi morala določati posvetovalno vlogo odbora CEIOPS. Mnenje, ki ga odbor CEIOPS posreduje zadevnemu nadzorniku, za slednjega pri sprejemu odločitve ne bi smelo biti zavezujoče. Zadevni nadzornik pri sprejemanju odločitve to mnenje v celoti upošteva in obrazloži morebitno občutno odstopanje od njega.

(116) Za zavarovalnice in pozavarovalnice, ki so del skupine, katere sedež je zunaj Skupnosti, bi morale veljati enakovredne in ustrezne ureditve za nadzor skupine. Zato je treba zagotoviti preglednost pravil in izmenjavo informacij z organi tretjih držav v vseh zadevnih okoliščinah. Da se zagotovi usklajen pristop k ugotavljanju in ocenjevanju enakovrednosti zavarovalniškega in pozavarovalniškega nadzora v tretjih državah, bi bilo treba uvesti določbo, ki Komisiji omogoča sprejeti zavezujočo odločitev glede enakovrednosti režimov solventnosti tretjih držav. Oceno enakovrednosti za tretje države, glede katerih Komisija ni sprejela odločitve, bi moral opraviti nadzornik skupine po posvetovanju z drugimi zadevnimi nadzornimi organi.

(117) Ker nacionalna zakonodaja v zvezi z reorganizacijskimi ukrepi in postopki prenehanja ni usklajena, je primerno, da se v okviru notranjega trga zagotovi vzajemno priznavanje reorganizacijskih ukrepov in predpisov držav članic, ki urejajo prenehanje zavarovalnic, v zvezi z zavarovalnicami in potrebnim sodelovanjem, ob upoštevanju potrebe po enotnosti, univerzalnosti, usklajevanju in javnosti za takšne ukrepe ter enakovrednega obravnavanja in zaščite zavarovalnih upnikov.

(118) Treba bi bilo zagotoviti, da so reorganizacijski ukrepi, ki jih sprejme pristojni organ države članice za ohranitev ali obnovitev finančne trdnosti zavarovalnice in v največji možni meri preprečitev prenehanja zavarovalnice, popolnoma učinkoviti na celotnem območju Skupnosti. Vendar pa to ne bi smelo vplivati na učinke reorganizacijskih ukrepov in postopkov prenehanja v razmerju do tretjih držav.

(119) Razlikovati bi bilo treba med pristojnimi organi za namene reorganizacijskih ukrepov in postopkov prenehanja ter nadzornimi organi zavarovalnic.

(120) Opredelitev „podružnice“ za namene insolventnosti bi morala, v skladu z obstoječimi načeli insolventnosti, upoštevati enojno pravno osebnost zavarovalnice. Vendar pa bi morala zakonodaja matične države članice določiti način obravnavanja sredstev in obveznosti neodvisnih oseb s stalnim pooblastilom, da delujejo kot zastopniki zavarovalnice, v postopku prenehanja te zavarovalnice.

(121) Treba bi bilo določiti pogoje, pod katerimi postopki prenehanja, ki vključujejo prednostni red za plačilo zavarovalnih zahtevkov, ne da bi temeljili na insolventnosti, sodijo na področje uporabe te direktive. Zahtevki zaposlenih v zavarovalnici, ki izhajajo iz pogodb o zaposlitvi in zaposlitvenih razmerij, bi morali biti taki, da se lahko vnesejo v nacionalni jamstveni program za plače. Taki vnosni zahtevki bi morali imeti korist od obravnavanja, določenega z zakonodajo matične države članice (lex concursus).

(122) Reorganizacijski ukrepi ne izključujejo začetka postopka prenehanja. Postopki prenehanja bi se morali začeti v odsotnosti ali po sprejetju reorganizacijskih ukrepov in se lahko zaključijo s poravnavo ali drugimi podobnimi ukrepi, vključno z reorganizacijskimi ukrepi.

(123) Samo pristojni organi matične države članice bi morali imeti pooblastilo, da sprejemajo sklepe o postopkih prenehanja zavarovalnic. Sklepi bi morali imeti učinke na celotnem območju Skupnosti in bi jih morale priznavati vse države članice. Sklepe se objavi v skladu s postopki matične države v *Uradnem listu Evropske unije*. Informacije bi morale biti na voljo tudi znanim upnikom, ki so rezidenti Skupnosti ter bi morali imeti pravico vložiti zahtevke in predložiti pripombe.

(124) V postopkih prenehanja bi bilo treba upoštevati vsa sredstva in obveznosti zavarovalnice.

(125) Vse pogoje za začetek, izvajanje in zaključek postopkov prenehanja bi morali urejati predpisi matične države članice.

(126) Da se zagotovi usklajeno delovanje med državami članicami, bi morali biti nadzorni organi matične države članice in organi vseh drugih držav članic nujno obveščeni o začetku postopka prenehanja.

(127) Izredno pomembno je, da so v postopku prenehanja zaščiteni zavarovanci, imetniki polic, upravičenci in morebitni oškodovanci, ki imajo pravico do neposredne tožbe proti zavarovalnici zaradi odškodninskega zahtevka, ki izhaja iz zavarovalnih poslov. Ob tem se razume, da taka zaščita ne vključuje zahtevkov, ki ne izhajajo iz obveznosti iz zavarovalnih pogodb ali zavarovalnih poslov, ampak iz civilnopravne odgovornosti, ki jo povzroči zastopnik v pogajanjih, za katera po predpisih, ki veljajo za zavarovalno pogodbo ali posel, zastopnik v skladu s tako zavarovalno pogodbo ali poslom ni odgovoren. Za dosego tega cilja bi morale države članice imeti možnost izbirati med enakovrednimi metodami za zagotovitev posebnega obravnavanja zavarovalnih upnikov, nobena izmed teh metod pa državi članici ne preprečuje vzpostavitve prednostne razvrstitve različnih kategorij zavarovalnih zahtevkov. Poleg tega bi bilo treba zagotoviti ustrezno ravnotežje med zaščito zavarovalnih upnikov in zaščito drugih privilegiranih upnikov, zaščitenih s predpisi zadevne države članice.

(128) Začetek postopka prenehanja bi moral vključevati odvzem dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov, izdanega zavarovalnici, razen če tako dovoljenje ni bilo že prej odvzeto.

(129) Upniki bi morali imeti pravico, da vložijo zahtevke ali predložijo pisne pripombe v postopku prenehanja. Zahtevke upnikov, ki so rezidenti države članice, ki ni matična država članica, bi bilo treba obravnavati na isti način kot enakovredne zahtevke v matični državi članici, brez diskriminacije na podlagi državljanstva ali prebivališča.

(130) Da se zaščitijo upravičena pričakovanja in varnost določenih transakcij v državah članicah, ki niso matična država članica, je treba določiti predpise, ki se uporabljajo za učinke reorganizacijskih ukrepov in postopkov prenehanja na pravdne postopke, ki so v teku, in na posamezne izvršilne ukrepe, ki izhajajo iz teh pravdnih postopkov.

(131) Ukrepe, potrebne za izvajanje te direktive, bi bilo treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil [1].

(132) Zlasti bi bilo treba na Komisiji podeliti pooblastila za sprejetje ukrepov z zvezi s prilagajanjem prilog in za sprejetje ukrepov, ki določajo zlasti nadzorna pooblastila in ukrepe, ki jih je treba sprejeti in ki določajo podrobnejše zahteve na področjih, kot so sistem upravljanja, javno razkritje, merila za ocenjevanje v zvezi s kvalificiranimi deleži, izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij in kapitalskih zahtev, pravila o naložbah in nadzor skupine. Komisiji bi bilo treba podeliti tudi pooblastila za sprejetje izvedbenih ukrepov, s katerimi lahko tretjim državam podeli status enakovrednosti v skladu z določbami te direktive. Ker so to ukrepi splošnega obsega in so namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive, med drugim z njenim dopolnjevanjem z novimi nebistvenimi določbami, jih je treba sprejeti v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 5a Sklepa 1999/468/ES.

(133) Ker ciljev te direktive države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker je te cilje zaradi obsega in učinkov lažje doseči na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenih ciljev.

(134) Direktiva Sveta 64/225/EGS z dne 25. februarja 1964 o odpravi omejitev svobode ustanavljanja in svobode opravljanja storitev na področjih pozavarovanja in retrocesije [2], Direktiva Sveta 73/240/EGS z dne 24. julija 1973 o odpravi omejitve svobode ustanavljanja na področju dejavnosti neposrednega zavarovanja, razen življenjskega zavarovanja [3], Direktiva Sveta 76/580/EGS z dne 29. junija 1976 o spremembi Direktive 73/239/EGS o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti neposrednega zavarovanja razen življenjskega zavarovanja [4] in Direktiva Sveta

[1] UL L 184, 17.7.1999, str. 23.
[2] UL 56, 4.4.1964, str. 878.
[3] UL L 228, 16.8.1973, str. 20.
[4] UL L 189, 13.7.1976, str. 13.

84/641/EGS z dne 10. decembra 1984 o spremembi Prve direktive (73/239/EGS) o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti neposrednega zavarovanja razen življenjskega zavarovanja, zlasti glede zavarovanja pomoči [1] so zastarele in jih je zato treba razveljaviti.

(135) Obveznost prenosa te direktive v nacionalno pravo bi morala biti omejena na tiste določbe, ki pomenijo vsebinsko spremembo v primerjavi s predhodnimi direktivami. Obveznost prenosa določb, ki so nespremenjene, je zagotovljena v predhodnih direktivah.

(136) Ta direktiva ne bi smela posegati v obveznosti držav članic glede rokov za prenos direktiv v nacionalno pravo, določenih v delu B Priloge VI.

(137) Komisija bo pregledala ustreznost obstoječih sistemov jamstva v zavarovalniškem sektorju in pripravila ustrezen zakonodajni predlog.

(138) Člen 17(2) Direktive 2003/41/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. junija 2003 o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje [2] se sklicuje na obstoječe zakonodajne določbe o minimalnem kapitalu. Ta sklic bi bilo treba obdržati, da se ohrani sedanje stanje. Komisija bi morala čim prej opraviti revizijo Direktive 2003/41/ES v skladu z njenim členom 21(4). S pomočjo odbora CEIOPS bi morala Komisija razviti lasten sistem pravil o solventnosti institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje, pri tem pa v celoti upoštevati bistvene razlike z zavarovalništvom, torej ne bi smela vnaprej zahtevati uporabe te direktive za te institucije.

(139) Sprejetje te direktive bo vplivalo na profil tveganja zavarovalnic v razmerju z imetniki polic. Komisija bi morala čim prej in najpozneje do konca leta 2010 pripraviti predlog za pregled Direktive 2002/92/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. decembra 2002 o zavarovalnem posredovanju [3], pri tem pa upoštevati posledice te direktive za imetnike polic.

(140) Zelo nujne so nadaljnje obsežne spremembe regulativnega in nadzornega modela finančnega sektorja EU in Komisija bi jih morala predlagati čim prej, pri tem pa ustrezno upoštevati ugotovitve skupine strokovnjakov, ki ji predseduje Jacques de Larosière, z dne 25. februarja 2009. Komisija bi morala predlagati zakonodajo, ki bi odpravila pomanjkljivosti v zvezi z določbami o nadzornem usklajevanju in sodelovanju.

(141) Odbor CEIOPS je treba zaprositi za mnenje o tem, kako najbolje rešiti vprašanje izboljšanega nadzora skupine in upravljanja kapitala znotraj skupine zavarovalnic ali pozavarovalnic. Komisiji bi moral svetovati pri oblikovanju predlogov pod pogoji, ki zagotavljajo visoko raven zaščite imetnikov polic (in upravičencev) ter finančno stabilnost. V zvezi s tem bi ga bilo treba še prositi, da Komisiji svetuje glede strukture in načel, kar bi bilo lahko vodilo za morebitne prihodnje revizije te direktive, ki utegnejo biti potrebne, da se uvedejo predlagane spremembe. Komisija bi morala pripraviti poročilo ter nato Evropskemu parlamentu in Svetu posredovati ustrezne predloge za drugačno ureditev bonitetnega nadzora zavarovalnic in pozavarovalnic v skupinah, da se bo izboljšalo upravljanje kapitala v skupinah, ko bo menila, da obstaja ustrezen regulativni okvir v podporo taki ureditvi.

Še posebej je zaželeno, da bi program pomoči znotraj skupine deloval na trdnih temeljih, in sicer usklajenih sistemih jamstev za zavarovanja z ustreznim finančnim kritjem, usklajenem in pravno zavezujočem okviru za pristojne organe, centralne banke in finančna ministrstva, kar zadeva obvladovanje in reševanje ter delitev fiskalnih bremen, pri čemer so nadzorna pooblastila usklajena s fiskalno odgovornostjo; pravno zavezujočem okviru za posredovanje v nadzornih sporih; usklajenem okviru za zgodnje ukrepanje; ter usklajenem okviru za prenosljivost sredstev, insolventnost in postopke likvidacije, ki bo odpravil ovire za prenos sredstev v zadevnih nacionalnih zakonih o gospodarskih družbah. Komisija bi morala v poročilu upoštevati tudi spreminjanje diverzifikacijskih učinkov s časom in tveganje zaradi članstva v skupini, prakse pri centraliziranem upravljanju tveganja skupine, delovanje notranjih modelov skupine ter nadzor transakcij in koncentracijo tveganja znotraj skupine.

(142) V skladu s točko 34 Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje [4] se države članice spodbuja da za svoje potrebe in v interesu Skupnosti izdelajo in objavijo lastne tabele, ki naj kolikor nazorno je to mogoče prikažejo korelacijo med to direktivo in ukrepi za prenos -

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

[1] UL L 339, 27.12.1984, str. 21.
[2] UL L 235, 23.9.2003, str. 10.
[3] UL L 9, 15.1.2003, str. 3.
[4] UL C 321, 31.12.2003, str. 1.

KAZALO

NASLOV I	SPLOŠNA PRAVILA O ZAČETKU OPRAVLJANJA IN OPRAVLJANJU DEJAVNOSTI NEPOSREDNEGA ZAVAROVANJA IN POZAVAROVANJA	
POGLAVJE I	Vsebina, področje uporabe in opredelitve pojmov	
ODDELEK 1	Vsebina in področje uporabe	Člena 1 in 2
ODDELEK 2	Izjeme iz področja uporabe	
Pododdelek 1	Splošno	Člena 3 in 4
Pododdelek 2	Neživljenjsko zavarovanje	Členi 5 do 8
Pododdelek 3	Življenjsko zavarovanje	Člena 9 in 10
Pododdelek 4	Pozavarovanje	Člena 11 in 12
ODDELEK 3	Opredelitve pojmov	Člen 13
POGLAVJE II	Začetek opravljanja poslov	Členi 14 do 26
POGLAVJE III	Nadzorni organi in splošna pravila	Členi 27 do 39
POGLAVJE IV	Pogoji, ki urejajo opravljanje poslov	
ODDELEK 1	Odgovornost upravnih, upravljalnih ali nadzornih organov	Člen 40
ODDELEK 2	Sistem upravljanja	Členi 41 do 50
ODDELEK 3	Javno razkritje	Členi 51 do 56
ODDELEK 4	Kvalificirani deleži	Členi 57 do 63
ODDELEK 5	Poslovna skrivnost, izmenjava podatkov in spodbujanje nadzorne konvergence	Členi 64 do 71
ODDELEK 6	Dolžnosti revizorjev	Člen 72
POGLAVJE V	Opravljanje dejavnosti življenjskega in neživljenjskega zavarovanja	Člena 73 in 74
POGLAVJE VI	Pravila glede vrednotenja sredstev in obveznosti, zavarovalno-tehničnih rezervacij, lastnih sredstev, zahtevanega solventnostnega kapitala, zahtevanega minimalnega kapitala in naložbena pravila	
ODDELEK 1	Vrednotenje sredstev in obveznosti	Člen 75
ODDELEK 2	Pravila v zvezi z zavarovalno-tehničnimi rezervacijami	Členi 76 do 86
ODDELEK 3	Lastna sredstva	
Pododdelek 1	Določitev lastnih sredstev	Členi 87 do 92
Pododdelek 2	Razvrstitev lastnih sredstev	Členi 93 do 97
Pododdelek 3	Primernost lastnih sredstev	Člena 98 in 99

ODDELEK 4	Zahtevani solventnostni kapital	
Pododdelek 1	Splošne določbe za zahtevani solventnostni kapittal ob uporabi stinardne formule ali notranjega modela	Členi 100 do 102
Pododdelek 2	Zahtevani solventnostni kapital – stinardna formula	Členi 103 do 111
Pododdelek 3	Zahtevani solventnostni kapital – popolni in delni notranji modeli	Členi 112 do 127
ODDELEK 5	Zahtevani minimalni kapital	Členi 128 do 131
ODDELEK 6	Naložbe	Členi 132 do 135
POGLAVJE VII	Zavarovalnice in pozavarovalnice v težavah ali v stanju nepravilnosti	Členi 136 do 144
POGLAVJE VIII	Pravica do ustanavljanja in svoboda opravljanja storitev	
ODDELEK 1	Ustanavljanje s strani zavarovalnic	Členi 145 do 146
ODDELEK 2	Svoboda opravljanja storitev: zavarovalnice	
Pododdelek 1	Splošne določbe	Členi 147 do 149
Pododdelek 2	Avtomobilska odgovornost za škodo, povzročeno tretjim osebam	Členi 150 do 152
ODDELEK 3	Pristojnosti nadzornih organov države članice gostiteljice	
Pododdelek 1	Zavarovanje	Členi 153 do 157
Pododdelek 2	Pozavarovanje	Člen 158
ODDELEK 4	Statistični podatki	Člen 159
ODDELEK 5	Obravnavanje pogodb podružnic, ki so v postopku prenehanja	Členi 160 do 161
POGLAVJE IX	Podružnice, ustanovljene v skupnosti, ki pripadajo zavarovalnicam ali pozavarovalnicam, katerih sedež je zunaj skupnosti	
ODDELEK 1	Začetek opravljanja poslov	Členi 162 do 171
ODDELEK 2	Pozavarovanje	Členi 172 do 175
POGLAVJE X	Hčerinska podjetja zavarovalnic in pozavarovalnic, ki jih ureja pravo tretje države, in pridobivanje deležev s strani takšnih podjetij	Člena 176 in 177
NASLOV II	POSEBNE DOLOČBE ZA ZAVAROVANJE IN POZAVAROVANJE	
POGLAVJE I	Pravo, ki se uporablja, in pogoji za pogodbe o neposrednem zavarovanju	
ODDELEK 1	Pravo, ki se uporablja	Člen 178
ODDELEK 2	Obvezno zavarovanje	Člen 179
ODDELEK 3	Javni interes	Člen 180
ODDELEK 4	Pogoji za zavarovalne pogodbe in premijske cenike	Člena 181 in 182

ODDELEK 5	Informacije za imetnike polic	
Pododdelek 1	Neživljenjsko zavarovanje	Člena 183 in 184
Pododdelek 2	Življenjsko zavarovanje	Člena 185 in 186
POGLAVJE II	Določbe v zvezi z neživljenjskim zavarovanjem	
ODDELEK 1	Splošne določbe	Členi 187 do 189
ODDELEK 2	Sozavarovanje na ravni skupnosti	Členi 190 do 196
ODDELEK 3	Pomoč	Člen 197
ODDELEK 4	Zavarovanje stroškov postopka	Členi 198 do 205
ODDELEK 5	Zdravstveno zavarovanje	Člen 206
ODDELEK 6	Zavarovanje za nesreče pri delu	Člen 207
POGLAVJE III	Določbe v zvezi z življenjskim zavarovanjem	Člena 208 in 209
POGLAVJE IV	Pravila v zvezi s pozavarovanjem	Člena 210 in 211
NASLOV III	NADZOR ZAVAROVALNIC IN POZAVAROVALNIC V SKUPINI	
POGLAVJE I	Nadzor skupin: opredelitve pojmov, primeri uporabe, področje uporabe in ravni	
ODDELEK 1	Opredelitve pojmov	Člen 212
ODDELEK 2	Primeri uporabe in področje uporabe	Člena 213 in 214
ODDELEK 3	Ravni	Členi 215 do 217
POGLAVJE II	Finančni položaj	
ODDELEK 1	Solventnost skupine	
Pododdelek 1	Splošne določbe	Člena 218 in 219
Pododdelek 2	Izbira metode izračunavanja in splošna načela	Členi 220 do 224
Pododdelek 3	Uporaba metod izračunavanja	Členi 225 do 229
Pododdelek 4	Metode izračunavanja	Členai 230 do 234
Pododdelek 5	Nadzor solventnosti skupine pri zavarovalnicah in pozavarovalnicah, ki so hčerinska podjetja zavarovalnega holdinga	Člen 235
Pododdelek 6	Nadzor solventnosti skupine pri skupinah s centraliziranim upravljanjem tveganja	Členi 236 do 243
ODDELEK 2	Koncentracija tveganja in transakcije znotraj skupine	Člena 244 in 245
ODDELEK 3	Upravljanje tveganj in notranji nadzor	Člen 246
POGLAVJE III	Ukrepi za poenostavitev nadzora skupine	Členi 247do 259
POGLAVJE IV	Tretje države	Členi 260 do 264
POGLAVJE V	Mešani zavarovalni holdingi	Člena 265 in 266

NASLOV IV	REORGANIZACIJA IN PREHENANJE ZAVAROVALNIC	
POGLAVJE I	Področje uporabe in opredelitev pojmov	Člena 267 in 268
POGLAVJE II	Reorganizacijski ukrepi	Členi 269 do 272
POGLAVJE III	Postopki prenehanja	Členi 273 do 284
POGLAVJE IV	Skupne določbe	Členi 285 do 296
NASLOV V	DRUGE DOLOČBE	Členi 297 do 304
NASLOV VI	PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE	
POGLAVJE I	Prehodne določbe	
ODDELEK 1	Zavarovanje	Člena 305 in 306
ODDELEK 2	Pozavarovanje	Člena 307 in 308
POGLAVJE II	Končne določbe	Členi 309 do 312
PRILOGA I	ZAVAROVALNE VRSTE NEŽIVLJENJSKEGA ZAVAROVANJA	
A.	Razvrstitev nevarnosti po zavarovalnih vrstah	
B.	Opis *dovoljenj*, izdanih za več kot eno zavarovalno vrsto	
PRILOGA II	ZAVAROVALNE VRSTE ŽIVLJENJSKEGA ZAVAROVANJA	
PRILOGA III	PRAVNE OBLIKE PODJETIJ	
A.	*Oblike* zavarovalnic za neživljenjsko zavarovanje:	
B.	*Oblike* življenjskih zavarovalnic:	
C.	*Oblike* pozavarovalnic:	
PRILOGA IV	STINARDNA FORMULA ZA IZRAČUN ZAHTEVANEGA SOLVENTNOSTNEGA KAPITALA (SCR)	
1.	Izračun osnovnega zahtevanega solventnostnega kapitala	
2.	Izračun modula tveganja neživljenjskega zavarovanja	
3.	Izračun modula tveganja življenjskega zavarovanja	
4.	Izračun modula tržnega tveganja	
PRILOGA V	SKUPINE ZAVAROVALNIH VRST NEŽIVLJENJSKEGA ZAVAROVANJA ZA NAMENE ČLENA 159	
PRILOGA VI		
Del A	Razveljavljene direktive s seznamom njihovih poznejših sprememb (iz člena 310)	
Del B	Seznam rokov za prenos v nacionalno pravo (iz člena 310)	
PRILOGA VII	KORELACIJSKA TABELA	

NASLOV I

SPLOŠNA PRAVILA O ZAČETKU OPRAVLJANJA IN OPRAVLJANJU DEJAVNOSTI NEPOSREDNEGA ZAVAROVANJA IN POZAVAROVANJA

POGLAVJE I

Vsebina, področje uporabe in opredelitve pojmov

Oddelek 1

Vsebina in področje uporabe

Člen 1

Vsebina

Ta direktiva določa pravila glede:

(1) začetka opravljanja in opravljanja samozaposlitvenih dejavnosti neposrednega zavarovanja in pozavarovanja znotraj Skupnosti;

(2) nadzor zavarovalniških in pozavarovalniških skupin;

(3) reorganizacije in prenehanja zavarovalnic, ki opravljajo dejavnost neposrednega zavarovanja.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta direktiva se uporablja za zavarovalnice za neposredno življenjsko in neživljenjsko zavarovanje, ustanovljene na ozemlju države članice, ali zavarovalnice, ki želijo biti tam ustanovljene.

Uporablja se tudi za pozavarovalnice, ki izvajajo le dejavnosti pozavarovanja in so ustanovljene na ozemlju države članice ali se tam želijo ustanoviti, z izjemo naslova IV.

2. Kar zadeva neživljenjsko zavarovanje, se ta direktiva uporablja za dejavnosti neživljenjskega zavarovanja v razredih, ki so določeni v delu A Priloge I. Za namene prvega pododstavka odstavka 1 neživljenjsko zavarovanje vključuje dejavnost, ki je pomoč, zagotovljena osebam, ki zaidejo v težave med potovanjem, ko so odsotne od svojega doma ali običajnega prebivališča. Pomoč je v tem, da podjetje za vnaprejšnje plačilo premije daje pomoč upravičencu iz pogodbe o zavarovanju pomoči, ko je leta v težavah, ki so posledica naključnega dogodka, in sicer v primerih in pod pogoji, določenimi v pogodbi.

Pomoč je lahko zagotovljena v obliki povračila v denarju ali naravi. Povračila v naravi so lahko dana z osebjem in opremo osebe, ki jih zagotavlja.

Dejavnost zavarovanja pomoči ne obsega servisiranja, vzdrževanja, poprodajnih storitev ali preprostih nasvetov ali preproste pomoči v funkciji posrednika.

3. Kar zadeva življenjsko zavarovanje, se ta direktiva uporablja za:

(a) naslednje dejavnosti življenjskega zavarovanja, če izhajajo iz pogodb:

(i) življenjsko zavarovanje, ki ga sestavljajo zavarovanje za primer doživetja, zavarovanje za primer smrti, mešano zavarovanje, življenjsko zavarovanje z vračilom premij, zavarovanje za primer poroke, zavarovanje za primer rojstva;

(ii) rente;

(iii) dodatna zavarovanja, sklenjena poleg življenjskega zavarovanja, zlasti zavarovanje zoper telesno poškodbo, vključno z delovno nesposobnostjo, zavarovanje za primer smrti, ki je posledica nesreče, in zavarovanje za primer invalidnosti, ki je posledica nesreče ali bolezni;

(iv) vrste trajnega zdravstvenega zavarovanja, ki trenutno ni predmet odstopa in ki obstaja na Irskem in v Združenem kraljestvu;

(b) naslednje posle, ki izhajajo iz pogodb, kolikor jih nadzirajo organi, pristojni za nadzor zasebnega zavarovanja:

(i) posle, s katerimi so združenja naročnikov ustanovljena z namenom, da skupaj kapitalizirajo svoje prispevke in nato sredstva, ki se tako naberejo, porazdelijo med preživele ali med upravičence pokojnih (tontine);

(ii) zavarovanje s kapitalizacijo, ki temelji na zavarovalnotehničnih izračunih, s katerim se, v zameno za eno plačilo ali periodna plačila, dogovorjena vnaprej, sprejmejo obveznosti z določenim trajanjem in zneskom;

(iii) upravljanje skupinskih pokojninskih skladov, ki zajemajo upravljanje naložb, in zlasti sredstva, ki predstavljajo rezerve organov, ki izvršujejo plačila ob smrti ali doživetju ali v primeru prekinitve ali zmanjšanju dejavnosti;

(iv) posle iz točke (iii), kadar jih spremlja zavarovanje, ki krije ohranjanje kapitala ali plačilo minimalnih obresti;

(v) posle, ki jih opravljajo življenjske zavarovalnice, kot so posli iz Poglavja 1, Naslov 4, Knjige IV francoskega „Code des assurances“,

(c) posle, ki se nanašajo na dolžino človeškega življenja in ki so predpisani ali opredeljeni v zakonodaji o socialnem zavarovanju, če jih opravljajo ali upravljajo življenjske zavarovalnice na njihovo lastno odgovornost v skladu s pravom države članice.

Oddelek 2

Izjeme iz področja uporabe

Pododdelek 1

Splošno

Člen 3

Obvezni sistemi

Brez poseganja v točko (c) člena 2(3), se ta direktiva ne uporablja za zavarovanje v okviru obveznega sistema socialnega varstva;

Člen 4

Izjeme iz področja uporabe zaradi velikosti

1. Brez poseganja v člen 3 in člene 5 do 10 se ta direktiva ne uporablja za zavarovalnice, ki izpolnjujejo vse naslednje pogoje:

(a) letni prihodek zavarovalnice od obračunanih bruto premij ne presega 5 milijonov EUR;

(b) skupne tehnične rezervacije z izterljivimi zneski iz pozavarovalnih pogodb in namenskih družb iz člena 76 ne presegajo 25 milijonov EUR;

(c) če so zavarovalnice del skupine, skupne tehnične rezervacije skupine, opredeljene kot izterljivi zneski iz pozavarovalnih pogodb in namenskih družb, ne presegajo 25 milijonov EUR;

(d) poslovanje ne obsega zavarovalnih ali pozavarovalnih dejavnosti, vključno z zavarovanjem odgovornosti ter kreditnimi in kavcijskimi zavarovalnimi tveganji, razen če pomenijo dodatno tveganje v smislu člena 16(1);

(e) poslovanje podjetja ne vključuje pozavarovalnih poslov, ki presegajo 0,5 milijona EUR prihodka od obračunanih bruto premij, ali 2,5 milijona EUR od tehničnih rezervacij z izterljivimi zneski iz pozavarovalnih pogodb in namenskih družb, ali več kot 10 % prihodka od obračunanih bruto premij, ali več kot 10 % tehničnih rezervacij z izterljivimi zneski iz pozavarovalnih pogodb in namenskih družb.

2. Če se kateri koli znesek iz odstavka 1 tri leta zapored preseže, se ta direktiva uporablja od četrtega leta.

3. Z odstopanjem od odstavka 1 se ta direktiva uporablja za vsa podjetja, ki zaprosijo za dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja in se glede njihovega letnega prihodka od obračunanih bruto premij ali bruto tehničnih rezervacij izterljivih zneskov iz pozavarovalnih pogodb in namenskih družb pričakuje, da bodo presegli katerega koli od zneskov iz odstavka 1 v naslednjih petih letih.

4. Ta direktiva se preneha uporabljati za zavarovalnice, za katere je nadzorni organ preveril, da so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) noben od zneskov iz odstavka 1 ni bil presežen v treh preteklih zaporednih letih; in

(b) noben od zneskov iz odstavka 1 predvidoma ne bodo presežen v naslednjih petih letih.

Odstavek 1 tega člena se ne uporablja, če zadevna zavarovalnica še naprej opravlja dejavnosti v skladu s členi od 145 do 149.

5. Odstavka 1 in 4 nobenemu podjetju ne preprečujeta, da zaprosi za dovoljenje ali še naprej posluje z dovoljenjem na podlagi te direktive.

Pododdelek 2

Neživljenjsko zavarovanje

Člen 5

Posli

Kar zadeva neživljenjsko zavarovanje, se ta direktiva ne uporablja za:

(1) zavarovanje s kapitalizacijo, kot je opredeljeno v predpisih posameznih držav članic;

(2) posle institucij vzajemne pomoči in vzajemnih institucij, katerih izplačila se spreminjajo glede na razpoložljive vire in pri katerih se prispevki članov določajo na pavšalni osnovi;

(3) posle, ki jih opravljajo organizacije, ki niso pravne osebe, katerih namen je vzajemna zaščita njenih članov, ne da bi se pri tem plačevale premije ali da bi se oblikovale zavarovalnotehnične rezervacije; ali

(4) posle izvoznega kreditnega zavarovanja za račun države ali z garancijo države, ali pri katerem je država zavarovatelj.

Člen 6

Pomoč

1. Ta direktiva se ne uporablja za dejavnost zavarovanja pomoči, ki izpolnjuje vse naslednje pogoje:

(a) pomoč se zagotovi ob nesreči ali okvari, ki vključuje cestno vozilo, ko se nesreča ali okvara zgodi na ozemlju države članice podjetja, ki zagotavlja kritje;

(b) odgovornost za pomoč je omejena na naslednje posle:

(i) pomoč na kraju okvare, za katero podjetje, ki daje kritje, v večini primerov uporablja svoje lastno osebje in opremo;

(ii) prevoz vozila na najbližje ali najprimernejše mesto, na katerem je mogoče opraviti popravilo, ter spremstvo voznika in potnikov z istimi sredstvi na najbližje mesto, od koder lahko nadaljujejo pot z drugimi sredstvi; in

(iii) če to predvideva matična država članica podjetja, ki zagotavlja kritje, prevoz vozila, po možnosti pa tudi voznika in potnikov, domov, do izhodiščne točke ali do prvotnega cilja v isti državi; in

(c) pomoči ne opravlja podjetje, za katerega se uporablja ta direktiva.

2. V primeru iz točk (i) in (ii) točke (b) odstavka 1 se pogoj, da se mora nesreča ali okvara zgoditi na ozemlju države članice podjetja, ki zagotavlja kritje, ne uporablja, kadar je upravičenec včlanjen v ustanovo, ki zagotavlja kritje, in kadar storitev pomoči na cesti ali prevoza vozila opravi podobna ustanova v zadevni državi na osnovi vzajemnega sporazuma le ob predložitvi članske izkaznice, ne da bi bilo treba zanjo plačati dodatno premijo, ali v primeru Irske in Združenega kraljestva, kadar dejavnost zavarovanja pomoči opravi ista ustanova, ki posluje v obeh državah.

3. Ta direktiva se ne uporablja za dejavnosti iz točke (iii) točke (b) odstavka 1, kadar se je nesreča ali okvara zgodila na ozemlju Irske ali - v primeru Združenega kraljestva - na ozemlju Severne Irske in se vozilo, po možnosti tudi voznika in potnike, prepelje domov, do izhodiščne točke ali do prvotnega cilja v enem od obeh ozemelj.

4. Ta direktiva se ne uporablja za dejavnost zavarovanja pomoči, ki jo opravi Avtomobilski klub Velikega vojvodstva Luksemburg, kadar se je nesreča ali okvara cestnega vozila zgodila izven ozemlja Velikega vojvodstva Luksemburg in kadar pomoč obsega prevoz vozila, ki je bilo vpleteno v to nesrečo ali okvaro, po možnosti skupaj z voznikom in potniki, domov.

Člen 7

Družbe za vzajemno zavarovanje

Ta direktiva se ne uporablja za družbe za vzajemno zavarovanje, ki izvajajo dejavnosti neživljenjskega zavarovanja in ki so z drugimi družbami za vzajemno zavarovanje sklenile sporazum, ki zagotavlja polno pozavarovanje zavarovalnih polic, ki so jih izdale, ali skladno s katerimi prevzemno podjetje izpolni obveznosti iz zavarovalnih pogodb namesto cedenta. V takšnem primeru se za prevzemno podjetje uporabljajo določbe iz te direktive.

Člen 8

Institucije

Ta direktiva se ne uporablja za naslednje institucije, ki opravljajo dejavnosti neživljenjskega zavarovanja, razen če se spremeni veljavni zakon ali statut ki ureja njihove pristojnosti::

(1) na Danskem Falck Danska;

(2) V Nemčiji naslednje poldržavne institucije:

(a) Postbeamtenkrankenkasse,

(b) Krankenversorgung der Bundesbahnbeamten;

(3) na Irskem Voluntary Health Insurance Board;

(4) v Španiji Consorcio de Compensación de Seguros.

Pododdelek 3

Življenjsko Zavarovanje

Člen 9

Posli in dejavnosti

Kar zadeva življenjsko zavarovanje, se ta direktiva ne uporablja za naslednje posle in dejavnosti:

(1) posle podpornih in vzajemnih institucij, katerih izplačila se spreminjajo glede na razpoložljive vire in ki zahtevajo, da vsak njihov član prispeva po ustrezni pavšalni stopnji;

(2) posle, ki jih opravljajo organizacije, ki niso podjetja iz člena 2, katerih cilj je zagotavljanje prejemkov za zaposlene ali samozaposlene osebe, ki pripadajo podjetju ali skupini podjetij ali dejavnosti ali skupini dejavnosti, v primeru smrti ali doživetja ali v primeru prekinitve ali zmanjšanja dejavnosti, ne glede na to, ali so obveznosti, ki so posledica takih poslov, ves čas v celoti krite z matematičnimi rezervacijami;

(3) pokojninske dejavnosti pokojninskih zavarovalnic po Zakonu o pokojninah zaposlenih (TyEL) in drugi povezani finski zakonodaji, če:

(a) pokojninske zavarovalniške družbe, ki v skladu s finskim pravom že morajo imeti ločene sisteme računovodstva in upravljanja za svoje pokojninske dejavnosti, od 1. januarja 1995 ustanovijo ločene pravne subjekte za opravljanje teh dejavnosti; in

(b) finski organi brez diskriminacije dovolijo vsem državljanom in družbam držav članic, da v skladu s finsko zakonodajo opravljajo dejavnosti iz člena 2, povezane s to izjemo, z lastništvom ali udeležbo v obstoječi zavarovalniški družbi ali skupini ali z ustanovitvijo ali udeležbo novih zavarovalniških družb ali skupin, vključno s pokojninskimi zavarovalniškimi družbami.

Člen 10

Organizacije, podjetja in institucije

Kar zadeva življenjsko zavarovanje, se ta direktiva ne uporablja za naslednje organizacije, podjetja in institucije:

(1) organizacije, ki se zavežejo, da bodo zagotavljale prejemke izključno v primeru smrti, kolikor znesek takih prejemkov ne presega povprečnih pogrebnih stroškov za eno smrt ali kolikor so prejemki v naravi;

(2) „Versorgungsverband deutscher Wirtschaftsorganisationen“ v Nemčiji, razen če se njen statut spremeni glede obsega funkcij.

(3) „Consorcio de Compensación de Seguros“ v Španiji, razen če se njen statut spremeni glede obsega njenih dejavnosti ali funkcij.

Pododdelek 4

Pozavarovanje

Člen 11

Pozavarovanje

Kar zadeva pozavarovanje, se ta direktiva ne uporablja za dejavnosti pozavarovanja, ki ga opravlja ali zanj v celoti jamči vlada države članice, kadar zaradi znatnega javnega interesa vlada deluje kot pozavarovatelj zadnje možnosti, vključno v primeru, ko to zahteva položaj na trgu, na katerem je neizvedljivo doseči ustrezno komercialno kritje.

Člen 12

Pozavarovalnice, ki končujejo s svojo dejavnostjo

1. Za pozavarovalnice, ki so do 10. decembra 2007 prenehale s sklepanjem novih pogodb o pozavarovanju in svoj obstoječi portfelj izključno upravljajo, da bi prenehale s svojo dejavnostjo, se ta direktiva ne uporablja.

2. Države članice sestavijo seznam zadevnih pozavarovalnic in ga pošljejo vsem ostalim državam članicam.

Oddelek 3

Opredelitve pojmov

Člen 13

Opredelitve pojmov

Za namene te direktive se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(1) „zavarovalnica“ pomeni zavarovalnico za neposredno življenjsko ali neživljenjsko zavarovanje, ki je prejela dovoljenje v skladu s členom 14;

(2) „lastna zavarovalnica“ pomeni zavarovalnico, ki je v lasti bodisi finančnega podjetja, ki ni zavarovalnica, pozavarovalnica ali skupina zavarovalnic ali pozavarovalnic v smislu točke (c) člena 212(1), bodisi nefinančnega podjetja, ki ponuja zavarovalno kritje izključno za tveganja podjetja ali podjetij, katerim pripada, ali podjetja ali podjetij iz skupine, katere članica je;

(3) „zavarovalnica tretje države“ pomeni zavarovalnico, ki bi morala imeti uradno dovoljenje kot zavarovalnica v skladu s členom 14, če bi imela sedež v Skupnosti;

(4) „pozavarovalnica“ pomeni podjetje, ki je pridobilo dovoljenje v skladu s členom 14 za izvajanje dejavnosti pozavarovanja;

(5) „lastna pozavarovalnica“ pomeni pozavarovalnico, ki je v lasti bodisi finančnega podjetja, ki ni zavarovalnica, pozavarovalnica ali skupina zavarovalnic ali pozavarovalnic v smislu točke (c) člena 212(1), bodisi nefinančnega podjetja, ki ponuja pozavarovalno kritje izključno za tveganja podjetja ali podjetij, katerim pripada, ali podjetja ali podjetij iz skupine, katere članica je;

(6) „pozavarovalnica tretje države“ pomeni pozavarovalnico, ki bi morala imeti uradno dovoljenje kot pozavarovalnica v skladu s členom 14, če bi imela sedež v Skupnosti;

(7) „pozavarovanje“ pomeni eno od naslednjega:

(a) dejavnost, ki sestoji iz sprejemanja nevarnosti, ki jih odstopi zavarovalnica ali zavarovalnica tretje države oziroma druga pozavarovalnica ali pozavarovalnica tretje države;

(b) v primeru pozavarovalnice Lloyd's sprejemanje nevarnosti, ki jih odstopi kateri koli član pozavarovalnice Lloyd's, s strani zavarovalnice ali pozavarovalnice, razen pozavarovalnice Lloyd's;

(8) „matična država članica“ pomeni eno od naslednjega:

(a) za neživljenjsko zavarovanje državo članico, v kateri je sedež zavarovalnice, ki krije nevarnost;

(b) za življenjsko zavarovanje državo članico, v kateri je glavni sedež zavarovalnice, ki krije obveznost; ali

(c) za pozavarovanje državo članico, v kateri je sedež pozavarovalnice;

(9) „država članica gostiteljica“ pomeni državo članico, ki ni matična država članica, v kateri ima zavarovalnica ali pozavarovalnica podružnico ali opravlja storitve; za življenjsko in neživljenjsko zavarovanje država članica opravljanja storitev pomeni državo članico obveznosti ali državo članico, v kateri je nevarnost, če to obveznost ali nevarnost krije zavarovalnica ali podružnica, ki se nahaja v drugi državi članici;

(10) „nadzorni organi“ pomenijo nacionalni organ ali nacionalne organe, ki so z zakonom ali drugim predpisom pooblaščeni za nadzor zavarovalnic ali pozavarovalnic;

(11) „podružnica“ pomeni zastopstvo ali podružnico zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki se nahaja na ozemlju države članice, ki ni matična država članica;

(12) „sedež“ podjetja pomeni glavni sedež ali eno izmed njegovih podružnic;

(13) „država članica, v kateri je nevarnost“, pomeni eno od naslednjega:

(a) državo članico, v kateri je premoženje, pri čemer se zavarovanje nanaša bodisi na zgradbe bodisi na zgradbe in njihove vsebine, če vsebine krije ista zavarovalna polica;

(b) državo članico registracije, če se zavarovanje nanaša na vozila katere koli vrste;

(c) državo članico, kjer je imetnik police sklenil polico, in sicer v primeru polic, ki trajajo štiri mesece ali manj in ki krijejo nevarnosti, povezane s potovanji ali počitnicami, ne glede na zadevno vrsto;

(d) v vseh primerih, ki niso izrecno zajeti v točkah (a), (b) ali (c), državo članico, v kateri se nahaja eno od naslednjega:

(i) običajno prebivališče imetnika police; ali

(ii) v primeru, če je imetnik police pravna oseba, sedež tega imetnika police, na katerega se nanaša pogodba;

(14) „država članica obveznosti“ pomeni državo članico, v kateri se nahaja eno od naslednjega:

(a) običajno prebivališče imetnika police;

(b) če je imetnik police pravna oseba, sedež tega imetnika police, na katerega se nanaša pogodba;

(15) „matično podjetje“ pomeni matično podjetje v smislu člena 1 Direktive 83/349/EGS;

(16) „hčerinsko podjetje“ pomeni katero koli hčerinsko podjetje v smislu člena 1 Direktive 83/349/EGS, vključno z njegovimi hčerinskimi podjetji;

(17) „tesne povezave“ pomenijo položaj, v katerem sta dve fizični ali pravni osebi ali več povezani z: nadzorom ali udeležbo, ali položaj, v katerem sta dve fizični ali pravni osebi ali več stalno povezani v eno in isto osebo s kontrolnim razmerjem;

(18) „nadzor“ pomeni razmerje med matičnim in hčerinskim podjetjem, kakor je določeno v členu 1 Direktive 83/349/EGS, ali podobno razmerje med katero koli fizično ali pravno osebo in podjetjem;

(19) „posli v skupini“ pomenijo vse posle, pri katerih je zavarovalnica ali pozavarovalnica bodisi posredno ali neposredno odvisna od drugih podjetij znotraj iste skupine bodisi od katere koli fizične ali pravne osebe, ki je s podjetji znotraj te skupine povezana s tesnimi povezavami, za namene izpolnjevanja pogodbenih in drugih plačljivih in neplačljivih obveznosti;

(20) „udeležba“ pomeni lastništvo, neposredno ali obvladovanje, 20 % ali več glasovalnih pravic ali kapitala podjetja;

(21) „kvalificirani delež“ pomeni neposredni ali posredni delež v podjetju, ki predstavlja 10 % ali več kapitala ali glasovalnih pravic ali ki omogoča izvajanje znatnega vpliva na upravljanje tega podjetja;

(22) „urejeni trg“ pomeni eno od naslednjega:

(a) v primeru trga v državi članici, urejeni trg, kakor je opredeljen v točki (14) člena 4(1) Direktive 2004/39/ES; ali

(b) v primeru trga v tretji državi, finančni trg, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

(i) priznava ga domača država članica zavarovalnice in izpolnjuje zahteve, ki so primerljive s tistimi iz Direktive 2004/39/ES; in

(ii) finančni instrumenti, s katerimi se trguje na navedenem trgu, so takšne kakovosti, ki je primerljiva s kakovostjo instrumentov, s katerimi se trguje na urejenem trgu ali trgih matične države članice;

(23) „nacionalni biro“ pomeni biro nacionalnih zavarovateljev, opredeljen v členu 1(3) Direktive 72/166/EGS;

(24) „nacionalni škodni sklad“ pomeni organ, opredeljen v členu 1(4) Direktive 84/5/EGS;

(25) „finančno podjetje“ pomeni katerega koli od naslednjih subjektov:

(a) kreditna institucija, finančna institucija ali družba za pomožne bančne storitve v smislu členov 4(1), (5) in (21) Direktive 2006/48/ES;

(b) zavarovalnica, pozavarovalnica ali zavarovalni holding v smislu točke (f) člena 212(1);

(c) investicijska družba ali finančna institucija v smislu točke (1) člena 4(1) Direktive 2004/39/ES;

(d) mešani finančni holding v smislu člena 2(15) Direktive 2002/87/ES;

(26) „namenska družba“ pomeni katero koli podjetje, registrirano ali ne, razen obstoječe zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki prevzame tveganja zavarovalnic ali pozavarovalnic in v celoti financira izpostavljenost takim tveganjem iz donosa izdaje dolga ali iz katerega koli drugega finančnega mehanizma, kjer so pravice odplačila za takšen dolg ali finančni mehanizem odvisne od obveznosti pozavarovanja tega podjetja;

(27) „velike nevarnosti“ pomeni:

(a) nevarnosti, razvrščene pod zavarovalne vrste 4, 5, 6, 7, 11 in 12 iz dela A Priloge I;

(b) nevarnosti, razvrščene pod zavarovalne vrste 14 in 15 iz dela A Priloge I, če se imetnik police osebno poklicno ukvarja z industrijsko ali trgovinsko dejavnostjo ali opravlja katerega od svobodnih poklicev in so nevarnosti povezane s takšno dejavnostjo;

(c) nevarnosti, razvrščene pod zavarovalne vrste 3, 8, 9, 10, 13 in 16 iz dela A Priloge I, če imetnik police presega meje najmanj dveh od naslednjih meril:

(i) bilančno vsoto 6 200 000 EUR,

(ii) neto promet12 800 000 EUR v smislu Četrte direktive Sveta 78/660/EGS z dne 25. julija 1978 o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb, ki temelji na členu 54(3)(g) Pogodbe [1],

(iii) povprečno število zaposlenih 250 v poslovnem letu.

Če imetnik police spada v skupino podjetij, za katera se pripravlja konsolidirana bilanca v smislu Direktive 83/349/EGS, se merila iz točke (c) prvega pododstavka uporabljajo na osnovi konsolidirane bilance.

Države članice lahko kategoriji iz točke (c) prvega pododstavka dodajo nevarnosti, ki jih zavarujejo poklicna združenja, skupna podjetja ali začasne grupacije;

(28) „zunanje izvajanje“ pomeni kakršen koli dogovor med zavarovalnico ali pozavarovalnico in ponudnikom storitev, ki je nadzorovan ali nenadzorovan subjekt, v skladu s katerim ponudnik storitev neposredno ali posredno opravlja proces, storitev ali dejavnost, ki bi jo sicer opravljala zavarovalnica ali pozavarovalnica sama;

[1] UL L 222, 14.8.1978, str. 11.

(29) „funkcija“ znotraj sistema upravljanja pomeni interno sposobnost za opravljanje praktičnih nalog; sistem upravljanja vključuje funkcijo upravljanja tveganj, funkcijo skladnosti, funkcijo notranje revizije in aktuarsko funkcijo;

(30) „zavarovalno tveganje“ pomeni nevarnost izgube ali neugodne spremembe v vrednosti zavarovalnih obveznosti zaradi neustreznih predpostavk glede oblikovanja cen in rezervacij;

(31) „tržno tveganje“ pomeni nevarnost izgube ali neugodne spremembe v finančnem položaju, ki lahko neposredno ali posredno nastane zaradi nihanj v stopnji in nepredvidljivosti tržnih cen sredstev, obveznosti in finančnih instrumentov;

(32) „kreditno tveganje“ pomeni nevarnost izgube ali neugodne spremembe v finančnem položaju zaradi nihanj v kreditnem položaju izdajateljev vrednostnih papirjev, nasprotnih strank in morebitnih dolžnikov, katerim so izpostavljene zavarovalnice in pozavarovalnice v obliki tveganja neplačila nasprotne stranke, tveganja razpona ali koncentracij tržnega tveganja;

(33) „operativno tveganje“ pomeni nevarnost izgube zaradi neprimernega ali neuspešnega izvajanja notranjih procesov, ravnanja ljudi ali delovanja sistemov, ali zaradi zunanjih dogodkov,

(34) „likvidnostno tveganje“ pomeni nevarnost, da zavarovalnice in pozavarovalnice ne morejo unovčiti naložb in drugih sredstev, da poravnajo svoje finančne obveznosti, ko te zapadejo;

(35) „tveganje koncentracije“ pomeni vsako izpostavljanje tveganju z možnostjo izgube, ki je dovolj velika, da ogroža solventnost ali finančni položaj zavarovalnice ali pozavarovalnice;

(36) „tehnike za zmanjševanje tveganja“ pomenijo vse tehnike, ki zavarovalnicam in pozavarovalnicam omogočajo, da prenesejo del ali vsa svoja tveganja na drugo osebo;

(37) „učinek razpršenosti“ pomeni manjše izpostavljanje tveganju zavarovalnic in pozavarovalnic ter skupin, ki so povezane z razpršenostjo svojega poslovanja, zaradi dejstva, da se lahko neugoden izid enega tveganja poravna z ugodnejšim izidom drugega tveganja, če takšni tveganji nista popolnoma soodvisni;

(38) „napoved v obliki verjetnostne porazdelitve“ pomeni matematično funkcijo, ki obsežnemu nizu medsebojno izključujočih prihodnjih dogodkov določi verjetnost uresničitve;

(39) „mera tveganja“ pomeni matematično funkcijo, ki dani napovedi v obliki verjetnostne porazdelitve določi denarni znesek in se monotono poveča z ravnijo izpostavljanja tveganju, na katerem temelji napoved v obliki verjetnostne porazdelitve.

POGLAVJE II

Začetek opravljanja poslov

Člen 14

Načelo dovoljenja za opravljanje poslov

1. Za začetek poslov neposrednega zavarovanja ali pozavarovanja, zajetega v tej direktivi, je potrebno predhodno dovoljenje.

2. Za dovoljenje nadzornih organov matične države iz odstavka 1 lahko zaprosi:

(a) vsako podjetje, ki ustanavlja sedež na ozemlju te države članice; ali

(b) vsaka zavarovalnica, ki svoje poslovanje, potem ko je dobila zahtevano dovoljenje v skladu z odstavkom 1, želi razširiti na celotno zavarovalno vrsto ali zavarovalne vrste poleg tistih, za katere je že pridobila dovoljenje.

Člen 15

Obseg dovoljenja

1. Dovoljenje skladno s členom 14 velja za celotno Skupnost. S tem dovoljenjem lahko zavarovalnice in pozavarovalnice opravljajo dejavnosti, pri čemer dovoljenje zajema tudi pravico do ustanavljanja in svobodo opravljanja storitev.

2. V skladu s členom 14 se dovoljenje izdaja za določeno vrsto neposrednega zavarovanja, ki so naštete v dela A Priloge I ali v Prilogi II. Velja za celotno zavarovalno vrsto, razen če prosilec želi kriti le nekatere nevarnosti, ki se nanašajo na navedeno zavarovalno vrsto.

Nevarnosti, vključene v eno vrsto, ne morejo biti vključene v drugo vrsto, razen v primerih iz člena 16.

Dovoljenje se lahko izda za dve zavarovalni vrsti ali več, če nacionalno pravo države članice dovoljuje, da se posli iz takih zavarovalnih vrst lahko opravljajo hkrati.

3. Kar zadeva neživljenjsko zavarovanje, lahko države članice izdajo dovoljenje za zavarovalne skupine, naštete v delu B Priloge I.

Nadzorni organi lahko omejijo dovoljenje, ki je bilo zaprošeno za eno od zavarovalnih vrst, na posle, določene v poslovnem načrtu iz člena 23.

4. Podjetja, za katera se uporablja ta direktiva, lahko opravljajo dejavnost iz člena 6 le tedaj, če so pridobila dovoljenje za zavarovalno vrsto 18 iz dela A Priloge I ne glede na člen 16(1). V takšnem primeru se ta direktiva uporablja za zadevne posle.

5. Kar zadeva pozavarovanje, se dovoljenje izda za dejavnost neživljenjskega pozavarovanja, dejavnost življenjskega pozavarovanja ali vse vrste dejavnosti pozavarovanja.

Vloga za dovoljenje se obravnava glede na poslovni načrt, ki mora biti predložen v skladu s točko (c) člena 18(1), in izpolnitev pogojev, ki jih za dovoljenje določa država članica, v kateri je bil vložen zahtevek za dovoljenje.

Člen 16

Dodatne nevarnosti

1. Zavarovalnica, ki je pridobila dovoljenje za glavno nevarnost, ki spada v eno zavarovalno vrsto ali skupino vrst, kot določa Priloga I, lahko zavaruje nevarnosti, ki jih vključuje druga zavarovalna vrsta, ne da bi morala pridobiti dovoljenje glede takšnih nevarnosti, pod pogojem, da nevarnosti izpolnjujejo vse naslednje pogoje:

(a) povezane so z glavno nevarnostjo;

(b) zadevajo predmet, ki je zavarovan proti glavni nevarnosti;

(c) krite so s pogodbo, s katero je zavarovana glavna nevarnost.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 nevarnosti, ki jih vključujejo zavarovalne vrste 14, 15 in 17 dela A Priloge I, ne morejo veljati za nevarnosti, dodane drugim zavarovalnim vrstam.

Vendar pa zavarovanje stroškov postopka, kot določa zavarovalna vrsta 17, lahko velja kot nevarnost, dodana zavarovalni vrsti 18, če so izpolnjeni pogoji, določeni v odstavku 1 in je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

(a) glavna nevarnost se nanaša le na pomoč, ponujeno osebam, ki zaidejo v težave med potovanjem, ko se mudijo proč od svojega doma ali ko se mudijo proč od svojega običajnega prebivališča; ali

(b) zavarovanje se nanaša na spore ali nevarnosti, ki izhajajo iz uporabe morskih plovil ali so z njo povezani.

Člen 17

Pravna oblika zavarovalnice ali pozavarovalnice

1. Matična država članica zahteva, da vsako podjetje, ki zaprosi za dovoljenje v skladu s členom 14, sprejme eno od pravnih oblik iz Priloge III.

2. Poleg tega lahko države članice ustanavljajo podjetja v kateri koli javnopravni obliki, če je cilj takšnih podjetij opravljanje zavarovalnih ali pozavarovalnih poslov pod enakimi pogoji, kakor veljajo za zasebnopravna podjetja.

3. Komisija lahko sprejme izvedbene ukrepe, ki se nanašajo na razširitev seznama oblik iz Priloge III.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih elementov te direktive z njenim dopolnjevanjem se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 301(3).

Člen 18

Pogoji za dovoljenje

1. Matična država članica zahteva od vsakega podjetja, ki zaprosi za dovoljenje, da:

(a) kar zadeva zavarovalnice, omeji svoj predmet na zavarovalniško poslovanje in posle, ki izhajajo neposredno iz njega, in izloči vse druge komercialne posle,

(b) kar zadeva pozavarovalnice, omeji svoj namen poslovanja na dejavnosti pozavarovanja in s tem povezane dejavnosti; ta zahteva lahko vključuje funkcijo holdinga in dejavnosti v zvezi z dejavnostjo finančnega sektorja v smislu člena 2 (8) Direktive 2002/87/ES;

(c) predloži poslovni načrt v skladu s členom 23;

(d) ima osnovna lastna sredstva, ki izpolnjujejo pogoje za kritje absolutnega praga zahtevanega minimalnega kapitala, predpisanega v točki (d) člena 129(1);

(e) dokaže, da bo v nadaljnjih letih lahko pridobilo primerna lastna sredstva za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala, kot določa člen 100;

(f) dokaže, da bo v prihodnje lahko pridobilo primerna osnovna lastna sredstva za kritje zahtevanega minimalnega kapitala, kot določa člen 128;

(g) dokaže, da bo v prihodnje lahko izpolnil pogoje sistema za upravljanje iz Oddelka 2 Poglavja IV;

(h) kar zadeva neživljenjsko zavarovanje, sporoči imena in naslove vseh pooblaščencev za obravnavo odškodninskih zahtevkov, imenovanih v skladu s členom 4 Direktive 2000/26/ES v vseh državah članicah, razen v tisti državi članici, v kateri je zaprošeno za dovoljenje, če nevarnosti, ki naj bi bile krite, sodijo v zavarovalno vrsto 10 dela A Priloge I k Direktivi 73/239/EGS, z izjemo prevozniške odgovornosti.

2. Zavarovalnica, ki zaprosi, da se njeno dovoljenje za poslovanje razširi na druge zavarovalne vrste ali da se razširi dovoljenje, ki zajema samo nekatere nevarnosti iz ene zavarovalne vrste, mora predložiti poslovni načrt v skladu s členom 23.

Poleg tega mora predložiti dokaz, da ima primerna lastna sredstva za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala in zahtevanega minimalnega kapitala, določena v prvem odstavku člena 100 in členu 128.

3. Brez poseganja v odstavek 2 življenjska zavarovalnica, ki zaprosi za dovoljenje za razširitev svojega poslovanja na tveganja iz zavarovalnih vrst 1 ali 2 v delu A Priloge I, kot določa člen 73, dokaže:

(a) da ima primerna osnovna lastna sredstva za kritje absolutnega praga zahtevanega minimalnega kapitala za življenjske zavarovalnice in absolutnega praga zahtevanega minimalnega kapitala za neživljenjske zavarovalnice, kot določa točka (d) člena 129(1);

(b) da se obveže, da bo v prihodnje krila minimalne finančne obveznosti iz člena 74(3).

4. Brez poseganja v odstavek 2 zavarovalnica, ki opravlja dejavnosti neživljenjskega zavarovanja za tveganja iz zavarovalnih vrst 1 ali 2 v delu A Priloge I in zaprosi za dovoljenje za razširitev svojega poslovanja na tveganja v okviru življenjskega zavarovanja, kot določa člen 73, dokaže:

(a) da ima primerna osnovna lastna sredstva za kritje absolutnega praga zahtevanega minimalnega kapitala za življenjske zavarovalnice in absolutnega praga zahtevanega minimalnega kapitala za neživljenjske zavarovalnice, kot določa točka (d) člena 129(1);

(b) da se obveže, da bo v prihodnje krila minimalne finančne obveznosti iz člena 74(3).

Člen 19

Tesne povezave

Če obstajajo tesne povezave med zavarovalnicami ali pozavarovalnicami in drugimi fizičnimi ali pravnimi osebami, nadzorni organi izdajo dovoljenje le, če te povezave ne preprečujejo učinkovitega izvajanja njihovih nadzornih funkcij.

Nadzorni organi prav tako zavrnejo izdajo dovoljenja, če zakoni ali drugi predpisi v tretji državi, ki veljajo za eno ali več fizičnih ali pravnih oseb, s katerimi je zavarovalnica ali pozavarovalnica tesno povezana, ali težave pri izvrševanju teh ukrepov, preprečujejo učinkovito izvajanje nadzornih funkcij pristojnih organov.

Nadzorni organi zahtevajo, da jim zavarovalnice in pozavarovalnice posredujejo podatke, potrebne za stalno spremljanje skladnosti s pogoji iz prvega odstavka.

Člen 20

Sedež zavarovalnie in pozavarovalnic

Države članice zahtevajo, da je sedež zavarovalnic in pozavarovalnic v isti državi članici kot njen registrirani sedež.

Člen 21

Zavarovalni pogoji in premijski ceniki

1. Države članice ne zahtevajo predhodnega potrjevanja ali sistematičnega uradnega obveščanja o splošnih in posebnih zavarovalnih pogojih, premijskih cenikih, tehničnih podlagah, ki se uporabljajo zlasti za izračun premijskih cenikov in zavarovalno-tehničnih rezervacij, ali o obrazcih ali drugih tiskovinah, ki jih podjetje namerava uporabljati pri svojem poslovanju z imetnikom police, cedenti ali retro-cedenti.

Vendar lahko domača država članica za življenjsko zavarovanje in izključno za namen preverjanja skladnosti z nacionalnimi predpisi v zvezi z aktuarskimi načeli zahteva sistematično uradno obveščanje o tehničnih podlagah, ki se uporabljajo za izračun premijskih cenikov in zavarovalno-tehničnih rezervacij. Ta zahteva pa ne sme biti predpogoj za to, da bi življenjska zavarovalnica dobila dovoljenje.

2. Države članice ne ohranijo ali uvedejo predhodnega obvestila ali odobritve predlaganih povečanj premijskih stopenj, razen v sklopu splošnega sistema nadzora cen.

3. Države članice lahko za podjetja, ki so zaprosila ali pridobila dovoljenje za zavarovalno vrsto 18 iz dela A Priloge I, uvedejo preglede njihovih neposrednih in posrednih virov in osebja ter opreme, vključno s kvalifikacijo njihovih zdravstvenih ekip in kakovosti opreme, ki jih imajo podjetja na razpolago za izpolnjevanje svojih obveznosti, ki izhajajo iz navedene zavarovalne vrste.

4. Države članice lahko ohranijo v veljavi ali sprejmejo zakone in druge predpise, ki zahtevajo odobritev družbene pogodbe in akta o ustanovitvi ter predložitev drugih listin, potrebnih za normalno izvajanje nadzora.

Člen 22

Gospodarske zahteve trga

Države članice ne zahtevajo, da se vloga za izdajo dovoljenja preuči glede na gospodarske zahteve trga.

Člen 23

Poslovni načrt

1. Poslovni načrt iz točke (c) člena 18(1) vključuje podatke ali dokazila o:

(a) naravi nevarnosti ali obveznosti, ki jih zadevna zavarovalnica ali pozavarovalnica želi kriti;

(b) vrsti ureditev pozavarovanja, ki jih pozavarovalnica želi skleniti s cedenti;

(c) vodilnih načelih glede pozavarovanja in retrocesije;

(d) postavkah osnovnih lastnih sredstev, ki sestavljajo absolutni prag zahtevanega minimalnega kapitala;

(e) ocenah stroškov za vzpostavitev administrativnih služb in organizacije za zaščito poslov, o finančnih virih, namenjenih za kritje teh stroškov; in če so nevarnosti, ki naj se krijejo, uvrščene v zavarovalno vrsto 18 iz dela A Priloge I, vire, ki jih ima zavarovalnica na razpolago za zagotavljanje obljubljene pomoči;

2. Poleg zahtev iz odstavka 1 mora za prva tri poslovna leta poslovni načrt vključevati:

(a) predvideno bilanco stanja;

(b) ocene prihodnjega zahtevanega solventnostnega kapitala, kot določa pododdelek 1 oddelka 4 poglavja VI, na podlagi predvidene bilance stanja iz točke (a) ter metodo izračuna teh ocen;

(c) ocene prihodnjega zahtevanega minimalnega kapitala, kot določata členov 128 in 129, na podlagi predvidene bilance stanja iz točke (a) ter metodo izračuna teh ocen;

(d) ocene finančnih sredstev, namenjenih za kritje zavarovalnotehničnih rezervacij, zahtevanega minimalnega kapitala in zahtevanega solventnostnega kapitala;

(e) kar zadeva neživljenjsko zavarovanje in pozavarovanje pa tudi:

(i) ocene stroškov upravljanja brez začetnih stroškov, zlasti tekočih splošnih stroškov in provizij;

(ii) ocene premij ali prispevkov in zahtevkov.

(f) kar zadeva življenjsko zavarovanje, pa tudi načrt, ki določa podrobne ocene prihodkov in odhodkov neposrednega zavarovanja, sprejetih obveznosti pozavarovanja in prenosih pozavarovanja.

Člen 24

Delničarji in člani s kvalificiranim deležem

1. Nadzorni organi matične države članice podjetju ne izdajo dovoljenja za začetek opravljanja dejavnosti zavarovanja ali pozavarovanja, dokler niso obveščeni o identiteti delničarjev ali družbenikov, bodisi neposrednih ali posrednih, fizičnih ali pravnih oseb, ki imajo v tem podjetju kvalificirane deleže, in o velikosti teh deležev.

Ti organi zavrnejo izdajo dovoljenja, če ob upoštevanju potrebe po zagotavljanju varnega in skrbnega upravljanja zavarovalnice ali pozavarovalnice niso zadovoljni z usposobljenostjo delničarjev ali družbenikov.

2. Za namene odstavka 1 se upoštevajo glasovalne pravice iz členov 9 in 10 Direktive 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2004 o uskladitvi zahtev v zvezi s preglednostjo informacij o izdajateljih, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu [1] ter pogoji o združevanju teh pravic, določeni v členu 12(4) in (5) omenjene direktive.

Države članice ne upoštevajo glasovalnih pravic ali deležev, ki so jih investicijska podjetja ali kreditne institucije morda pridobile prek prodaje prve izdaje finančnih instrumentov in/ali plasiranja finančnih instrumentov z obveznostjo odkupa iz točke (6) oddelka A Priloge I k Direktivi 2004/39/ES, pod pogojem, da se te pravice po eni strani ne uveljavljajo ali drugače uporabljajo za poseganje v upravljanje izdajatelja in da se po drugi strani prodajo v enem letu od pridobitve.

Člen 25

Zavrnitev dovoljenja

Vsaka odločitev za zavrnitev izdaje dovoljenja se natančno utemelji in se sporoči zadevnemu podjetju.

Vsaka država članica predvidi pravno sredstvo za primer zavrnitve izdaje dovoljenja.

Pravno sredstvo je treba določiti tudi za primere, v katerih nadzorni organi vloge za izdajo dovoljenja ne obravnavajo v roku šestih mesecev od datuma prejema.

Člen 26

Predhodno posvetovanje z organi drugih držav članic

1. Z nadzornimi organi katere koli druge zadevne države članice se je treba posvetovati pred izdajo dovoljenja naslednjim subjektom:

(a) hčerinsko podjetje zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki je pridobilo dovoljenje v tej državi članici;

(b) hčerinsko podjetje matičnega podjetja zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki je pridobilo dovoljenje v tej državi članici; ali

(c) podjetje, ki je pod nadzorom iste fizične ali pravne osebe, ki nadzoruje zavarovalnico ali pozavarovalnico, ki je pridobila dovoljenje v tej državi članici.

[1] UL L 390, 31.12.2004, str. 38.

2. Posvetovati se je treba z organi sodelujoče države članice, ki so odgovorni za nadzor kreditnih institucij ali investicijskih podjetij, pred izdajo dovoljenja zavarovalnici ali pozavarovalnici, ki je:

(a) hčerinsko podjetje kreditne institucije ali investicijskega podjetja, ki je pridobilo dovoljenje v Skupnosti;

(b) hčerinsko podjetje matičnega podjetja kreditne institucije ali investicijskega podjetja, ki je pridobilo dovoljenje v Skupnosti; ali

(c) podjetje, ki je pod nadzorom iste fizične ali pravne osebe, ki nadzoruje kreditno institucijo ali investicijsko podjetje, ki je pridobila dovoljenje v Skupnosti.

3. Zadevni organi iz odstavkov 1 in 2 se med seboj posvetujejo predvsem pri oceni primernosti delničarjev in zahtev glede sposobnosti in primernosti vseh oseb, ki dejansko vodijo podjetje ali imajo druge ključne funkcije, vpletenih v upravljanje drugega subjekta v isti skupini.

Drug drugemu sporočijo podatke o primernosti delničarjev ter zahtevah glede sposobnosti in primernosti vseh oseb, ki dejansko vodijo podjetje ali imajo druge ključne funkcije, ki so za druge zadevne pristojne organe pomembni pri izdaji dovoljenj za opravljanje poslov kakor tudi pri rednem ocenjevanju izpolnjevanja pogojev poslovanja.

POGLAVJE III

Nadzorni organi in splošna pravila

Člen 27

Glavni cilj nadzora

Države članice zagotovijo, da so nadzornim organom zagotovljena potrebna sredstva za dosego glavnega cilja nadzora, to je zaščita imetnikov polic in upravičencev, ter da imajo ustrezno strokovno znanje, zmogljivosti in pooblastila.

Člen 28

Finančna stabilnost in procikličnost

Brez poseganja v glavni cilj nadzora, kot je opredeljen v členu 27, države članice zagotovijo, da nadzorni organi pri opravljanju svojih splošnih dolžnosti ustrezno preučijo možen učinek njihovih odločitev na stabilnost zadevnih finančnih sistemov v Evropski uniji, zlasti v izrednih razmerah, in upoštevajo razpoložljive informacije ob ustreznem času.

V času izjemnih gibanj na finančnih trgih nadzorni organi upoštevajo možne prociklične učinke njihovih ukrepov.

Člen 29

Splošna načela nadzora

1. Nadzor temelji na v prihodnost in k tveganjem utemeljenem pristopu. Vključuje stalno preverjanje pravilnega opravljanja dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja ter upoštevanja nadzornih določb s strani zavarovalnic in pozavarovalnic.

2. Nadzor zavarovalnic in pozavarovalnic vključuje ustrezno kombinacijo pregledov na kraju samem in dejavnosti izven njega.

3. Države članice zagotovijo, da se zahteve, ki jih določa ta direktiva, uporabljajo na način ki je sorazmeren glede na naravo, obseg in zahtevnost tveganj, ki so del poslov zavarovalnice ali pozavarovalnice.

4. Komisija zagotovi, da izvedbeni ukrepi vključujejo načelo sorazmernosti, ki zagotavlja sorazmerno izvajanje te direktive, zlasti glede majhnih zavarovalnic.

Člen 30

Nadzorni organi in področje uporabe nadzora

1. Za finančni nadzor zavarovalnic in pozavarovalnic, vključno s posli, ki jih opravljajo prek podružnic ali iz naslova svobode opravljanja storitev, je pristojna izključno matična država članica.

2. Finančni nadzor celotnega poslovanja zavarovalnice in pozavarovalnice v skladu s členom 1 vključuje preverjanje njene kapitalske ustreznosti, oblikovanja zavarovalno-tehničnih rezervacij, premoženja ter primernih lastnih sredstev v skladu z določenimi pravili ali praksami, ki veljajo v matični državi članici na podlagi predpisov, sprejetih na ravni Skupnosti.

Če ima zadevna zavarovalnica dovoljenje za kritje nevarnosti, uvrščenih v zavarovalno vrsto 18 iz dela A Priloge I, se nadzor razširi na spremljanje tehničnih virov, ki jih ima zavarovalnica na razpolago za opravljanje poslov pomoči, za katere se je obvezala, da jih bo izvajala, če zakonodaja matične države članice predvideva spremljanje teh virov.

3. Če imajo nadzorni organi države članice, v kateri je nevarnost, ali države članice obveznosti ali v primeru pozavarovalnice nadzorni organi države članice gostiteljice razlog, da menijo, da bi dejavnosti zavarovalnice ali pozavarovalnice lahko vplivale na njeno finančno trdnost, obvestijo nadzorne organe domače države članice te zavarovalnice.

Nadzorni organi matične države članice presodijo, ali podjetje izpolnjuje načela o varnem in skrbnem poslovanju, določena v tej direktivi.

Člen 31

Preglednost in odgovornost

1. Nadzorni organi izvajajo svoje naloge na pregleden in odgovoren način z ustreznim upoštevanjem varstva zaupnih podatkov.

2. Države članice zagotovijo, da se razkrijejo naslednje informacije:

(a) besedila zakonov in drugih predpisov ter splošnih smernic na področju ureditve zavarovalništva;

(b) splošna merila in metode, vključno z instrumenti, ki so bili razviti v skladu s členom 34(4), uporabljene pri postopku nadzornega pregleda, kot določa člen 36;

(c) skupni statistični podatki o ključnih vidikih uporabe nadzornega okvira;

(d) način izvajanja možnosti, ki jih določa ta direktiva;

(e) cilji nadzora ter njegove glavne funkcije in dejavnosti.

Razkritje, določeno v prvem pododstavku, mora biti zadostno, da omogoči primerjavo nadzornih pristopov, ki so jih sprejeli nadzorni organi različnih držav članic.

Razkritje se naredi v standardni obliki in se redno dopolnjuje. Informacije iz točk (a) do (e) prvega pododstavka so dostopne na enotnem elektronskem naslovu v vsaki državi članici.

3. Države članice zagotovijo pregledne procese glede imenovanja in razrešitve članov upravnih organov svojih nadzornih organov.

4. Komisija sprejme izvedbene ukrepe, ki se nanašajo na odstavek 2, ki opredeljuje ključne vidike, po katerih naj se razkrijejo skupni statistični podatki, ter obliko, strukturo, seznam vsebine in datum objave razkritij.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih elementov te direktive z njenim dopolnjevanjem se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 301(3).

Člen 32

Prepoved zavrnitve pozavarovalnih pogodb ali pogodb o retrocesiji

1. Matična država članica zavarovalnice ne sme zavrniti pozavarovalne pogodbe, sklenjene s pozavarovalnico ali zavarovalnico, ki je pridobila dovoljenje v skladu s členom 14 na podlagi neposredne povezave s finančno trdnostjo te pozavarovalnice ali zavarovalnice.

2. Matična država članica pozavarovalnice ne sme zavrniti pogodbe o retrocesiji, ki jo sklene pozavarovalnica s pozavarovalnico ali zavarovalnico, ki je pridobila dovoljenje v skladu s členom 14 na podlagi neposredne povezave s finančno trdnostjo te pozavarovalnice ali zavarovalnice.

Člen 33

Nadzor podružnic s sedežem v drugi državi članici

Države članice predvidijo, da lahko v primerih, ko zavarovalnica ali pozavarovalnica, ki je dovoljenje pridobila v drugi državi članici in ki opravlja dejavnosti preko podružnice, nadzorni organi matične države članice, potem ko so obvestili nadzorne organe zadevne države članice gostiteljice, opravijo preverjanja podatkov na kraju samem, potrebnih za omogočanje finančnega nadzora podjetja, bodisi sami bodisi s posredovanjem oseb, imenovanih v ta namen.

Organi zadevne države članice gostiteljice lahko sodelujejo v teh preverjanjih.

Člen 34

Splošna nadzorna pooblastila

1. Države članice zagotovijo, da imajo nadzorni organi pooblastila za sprejemanje preventivnih in popravnih ukrepov, s katerimi zagotovijo, da zavarovalnice in pozavarovalnice upoštevajo zakone in druge predpise, ki jih morajo spoštovati v vsaki državi članici.

2. Nadzorni organi imajo pooblastila za sprejemanje potrebnih ukrepov, vključno z upravnimi in finančnimi ukrepi, kjer je ustrezno, v zvezi z zavarovalnicami in pozavarovalnicami ter s člani njihovih upravnih, upravljalnih ali nadzornih organov.

3. Države članice zagotovijo, da imajo nadzorni organi pooblastila, da zahtevajo vse potrebne informacije za izvajanje nadzora v skladu s členom 35.

4. Države članice zagotovijo, da imajo nadzorni organi pooblastila, da poleg izračuna zahtevanega solventnostnega kapitala, če je primerno in je to nujno, razvijejo količinska orodja v okviru postopka nadzornega pregleda za oceno zmožnosti soočanja zavarovalnic ali pozavarovalnic z morebitnimi dogodki ali prihodnjimi spremembami v gospodarskih razmerah, ki bi lahko neugodno vplivali na njihov splošni finančni položaj. Nadzorni organi imajo pooblastila, da zahtevajo, da podjetja opravijo ustrezne preskuse.

5. Nadzorni organi imajo pooblastila, da izvajajo preglede na kraju samem v prostorih zavarovalnic in pozavarovalnic.

6. Nadzorna pooblastila se uporabljajo pravočasno in sorazmerno.

7. Pooblastila glede zavarovalnic in pozavarovalnic iz odstavkov 1 do 5 so tudi na voljo glede zunanjega izvajanja dejavnosti zavarovalnic in pozavarovalnic.

8. Pristojnosti iz odstavkov 1 do 5 in 7 se izvršujejo po potrebi z izvršbo in, kadar primerno, po sodni poti.

Člen 35

Podatki, ki jih je treba zagotoviti za nadzor

1. Države članice zahtevajo od zavarovalnic in pozavarovalnic, da nadzornim organom predložijo podatke, ki so potrebni za nadzor. Ti podatki vsebujejo vsaj podatke, ki so pri izvajanju postopka iz člena 36 potrebni za:

(a) oceno sistema upravljanja, ki ga uporabljajo podjetja, poslov, ki jih izvajajo, načel vrednotenja, uporabljenih za solventnost, tveganj, s katerimi se soočajo, in sistemov za upravljanje tveganja ter njihove strukture kapitala, potreb in upravljanja;

(b) sprejem kakršnih koli ustreznih odločitev, ki izhajajo iz opravljanja njihovih nadzornih pravic in dolžnosti.

2. Države članice zagotovijo, da imajo nadzorni organi naslednja pooblastila:

(a) da določijo naravo, obseg in obliko podatkov iz odstavka 1, za katere zahtevajo, da jih zavarovalnice in pozavarovalnice predložijo v naslednjih časovnih obdobjih:

(i) v vnaprej določenih obdobjih;

(ii) ob vnaprej določenih dogodkih;

(iii) v času poizvedb glede stanja zavarovalnice ali pozavarovalnice;

(b) da pridobijo vse podatke v zvezi s pogodbami, ki jih imajo posredniki, ali v zvezi s pogodbami, ki so sklenjene s tretjimi osebami; in

(c) da zahtevajo podatke od zunanjih strokovnjakov, kot so revizorji in aktuarji.

3. Podatki iz odstavkov 1 in 2 vsebujejo:

(a) kakovostne in količinske elemente ali kakršno koli primerno kombinacijo obojih;

(b) pretekle, sedanje ali prihodnje elemente ali kakršno koli primerno kombinacijo teh elementov; in

(c) podatke iz notranjih ali zunanjih virov ali kakršno koli kombinacijo obojih.

4. Podatki iz odstavkov 1 in 2 so skladni z naslednjimi načeli::

(a) odražati morajo naravo, obseg in zahtevnost poslovanja zadevnega podjetja, zlasti pa tveganja, ki so del tega posla;

(b) morajo biti dostopni, popolni z vseh pomembnih vidikov, primerljivi in ves čas dosledni; in

(c) morajo biti ustrezni, zanesljivi in razumljivi.

5. Države članice od zavarovalnic in pozavarovalnic zahtevajo, da imajo na voljo ustrezne sisteme za izpolnjevanje zahtev iz odstavkov 1 do 4 kot tudi pisna pravila, ki so jih odobrili upravni, upravljalni ali nadzorni organi zavarovalnic ali pozavarovalnic in ki omogočajo stalno ustreznost predloženih podatkov.

6. Komisija sprejme izvedbene ukrepe, ki podrobno določajo podatke iz odstavkov 1 do 4, da v ustrezni meri zagotovi konvergenco nadzornega poročanja.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 301(3).

Člen 36

Postopek nadzornega pregleda

1. Države članice zagotovijo, da nadzorni organi pregledajo in ovrednotijo strategije, procese in postopke poročanja, ki so jih zavarovalnice in pozavarovalnice vzpostavile za upoštevanje zakonov in drugih predpisov, ki so bili sprejeti v skladu s to direktivo.

Ti pregledi in vrednotenja zajemajo oceno kakovostnih zahtev, ki se nanašajo na sistem upravljanja, oceno tveganj, s katerimi se zadevna podjetja soočajo ali se lahko soočijo in oceno zmožnosti teh podjetij, da ocenijo ta tveganja ob upoštevanju okolja v katerem podjetja poslujejo.

2. Nadzorni organi pregledajo in ovrednotijo zlasti:

(a) sistem upravljanja, vključno z lastno oceno tveganja in solventnosti, iz oddelka 2 poglavja IV;

(b) zavarovalno-tehnične rezervacije iz oddelka 2 poglavja IV;

(c) zahtevani kapital iz oddelkov 4 in 5 poglavja VI;

(d) naložbena pravila iz oddelka 6 poglavja VI;

(e) kakovost in količino lastnih sredstev iz oddelka 3 poglavja VI;

(f) če zavarovalnica ali pozavarovalnica uporablja popolni ali delni notranji model, stalno skladnost z zahtevami za popolne ali delne notranje modele iz pododdelka 3 oddelka 4 poglavja VI.

3. Nadzorni organi imajo na voljo ustrezna orodja za spremljanje, da lahko ugotovijo poslabšanje finančnega stanja zavarovalnice ali pozavarovalnice in da spremljajo, kako se takšno poslabšanje odpravi.

4. Nadzorni organi ocenijo ustreznost metod in praks zavarovalnic in pozavarovalnic, ki so namenjene opredelitvi možnih dogodkov ali prihodnjih sprememb v gospodarskih razmerah, ki bi lahko neugodno vplivali na splošni finančni položaj zadevnega podjetja.

Nadzorni organi ocenijo sposobnost podjetja, da prenese takšne možne dogodke ali prihodnje spremembe v gospodarskih razmerah.

5. Nadzorni organi imajo potrebna pooblastila, da od zavarovalnic in pozavarovalnic zahtevajo, da odpravijo slabosti ali pomanjkljivosti, ki so bile ugotovljene v postopku nadzornega pregleda.

6. Pregledi, vrednotenja in ocene iz odstavkov 1, 2 in 4 se izvajajo redno.

Nadzorni organi vzpostavijo najmanjšo pogostost in obseg teh pregledov, vrednotenj in ocenjevanj, pri čemer upoštevajo naravo, obseg in zahtevnost dejavnosti zadevne zavarovalnice ali pozavarovalnice.

Člen 37

Kapitalski pribitek

1. Po postopku nadzornega pregleda lahko nadzorni organi v izjemnih okoliščinah določijo kapitalski pribitek za zavarovalnico ali pozavarovalnico s sklepom, ki navaja razloge za to. Takšna možnost obstaja le v naslednjih primerih:

(a) nadzorni organ sklene, da profil tveganj zavarovalnice ali pozavarovalnice močno odstopa od predpostavk, ki so bile osnova za zahtevani solventnostni kapital, kot je bil izračunan po standardni formuli v skladu s pododdelkom 2 oddelka 4 poglavja VI, in:

  (i) je zahteva za uporabo notranjega modela iz člena 119 neustrezna ali je bila neučinkovita; ali

  (ii) medtem ko se razvija delni ali popolni notranji model v skladu s členom 119;

(b) nadzorni organ sklene, da profil tveganj zavarovalnice ali pozavarovalnice močno odstopa od predpostavk, ki so bile osnova za zahtevani solventnostni kapital, kot je bil izračunan po notranjem modelu ali delnem notranjem modelu v skladu s pododdelkom 3 oddelka 4 poglavja VI, ker so nekatera merljiva tveganja pomanjkljivo zajeta in ker model ni bil prilagojen v ustreznem časovnem obdobju, da bi bolje odražal dani profil tveganj; ali

(c) nadzorni organ sklene, da sistem upravljanja zavarovalnice ali pozavarovalnice močno odstopa od standardov, ki so določeni v oddelku 2 poglavja IV, da te razlike onemogočajo, da se pravilno opredeli, izmeri, spremlja, obvladuje in poroča o tveganju, ki jim je ali bi jim lahko bila zavarovalnica ali pozavarovalnica izpostavljena in da je malo možnosti, da bi uporaba drugih ukrepov sama po sebi lahko dovolj izboljšala pomanjkljivosti v primernem časovnem obdobju.

2. V okoliščinah iz točk (a) in (b) odstavka 1 tega člena se kapitalski pribitek izračuna na način, ki zagotavlja, da podjetje upošteva člen 101(3).

V okoliščinah iz točke (c) odstavka 1 tega člena je kapitalski pribitek sorazmeren z materialnimi tveganji, ki nastajajo zaradi pomanjkljivosti, zaradi katerih se je nadzorni organ odločil, da določi ta pribitek.

3. V primerih iz točk (b) in (c) odstavka 1 nadzorni organ zagotovi, da zavarovalnica ali pozavarovalnica naredi vse, da odpravi pomanjkljivosti, ki so pripeljale do uvedbe kapitalskega pribitka.

4. Kapitalski pribitek iz odstavka 1 nadzorni organ preuči najmanj enkrat letno in ga odpravi, ko je podjetje odpravilo pomanjkljivosti, ki so pripeljale do njegove uvedbe.

5. Zahtevani solventnostni kapital skupaj s kapitalskim pribitkom, ki je bil naložen, nadomesti neustrezni zahtevani solventnostni kapital.

Ne glede na prvi pododstavek zahtevani solventnostni kapital ne bi smel vključevati kapitalskega pribitka, ki se zahteva v skladu s točko (c) odstavka 1 za izračun marže za tveganje iz člena 77(5).

6. Komisija sprejme izvedbene ukrepe, ki določajo nadaljnje specifikacije za okoliščine, v katerih se lahko naloži kapitalski pribitek, in metodologije za njegov izračun.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 301(3).

Člen 38

Nadzor zunanjega izvajanja funkcij in dejavnosti

1. Brez poseganja v člen 49 države članice zagotovijo, da zavarovalnice in pozavarovalnice, ki oddajo funkcijo ali dejavnost zavarovanja ali pozavarovanja v zunanje izvajanje, sprejmejo ustrezne ukrepe, da se zagotovi izpolnjevanje naslednjih pogojev:

(a) ponudnik storitev mora sodelovati z nadzornimi organi zavarovalnice in pozavarovalnice v zvezi s funkcijo ali dejavnostjo, ki se odda v zunanje izvajanje;

(b) zavarovalnice in pozavarovalnice, njihovi revizorji in nadzorni organi morajo imeti učinkovit dostop do podatkov, ki se nanašajo na funkcije ali dejavnosti, oddane v zunanje izvajanje;

(c) nadzorni organi morajo imeti učinkovit dostop do poslovnih prostorov ponudnika storitevin morajo imeti možnost izvajanja teh pravic dostopa.

2. Država članica, kjer se nahaja ponudnik storitev, nadzornim organom zavarovalnice ali pozavarovalnice dovoli, da sami ali preko posredovanja oseb, ki jih v ta namen imenujejo, izvajajo preglede na kraju samem v prostorih ponudnika storitev. Nadzorni organ zavarovalnice ali pozavarovalnice obvesti ustrezni organ države članice ponudnika storitev pred izvedbo pregleda na kraju samem. V primeru nenadzorovanega subjekta je ustrezni organ nadzorni organ.

Nadzorni organi države članice zavarovalnice ali pozavarovalnice lahko takšne preglede na kraju samem prenesejo na nadzorne organe države članice, kjer se nahaja ponudnik storitev.

Člen 39

Prenos portfelja

1. Države članice pod pogoji, določenimi z nacionalnim pravom, pooblastijo zavarovalnice in pozavarovalnice s sedežem na njihovem ozemlju, da v celoti ali delno prenesejo portfelj zavarovalnih pogodb, sklenjenih iz naslova pravice do ustanavljanja ali iz naslova svobode opravljanja storitev, na prevzemno podjetje s sedežem v Skupnosti.

Tak prenos se lahko dovoli, le če nadzorni organi domače države članice prevzemnega podjetja potrdijo, da ima prevzemno podjetje ob upoštevanju prenosa potrebna primerna lastna sredstva, ki izpolnjujejo pogoje za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala iz prvega odstavka člena 100.

2. V primeru zavarovalnic se uporabljajo odstavki 3 do 6.

3. Če podružnica predlaga prenos vsega ali dela svojega portfelja zavarovalnih pogodb, se posvetuje z državo članico, v kateri se nahaja podružnica.

4. V okoliščinah iz odstavkov 1 in 3 nadzorni organi domače države članice prenosne zavarovalnice dovolijo prenos po pridobitvi soglasja organov držav članic, kjer so bile pogodbe sklenjene iz naslova pravice do ustanavljanja ali iz naslova svobode opravljanja storitev.

5. Organi držav članic, s katerimi se posvetujejo, organom domače države članice prenosne zavarovalnice dajo svoje mnenje ali odobritev v treh mesecih od prejema zahteve za posvetovanje.

Če v tem obdobju od organov, s katerimi so se posvetovali, ne prejmejo nobenega odgovora, se to šteje kot tiho soglasje.

6. Prenos portfelja, dovoljen v skladu z odstavki 1 do 5, se objavi pred ali po izdaji dovoljenja pod pogoji, določenimi z nacionalnim pravom domače države članice, države članice, v kateri je nevarnost, ali države članice obveznosti.

Takšen prenos samodejno velja za imetnike polic, zavarovance in vse druge osebe, ki imajo pravice ali dolžnosti, ki izhajajo iz prenesenih pogodb.

Prvi in drugi pododstavek tega odstavka ne vplivata na pravico držav članic, da imetnikom polic zagotovijo možnost odpovedi pogodbe v določenem roku po prenosu.

POGLAVJE IV

Pogoji, ki urejajo opravljanje poslov

Oddelek 1

Odgovornost upravnih, upravljalnih ali nadzornih organov

Člen 40

Odgovornost upravnih, upravljalnih ali nadzornih organov

Države članice zagotovijo, da imajo upravni, upravljalni ali nadzorni organi zavarovalnice ali pozavarovalnice končno odgovornost za skladnost zadevnega podjetja z zakoni in drugimi predpisi, sprejetimi v skladu s to direktivo.

Oddelek 2

Sistem upravljanja

Člen 41

Splošne zahteve glede upravljanja

1. Države članice zahtevajo od vseh zavarovalnic in pozavarovalnic, da imajo na voljo učinkovit sistem upravljanja, ki zagotavlja dobro in preudarno upravljanje dejavnosti.

Sistem vključuje najmanj ustrezno pregledno organizacijsko strukturo z jasno dodelitvijo in ustrezno ločitvijo odgovornosti ter učinkovit sistem za zagotovitev prenosa informacij. Vključuje tudi skladnost z zahtevami, določenimi v členih 42 do 49.

Sistem upravljanja je predmet rednega notranjega pregleda.

2. Sistem upravljanja je sorazmeren glede na naravo, obseg in zahtevnost poslov zavarovalnice ali pozavarovalnice.

3. Zavarovalnice in pozavarovalnice imajo pisna pravila vsaj v zvezi z obvladovanjem tveganj, notranjim nadzorom, notranjo revizijo in če je primerno zunanjim izvajanjem. Zagotovijo tudi, da se ta pravila izvajajo.

Ta pisna pravila se pregledajo vsaj enkrat letno. So predmet predhodne odobritve upravnega, upravljalnega ali nadzornega organa in se spremenijo v primeru kakršne koli pomembne spremembe v sistemu ali na zadevnemu področju.

4. Zavarovalnice in pozavarovalnice sprejmejo razumne ukrepe za zagotovitev stalnega in rednega poslovanja, vključno z razvojem kriznih načrtov. S tem namenom podjetje uporabi ustrezne in sorazmerne sisteme, vire in postopke.

5. Nadzorni organi imajo ustrezna sredstva, metode in pooblastila za preverjanje sistema upravljanja zavarovalnic in pozavarovalnic ter za vrednotenje nastajajočih tveganj, ki so jih ta podjetja odkrila in ki lahko vplivajo na njihovo finančno trdnost.

Države članice zagotovijo, da imajo nadzorni organi potrebna pooblastila, da zahtevajo izboljšanje in okrepitev sistema upravljanja za zagotovitev skladnosti z zahtevami iz členov 42 do 49.

Člen 42

Zahteve glede sposobnosti in primernosti oseb, ki dejansko vodijo podjetje ali imajo druge ključne funkcije

1. Zavarovalnice in pozavarovalnice zagotovijo, da osebe, ki dejansko vodijo podjetje ali imajo druge ključne funkcije, ves čas izpolnjujejo naslednje zahteve:

(a) njihova strokovna usposobljenost, znanje in izkušnje so ustrezni za dobro in preudarno upravljanje (sposobnost); in

(b) so osebe dobrega ugleda in integritete (primernost).

2. Zavarovalnice in pozavarovalnice obvestijo nadzorni organ o kakršnih koli spremembah identitete oseb, ki dejansko vodijo podjetje ali opravljajo druge ključne funkcije, skupaj s potrebnimi informacijami za oceno sposobnosti in primernosti novih oseb, imenovanih za upravljanje podjetja.

3. Zavarovalnice in pozavarovalnice obvestijo svoj nadzorni organ, če so zamenjale katero koli osebo iz odstavkov 1 in 2, ker ne izpolnjuje več zahtev iz odstavka 1.

Člen 43

Dokazilo o dobrem imenu

1. Če država članica od svojih državljanov zahteva dokazilo o dobrem imenu, dokazilo, da v preteklosti niso bili v stečaju, ali obe, navedena država članica kot zadosten dokaz glede državljanov drugih držav članic sprejme predložitev izpiska iz sodnega registra, ali če tega ni, enakovreden dokument, ki ga izda pristojni sodni ali upravni organ v domači državi članici ali v državi članici, iz katere tuji državljan prihaja, ki dokazuje, da so te zahteve izpolnjene.

2. Kadar domača država članica ali država članica, iz katere tuji državljan prihaja, ne izda dokumenta iz odstavka 1, ga lahko nadomesti izjava pod prisego – ali v državah članicah, v katerih izjava pod prisego ni predvidena, slovesna izjava – ki jo da zadevni tuji državljan pred pristojnim sodnim ali upravnim organom ali po potrebi pred notarjem domače države članice ali države članice, iz katere tuji državljan prihaja.

Tak organ ali notar izda potrdilo, s katerim potrjuje pristnost izjave pod prisego ali slovesne izjave.

Tudi izjava iz prvega pododstavka, da v preteklosti ni bil v stečaju, se lahko poda pred pristojnim organom ali strokovnim organom zadevne države članice.

3. Dokumenti in potrdila iz odstavkov 1 in 2, se predložijo v treh mesecih od njihove izdaje.

4. Države članice določijo organe, pristojne za izdajanje dokumentov iz odstavkov 1 in 2, ter o tem takoj obvestijo druge države članice in Komisijo.

Vsaka država članica tudi obvesti druge države članice in Komisijo o organih in telesih, katerim je treba predložiti dokumente iz odstavkov 1 in 2 kot podlago prošnji za opravljanje dejavnosti iz člena 2 na ozemlju te države članice.

Člen 44

Upravljanje tveganja

1. Zavarovalnice in pozavarovalnice imajo na voljo učinkovit sistem upravljanja tveganj, ki vsebuje strategije, procese in postopke poročanja, ki so potrebni za redno odkrivanje, merjenje, spremljanje, upravljanje in poročanje na posamezni in skupnih ravni tveganj, ki so jim ali bi jim lahko bile izpostavljene, in o njihovih medsebojnih odvisnostih.

Ta sistem upravljanja tveganj mora biti učinkovit in dobro integriran v organizacijsko strukturo in procese odločanja zavarovalnice ali pozavarovalnice ter mora ustrezno upoštevati osebe, ki dejansko vodijo podjetje ali imajo druge ključne funkcije.

2. Sistem upravljanja tveganj zajema tveganja, ki bodo vključena v izračun zahtevanega solventnostnega kapitala iz člena 101(4), in tveganja, ki niso ali niso popolnoma vključena v tak izračun.

Sisitem upravljanja tveganj zajema najmanj naslednja področja:

(a) sklepanje zavarovanj in oblikovanje rezervacij;

(b) upravljanje sredstev - obveznosti;

(c) naložbe, zlasti izvedene finančne instrumente in podobne obveze;

(d) likvidnost in upravljanje tveganja koncentracije;

(e) upravljanje operativnega tveganja;

(f) pozavarovanje in druge tehnike za zmanjševanje tveganja.

Pisna pravila glede upravljanja tveganj iz člena 41(3) zajemajo pravila glede točk (a) do (f) drugega pododstavka tega odstavka.

3. Kar zadeva naložbeno tveganje, morajo zavarovalnice in pozavarovalnice dokazati, da upoštevajo oddelek 6 poglavja VI.

4. Zavarovalnice in pozavarovalnice zagotovijo funkcijo upravljanja tveganj, ki bo strukturirana na način, ki olajšuje izvajanje sistema upravljanja tveganj.

5. Za zavarovalnice in pozavarovalnice, ki uporabljajo delni ali popolni notranji model, odobren v skladu s členi 112 in 113, zajema funkcija upravljanja tveganj naslednje dodatne naloge:

(a) oblikovanje in izvajanje notranjega modela;

(b) preizkušanje in validiranje notranjega modela;

(c) dokumentiranje in kakršne koli nadaljnje spremembe notranjega modela;

(d) analiza izvajanja notranjega modela in priprava zbirnih poročil o tem;

(e) obveščanje upravnega, upravljalnega ali nadzornega organa o izvajanju notranjega modela, predlaganje področij, kjer so potrebne izboljšave, in obveščanje tega organa o stanju prizadevanj za izboljšanje predhodno ugotovljenih pomanjkljivosti.

Člen 45

Lastna ocena tveganj in solventnosti

1. Kot del svojega sistema upravljanja tveganj vsaka zavarovalnica in pozavarovalnica izvede lastno oceno tveganj in solventnosti.

Ocena mora vsebovati najmanj:

(a) skupne potrebe solventnosti ob upoštevanju specifičnega profila tveganj, odobrenih meja dovoljenega tveganja in poslovne strategije podjetij;

(b) stalno skladnost s kapitalskimi zahtevami, kot določata oddelka 4 in 5 poglavja VI, ter z zahtevami glede zavarovalnotehničnih rezervacij, kot določa oddelek 2 poglavja VI;

(c) pomen tega, koliko profil tveganj zadevnega podjetja odstopa od predpostavk, ki so bile osnova za zahtevani solventnostni kapital iz člena 101(3), izračunan po standardni formuli v skladu s pododdelkom 2 oddelka 4 poglavja VI ali po delnem ali popolnem notranjem modelu v skladu s pododdelkom 3 oddelka 4 poglavja VI.

2. Za namene točke (a) odstavka 1 ima zadevno podjetje na voljo postopke, ki so sorazmerni glede na naravo, obseg in zahtevnost tveganj, ki so del njegovega poslovanja, in ki mu omogočajo, da ustrezno opredeli in oceni tveganja, s katerimi se sooča kratkoročno in dolgoročno, ter je ali bi lahko bilo njim izpostavljeno. Podjetje prikaže metode, ki jih je uporabilo pri tej oceni.

3. V primeru iz točke (c) odstavka 1 se pri uporabi notranjega modela ocena izvede skupaj s ponovno kalibracijo, ki pretvori število notranjega tveganja v mero tveganja in kalibracijo zahtevanega solventnostnega kapitala.

4. Lastna ocena tveganj in solventnosti je sestavni del poslovne strategije in se stalno upošteva pri strateških odločitvah podjetja.

5. Zavarovalnice in pozavarovalnice redno in brez odlašanja izvedejo oceno iz odstavka 1 po vsaki pomembni spremembi v njihovem profilu tveganj.

6. Zavarovalnice in pozavarovalnice obvestijo nadzorne organe o rezultatih posamezne lastne ocene tveganj in solventnosti kot del informacij, o katerih poročajo v okviru člena 35.

7. Lastna ocena tveganj in solventnosti se ne uporablja za izračun zahtevanega kapitala. Zahtevana solventnostni kapital se lahko spreminja le v skladu s členi 37, 231 do 233 in 238.

Člen 46

Notranji nadzor

1. Zavarovalnice in pozavarovalnice morajo imeti na voljo učinkovit sistem notranjega nadzora.

Ta sistem vsebuje najmanj upravne in računovodske postopke, okvir notranjega nadzora, ustrezno ureditev glede poročanja na vseh ravneh podjetja in funkcijo spremljanja skladnosti.

2. Funkcija spremljanja skladnosti vključuje seznanitev upravnih, upravljalnih ali nadzornih organov glede skladnosti z zakoni in drugimi predpisi, sprejetimi v skladu s to direktivo. Vključuje tudi oceno možnih vplivov kakršnih koli sprememb v pravnem okolju na posle zadevnega podjetja ter opredelitev in oceno tveganj glede skladnosti.

Člen 47

Notranja revizija

1. Zavarovalnice in pozavarovalnice zagotovijo učinkovito funkcijo notranje revizije.

Funkcija notranje revizije vključuje oceno tega, ali so notranji sistem nadzora podjetja in drugi elementi sistema upravljanja ustrezni in učinkoviti.

2. Funkcija notranje revizije je objektivna in neodvisna od funkcij poslovanja.

3. Vse ugotovitve in vsa priporočila notranje revizije se poročajo upravnim, upravljalnim ali nadzornim organom, ki določijo, kakšni ukrepi se sprejmejo v zvezi z vsako ugotovitvijo in priporočilom notranje revizije, in zagotovijo izvrševanje teh ukrepov.

Člen 48

Aktuarska funkcija

1. Zavarovalnice in pozavarovalnice zagotovijo učinkovito in trajno aktuarsko funkcijo, ki:

(a) koordinira izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij;

(b) zagotovi ustreznost uporabljenih metod in osnovnih modelov kot tudi predpostavk, narejenih pri izračunu zavarovalno-tehničnih rezervacij;

(c) oceni ustreznost in kakovost podatkov, uporabljenih pri izračunu zavarovalno-tehničnih rezervacij;

(d) primerja najboljše ocene z izkušnjami;

(e) obvešča upravne, upravljalne ali nadzorne organe o zanesljivosti in ustreznosti izračuna zavarovalno-tehničnih rezervacij;

(f) nadzira izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij v primerih iz člena 82;

(g) poda mnenje o splošni politiki prevzemanja tveganj;

(h) poda mnenje o ustreznosti ureditve pozavarovanja; in

(i) prispeva k učinkovitemu izvajanju sistema upravljanja tveganj iz člena 44 zlasti glede modelov tveganja, ki so podlaga za izračun kapitalske zahteve, določene v oddelkih 4 in 5 poglavja VI, ter za oceno iz člena 45.

2. Aktuarsko funkcijo izvajajo osebe, ki imajo ustrezno znanje aktuarske in finančne matematike, ki je sorazmerno glede na naravo, zahtevnost in obseg tveganj, ki so del poslov zavarovalnice ali pozavarovalnice, in ki lahko dokažejo svoje zadevne izkušnje z ustreznimi strokovnimi in drugimi standardi.

Člen 49

Zunanje izvajanje

1. Države članice zagotovijo, da zavarovalnice in pozavarovalnice ostanejo v celoti odgovorne za izpolnjevanje vseh svojih obveznosti v okviru te direktive, kadar oddajo funkcije ali kakršne koli dejavnosti zavarovanja ali pozavarovanja v zunanje izvajanje.

2. Zunanje izvajanje ključnih ali pomembnih operativnih funkcij ali dejavnosti se ne sme odvijati na način, ki bi:

(a) materialno poslabšal kakovost sistema upravljanja zadevnega podjetja;

(b) neupravičeno povečal operativno tveganje;

(c) zmanjšal sposobnost nadzornih organov, da spremljajo skladnost podjetja z njegovimi obveznostmi;

(d) ogrozil stalne in ustrezne storitve imetnikom polic.

3. Zavarovalnice in pozavarovalnice pravočasno obvestijo nadzorne organe pred oddajo ključnih ali pomembnih funkcij ali dejavnosti v zunanje izvajanje in o poznejšem vsebinskem razvoju v zvezi s temi funkcijami ali dejavnostmi.

Člen 50

Izvedbeni ukrepi

1. Komisija sprejme izvedbene ukrepe za podrobno opredelitev:

(a) elementov sistemov iz členov 41, 44, 46 in 47 ter zlasti področij, ki jih bo zajemala politika upravljanja sredstev – obveznosti in naložb zavarovalnic in pozavarovalnic, kot določa člen 44(2).

(b) funkcij iz členov 44 in 46 do 48;

(c) zahtev, določenih v členu 42, in funkcij, ki jih ta člen ureja;

(d) pogoji, pod katerimi se lahko opravlja zunanje izvajanje, zlasti glede ponudnikov storitev v tretjih državah.

2. Če je nujno zagotoviti ustrezno konvergenco ocene iz točke (a) člena 45(1), lahko Komisija sprejme izvedbene ukrepe za podrobnejšo opredelitev elementov te ocene.

3. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 301(3).

Oddelek 3

Javno razkritje

Člen 51

Poročilo o solventnosti in finančnem položaju: vsebina

1. Države članice ob upoštevanju informacij iz odstavka 3 in načel iz odstavka 4 člena 35 od zavarovalnic in pozavarovalnic zahtevajo, da vsako leto javno razkrijejo poročilo o svoji solventnosti in finančnem položaju.

Poročilo vsebuje naslednje podatke bodisi v celoti bodisi s sklicevanjem na enakovredne podatke, ki so po svoji naravi in obsegu bili razkriti v okviru drugih pravnih ali regulativnih zahtev:

(a) opis poslov in delovanja podjetja;

(b) opis sistema upravljanja in oceno njegove ustreznosti za profil tveganj podjetja:

(c) opis izpostavljenosti, koncentracije, zmanjševanja in občutljivosti tveganj, za vsako kategorijo tveganja posebej;

(d) ločen opis za sredstva, zavarovalno-tehnične rezervacije in druge obveznosti podlag in metod, uporabljenih za njihovo vrednotenje, skupaj z obrazložitvijo kakršnih koli pomembnejših razlik v podlagah in metodah, uporabljenih za njihovo vrednotenje v računovodskih izkazih;

(e) opis upravljanja kapitala, najmanj vključno s:

(i) strukturo in zneskom lastnih sredstev ter njihove kakovosti;

(ii) zneski zahtevanega solventnostnega kapitala in zahtevanega minimalnega kapitala;

(iii) možnost iz člena 304, ki se uporablja za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala;

(iv) podatki, ki omogočajo razumevanje glavnih razlik med predpostavkami standardne oblike in predpostavkami kakršnega koli notranjega modela, ki ga je podjetje uporabilo za izračun svojega zahtevanega solventnostnega kapitala;

(v) zneskom kakršne koli neskladnosti z zahtevanim minimalnim kapitalom ali kakršne koli pomembnejše neskladnosti z zahtevanim solventnostnim kapitalom v obdobju poročanja, tudi če so bile pozneje razrešene, z obrazložitvijo njihovih vzrokov in posledic kot tudi kakršnih koli popravnih ukrepov, ki so bili sprejeti.

2. Opis iz točke (e)(i) odstavka 1 vključuje analizo kakršnih koli pomembnih sprememb v primerjavi s prejšnjim obdobjem poročanja in obrazložitev kakršnih koli pomembnejših razlik v zvezi z vrednostjo takšnih elementov v računovodskih izkazih ter kratek opis prenosljivosti kapitala.

Razkritje zahtevanega solventnostnega kapitala iz točke (e)(ii) odstavka 1 ločeno prikaže znesek, izračunan v skladu s pododdelki 2 in 3 oddelka 4 poglavja VI, ter kakršen koli kapitalski pribitek, naložen v skladu s členom 37, ali vpliv posebnih parametrov, ki jih mora uporabljati zavarovalnica ali pozavarovalnica v skladu s členom 110, skupaj s kratkimi in jedrnatimi informacijami o njegovi utemeljitvi s strani zadevnega nadzornega organa.

V prehodnem obdobju, ki se konča najkasneje 31. oktobra 2017, lahko države članice brez poseganja v kakršno koli razkritje, ki je obvezno v okviru kakršnih koli drugih pravnih ali regulativnih zahtev, določijo, da kljub razkritju celotnega zahtevanega solventnostnega kapitala iz točke (e)(ii) odstavka 1 kapitalskega pribitka ali vpliva posebnih parametrov, ki jih mora uporabljati zavarovalnica ali pozavarovalnica v skladu s členom 110, ni treba ločeno razkriti.

Razkritje zahtevanega solventnostnega kapitala vključuje, če je primerno, navedbo, da je njegov končni znesek še vedno predmet nadzorne ocene.

Člen 52

Podatki za CEIOPS in njegova poročila

1. Države članice od nadzornih organov zahtevajo, da CEIOPS vsako leto zagotovijo naslednje podatke:

(a) povprečni kapitalski pribitek na posamezno podjetje in porazdelitev kapitalskih pribitkov, ki so jih naložili nadzorni organi v prejšnjem letu, merjeno kot odstotek zahtevanega solventnostnega kapitala in ločeno prikazano kot sledi:

(i) za vse zavarovalnice in pozavarovalnice;

(ii) za življenjske zavarovalnice;

(iii) za neživljenjske zavarovalnice;

(iv) za zavarovalnice, ki izvajajo življenjske in neživljenjske dejavnosti;

(v) za pozavarovalnice;

(b) za vsako razkritje iz točke (a) delež kapitalskih pribitkov, naloženih v okviru točk (a), (b) in (c) člena 37(1).

2. CEIOPS vsako leto javno razkrije naslednje podatke:

(a) za vse države članice skupno porazdelitev kapitalskih pribitkov, merjeno kot odstotek zahtevanega solventnostnega kapitala, za vsako:

(i) zavarovalnico in pozavarovalnico;

(ii) življenjsko zavarovalnico;

(iii) neživljenjsko zavarovalnico;

(iv) zavarovalnico, ki izvaja življenjske in neživljenjske dejavnosti;

(v) pozavarovalnico;

(b) za vsako državo članico posebej porazdelitev kapitalskih pribitkov, merjeno kot odstotek zahtevanega solventnostnega kapitala, ki zajema vse zavarovalnice in pozavarovalnice v tej državi članici;

(c) za vsako razkritje iz točk (a) in (b) delež kapitalskih pribitkov, naloženih v okviru točk (a), (b) in (c) člena 37(1).

3. CEIOPS Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji zagotovi podatke iz odstavka 2 skupaj s poročilom, ki navaja stopnjo nadzorne konvergence pri uporabi kapitalskih pribitkov med nadzornimi organi v različnih državah članicah.

Člen 53

Poročilo o solventnosti in finančnem položaju: načela glede uporabe

1. Nadzorni organi zavarovalnicam in pozavarovalnicam dovolijo, da ne razkrijejo podatkov v naslednjih primerih:

(a) če bi z razkritjem takšnih podatkov konkurenčna podjetja pridobila znatno neupravičeno prednost;

(b) če obstajajo obveznosti do imetnikov polic ali drugi odnosi z nasprotno stranko, ki podjetje zavezujejo k varovanju skrivnosti ali zaupnosti.

2. Če nadzorni organ dovoli nerazkritje podatkov, podjetja to navedejo v poročilu o solventnosti in finančnem položaju ter pojasnijo razloge.

3. Nadzorni organi zavarovalnicam in pozavarovalnicam dovolijo uporabo ali sklic na javna razkritja, ki so bila izvedena v okviru drugih pravnih ali regulativnih zahtev, pod pogojem da so ta razkritja po svoji naravi in obsegu enakovredna podatkom, ki se zahtevajo v okviru člena 51.

4. Odstavka 1 in 2 se ne uporabljata za podatke iz točke (e) člena 51(1).

Člen 54

Poročilo o solventnosti in finančnem položaju: posodobitve in dodatne prostovoljne informacije

1. V primeru kakršne koli večje spremembe, ki bi znatno vplivala na ustreznost informacij, ki so bile razkrite v skladu s členoma 51 in 53, zavarovalnice in pozavarovalnice razkrijejo primerne informacije glede narave in vplivov te večje spremembe.

Za namene prvega pododstavka, se za večjo spremembo šteje najmanj:

(a) če se ugotovi neskladnost z zahtevanim minimalnim kapitalom in nadzorni organi menijo, da podjetje ne bo moglo predložiti realnega kratkoročnega finančnega načrta, ali če takšnega načrta ne prejmejo v roku enega meseca od dne, ko je bila neskladnost ugotovljena;

(b) če se ugotovi znatna neskladnost z zahtevanim solventnostnim kapitalom in nadzorni organi ne prejmejo realnega sanacijskega načrta v roku dveh mesecev od dne, ko je bila neskladnost ugotovljena.

Glede točke (a) drugega pododstavka nadzorni organi od zadevnega podjetja zahtevajo, da takoj razkrije razsežnost neskladnosti skupaj s pojasnilom o njenem izvoru in posledicah ter vključno z morebitnimi sprejetimi popravnimi ukrepi. Če kljub kratkoročnemu finančnemu načrtu, ki se je sprva štel za realnega, neskladnost z zahtevanim minimalnim kapitalom ni bila razrešena tri mesece po tem, ko je bila ugotovljena, se ta neskladnost ob koncu tega obdobja razkrije skupaj s pojasnilom o njenem izvoru in posledicah ter vključno z morebitnimi sprejetimi popravnimi ukrepi in nadaljnjimi načrtovanimi popravnimi ukrepi.

Glede točke (b) drugega pododstavka nadzorni organi od zadevnega podjetja zahtevajo, da takoj razkrije znesek neskladnosti skupaj s pojasnilom o njenem izvoru in posledicah ter vključno z morebitnimi sprejetimi popravnimi ukrepi. Če kljub sanacijskemu načrtu, ki se je sprva štel za realnega, neskladnost z zahtevanim minimalnim kapitalom ni bila razrešena šest mesecev po tem, ko je bila ugotovljena, se ta neskladnost ob koncu tega obdobja razkrije skupaj s pojasnilom o njenem izvoru in posledicah ter vključno z morebitnimi sprejetimi popravnimi ukrepi in nadaljnjimi načrtovanimi popravnimi ukrepi.

2. Zavarovalnice in pozavarovalnice lahko prostovoljno razkrijejo kakršno koli informacijo ali pojasnilo, ki se nanaša na njihovo solventnost in finančni položaj, za katere se že ne zahteva razkritje v skladu s členoma 51 in 53 ter odstavkom 1 tega člena.

Člen 55

Poročilo o solventnosti in finančnem položaju: pravila in odobritev

1. Države članice od zavarovalnic in pozavarovalnic zahtevajo, da imajo na voljo ustrezne sisteme in strukture za izpolnjevanje zahtev iz členov 51 in 53 in člena 54(1) kot tudi pisna pravila, ki zagotavljajo stalno ustreznost kakršnih koli informacij, ki so razkrite v skladu s členi 51, 53 in 54.

2. Poročilo o solventnosti in finančnem položaju morajo odobriti upravni, upravljalni ali nadzorni organi zavarovalnice ali pozavarovalnice, šele potem se lahko objavi.

Člen 56

Poročilo o solventnosti in finančnem položaju: izvedbeni ukrepi

Komisija sprejme izvedbene ukrepe, ki podrobno opredeljujejo informacije, ki jih je treba razkriti, in sredstva, s katerimi se to doseže.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 301(3).

Oddelek 4

Kvalificirani deleži

Člen 57

Pridobivanje deležev

1. Države članice zahtevajo od vsake fizične ali pravne osebe ali takšnih oseb, ki delujejo usklajeno (bodoči pridobitelj) in ki so se odločile, da neposredno ali posredno pridobijo ali dodatno povečajo kvalificirani delež v zavarovalnici ali pozavarovalnici, in bi zaradi tega bil njihov delež glasovalnih pravic ali delež kapitala enak ali večji od 20 %, 30 % ali 50 % ali takšen, da bi zavarovalnica ali pozavarovalnica postala njihovo odvisno podjetje (predlagana pridobitev), da najprej pisno obvestijo nadzorne organe zavarovalnice ali pozavarovalnice, v kateri skušajo pridobiti ali povečati kvalificirani delež, o velikosti predvidenega deleža in jim

sporočijo ustrezne informacije iz člena 59(4). Državam članicam ni treba uporabiti 30 % praga, če v skladu s točko (a) člena 9(3) Direktive 2004/109/ES uporabljajo prag ene tretjine.

2. Države članice zahtevajo od vsake fizične ali pravne osebe, ki se je odločila, da bi neposredno ali posredno odsvojila kvalificirani delež v zavarovalnici ali pozavarovalnici, da najprej pisno uradno obvesti nadzorne organe matične države članice in navede velikost deleža navedene osebe po nameravani odsvojitvi. Taka oseba uradno obvesti nadzorne organe matične države članice o odločitvi, da bo zmanjšala kvalificirani delež navedene osebe tako, da bi razmerje glasovalnih pravic ali deleža kapitala padlo pod 20 %, 30 % ali 50 % ali da bi zavarovalnica ali pozavarovalnice prenehala biti odvisno podjetje navedene osebe. Državam članicam ni treba uporabiti 30 % praga, če v skladu s točko (a) člena 9(3) Direktive 2004/109/ES uporabljajo prag ene tretjine.

Člen 58

Ocenjevalno obdobje

1. Nadzorni organi takoj, vsekakor pa v dveh delovnih dneh po prejemu uradnega obvestila, zahtevanega v skladu s členom 57(1), ter po morebitnem kasnejšem prejemu informacij iz odstavka 2 bodočemu pridobitelju pisno potrdijo njegov prejem.

Nadzorni organi imajo na voljo največ šestdeset delovnih dni po datumu pisnega potrdila o prejemu uradnega obvestila in vseh dokumentov, za katere države članice zahtevajo, da se priložijo uradnemu obvestilu na podlagi seznama, omenjenega v členu 59(4) (ocenjevalno obdobje), da opravijo oceno iz člena 59(1) (ocena).

Nadzorni organi ob potrditvi prejema obvestijo bodočega pridobitelja o datumu izteka ocenjevalnega obdobja.

2. Nadzorni organi lahko po potrebi v ocenjevalnem obdobju, vendar ne kasneje kot petdeseti delovni dan ocenjevalnega obdobja, zahtevajo dodatne informacije, potrebne za dopolnitev ocene. Ta zahteva mora biti pisna, v njej pa je treba opredeliti, katere dodatne informacije so potrebne.

Za čas, ki poteče od datuma, ko nadzorni organi zahtevajo informacije, do datuma, ko prejmejo odgovor bodočega pridobitelja, se ocenjevalno obdobje prekine. Prekinitev ne sme presegati dvajsetih delovnih dni. Če nadzorni organi zahtevajo po lastni presoji še dodatne informacije za dopolnitev ali pojasnitev informacij, se zaradi tega ocenjevalno obdobje ne prekine.

3. Nadzorni organi lahko prekinitev iz drugega pododstavka odstavka 2 podaljšajo na največ trideset delovnih dni, če je bodoči pridobitelj:

(a) reguliran ali ima sedež zunaj Skupnosti; ali

(b) če je fizična ali pravna oseba in ni podvržen nadzoru po tej direktivi ali po Direktivi Sveta 85/611/EGS z dne 20. decembra 1985 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjemih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) [1], Direktivi 2004/39/ES ali Direktivi 2006/48/ES.

4. Če se nadzorni organi po opravljeni oceni odločijo, da bodo predlagani pridobitvi nasprotovali, o tem v dveh delovnih dneh in pred iztekom ocenjevalnega obdobja pisno obvestijo bodočega pridobitelja in navedejo razloge. Ob upoštevanju nacionalne zakonodaje se lahko na zahtevo bodočega pridobitelja objavi ustrezna utemeljitev odločitve. To državi članici ne preprečuje, da nadzornemu organu dovoli objavo, ne da bi bodoči pridobitelj to zahteval.

5. Če nadzorni organi predlagani pridobitvi v ocenjevalnem obdobju ne nasprotujejo pisno, se šteje, da je predlagana pridobitev odobrena.

6. Nadzorni organi lahko določijo skrajni rok za izpeljavo predlagane pridobitve in ga po potrebi podaljšajo.

7. Države članice ne smejo predpisati zahtev glede obveščanja pristojnih organov o neposrednih ali posrednih pridobitvah glasovalnih pravic ali deležev v kapitalu ter zahtev glede odobritev takih pridobitev s strani nadzornih organov, ki bi bile strožje od zahtev iz te direktive.

8. Komisija sprejme izvedbene ukrepe, ki podrobneje določajo prilagoditve meril iz člena 59(1), da se upošteva prihodnji razvoj dogodkov in zagotovi enotna uporaba členov 57 do 63.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 301(3).

Člen 59

Ocenjevanje

1. Pri ocenjevanju uradnega obvestila iz člena 57(1) in informacij iz člena 58(2) nadzorni organi zaradi zagotavljanja varnega in skrbnega upravljanja zavarovalnice ali pozavarovalnice, v kateri naj bi prišlo do pridobitve, in ob upoštevanju verjetnega vpliva bodočega pridobitelja na zavarovalnico ali pozavarovalnico ocenijo ustreznost bodočega pridobitelja in finančno trdnost predlagane pridobitve po vseh naslednjih merilih:

(a) ugled bodočega pridobitelja;

[1] UL L 375, 31.12.1985, str. 3.

(b) ugled in izkušnje vseh, ki bodo zaradi predlagane pridobitve vodili dejavnost zavarovalnice ali pozavarovalnice;

(c) finančna trdnost bodočega pridobitelja, zlasti v zvezi z vrsto opravljanih in načrtovanih dejavnosti v zavarovalnici ali pozavarovalnici, v kateri si prizadeva za pridobitev;

(d) ali bo zavarovalnica ali pozavarovalnica lahko izpolnila in naprej izpolnjevala zahteve v zvezi s skrbno oceno na podlagi te direktive in po potrebi drugih direktiv, zlasti Direktive 2002/87/ES, pri tem je še posebej pomembno, ali ima skupina, katere del bo postala, strukture, ki zagotavljajo izvajanje učinkovitega nadzora, učinkovito izmenjavo informacij med nadzornimi organi in razdelitev odgovornosti med nadzornimi organi;

(e) ali obstajajo razlogi za utemeljen sum, da gre ali je šlo v zvezi s predlagano pridobitvijo za pranje denarja ali financiranje teroristov v smislu člena 1 Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. oktobra 2005 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja in financiranje terorizma [1] ali za poskus tega in da predlagana pridobitev lahko poveča takšno tveganje.

2. Nadzorni organi lahko nasprotujejo predlagani pridobitvi samo, če za to obstajajo utemeljeni razlogi na podlagi meril iz odstavka 1 ali če so informacije, ki jih predloži bodoči pridobitelj, nepopolne.

3. Države članice ne smejo določiti nobenih predhodnih pogojev glede obsega deleža, ki ga je treba pridobiti, niti ne smejo dovoliti svojim nadzornim organom, da preučujejo predlagane pridobitve v smislu gospodarskih potreb trga.

4. Države članice dajo javnosti na voljo seznam informacij, ki so potrebne za izvedbo ocene in jih je treba predložiti nadzornim organom sočasno z obvestilom iz člena 57(1). Obseg zahtevanih informacij mora biti sorazmeren in prilagojen vrsti bodočega pridobitelja in predlagane pridobitve. Države članice ne smejo zahtevati informacij, ki za skrbno oceno niso pomembne.

5. Če je bil nadzorni organ uradno obveščen o dveh ali več predlogih za pridobitev ali povečanje kvalificiranih deležev v isti zavarovalnici ali pozavarovalnici, ne glede na člen 58(1), (2) in (3), vse bodoče pridobitelje obravnava brez diskriminacije.

[1] UL L 309, 25.11.2005, str. 15.

Člen 60

Pridobitve reguliranih finančnih podjetij

1. Ustrezni nadzorni organi se med seboj o vsem posvetujejo pri opravljanju ocenjevanja, če je bodoči pridobitelj:

(a) kreditna institucija, zavarovalnica ali pozavarovalnica, investicijsko podjetje ali družba za upravljanje v smislu točke 2 člena 1a, Direktive 85/611/EGS („družba za upravljanje KNPVP“), ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici ali v drugem sektorju kot pa tistem, v katerem naj bi prišlo do pridobitve;

(b) matično podjetje kreditne institucije, zavarovalnice ali pozavarovalnice, investicijska podjetja ali družbe za upravljanje KNPVP, ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici ali v drugem sektorju kot pa tistem, v katerem naj bi prišlo do pridobitve; ali

(c) fizična ali pravna oseba, ki nadzoruje kreditno institucijo, zavarovalnico ali pozavarovalnico, investicijsko podjetje ali družbo za upravljanje KNPVP, ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici ali v drugem sektorju kot pa tistem, v katerem naj bi prišlo do pridobitve.

2. Nadzorni organi brez neupravičenih zamud drug drugemu zagotavljajo informacije, ki so bistvene ali pomembne za ocenjevanje. V zvezi s tem nadzorni organi sporočijo drug drugemu vse pomembne informacije na zahtevo, vse bistvene pa na lastno pobudo. Pri odločitvi nadzornega organa, ki je izdal dovoljenje zavarovalnici ali pozavarovalnici, v kateri naj bi prišlo do predlagane pridobitve, se upoštevajo vsa stališča ali pridržki, ki jih je izrazil nadzorni organ, odgovoren za bodočega pridobitelja.

Člen 61

Obveščanje nadzornih organov, ki ga izvede zavarovalnica ali pozavarovalnica

Zavarovalnica ali pozavarovalnica obvesti nadzorne organe svoje matične države članice, ko izve za kakršno koli pridobitev ali odtujitev deležev v svojem kapitalu, zaradi katere takšni deleži presežejo ali se spustijo pod enega od pragov iz členov 57 in 58(1) do (7).

Zavarovalnica ali pozavarovalnica prav tako nadzornim organom matične države članice vsaj enkrat na leto posredujejo imena delničarjev in družbenikov, ki imajo v lasti kvalificirane deleže, ter velikost teh deležev, kakor je na primer izkazana iz podatkov na letnih skupščinah delničarjev ali družbenikov ali podana zaradi skladnosti s predpisi za družbe, ki kotirajo na borzah.

Člen 62

Kvalificirani deleži, pooblastila nadzornega organa

Države članice zahtevajo, da v primerih, ko je verjetno, da bo vpliv, ki ga izvajajo osebe iz člena 57, škodoval skrbnemu in varnemu upravljanju zavarovalnice ali pozavarovalnice, nadzorni organi matične države članice podjetja, v katerem se doseže ali poveča kvalificirani delež, sprejmejo ustrezne ukrepe, s katerimi odpravijo navedeno stanje. Takšni ukrepi lahko na primer obsegajo sodne odredbe, kazni proti direktorjem in menedžerjem ali začasne prepovedi glasovalnih pravic, ki izhajajo iz delnic ali deleža v lasti zadevnih delničarjev ali družbenikov.

Podobni ukrepi se uporabljajo za fizične ali pravne osebe, ki ne izpolnijo svojih obveznosti obveščanja iz člena 57.

Kadar se kapitalski delež pridobi kljub nasprotovanju nadzornih organov, države članice ne glede na katere koli druge sankcije, ki bodo uvedene, predpišejo:

(1) začasno prepoved ustreznih glasovalnih pravic; ali

(2) neveljavnost morebitnih oddanih glasov ali možnost njihove razveljavitve.

Člen 63

Glasovalne pravice

Za ta oddelek se upoštevajo glasovalne pravice iz členov 9 in 10 Direktive 2004/109/ES ter pogoji o združevanju teh pravic, določeni v členu 12(4) in (5) omenjene direktive.

Države članice ne upoštevajo glasovalnih pravic ali deležev, ki so jih investicijska podjetja ali kreditne institucije morda pridobile prek prodaje prve izdaje finančnih instrumentov in/ali plasiranja finančnih instrumentov z obveznostjo odkupa iz točke 6 oddelka A Priloge I k Direktivi 2004/39/ES, pod pogojem, da se te pravice po eni strani ne uveljavljajo ali drugače uporabljajo za poseganje v upravljanje izdajatelja in da se po drugi strani prodajo v enem letu od pridobitve.

Oddelek 5

Poslovna skrivnost, izmenjava podatkov in spodbujanje nadzorne konvergence

Člen 64

Poslovna skrivnost

Države članice predvidijo, da za vse osebe, ki delajo ali so delale pri nadzornih organih, ter za revizorje in strokovnjake, ki delajo v imenu teh organov, velja obveznost varovanja poslovne skrivnosti.

Takšne osebe ne smejo razkriti nobeni osebi ali organu nobenega zaupnega podatka, s katerim se seznanijo med opravljanjem svojih dolžnosti, razen v obliki povzetka ali zbirnega podatka, tako da posameznih zavarovalnic ali pozavarovalnic ni mogoče identificirati brez poseganja v primere, za katere velja kazensko pravo.

Vendar pa je v primerih, ko je zoper zavarovalnico ali pozavarovalnico uveden stečajni postopek ali postopek prisilne likvidacije, zaupne podatke, ki ne zadevajo tretjih oseb, ki poskušajo rešiti to podjetje, dovoljeno razkriti v civilnih ali gospodarskih postopkih.

Člen 65

Izmenjava podatkov med nadzornimi organi držav članic

Člen 64 ne izključuje izmenjave podatkov med nadzornimi organi različnih držav članic. Za te podatke velja obveznost varovanja poslovne skrivnosti, določena v členu 64.

Člen 66

Sporazumi o sodelovanju s tretjimi državami

Države članice lahko z nadzornimi organi tretjih držav ali z organi ali telesi tretjih držav, kakor je opredeljeno v členu 68(1) in (2), sklepajo sporazume o sodelovanju, s katerimi omogočijo izmenjavo podatkov, le tedaj, če za podatke, ki bodo razkriti, velja jamstvo poslovne skrivnosti, najmanj enako tistemu, ki je opredeljeno v tem oddelku. Takšna izmenjava podatkov mora biti namenjena opravljanju nadzorne naloge teh organov ali teles.

Če podatki, ki jih bo država članica razkrila tretji državi, izvirajo iz druge države članice, se smejo razkriti samo z izrecnim soglasjem nadzornih organov te države članice in, kadar je to primerno, izključno za namene, za katere so navedeni organi dali svoje soglasje.

Člen 67

Uporaba zaupnih podatkov

Nadzorni organi, ki prejmejo zaupne podatke iz člena 64 ali 65, jih lahko uporabijo le pri opravljanju svojih dolžnosti in v naslednje namene:

(1) da preverijo, ali so izpolnjeni pogoji, ki urejajo začetek opravljanja poslov zavarovanja ali pozavarovanja, in da olajšajo spremljanje opravljanja takšnih poslov; zlasti glede spremljanja tehničnih določb, zahtevanega solventnostnega kapitala, zahtevanega minimalnega kapitala in sistema upravljanja;

(2) da naložijo sankcije;

(3) pri upravnih pritožbah zoper odločbe nadzornega organa;

(4) v sodnih postopkih v skladu s to direktivo.

Člen 68

Izmenjava podatkov z drugimi organi

1. Člena 64 in 67 ne izključujeta ničesar od naslednjega:

(a) izmenjave podatkov, med več nadzornimi organi v isti državi članici pri opravljanju njihovih nadzornih funkcij;

(b) izmenjave podatkov pri opravljanju njihovih nadzornih funkcij med nadzornimi organi in katerimi koli izmed naslednjih, ki so v isti državi članici:

(i) organi, pristojnimi za nadzor kreditnih institucij in drugih finančnih institucij, ter organi, pristojnimi za nadzor finančnih trgov;

(ii) telesi, ki sodelujejo pri likvidaciji ali stečaju zavarovalnic ali pozavarovalnic in v drugih podobnih postopkih;

(iii) osebami, odgovornimi za opravljanje z zakonom predpisanih revizij letnih računovodskih izkazov zavarovalnic, pozavarovalnic in drugih finančnih institucij;

(c) razkrivanje ustreznih podatkov organom, ki upravljajo postopke prisilne likvidacije ali zajamčeni kapital in ki takšne podatke potrebujejo za opravljanje svojega dela.

Izmenjava podatkov iz točke (b) in (c) se lahko odvija tudi med različnimi državami članicami.

Za podatke, ki jih prejemajo ti organi, telesa ali osebe, velja obveznost varovanja poslovne skrivnosti, določena v členu 64.

2. Členi 64 do 67 državam članicam ne preprečujejo, da bi odobrile izmenjavo podatkov med nadzornimi organi in katerimi koli od naslednjih:

(a) organi, odgovornimi za nadzor teles, ki sodelujejo pri likvidaciji in stečaju zavarovalnic, pozavarovalnic ter v drugih podobnih postopkih;

(b) organi, odgovornimi za nadzor oseb, odgovornih za opravljanje z zakonom predpisanih revizij letnih računovodskih izkazov zavarovalnic, pozavarovalnic, kreditnih institucij, investicijskih podjetij in drugih finančnih institucij;

(c) neodvisnimi aktuarji zavarovalnic ali pozavarovalnic, ki izvajajo zakonski nadzor teh podjetij, in telesi, pooblaščenimi za nadziranje takšnih aktuarjev.

Države članice, ki uporabljajo prvi pododstavek, zahtevajo, da so izpolnjeni vsaj naslednji pogoji:

(a) podatki morajo biti namenjeni izvajanju nadzora ali zakonskega nadzora iz prvega pododstavka;

(b) za prejete podatke morajo velja obveznost poslovne skrivnosti, določena v členu 64;

(c) kadar podatki izvirajo iz druge države članice, se smejo razkriti samo z izrecnim soglasjem nadzornih organov, od katerih izvirajo, in po potrebi izključno za namene, za katere so ti organi dali svoje soglasje.

Države članice Komisiji in drugim državam članicam sporočijo imena organov, oseb in teles, ki lahko prejmejo podatke v skladu s prvim in drugim pododstavkom.

3. Členi 64 do 67 državam članicam ne preprečujejo, da bi s ciljem krepitve stabilnosti, vključno s celovitostjo finančnega sistema, odobrile izmenjavo podatkov med nadzornimi organi in telesi, ki so pristojna za odkrivanje in preiskovanje kršitev prava gospodarskih družb.

Države članice, ki uporabljajo prvi pododstavek, zahtevajo, da so izpolnjeni vsaj naslednji pogoji:

(a) ti podatki morajo biti namenjeni odkrivanju in preiskovanju iz prvega pododstavka;

(b) za prejete podatke, mora veljati obveznost poslovne skrivnosti, določena v členu 64;

(c) kadar podatki izvirajo iz druge države članice, se smejo razkriti samo z izrecnim soglasjem nadzornih organov, od katerih izvirajo, in po potrebi izključno za namene, za katere so ti organi dali svoje soglasje.

Če v državi članici organi ali telesa iz prvega pododstavka opravljajo svoje naloge odkrivanja in preiskovanja s pomočjo oseb, ki so zaradi svoje posebne usposobljenosti imenovane za navedeni namen in niso zaposlene v javnem sektorju, se lahko možnost izmenjave podatkov, predvidena v prvem pododstavku, razširi na takšne osebe, pod pogoji iz drugega pododstavka.

Za izvajanje točke (c) drugega pododstavka organi ali telesa iz prvega pododstavka sporočijo nadzornim organom, od katerih izvirajo podatki, imena in natančne pristojnosti oseb, katerim bodo podatki poslani.

4. Države članice Komisiji in drugim državam članicam sporočijo imena organov, oseb ali teles, ki lahko prejmejo podatke v skladu z odstavkom 3.

Člen 69

Razkrivanje podatkov državni upravi, ki je pristojna za finančno zakonodajo

Člena 64 in 67 državam članicam ne preprečujeta, da bi v skladu z zakonskimi določbami dovolile razkrivanje nekaterih podatkov

drugim službam njihove državne uprave, ki so odgovorne za zakonodajo v zvezi z nadzorom kreditnih institucij, finančnih institucij, institucij za opravljanje investicijskih storitev, zavarovalnic ali pozavarovalnic, ter inšpektorjem, ki delujejo v imenu teh oddelkov.

Takšna razkritja so mogoča samo tedaj, ko so potrebna zaradi nadzora varnega in skrbnega poslovanja. Vendar pa države članice predvidijo, da se lahko podatki, prejeti v skladu s členoma 65 in 68(1), in podatki, pridobljeni pri pregledih na kraju samem iz člena 32, razkrijejo le z izrecnim soglasjem nadzornih organov, od katerih podatki izvirajo, ali nadzornih organov države članice, v kateri je bilo opravljeno preverjanje na kraju samem.

Člen 70

Prenos informacij centralnim bankam in monetarnim oblastem

Brez poseganja v ta oddelek lahko nadzorni organ pošilja podatke, namenjene za opravljanje njegove naloge:

(1) centralnim bankam in drugim subjektom s podobno funkcijo kakor monetarne oblasti;

(2) kjer je potrebno drugim javnim organom, pooblaščenim za nadzor plačilnih sistemov.

Takšni organi ali telesa lahko tudi posredujejo nadzornim organom informacije, kakršne morebiti potrebujejo za namene člena 67. Za informacije, prejete v tem okviru, veljajo določbe o poslovni skrivnosti, določene v tem oddelku.

Člen 71

Nadzorna konvergenca

1. Države članice zagotovijo, da se v pooblastilih nadzornih organov ustrezno upošteva razsežnost Evropske unije.

2. Države članice zagotovijo, da pristojni organi pri opravljanju svojih nalog upoštevajo konvergenco glede nadzornih orodij in nadzornih praks pri uporabi zakonov in drugih predpisov, sprejetih na podlagi te direktive. V ta namen države članice zagotovijo, da nadzorni organi sodelujejo pri dejavnostih CEIOPS v skladu s Sklepom Komisije 2009/79/ES ter ustrezno upoštevajo njegove smernice in priporočila iz odstavka 3 tega člena;

3. Po potrebi CEIOPS zagotovi pravno nezavezujoče smernice in priporočila glede izvajanja določb te direktive in izvedbenih ukrepov, da bi se pospešilo zbliževanje nadzornih praks. Poleg tega CEIOPS redno in vsaj vsaki dve leti obvesti Evropski parlament, Svet in Komisijo o napredku nadzorne konvergence v Skupnosti.

Oddelek 6

Dolžnosti revizorjev

Člen 72

Dolžnosti revizorjev

1. Države članice zagotovijo vsaj, da so osebe, pooblaščene v smislu osme Direktive Sveta 84/253/EGS z dne 10. aprila 1984 na podlagi člena 54(3)(g) Pogodbe o odobritvi oseb, odgovornih za zakonsko predpisane revizije izkazov računovodskih dokumentov [1], ki v zavarovalnici ali pozavarovalnici opravljajo z zakonom predpisane revizije iz člena 51 Direktive 78/660/EGS, člena 37 Direktive 83/349/EGS ali člena 31 Direktive 85/611/EGS ali kakšno drugo zakonsko nalogo, dolžne nadzornim organom nemudoma poročati o vseh dejstvih ali odločitvah, ki zadevajo navedeno podjetje, za katere izvejo pri opravljanju svoje naloge in ki bi lahko povzročili kar koli od naslednjega:

(a) bistveno kršitev zakonov ali drugih predpisov, ki določajo pogoje, ki urejajo dovoljenja za opravljanje poslov, ali ki posebej urejajo opravljanje dejavnosti zavarovalnic in pozavarovalnic;

(b) poslabšanje nemotenega delovanja zavarovalnice ali pozavarovalnice;

(c) zavrnitev potrditve računovodskih izkazov ali izražanje zadržkov.

(d) neskladnost z zahtevanim solventnostnim kapitalom; ali

(e) neskladnost z zahtevanim minimalnim kapitalom.

Osebe iz prvega pododstavka morajo tudi poročati o vseh dejstvih ali odločitvah, za katere izvejo pri opravljanju svoje naloge, kakor je opisano v prvem pododstavku, v podjetju, ki ima tesne povezave, izhajajoče iz nadzornega razmerja z zavarovalnico ali pozavarovalnico, v kateri opravljajo navedeno nalogo.

2. Razkritje dejstva ali sklepa iz odstavka 1 v dobri veri nadzornim organom s strani oseb, pooblaščenih v smislu Direktive 84/253/EGS, ne predstavlja bistvene kršitve katere koli omejitve razkritja podatkov, določene po pogodbi, z zakonom ali drugim predpisom in tem osebam ne nalaga nikakršne obveznosti.

[1] UL L 126, 12.5.1984, str. 20.

POGLAVJE V

Opravljanje dejavnosti življenjskega in neživljenjskega zavarovanja

Člen 73

Opravljanje dejavnosti življenjskega in neživljenjskega zavarovanja

1. Zavarovalnice ne smejo biti pooblaščene, da hkrati opravljajo dejavnosti življenjskega in neživljenjskega zavarovanja.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko države članice predvidijo, da:

(a) lahko podjetja, ki imajo dovoljenje, da opravljajo dejavnost življenjskega zavarovanja prav tako pridobijo dovoljenje za dejavnosti neživljenjskega zavarovanja za nevarnosti, navedene v zavarovalnih vrstah 1 in 2 v delu A Priloge I;

(b) lahko podjetja, ki imajo dovoljenje izključno za nevarnosti, navedene v zavarovalnih vrstah 1 in 2 v delu A Priloge I, pridobijo dovoljenje za opravljanje dejavnosti življenjskega zavarovanja.

Vendar se vsaka dejavnost upravlja ločeno v skladu s členom 74.

3. Države članice lahko predvidijo, da podjetja iz odstavka 2 ravnajo v skladu z računovodskimi pravili, ki urejajo življenjske zavarovalnice za vse njihove dejavnosti. Do uskladitve v zvezi s tem lahko države članice tudi predvidijo, da glede pravil o prenehanju za dejavnosti, ki se nanašajo na nevarnosti, navedene v zavarovalnih vrstah 1 in 2 v delu A Priloge I, ki jih opravljajo ta podjetja, veljajo pravila, ki se uporabljajo za dejavnosti življenjskega zavarovanja.

4. Če ima zavarovalnica za neživljenjsko zavarovanje finančne, komercialne ali upravne povezave z življenjsko zavarovalnico, nadzorni organi matičnih držav članic zagotovijo, da izkazi zadevnih podjetij niso izkrivljeni zaradi sporazumov med temi podjetji ali zaradi dogovorov, ki bi lahko vplivali na porazdelitev odhodkov in prihodkov.

5. Podjetja, ki so na naslednje datume hkrati opravljala dejavnosti življenjskega in neživljenjskega zavarovanja, ki jih zajema ta direktiva, lahko še naprej hkrati opravljajo navedeni dejavnosti, če vsako dejavnost upravljajo ločeno v skladu s členom 74:

(a) 1. januarja 1981 za podjetja, ki so pridobila dovoljenje v Grčiji;

(b) 1. januarja 1986 za podjetja, ki so pridobila dovoljenje v Španiji in na Portugalskem;

(c) 1. januarja 1995 za podjetja, ki so pridobila dovoljenje v Avstriji, na Finskem in Švedskem;

(d) 1. maja 2004 za podjetja, ki so pridobila dovoljenja na Češkem, v Estoniji, na Cipru, v Latviji, Litvi, na Madžarskem, Malti, Poljskem, Slovaškem in v Sloveniji;

(e) 1. januarja 2007 za podjetja, ki so pridobila dovoljenja v Bolgariji in Romuniji;

(f) 15. marca 1979 za vsa druga podjetja.

Matična država članica lahko zahteva, da zavarovalnice v obdobju, ki ga določi navedena država članica, prenehajo sočasno opravljati dejavnosti življenjskega in neživljenjskega zavarovanja, s katerimi so se ukvarjale na datume iz prvega pododstavka.

Člen 74

Ločevanje upravljanja življenjskega in neživljenjskega zavarovanja

1. Ločeno upravljanje iz člena 73 je organizirano tako, da je dejavnost življenjskega zavarovanja ločena od dejavnosti neživljenjskega zavarovanja.

Interesi imetnikov življenjske in neživljenjske zavarovalne police ne smejo biti oškodovani, in zlasti morajo imeti koristi od dobičkov življenjskega zavarovanja imetniki življenjske zavarovalne police, kakor da bi življenjska zavarovalnica opravljala samo dejavnosti življenjskega zavarovanja.

2. Brez poseganja v člena 100 in 128 zavarovalnice iz člena 73(2) in (5) izračunajo:

(a) teoretični življenjski zahtevani minimalni kapital glede na njihovo dejavnost življenjskega zavarovanja ali pozavarovanja, izračunan kot da bi zadevno podjetje opravljalo samo to dejavnost, na podlagi ločenih izkazov iz odstavka 6; in

(b) teoretični neživljenjski zahtevani minimalni kapital glede na njihovo dejavnost neživljenjskega zavarovanja ali pozavarovanja, izračunan kot da bi zadevno podjetje opravljalo samo to dejavnost, na podlagi ločenih izkazov iz odstavka 6.

3. Zavarovalnice iz člena 73(2) in (5) krijejo z enakovrednim zneskom postavk primernih osnovnih lastnih sredstev najmanj naslednje:

(a) teoretični življenjski zahtevani minimalni kapital v zvezi z dejavnostjo življenjskega zavarovanja;

(b) teoretični neživljenjski zahtevani minimalni kapital v zvezi z dejavnostjo neživljenjskega zavarovanja.

Minimalnih finančnih obveznosti iz prvega pododstavka, v zvezi z dejavnostjo življenjskega zavarovanja in dejavnostjo neživljenjskega zavarovanja, ne sme nositi druga dejavnost.

4. Dokler so minimalne finančne obveznosti iz odstavka 3 izpolnjene in če je nadzorni organ obveščen, lahko podjetje za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala iz člena 100 uporablja izrecne postavke primernih lastnih sredstev, ki so še vedno na voljo za eno ali drugo dejavnost.

5. Nadzorni organi analizirajo rezultate obeh dejavnosti življenjskega in neživljenjskega zavarovanja, da zagotovijo skladnost z zahtevami odstavkov 1 do 4.

6. Izkazi se sestavijo tako, da so viri rezultatov za življenjsko zavarovanje in neživljenjsko zavarovanje prikazani ločeno. Vsi prihodki, zlasti premije, plačila pozavarovateljev in prihodki od naložb ter odhodki, zlasti zavarovalne poravnave, dodatki zavarovalno-tehničnim rezervacijam, pozavarovalne premije in operativni stroški v zvezi z zavarovalnimi posli se razdelijo glede na izvor. Postavke, ki so skupne za obe dejavnosti, se vnesejo v izkaze v skladu z metodami porazdelitve, ki jih sprejme nadzorni organ.

Zavarovalnice na podlagi izkazov pripravijo izjavo, v kateri so jasno opredeljene postavke primernih osnovnih lastnih sredstev, ki krijejo vsak teoretični zahtevani minimalni kapital, kot ga določa odstavek 2, v skladu s členom 98(4).

7. Če znesek postavk primernih osnovnih lastnih sredstev v zvezi z eno od dejavnosti ne zadostuje za kritje minimalnih finančnih obveznosti iz prvega pododstavka odstavka 3, nadzorni organi za pomanjkljivo dejavnost uporabijo ukrepe, opredeljene v tej direktivi, ne glede na rezultate v drugi dejavnosti.

Z odstopanjem od tretjega pododstavka odstavka 3, lahko ti ukrepi vključujejo dovoljenje za prenos izrecnih postavk primernih osnovnih lastnih sredstev od ene dejavnosti na drugo.

POGLAVJE VI

Pravila glede vrednotenja sredstev in obveznosti, zavarovalno-tehničnih rezervacij, lastnih sredstev, zahtevanega solventnostnega kapitala, zahtevanega minimalnega kapitala in naložbena pravila

Oddelek 1

Vrednotenje sredstev in obveznosti

Člen 75

Vrednotenje sredstev in obveznosti

1. Države članice zagotovijo, če ni drugače določeno, da zavarovalnice in pozavarovalnice vrednotijo sredstva in obveznosti na naslednji način:

(a) sredstva se vrednotijo na znesek, za katerega bi se izmenjala med dobro obveščenima strankama s pravico razpolaganja v strogo poslovnem poslu;

(b) obveznosti se vrednotijo na znesek, za katerega bi se lahko prenesle ali poravnale med dobro obveščenima strankama s pravico razpolaganja v strogo poslovnem poslu.

Vrednotenje obveznosti v skladu s točko (b) se ne sme prilagajati glede na lastno kreditno sposobnost zavarovalnice ali pozavarovalnice.

2. Komisija sprejme izvedbene ukrepe za določitev metod in predpostavk, ki se bodo uporabljale pri vrednotenju sredstev in obveznosti iz odstavka 1.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 301(3).

Oddelek 2

Pravila v zvezi z zavarovalno-tehničnimi rezervacijami

Člen 76

Splošne določbe

1. Države članice zagotovijo, da zavarovalnice in pozavarovalnice vzpostavijo zavarovalno-tehnične rezervacije v zvezi z vsemi svojimi zavarovalnimi in pozavarovalnimi obveznostmi do imetnikov polic in upravičencev zavarovalnih in pozavarovalnih pogodb.

2. Vrednost zavarovalno-tehničnih rezervacij je enaka trenutni vsoti, ki bi jo morale plačati zavarovalnice in pozavarovalnice, če bi nemudoma prenesle svoje zavarovalne in pozavarovalne obveznosti drugi zavarovalnici ali pozavarovalnici.

3. Izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij uporablja in upošteva informacije, ki jih zagotavljajo finančni trgi, in splošno dostopne podatke o zavarovalnih tveganjih (skladnost s trgom).

4. Zavarovalno-tehnične rezervacije se izračunajo na smotrn, zanesljiv in objektiven način.

5. Na podlagi načel iz odstavkov 2, 3 in 4 ter ob upoštevanju načel iz člena 75(1) se izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij izvede v skladu s členi od 77 do 82 in 86.

Člen 77

Izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij

1. Vrednost zavarovalno-tehničnih rezervacij je enaka vsoti najboljše ocene in marže za tveganje, kot določata odstavka 2 in 3.

2. Najboljša ocena je enaka tehtanemu povprečju, ovrednotenem glede na verjetnost, prihodnjih denarnih tokov ob upoštevanju časovne vrednosti denarja (pričakovana trenutna vrednost prihodnjih denarnih tokov) in ob uporabi ustrezne časovne strukture netvegane obrestne mere.

Izračun najboljše ocene temelji na posodobljenih in verodostojnih podatkih ter realnih predpostavkah in se izvede z uporabo ustreznih, veljavnih in relevantnih aktuarskih in statističnih metod.

Projekcija denarnega toka, uporabljena pri izračunu najboljše ocene, upošteva vse denarne prilive in odlive, ki so potrebni za poravnavo zavarovalnih in pozavarovalnih obveznosti v času njihove veljavnosti.

Najboljša ocena se izračuna kot bruto znesek, brez odštevanja izterljivih zneskov iz zavarovalnih pogodb in namenskih družb. Ti zneski se izračunajo ločeno v skladu s členom 81.

3. Marža za tveganje je takšna, da zagotavlja, da je vrednost zavarovalno-tehničnih rezervacij enakovredna znesku, ki bi ga zavarovalnice in pozavarovalnice zahtevale za prevzem in izpolnitev zavarovalnih in pozavarovalnih obveznosti.

4. Zavarovalnice in pozavarovalnice ločeno vrednotijo najboljšo oceno in maržo za tveganje.

Vendar če je mogoče prihodnje denarne tokove, povezane z zavarovalnimi in pozavarovalnimi obveznostmi, zanesljivo nadomestiti z uporabo finančnih instrumentov, katerih zanesljiva tržna vrednost je vidna, se vrednost zavarovalno-tehničnih rezervacij, povezanih s temi prihodnjimi denarnimi tokovi, določi na podlagi tržne vrednosti teh finančnih instrumentov. V tem primeru niso potrebni ločeni izračuni najboljše ocene in marže za tveganje.

5. Če zavarovalnice in pozavarovalnice ločeno vrednotijo najboljšo oceno in maržo za tveganje, se marža za tveganjeizračuna z določitvijo stroškov zagotavljanja zneska primernih lastnih sredstev, enakovrednega zahtevanemu solventnostnemu kapitalu, ki je potreben za podporo zavarovalnih in pozavarovalnih obveznosti v času njihove veljavnosti.

Mera, uporabljena pri določitvi stroškov zagotavljanja tega zneska primernih lastnih sredstev (mera stroškov kapitala), je enaka za vse zavarovalnice in pozavarovalnice ter se redno pregleduje.

Uporabljena mera stroškov kapitala je enaka dodatni meri nad ustrezno netvegano obrestno mero, ki bi jo prevzela zavarovalnica ali pozavarovalnica, ki ima znesek primernih lastnih sredstev iz oddelka 3, ki je enakovreden zahtevanemu solventnostnemu kapitalu za podporo zavarovalnih in pozavarovalnih obveznosti v času teh obveznosti.

Člen 78

Drugi elementi, ki jih je treba upoštevati pri izračunu zavarovalno-tehničnih rezervacij

Zavarovalnice in pozavarovalnice pri izračunu zavarovalno-tehničnih rezervacij poleg člena 77 upoštevajo:

(1) vse izdatke, ki bodo nastali pri servisiranju zavarovalnih in pozavarovalnih obveznosti;

(2) inflacijo, vključno z inflacijo stroškov in zahtevkov;

(3) vsa plačila imetnikom polic in upravičencem, vključno s prihodnjimi diskrecijskimi bonusi, ki jih bodo predvidoma odobrile zavarovalnice in pozavarovalnice, tudi če ta plačila niso pogodbeno zajamčena, razen če takšna plačila spadajo v člen 91(2).

Člen 79

Vrednotenje finančnih garancij in pogodbenih možnosti, vključenih v zavarovalne in pozavarovalne pogodbe

Pri izračunu zavarovalno-tehničnih rezervacij zavarovalnice in pozavarovalnice upoštevajo vrednost finančnih garancij in kakršnih koli pogodbenih možnosti, vključenih v zavarovalne in pozavarovalne police.

Vsakršne predpostavke zavarovalnic in pozavarovalnic glede verjetnosti, da bodo imetniki polic izvajali pogodbene možnosti, vključno s prenehanjem in predajami, so realne in temeljijo na tekočih in verodostojnih podatkih. Predpostavke upoštevajo, implicitno ali eksplicitno, vpliv, ki ga lahko imajo prihodnje spremembe finančnih in nefinančnih razmer na izvajanje teh možnosti.

Člen 80

Segmentacija

Zavarovalnice in pozavarovalnice pri izračunu zavarovalno-tehničnih rezervacij segmentirajo svoje zavarovalne in pozavarovalne obveznosti v homogene skupine tveganj najmanj po vrstah poslovanja.

Člen 81

Izterljivi zneski iz pozavarovalnih pogodb in namenskih družb

Zavarovalnice in pozavarovalnice izračunajo izterljive zneske iz pozavarovalnih pogodb in namenskih družb v skladu s členoma 76 in 80.

Pri izračunu izterljivih zneskov iz pozavarovalnih pogodb in namenskih družb zavarovalnice in pozavarovalnice upoštevajo časovno razliko med izterjavami in neposrednimi plačili.

Rezultat tega izračuna se prilagodi, da se upoštevajo pričakovane izgube zaradi neplačila nasprotne stranke. Prilagoditev temelji na oceni verjetnosti neplačila nasprotne stranke in povprečne izgube, ki je nastala zaradi tega (izguba ob neplačilu).

Člen 82

Kakovost podatkov in uporaba približkov, vključno s pristopi, ki upoštevajo vsak primer posebej, za zavarovalno-tehnične rezervacije

Države članice zagotovijo, da imajo zavarovalnice in pozavarovalnice na voljo notranje procese in postopke za zagotovitev ustreznosti, popolnosti in natančnosti podatkov, uporabljenih pri izračunu svojih zavarovalno-tehničnih rezervacij.

Če v posebnih okoliščinah zavarovalnice in pozavarovalnice nimajo dovolj ustreznih podatkov za uporabo zanesljive aktuarske metode za skupino ali podskupino svojih zavarovalnih in pozavarovalnih obveznosti ali izterljivih zneskov iz pozavarovalnih pogodb in namenskih družb, se lahko za izračun najboljše ocene uporabijo primerni približki, vključno s pristopi, ki upoštevajo vsak primer posebej.

Člen 83

Primerjava z izkušnjami

Zavarovalnice in pozavarovalnice imajo na voljo procese in postopke, s katerimi zagotovijo, da se najboljše ocene in predpostavke, ki so podlaga za izračun najboljših ocen, redno primerjajo z izkušnjami.

Če se pri primerjavi odkrije sistematično odstopanje med izkušnjami in izračunom najboljših ocen zavarovalnic ali pozavarovalnic, zadevno podjetje ustrezno prilagodi aktuarsko metodo, ki je v uporabi, in/ali predpostavke, ki nastajajo.

Člen 84

Ustreznost ravni zavarovalno-tehničnih rezervacij

Na zahtevo nadzornih organov zavarovalnice in pozavarovalnice nazorno prikažejo ustreznost ravni svojih zavarovalno-tehničnih rezervacij kot tudi uporabnost in relevantnost uporabljenih metod ter ustreznost uporabljenih statističnih podatkov, na katerih rezervacije temeljijo.

Člen 85

Povečanje zavarovalno-tehničnih rezervacij

Če izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij zavarovalnic in pozavarovalnic ni v skladu s členi 76 do 83, lahko nadzorni organi od zavarovalnic in pozavarovalnic zahtevajo, da povečajo znesek zavarovalno-tehničnih rezervacij, da ustreza ravni, ki je določena v skladu z navedenimi členomi.

Člen 86

Izvedbeni ukrepi

Komisija sprejme izvedbene ukrepe, ki določajo:

(a) aktuarske in statistične metodologije za izračun najboljše ocene iz člena 77(2);

(b) ustrezno časovno strukturo netvegane obrestne mere, ki bo uporabljena za izračun najboljše ocene iz člena 77(2);

(c) okoliščine, v katerih se zavarovalno-tehnične rezervacije izračunajo kot celota ali kot vsota najboljše ocene in marže za tveganjeter metode, ki se bodo uporabile, kadar se zavarovalno-tehnične rezervacije izračunajo kot celota;

(d) metode in predpostavke, uporabljene pri izračunu marže za tveganje, vključno z določitvijo zneska primernih lastnih sredstev, potrebnih za podporo zavarovalnih in pozavarovalnih obveznosti in kalibracijo mere stroškov kapitala.

(e) vrste poslovanja, na podlagi katerih se segmentirajo zavarovalne in pozavarovalne obveznosti za izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij;

(f) standarde, ki jih je treba doseči glede zagotavljanja ustreznosti, popolnosti in natančnosti podatkov, uporabljenih pri izračunu zavarovalno-tehničnih rezervacij, in posebnih okoliščin, v katerih bi bilo za izračun najboljše ocene primerno uporabiti približke, vključno s pristopi, ki upoštevajo vsak primer posebej;

(g) metodologije, ki bodo uporabljene za izračun prilagoditve zaradi neplačila nasprotne stranke iz člena 81, namenjene upoštevanja pričakovanih izgub zaradi neplačila nasprotne stranke;

(h) kjer je potrebno, poenostavljene metode in tehnike za izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij, da se zagotovi sorazmernost aktuarskih in statističnih metod iz točk (a) in (d) z naravo, obsegom in zahtevnostjo tveganj, ki jih podpirajo zavarovalnice in pozavarovalnice, skupaj z lastnimi zavarovalnicami in pozavarovalnicami.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 301(3).

Oddelek 3

Lastna sredstva

Pododdelek 1

Določitev lastnih sredstev

Člen 87

Lastna sredstva

Lastna sredstva zajemajo vsoto osnovnih lastnih sredstev iz člena 88 in pomožnih lastnih sredstev iz člena 89.

Člen 88

Osnovna lastna sredstva

Osnovna lastna sredstva zajemajo naslednje postavke:

(1) presežek sredstev glede na obveznosti, vrednoten v skladu s členom 75 in oddelkom 2;

(2) podrejene obveznosti.

Presežek iz točke (1) se zmanjša za znesek lastnih delnic, ki so v lasti zavarovalnice ali pozavarovalnice.

Člen 89

Pomožna lastna sredstva

1. Pomožna lastna sredstva zajemajo postavke, ki niso osnovna lastna sredstva in ki jih je mogoče vpoklicati za nadomestitev izgub.

Pomožna lastna sredstva lahko zajemajo naslednje postavke, če te niso postavke osnovnih lastnih sredstev:

(a) nevplačani osnovni kapital ali ustanovni kapital, ki ni bil vpoklican;

(b) akreditive in jamstva;

(c) kakršne koli druge pravno zavezujoče zaveze, ki so jih zavarovalnice in pozavarovalnice prejele.

V primeru družbe za vzajemno zavarovanje ali družbe, ki deluje po načelu vzajemnosti s spremenljivimi prispevki, lahko pomožna lastna sredstva zajemajo kakršne koli prihodnje terjatve, ki jih ta družba lahko ima do svojih članov, s pozivom za dodatni prispevek v naslednjih dvanajstih mesecih.

2. Če so bila pomožna lastna sredstva vplačana ali vpoklicana, se štejejo za sredstvo in niso več sestavni del postavk pomožnih lastnih sredstev.

Člen 90

Nadzorna odobritev pomožnih lastnih sredstev

1. Zneski pomožnih lastnih sredstev, ki bodo upoštevani pri določanju lastnih sredstev, so predmet predhodne nadzorne odobritve.

2. Znesek, dodeljen vsaki postavki pomožnega lastnega sredstva, odraža možnost absorbcije izgube postavke in temelji na preudarnih in realnih predpostavkah. Če ima postavka pomožnega lastnega sredstva stalno nominalno vrednost je vsota te postavke enaka njeni nominalni vrednosti, kjer se primerno odraža njena možnost absorbiranja izgube.

3. Nadzorni organi odobrijo eno od naslednjega:

(a) denarni znesek za posamezno postavko pomožnih lastnih sredstev;

(b) metodo za določitev zneska posamezne postavke pomožnih lastnih sredstev, pri čemer se nadzorna odobritev zneska, določenega s to metodo, dodeli za določeno časovno obdobje.

4. Nadzorni organi odobrijo vsako postavko pomožnih lastnih sredstev na podlagi ocene:

(a) statusa zadevnih nasprotnih strank glede na njihovo sposobnost in pripravljenost za plačilo;

(b) izterljivosti sredstev ob upoštevanju pravne oblike postavke kot tudi kakršnih koli pogojev, ki bi preprečili uspešno plačilo ali poziv postavke;

(c) kakršnih koli podatkov o izidu preteklih pozivov, ki so jih zavarovalnice in pozavarovalnice opravile za takšna pomožna lastna sredstva, v obsegu, v katerem se lahko podatki zanesljivo uporabijo za dostop do pričakovanega izida prihodnjih pozivov.

Člen 91

Presežek sredstev

1. Za presežna sredstva se šteje akumuliran dobiček, ki ni bil razporejen za porazdelitev imetnikom polic in upravičencem.

2. Če je dovoljeno po nacionalnem pravu, se presežna sredstva ne šteje kot zavarovalne in pozavarovalne obveznosti, če izpolnjujejo pogoje, določene v členu 94(1).

Člen 92

Izvedbeni ukrepi

1. Komisija sprejme izvedbene ukrepe, ki opredelijo:

(a) meril a za dodelitev nadzorne odobritve v skladu s členom 90;

(b) obravnavanje udeležb, v smislu tretjega pododstavka člena 212(2), v finančnih in kreditnih institucijah v zvezi z določitvijo lastnih sredstev.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 301(3).

2. Udeležbe v finančnih in kreditnih institucijah iz točke (b) odstavka 1 zajemajo:

(a) udeležbe, ki jih imajo zavarovalnice in pozavarovalnice v:

(i) kreditnih in finančnih institucijah v smislu člena 4(1) in (5) Direktive 2006/48/ES;

(ii) investicijskih družbah v smislu točke 1 člena 4(1) Direktive 2004/39/ES;

(b) podrejene terjatve in instrumente iz člena 63 in člena 64(3) Direktive 2006/48/ES, ki jih imajo zavarovalnice in pozavarovalnice v odnosu do oseb iz točke (a) tega odstavka, v katerih so udeležene.

Pododdelek 2

Razvrstitev lastnih sredstev

Člen 93

Značilnosti in posebnosti, uporabljene za razvrstitev lastnih sredstev po stopnjah

1. Postavke lastnih sredstev se razvrstijo v tri stopnje. Razvrstitev teh postavk temelji na tem, ali gre za osnovna lastna sredstva ali za postavke pomožnih lastnih sredstev in do katere mere posedujejo naslednje značilnosti:

(a) postavka je na voljo ali je lahko vpoklicana na zahtevo za popolno absorbcijo izgub na podlagi časovne neomejenosti delovanja kot tudi v primeru prenehanja (stalna razpoložljivost);

(b) v primeru prenehanja je celoten znesek postavke na voljo za absorbcijo izgub in se odplačilo postavke njenemu imetniku zavrne, dokler niso izpolnjene vse druge obveznosti, vključno z zavarovalnimi in pozavarovalnimi obveznostmi do imetnikov polic in upravičencev zavarovalnih in pozavarovalnih pogodb (podrejenost);

2. Pri ocenjevanju obsega, v katerem imajo postavke lastnih sredstev značilnosti, določene v točkah (a) in (b) odstavka 1, je treba sedaj in v prihodnosti ustrezno upoštevati trajanje postavke, zlasti, ali je postavka datirana ali ne. Kjer je postavka lastnih sredstev datirana, je treba upoštevati relativno trajanje postavke v primerjavi s trajanjem zavarovalnih in pozavarovalnih obveznosti podjetja (zadostno trajanje).

Poleg tega se upoštevajo naslednje posebnosti:

(a) ali je postavka prosta zahtev ali spodbud za odplačilo nominalne vsote (odsotnost spodbud za plačilo);

(b) ali je postavka prosta obveznih stalnih odhodkov (odsotnost obveznih stroškov servisiranja);

(c) ali je postavka prosta obremenitev (odsotnost obremenitev).

Člen 94

Glavna merila za razvrstitev po stopnjah

1. Postavke osnovnih lastnih sredstev se razvrstijo v stopnjo 1, če imajo v veliki meri značilnosti iz točk (a) in (b) člena 93(1) ob upoštevanju posebnosti iz člena 93(2).

2. Postavke osnovnih lastnih sredstev se razvrstijo v stopnjo 2, če imajo v veliki meri značilnosti iz točke (b) člena 93(1) ob upoštevanju posebnosti iz člena 93(2).

Postavke pomožnih lastnih sredstev se razvrstijo v stopnjo 2, če imajo v veliki meri značilnosti iz točk (a) in (b) člena 93(1) ob upoštevanju posebnosti iz člena 93(2).

3. Kakršne koli postavke osnovnih in pomožnih lastnih sredstev, ki ne spadajo v odstavka 1 in 2, se razvrstijo v stopnjo 3.

Člen 95

Razvrstitev lastnih sredstev po stopnjah

Države članice zagotovijo, da zavarovalnice in pozavarovalnice svoje postavke lastnih sredstev razvrstijo na podlagi meril iz člena 94.

V ta namen se zavarovalnice in zavarovalnice sklicujejo na seznam lastnih sredstev iz točke (a) člena 97(1), kjer je primerno.

Če postavka lastnih sredstev ni zajeta v tem seznamu, jo zavarovalnice in pozavarovalnice ocenijo in razvrstijo v skladu s prvim odstavkom. Ta razvrstitev je predmet odobritve nadzornega organa.

Člen 96

Razvrstitev posebnih zavarovalnih postavk lastnih sredstev

Brez poseganja v člen 95 in točko (a) člena 97(1) se za namene te direktive uporabljajo naslednje razvrstitve:

(1) presežna sredstva, ki spadajo v člen 91(2), se razvrstijo v stopnjo 1;

(2) akreditivi in jamstva, ki jih ima neodvisni skrbnik v skrbništvu za zavarovalne upnike, in ki jih zagotovijo kreditne institucije, pooblaščene v skladu z Direktivo 2006/48/ES, se razvrstijo v stopnjo 2;

(3) kakršne koli prihodnje terjatve, ki jih imajo lahko ladjarske družbe za vzajemno zavarovanje ali ladjarske družbe, ki delujejo po načelu vzajemnosti s spremenljivimi prispevki in ki zavarujejo samo tveganja, razvrščena v razredih 6, 12 in 17 v delu A Priloge I, do svojih članov s pozivom za dodatne prispevke v naslednjih 12 mesecih, se razvrstijo v stopnjo 2.

V skladu z drugim pododstavkom člena 94(2) kakršne koli prihodnje terjatve, ki jih imajo lahko družbe za vzajemno zavarovanje ali družbe, ki delujejo po načelu vzajemnosti s spremenljivimi prispevki, do svojih članov s pozivom za dodatne prispevke v naslednjih 12 mesecih, ki ne spadajo pod točko (3) prvega pododstavka, se razvrstijo v stopnjo 2, če imajo v veliki meri značilnosti iz točke (a) in (b) člena 93(1) ob upoštevanju posebnosti iz člena 93(2).

Člen 97

Izvedbeni ukrepi

1. Komisija sprejme izvedbene ukrepe, ki določajo:

(a) seznam postavk lastnih sredstev, skupaj s tistimi iz člena 96, za izpolnjevanje meril iz člena 94, ki za vsako postavko lastnih sredstev vsebuje podroben opis lastnosti, ki so določile njeno razvrstitev.

(b) metode, ki jih bodo uporabili nadzorni organi pri odobritvi ocene in razvrstitve postavk lastnih sredstev, ki jih ne zajema seznam iz točke (a).

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 301(3).

2. Komisija redno pregleda in, če je primerno, posodobi seznam iz točke (a) odstavka 1 glede na razvoj trga.

Pododdelek 3

Primernost lastnih sredstev

Člen 98

Primernost in omejitve, ki se uporabljajo za stopnje 1, 2 in 3

1. Kar zadeva skladnost z zahtevanim solventnostnim kapitalom, imajo primerni zneski postavk stopnje 2 in 3 naslednje kvantitativne omejitve: te omejitve bodo take, da bodo zagotovile vsaj izpolnjevanje naslednjih pogojev:

(a) delež postavk stopnje 1 primernih lastnih sredstev je večji od tretjine skupnega zneska primernih lastnih sredstev;

(b) primerni znesek stopnje 3 je manjši od tretjine skupnega zneska primernih lastnih sredstev.

2. Kar zadeva skladnost z zahtevanim minimalnim kapitalom, se za znesek postavk primernih osnovnih lastnih sredstev za kritje zahtevanega minimalnega kapitala, ki so razvrščene v stopnjo 2, uporabljajo kvantitativne omejitve. Te omejitve zagotovijo vsaj, da bo delež postavk stopnje 1 pri primernih osnovnih lastnih sredstvih večji od ene polovice skupnega zneska primernih osnovnih lastnih sredstev.

3. Primerni znesek lastnih sredstev za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala iz člena 100 je enak vsoti zneska stopnje 1, primernega zneska stopnje 2 in primernega zneska stopnje 3.

4. Primerni znesek osnovnih lastnih sredstev za kritje zahtevanega minimalnega kapitala iz člena 128 je enak vsoti zneska stopnje 1 in primernega zneska postavk osnovnih lastnih sredstev, razvrščenih v stopnjo 2.

Člen 99

Izvedbeni ukrepi

Komisija sprejme izvedbene ukrepe, ki določajo:

(a) kvantitativne omejitve iz člena 98(1) in (2);

(b) prilagoditve, ki jih je treba izpeljati, da se izpostavi pomanjkljivosti prenosljivosti tistih postavk lastnih sredstev, ki se lahko uporabijo samo za kritje izgub, ki nastanejo v določenem segmentu obveznosti ali zaradi določenih tveganj (namenska sredstva).

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 301(3).

Oddelek 4

Zahtevani solventnostni kapital

Pododdelek 1

Splošne določbe za zahtevani solventnostni kapittal ob uporabi standardne formule ali notranjega modela

Člen 100

Splošne določbe

Države članice zahtevajo, da imajo zavarovalnice in pozavarovalnice primerna lastna sredstva za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala.

Zahtevani solventnostni kapital se izračuna bodisi po standardni formuli iz pododdelka 2 bodisi po notranjem modelu iz pododdelka 3.

Člen 101

Izračun zahtevanega solventnostnega kapitala

1. Zahtevani solventnostni kapital se izračuna v skladu z odstavki 2 do 5.

2. Zahtevani solventnostni kapital se izračuna na podlagi predpostavke, da bo podjetje poslovalo tudi v prihodnje.

3. Zahtevani solventnostni kapital se kalibrira tako, da se zagotovi upoštevanje vseh merljivih tveganj, katerim je zavarovalnica ali pozavarovalnica izpostavljena. Kril bo obstoječe poslovanje in novo poslovanje, ki naj bi bilo vzpostavljeno v naslednjih dvanajstih mesecih. Krije le nepričakovane izgube v zvezi z obstoječim poslovanjem.

Ustreza tvegani vrednosti osnovnih lastnih sredstev zavarovalnice in pozavarovalnice s stopnjo zaupanja 99,5 % za obdobje enega leta.

4. Zahtevani solventnostni kapital krije najmanj naslednja tveganja:

(a) tveganje iz pogodb neživljenjskega zavarovanja;

(b) tveganje iz pogodb življenjskega zavarovanja;

(c) tveganje iz pogodb zdravstvenega zavarovanja;

(d) tržno tveganje;

(e) kreditno tveganje;

(f) operativno tveganje.

Operativno tveganje iz točke (f) prvega pododstavka vključuje pravna tveganja in izključuje tveganja, ki izhajajo iz strateških odločitev, ter tveganja za izgubo ugleda.

5. Pri izračunu zahtevanega solventnostnega kapitala zavarovalnice in pozavarovalnice upoštevajo učinke tehnik za zmanjševanje tveganja, pod pogojem da se kreditna in druga tveganja, ki izhajajo iz uporabe takšnih tehnik, ustrezno odražajo v zahtevanem solventnostnem kapitalu.

Člen 102

Pogostost izračuna

1. Zavarovalnice in pozavarovalnice izračunajo zahtevani solventnostni kapital najmanj enkrat letno in rezultat tega izračuna sporočijo nadzornim organom.

Zavarovalnice in pozavarovalnice imajo primerna lastna sredstva, ki krijejo zadnjič sporočeni zahtevani solventnostni kapital.

Zavarovalnice in pozavarovalnice tekoče spremljajo znesek primernih lastnih sredstev in zahtevanega solventnostnega kapitala.

Če profil tveganj zavarovalnice ali pozavarovalnice močno odstopa od predpostavk, ki so bile osnova za zahtevani solventnostni kapital, ki je bil zadnjič sporočen, zadevno podjetje nemudoma ponovno izračuna zahtevani solventnostni kapital in ga sporoči nadzornim organom.

2. Če obstajajo dokazi, ki nakazujejo na to, da se je profil tveganja zavarovalnice ali pozavarovalnice občutno spremenil od datuma, ko je bil zahtevani solventnostni kapital zadnjič sporočen, lahko nadzorni organi od zadevnega podjetja zahtevajo njegov ponovni izračun.

Pododdelek 2

Zahtevani solventnostni kapital – standardna formula

Člen 103

Struktura standardne formule

Zahtevani solventnostni kapital, izračunan na podlagi standardne formule, je vsota naslednjih postavk:

(a) osnovnega zahtevanega solventnostnega kapitala, kot določa člen 104;

(b) zahtevanega kapitala za operativno tveganje, kot določa člen 107;

(c) prilagoditev zaradi absorbcijske zmožnosti zavarovalnotehničnih rezervacij in odloženih davkov, kot določa člen 108.

Člen 104

Oblika osnovnega zahtevanega solventnostnega kapitala

1. Osnovni zahtevani solventnostni kapital zajema posamezne module tveganja, ki se združijo v skladu s točko 1 Priloge IV.

Vsebuje najmanj naslednje module tveganja:

(a) tveganje neživljenjskega zavarovanja;

(b) tveganje življenjskega zavarovanja;

(c) tveganje zdravstvenega zavarovanja;

(d) tržno tveganje;

(e) tveganje neplačila nasprotne stranke.

2. Za namene točk (a), (b) in (c) odstavka 1 se dejavnosti zavarovalnice in pozavarovalnice dodelijo tistemu modulu tveganja, ki najbolj ustreza tehnični naravi osnovnih tveganj.

3. Korelacijski koeficienti za združitev modulov tveganj iz odstavka 1 in kalibracija zahtevanega kapitala za posamezni modul tveganja tvorijo skupni zahtevani solventnostni kapital, ki ustreza načelom iz člena 101.

4. Vsak modul tveganja iz odstavka 1 se kalibrira z ukrepom tvegane vrednosti s stopnjo zaupanja 99,5 % za obdobje enega leta.

Kjer je primerno, se pri oblikovanju posameznega modula tveganja upoštevajo učinki razpršenosti.

5. Za vse zavarovalnice in pozavarovalnice se uporabljajo enaka oblika in enake specifikacije za module tveganja tako glede osnovnega zahtevanega solventnostnega kapitala kot tudi kakršnih koli poenostavljenih izračunov iz člena 109.

6. Kar zadeva tveganja, ki izhajajo iz katastrof, se lahko, kjer je primerno, za izračun modulov tveganj življenjskega, neživljenjskega in zdravstvenega zavarovanja uporabijo geografske specifikacije.

7. Zavarovalnice in pozavarovalnice lahko pri izračunu modulov tveganj življenjskega, neživljenjskega in zdravstvenega zavarovanja nadomestijo podskupino parametrov v standardni formuli s parametri, ki so specifični za zadevno podjetje, pod pogojem, da to odobrijo nadzorni organi.

Takšni parametri se kalibrirajo na podlagi notranjih podatkov zadevnega podjetja ali podatkov, ki so neposredno povezani s posli tega podjetja, ob uporabi standardiziranih metod.

Pri dodeljevanju nadzorne odobritve nadzorni organi preverijo popolnost, natančnost in ustreznost uporabljenih podatkov.

Člen 105

Izračun osnovnega zahtevanega solventnostnega kapitala

1. Osnovni zahtevani solventnostni kapital se izračuna v skladu z odstavki 2 do 6.

2. Modul tveganja iz pogodb neživljenjskega zavarovanja odraža tveganje, ki izhaja iz obvez neživljenjskega zavarovanja, v zvezi s kritimi nevarnostmi in postopki, uporabljenimi pri opravljanju poslov.

Upošteva negotovost pri rezultatih zavarovalnic in pozavarovalnic glede obstoječih zavarovalnih in pozavarovalnih obveznosti kot tudi novih poslovanj, pričakovanih v naslednjih dvanajstih mesecih.

Izračuna se v skladu s točko (2) Priloge IV kot kombinacija zahtevanega kapitala za najmanj naslednje podmodule:

(a) tveganje izgube ali neugodne spremembe v vrednosti zavarovalnih obveznosti, ki izhajajo iz nihanja v času, pogostosti in resnosti zavarovanih dogodkov in v času in obsegu obravnavanja odškodninskih zahtevkov (tveganje premije in rezervacije neživljenjskega zavarovanja);

(b) tveganje izgube ali neugodne spremembe v vrednosti zavarovalnih obveznosti zaradi večje negotovosti predpostavk glede oblikovanja cen in rezervacij, povezanih z ekstremnimi ali izjemnimi dogodki (tveganje katastrofe neživljenjskega zavarovanja).

3. Modul tveganja iz pogodb življenjskega zavarovanja upošteva tveganje, ki izhaja iz obvez življenjskega zavarovanja, v zvezi s kritimi nevarnostmi in postopki, uporabljenimi pri opravljanju poslov.

Izračuna se v skladu s točko (3) Priloge IV kot kombinacija zahtevanega kapitala za najmanj naslednje podmodule:

(a) tveganje izgube ali neugodne spremembe v vrednosti zavarovalnih obveznosti, ki izhajajo iz sprememb v ravni, gibanju ali nestanovitnosti stopnje umrljivosti, pri čemer povečanje stopnje umrljivosti vodi do povečanja vrednosti zavarovalnih obveznosti (tveganje umrljivosti);

(b) tveganje izgube ali neugodne spremembe v vrednosti zavarovalnih obveznosti, ki izhajajo iz sprememb v ravni, gibanju ali nestanovitnosti stopnje umrljivosti, pri čemer znižanje stopnje umrljivosti vodi do povečanja vrednosti zavarovalnih obveznosti (tveganje dolgoživosti);

(c) tveganje izgube ali neugodne spremembe v vrednosti zavarovalnih obveznosti, ki izhajajo iz sprememb v ravni, gibanju ali nestanovitnosti stopnje invalidnosti, bolezni in obolevnosti (tveganje invalidnosti in bolehnosti);

(d) tveganje izgube ali neugodne spremembe v vrednosti zavarovalnih obveznosti, ki izhajajo iz sprememb v ravni, gibanju ali nestanovitnosti stroškov, ki so nastali zaradi servisiranja zavarovalnih in pozavarovalnih pogodb (tveganje stroškov servisiranja pogodb življenjskega zavarovanja);

(e) tveganje izgube ali neugodne spremembe v vrednosti zavarovalnih obveznosti, ki izhajajo iz nihanj v ravni, gibanju ali nestanovitnosti stopnje revizij rent zaradi sprememb v pravnem okolju ali zdravstvenem stanju zavarovane osebe (tveganje revizij);

(f) tveganje izgube ali neugodne spremembe v vrednosti zavarovalnih obveznosti, ki izhajajo iz sprememb v ravni ali nestanovitnosti stopnje predčasne prekinitve, prenehanja, obnavljanja in odkupa polic (tveganje predčasne prekinitve);

(g) tveganje izgube ali neugodne spremembe v vrednosti zavarovalnih obveznosti zaradi večje negotovosti predpostavk glede oblikovanja cen in rezervacij povezanih z ekstremnimi ali izjemnimi dogodki (tveganje katastrofe življenjskega zavarovanja).

4. Modul tveganja zdravstvenega zavarovanja odraža tveganje, ki izhaja iz obveznosti zdravstvenega zavarovanja, če se sklene ali ne na podobni tehnični podlagi kot življenjsko zavarovanje, ki se nanaša tako na krite nevarnosti kot tudi na uporabljene postopke pri opravljanju poslov.

Zajema najmanj naslednja tveganja:

(a) tveganje izgube ali neugodne spremembe v vrednosti zavarovalnih obveznosti, ki izhajajo iz sprememb v ravni, gibanju ali nestanovitnosti stroškov, ki so nastali zaradi servisiranja zavarovalnih in pozavarovalnih pogodb;

(b) tveganje izgube ali neugodne spremembe v vrednosti zavarovalnih obveznosti, ki izhajajo iz nihanja v času, pogostosti in resnosti zavarovanih dogodkov ter v času in obsegu obravnavanja odškodninskih zahtevkov v času oblikovanja rezervacij;

(c) tveganje izgube ali neugodne spremembe v vrednosti zavarovalnih obveznosti zaradi večje negotovosti predpostavk glede oblikovanja cen in rezervacij povezanih z izbruhi večjih epidemij in nenavadnim kopičenjem tveganj v takšnih ekstremnih okoliščinah.

5. Modul tržnega tveganja upošteva tveganje, ki izhaja iz ravni ali nestanovitnosti tržnih cen finančnih instrumentov, ki vplivajo na vrednost sredstev in obveznosti podjetja. Ta modul ustrezno upošteva strukturno neusklajenost med sredstvi in obveznostmi zlasti glede njihovega trajanja.

Izračuna se v skladu s točko (4) Priloge IV kot kombinacija zahtevanega kapitala za najmanj naslednje podmodule:

(a) občutljivost vrednosti sredstev, obveznosti in finančnih instrumentov na spremembe v časovni strukturi obrestnih mer ali nestanovitnosti obrestnih mer (tveganje obrestne mere);

(b) občutljivost vrednosti sredstev, obveznosti in finančnih instrumentov na spremembe v ravni ali nepredvidljivost tržnih cen delnic (tveganje lastniških vrednostnih papirjev);

(c) občutljivost vrednosti sredstev, obveznosti in finančnih instrumentov na spremembe v ravni ali nestanovitnosti tržnih cen nepremičnin (tveganje spremembe cen nepremičnin);

(d) občutljivost vrednosti sredstev, obveznosti in finančnih instrumentov na spremembe v ravni ali nestanovitnosti kreditnih pribitkov preko časovne strukture netvegane obrestne mere (tveganje spremembe kreditnih pribitkov);

(e) občutljivost vrednosti sredstev, obveznosti in finančnih instrumentov na spremembe v ravni ali nestanovitnosti menjalnih tečajev (valutno tveganje);

(f) dodatna tveganja zavarovalnic ali pozavarovalnic zaradi pomanjkljive razpršenosti portfelja sredstev ali večje izpostavljenosti tveganju neplačila s strani enega izdajatelja vrednostnih papirjev ali skupine povezanih izdajateljev (tveganje tržne koncentracije).

6. Modul tveganja neplačila nasprotne stranke upošteva možne izgube zaradi nepričakovanega neplačila ali poslabšanja kreditnega položaja nasprotnih strank in dolžnikov zavarovalnic ali pozavarovalnic v prihodnjih dvanajstih mesecih. Modul tveganja neplačila nasprotne stranke zajema pogodbe za zmanjševanje tveganja, kot so ureditve pozavarovanja, listinjenja in izvedeni finančni instrumenti ter terjatve posrednikov kot tudi druge kreditne izpostavljenosti, ki jih ne zajema podmodul tveganja sprememb kreditnih pribitkov. Modul bo primerno upošteval zavarovanje s premoženjem ali druge vrednostne papirje pri zavarovalnice ali pozavarovalnici ali so na njenemu računu, ter s tem povezana tveganja.

Modul tveganja neplačila nasprotne stranke za vsako nasprotno stranko upošteva celovito izpostavljenost tveganju nasprotne stranke zadevne zavarovalnice ali pozavarovalnice do te nasprotne stranke, ne glede na pravno obliko njenih pogodbenih obveznosti do tega podjetja.

Člen 106

Izračun podmodula tveganja lastniških vrednostnih papirjev: mehanizem simetričnega prilagajanja

1. Podmodul tveganja lastniških vrednostnih papirjev, izračunan v skladu s standardno formulo, vključuje simetrično prilagoditev k kapitalski zahtevi lastniških vrednostnih papirjev, ki se uporablja za kritje tveganja, ki izhaja iz sprememb v ravni cen lastniških vrednostnih papirjev.

2. Simetrična prilagoditev standardni kapitalski zahtevi lastniških vrednostnih papirjev, kalibrirani v skladu s členom 104(4), ki krije tveganje v povezavi s spremembami v ravni cen delnic, temelji na funkciji sedanje ravni primernega indeksa lastniških vrednostnih papirjev ter ponderirani povprečni stopnji tega indeksa. Ponderirano povprečje se izračuna v primernem časovnem obdobju, ki je enako za vse zavarovalnice in pozavarovalnice.

3. Simetrična prilagoditev standardni kapitalski zahtevi lastniških vrednostnih papirjev, ki krije tveganje v povezavi s spremembami ravni cen lastniških vrednostnih papirjev, ne pomeni, da bo uporabljena kapitalska zahtevalastniških vrednostnih papirjev, nižja ali višja za 10 odstotnih točk od standardne delniške kapitalske zahteve.

Člen 107

Zahtevani kapital za operativno tveganje

1. Zahtevani kapital za operativno tveganje upošteva operativna tveganja, v obsegu, v katerem ta niso že upoštevana v modulih tveganja iz člena 104. Ta zahteva se kalibrira v skladu s členom 101(3).

2. Glede pogodb o življenjskem zavarovanju, pri katerih naložbeno tveganje nosijo imetniki polic, izračun zahtevanega kapitala za operativno tveganje upošteva znesek letnih stroškov, ki so nastali v zvezi s temi zavarovalnimi obveznostmi.

3. Glede zavarovalnih in pozavarovalnih poslov, ki niso omenjeni v odstavku 2, izračun zahtevanega kapitala za operativno tveganje upošteva obseg teh poslov v smislu zasluženih premij in zavarovalno-tehničnih rezervacij v zvezi s temi zavarovalnimi in pozavarovalnimi obveznostmi. V tem primeru zahtevani kapital za operativna tveganja ne bo presegal 30 % osnovnega zahtevanega solventnostnega kapitala, ki se nanaša na te zavarovalne in pozavarovalne posle.

Člen 108

Prilagoditev zaradi absorbcijskih kapacitet zavarovalno-tehničnih rezervacij in odloženih davkov

Prilagoditev iz točke (c) člena 103 zaradi absorbcijskih kapacitet zavarovalno-tehničnih rezervacij in odloženih davkov odraža možno nadomestilo nepričakovanih izgub s hkratnim zmanjšanjem zavarovalno-tehničnih rezervacij ali odloženih davkov ali kombinacijo obeh.

Prilagoditev upošteva učinek blažitve tveganja zaradi prihodnjih diskrecijskih upravičenj iz pogodb zavarovanja, v obsegu v katerem lahko zavarovalnice in pozavarovalnice dokažejo, da se lahko zmanjšanje takšnih upravičenj uporabi za kritje nepričakovanih izgub, ko nastanejo. Učinek ublažitve tveganja zaradi prihodnjih diskrecijskih upravičenj ne bo večji od vsote zavarovalno-tehničnih rezervacij in odloženih davkov, ki se nanašajo na te prihodnja diskrecijska izplačila.

Za namen drugega odstavka se vrednost prihodnjih diskrecijskih upravičenj v neugodnih razmerah primerja z vrednostjo takšnih izplačil v okviru predpostavk, na katerih temelji izračun najboljše ocene.

Člen 109

Poenostavitve v standardni formuli

Zavarovalnice in pozavarovalnice lahko uporabijo poenostavljen izračun za posamezen podmodul ali modul tveganja, če to utemeljuje narava, obseg ali zahtevnost tveganj, s katerimi se soočajo, in če bi bilo nesorazmerno zahtevati od vseh zavarovalnic in pozavarovalnic, da uporabijo standardizirani izračun.

Poenostavljen izračun se kalibrira v skladu s členom 101(3).

Člen 110

Znatno odstopanje od predpostavk, ki so podlaga za izračun po standardni formuli

Če zahtevanega solventnostnega kapitala ni primerno izračunati v skladu s standardno formulo iz pododdelka 2, ker profil tveganja zadevnih zavarovalniških ali pozavarovalniških podjetij močno odstopa od predpostavk, ki so bile osnova za izračun po standardni formuli, lahko nadzorni organ s sklepom, v katerem so navedeni razlogi, od zadevnih podjetij zahteva, da nadomestijo podskupino parametrov, uporabljenih pri izračunu po standardni formuli, s specifičnimi parametri za navedeno podjetje pri izračunu modulov tveganj iz pogodb življenjskega, neživljenjskega in zdravstvenega zavarovanja, kot je opredeljeno v členu 104(7). Ti posebni parametri so izračunani tako, da se zagotovi, da podjetje izpolnjuje člen 101(3).

Člen 111

Izvedbeni ukrepi

1. Komisija sprejme izvedbene ukrepe za zagotovitev enakovrednega obravnavanja vseh zavarovalnic in pozavarovalnic, ki izračunavajo zahtevani solventnostni kapital na podlagi standardne formule, ali za zagotovitev upoštevanja razvoja trga, ki določajo:

(a) standardno formulo v skladu z določbami členov 101 in od 103 do 109;

(b) kakršne koli potrebne podmodule ali ki natančneje krijejo tveganja, ki spadajo v posamezne module tveganja iz člena 104 kot tudi morebitne kasnejše dopolnitve;

(c) metode, predpostavke in standardne parametre, ki bodo uporabljeni za izračun posameznih modulov tveganja ali podmodulov osnovnega zahtevanega solventnostnega kapitala iz členov 104, 105 in 304, mehanizem simetričnega prilagajanja in ustrezno časovno obdobje, izraženo v številu mesecev, kot je navedeno v členu 106, ter primeren pristop za vključevanje metode iz člena 304 pri zahtevanem solventnostnem kapitalu, kot je izračunan v skladu s standardno formulo;

(d) korelacijske parametre, če je potrebno tudi tiste iz Priloge IV, in postopke za posodobitev teh parametrov;

(e) če zavarovalnice in pozavarovalnice uporabijo tehnike za ublažitev tveganja, metode in predpostavke, ki bodo uporabljene za oceno sprememb v profilu tveganj zadevnega podjetja in za prilagoditev izračuna zahtevanega solventnostnega kapitala;

(f) kakovostna merila, ki jih morajo izpolnjevati tehnike za oblažitev tveganja iz točke (d) za zagotovitev dejanskega prenosa tveganja na tretjo stranko;

(g) metode in parametre, ki bodo uporabljeni za oceno zahtevanega kapitala za operativno tveganje iz člena 107, vključno z odstotkom iz odstavka 3 člena 107;

(h) metode in popravke, ki se uporabijo za odražanje zmanjšane možnosti za razpršitev tveganja zavarovalnic in pozavarovalnic v povezavi z namenskimi sredstvi;

(i) metodo, ki bo uporabljena za izračun prilagoditve zaradi absorbcijskih možnosti izgub zavarovalno-tehničnih rezervacij ali odloženih davkov iz člena 108;

(j) podskupino standardnih parametrov v modulih tveganj iz pogodb življenjskega, neživljenjskega in zdravstvenega zavarovanja, ki jo lahko nadomestijo parametri, specifični za posamezno podjetje, iz člena 104(7);

(k) standardizirane metode, ki jih bodo uporabile zavarovalnice in pozavarovalnice za izračun parametrov, specifičnih za posamezno podjetje, iz točke (j) in kakršna koli merila glede popolnosti, natančnosti in ustreznosti uporabljenih podatkov, ki jih je treba izpolnjevati, preden se izda nadzorna odobritev;

(l) poenostavljene izračune, namenjene specifičnim podmodulom in modulom tveganja, kot tudi merila, ki jih morajo zavarovalnice in pozavarovalnice, vključno z lastnimi zavarovalnicami in pozavarovalnicami, izpolnjevati, da lahko uporabijo takšno poenostavitev, kot določa člen 109;

(m) pristop, ki bo uporabljen v povezavi s povezanimi podjetji v smislu člena 212 pri izračunu zahtevanega solventnostnega kapitala, zlasti pri izračunu podmodula tveganja lastniških vrednostnih papirjev iz člena 105(5), ob upoštevanju možnega zmanjšanja nestanovitosti vrednosti teh povezanih podjetij zaradi strateške narave teh naložb in vpliva, ki ga imajo udeležena podjetja na ta povezana podjetja.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 301(3).

2. Komisija lahko sprejme izvedbene ukrepe, ki določajo količinske omejitve in merila primernosti sredstev, za obravnavanje tveganj, ki niso ustrezno zajeta v podmodulu. Takšni izvedbeni ukrepi se uporabljajo za sredstva, ki krijejo zavarovalno-tehnične rezervacije, ne pa za sredstva v zvezi z pogodbami življenjskega zavarovanja, če naložbeno tveganje nosijo imetniki polic. Te ukrepe bo pregledovala Komisija v povezavi z razvojem standardne formule in finančnih trgov.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 301(3).

Pododdelek 3

Zahtevani solventnostni kapital – popolni in delni notranji modeli

Člen 112

Splošne določbe za odobritev popolnih in delnih notranjih modelov

1. Države članice zagotovijo, da lahko zavarovalnice ali pozavarovalnice izračunajo zahtevani solventnostni kapital z uporabo popolnega ali delnega notranjega modela, kot so ga odobrili nadzorni organi

2. Zavarovalnice in pozavarovalnice lahko uporabijo delne notranje modele za izračun enega ali več od naštetega:

(a) enega ali več modulov ali podmodulov tveganja osnovnega zahtevanega solventnostnega kapitala iz členov 104 in 105;

(b) zahtevanega kapitala za operativno tveganje, kot določa člen 107;

(c) prilagoditve iz člena 108.

Poleg tega se lahko delni model uporabi za celotno poslovanje zavarovalnic in pozavarovalnic ali le za eno ali več večjih poslovnih enot.

3. Zavarovalnice in pozavarovalnice v kakršni koli vlogi za odobritev predložijo najmanj dokumentarno dokazilo, da notranji model izpolnjuje zahteve iz členov 120 do 125.

Če se vloga za to odobritev nanaša na delni notranji model, se zahteve iz členov 120 do 125 prilagodijo, tako da upoštevajo omejen obseg uporabe modela.

4. Nadzorni organi odločijo o vlogi v šestih mesecih od prejema popolne vloge.

5. Nadzorni organi vlogo odobrijo le, če so prepričani, da so sistemi za ugotavljanje, merjenje, spremljanje, obvladovanje in poročanje o tveganjih zavarovalnice ali pozavarovalnice ustrezni in zlasti, da notranji model izpolnjuje zahteve iz odstavka 3.

6. V sklepu nadzornih organov za zavrnitev vloge za uporabo notranjega modela so navedeni razlogi za zavrnitev.

7. Od zavarovalnic in pozavarovalnic se s sklepom, v katerem so navedeni razlogi, lahko zahteva, da nadzornim organom zagotovijo izračun zahtevanega solventnostnega kapitala, določenega v skladu s standardno formulo iz pododdelka 2, po prejemu odobritve s strani nadzornih organov za uporabo notranjega modela.

Člen 113

Posebne določbe za odobritev delnih notranjih modelov

1. V primeru delnih notranjih modelov se nadzorna odobritev dodeli le, če je ta model v skladu z zahtevami iz člena 112 in naslednjimi dodatnimi pogoji:

(a) razlog za omejen obseg uporabe modela je ustrezno utemeljen s strani podjetja;

(b) posledični zahtevani solventnostni kapital bolj ustrezno upošteva profil tveganj podjetja in zlasti izpolnjuje načela iz pododdelka 1;

(c) njegova oblika je skladna z načeli iz pododstavka 1, tako da omogoča polno integracijo delnega notranjega modela v standardno formulo zahtevanega solventnostnega kapitala.

2. Pri oceni vloge za uporabo delnega notranjega modela, ki pokriva le nekatere podmodule specifičnega modula tveganja ali nekatere poslovne enote zavarovalnice ali pozavarovalnice glede na specifični modul tveganja ali dele obeh, lahko nadzorni organi od zadevnih zavarovalnic in pozavarovalnic zahtevajo, da predložijo realni prehodni načrt za razširitev področja uporabe modela.

Prehodni načrt določa način, na katerega nameravajo zavarovalnice in pozavarovalnice razširiti področje uporabe modela na druge podmodule ali poslovne enote, da zagotovijo, da model pokriva prevladujoči del njihovih zavarovalnih poslov glede na ta specifični modul tveganja.

Člen 114

Izvedbeni ukrepi

Komisija sprejme izvedbene ukrepe, ki določajo:

(1) postopek za odobritev notranjega modela, ki ga je treba upoštevati;

(2) prilagoditve, ki jih je treba narediti pri standardih iz členov 120 do 125, da se upošteva omejeno področje uporabe delnega notranjega modela.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 301(3).

Člen 115

Politika glede menjave popolnih in delnih notranjih modelov

V začetnem postopku odobritve notranjega modela nadzorni organi odobrijo politiko glede menjave modela zavarovalnice ali pozavarovalnice. Zavarovalnice in pozavarovalnice lahko spremenijo svoj notranji model v skladu s to politiko.

Politika vključuje specifikacijo manjših in večjih sprememb notranjega modela

Večje spremembe notranjega modela in spremembe te politike so vedno predmet predhodne nadzorne odobritve iz člena 112.

Manjše spremembe notranjega modela niso predmet predhodne nadzorne odobritve, pod pogojem da so uvedene v skladu s to politiko.

Člen 116

Odgovornosti upravnih, upravljalnih ali nadzornih organov

Upravni, upravljalni ali nadzorni organi zavarovalnic in pozavarovalnic odobrijo vlogo, predloženo nadzornim organom za odobritev notranjega modela iz člena 112, kot tudi vlogo za odobritev kakršnih koli nadaljnjih večjih sprememb tega modela.

Upravni, upravljalni ali nadzorni organi so odgovorni za vzpostavitev sistemov, ki zagotavljajo stalno in pravilno delovanje notranjega modela.

Člen 117

Vračanje na standardno formulo

Po prejetju odobritve v skladu s členom 112 se zavarovalnice in pozavarovalnice ne vračajo na izračun celotnega ali kakršnega koli dela zahtevanega solventnostnega kapitala v skladu s standardno formulo iz pododdelka 2, razen v ustrezno utemeljenih okoliščinah in le pod pogojem, da nadzorni organi to odobrijo.

Člen 118

Neskladnost notranjega modela

1. Če po prejeti odobritvi nadzornih organov za uporabo notranjega modela zavarovalnice in pozavarovalnice prenehajo izpolnjevati zahteve iz členov 120 do 125, nemudoma predstavijo nadzornim organom načrt za povrnitev skladnosti v razumnem roku ali dokažejo, da je učinek neskladnosti nepomemben.

2. V primeru da zavarovalnice in pozavarovalnice ne izvedejo načrta iz odstavka 1, nadzorni organi lahko od zavarovalnic in pozavarovalnic zahtevajo, da se povrnejo na izračun zahtevanega solventnostnega kapitala v skladu s standardno formulo iz pododdelka 2.

Člen 119

Znatno odstopanje od predpostavk, ki so podlaga za izračun po standardni formuli

Če zahtevani solventnostni kapital ni ustrezno računati v skladu s standardno formulo iz pododdelka 2, ker profil tveganja zavarovalniških ali pozavarovalniških podjetij močno odstopa od predpostavk, ki so bile osnova za izračun po standardni formuli, lahko nadzorni organ s sklepom, v katerem navede razloge, od zadevnih podjetij zahteva, da uporabijo notranji model za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala ali njegove ustrezne module tveganja.

Člen 120

Test uporabnosti

Zavarovalnice in pozavarovalnice dokažejo, da se notranji model široko uporablja in ima pomembno vlogo pri njihovem sistemu upravljanja iz členov od 41 do 50, zlasti pri

(a) njihovem sistemu upravljanja tveganj iz člena 44 in njihovih procesih odločanja;

(b) njihovi ekonomski in solventnostni oceni kapitala in procesih dodeljevanja, vključno z oceno iz člena 45.

Poleg tega zavarovalnice in pozavarovalnice dokažejo, da je pogostost izračuna zahtevanega solventnostnega kapitala z uporabo notranjega modela skladna s pogostostjo, s katero uporabljajo svoj notranji model za druge namene iz prvega odstavka.

Upravni, upravljalni ali nadzorni organi so odgovorni za zagotovitev stalne ustreznosti oblike in delovanja notranjega modela in da notranji model stalno ustrezno odraža profil tveganj zadevnih zavarovalnic in pozavarovalnic.

Člen 121

Standardi za statistično kakovost

1. Notranji model in zlasti izračun napovedi v obliki verjetnostne porazdelitve, na kateri model temelji, mora izpolnjevati merila iz odstavkov 2 do 9.

2. Metode, uporabljene za izračun napovedi v obliki verjetnostne porazdelitve, temeljijo na ustreznih, veljavnih in ustreznih aktuarskih in statističnih tehnikah in so skladne z metodami, uporabljenimi za izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij.

Metode, uporabljene za izračun napovedi v obliki verjetnostne porazdelitve, temeljijo na tekočih in verodostojnih informacijah ter realnih predpostavkah.

Zavarovalnice in pozavarovalnice morajo biti sposobne nadzornim organom utemeljiti predpostavke, ki so osnova za njihov notranji model.

3. Podatki, uporabljeni za notranji model, so natančni, popolni in ustrezni.

Zavarovalnice in pozavarovalnice vsaj letno posodobijo skupine podatkov, uporabljenih pri izračunu napovedi v obliki verjetnostne porazdelitve.

4. Za izračun napovedi v obliki verjetnostne porazdelitve ni predpisana posebna metoda.

Ne glede na izbrano metodo izračuna bo sposobnost notranjega modela za razvrstitev tveganj dovolj za zagotovitev, da je v široki uporabi in da ima pomembno vlogo v sistemu upravljanja zavarovalnic in pozavarovalnic, zlasti v njihovem sistemu za upravljanje tveganj in procesih odločanja ter pri dodeljevanju kapitala v skladu s členom 120.

Notranji model zajema vsa materialna tveganja, katerim so zavarovalnice in pozavarovalnice izpostavljene. Notranji modeli zajemajo vsaj tveganja iz člena 101(4).

5. Kar zadeva učinke razpršenosti, lahko zavarovalnice in pozavarovalnice v svojem notranjem modelu upoštevajo odvisnosti v kategorijah tveganja in med njimi, pod pogojem da se nadzorni organi prepričajo, da je uporabljeni sistem za meritev takšnih učinkov razpršenosti ustrezen.

6. Zavarovalnice in pozavarovalnice lahko v svojem notranjem modelu v polni meri upoštevajo učinek tehnik za ublažitev tveganja, pod pogojem da notranji model ustrezno upošteva kreditna in druga tveganja, ki izhajajo iz uporabe tehnik za zmanjševanje tveganja.

7. Če je večjega pomena, zavarovalnice in pozavarovalnice natančno ocenijo posebna tveganja, povezana s finančnimi garancijami in pogodbenimi možnostmi v njihovem modelu. Ocenijo tudi tveganja, povezana z možnostmi imetnika police in pogodbenimi možnostmi za zavarovalnice in pozavarovalnice. V ta namen upoštevajo vpliv, ki ga lahko imajo prihodnje spremembe finančnih in nefinančnih razmer na izvajanje teh možnosti.

8. Zavarovalnice in pozavarovalnice lahko v svojem notranjem modelu upoštevajo prihodnje ukrepe upravljanja, ki bi jih po razumnih pričakovanjih izvedli v posebnih okoliščinah.

V primeru iz prvega odstavka zadevno podjetje dovoli odstopanje za čas, ki je potreben za izvajanje takšnih ukrepov.

9. Zavarovalnice in pozavarovalnice v svojem notranjem modelu upoštevajo vsa plačila imetnikom polic in upravičencem, ki jih bodo predvidoma izvedle, tudi če ta plačila niso pogodbeno zajamčena

Člen 122

Standardi kalibracije

1. Zavarovalnice in pozavarovalnice lahko uporabijo drugačno časovno obdobje ali mero tveganja od tiste iz člena 101(3) za namene oblikovanja notranjega modela, pod pogojem da ta podjetja lahko uporabijo rezultate notranjega modela za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala na način, ki imetnikom polic in upravičencem zagotavlja stopnjo zaščite, ki je enakovredna tisti iz člena 101.

2. Kjer je mogoče, zavarovalnice in pozavarovalnice izračunajo zahtevani solventnostni kapital neposredno iz napovedi v obliki verjetnostne porazdelitve, ki jo proizvede notranji model teh podjetij, pri čemer uporabijo ukrep tvegane vrednosti iz člena 101(3).

3. Če zavarovalnice in pozavarovalnice ne morejo izračunati zahtevanega solventnostnega kapitala neposredno iz napovedi v obliki verjetnostne porazdelitve, ki jo proizvede notranji model, lahko nadzorni organi dovolijo uporabo približkov pri izračunu zahtevanega solventnostnega kapitala, pod pogojem da ta podjetja nadzornim organom lahko dokažejo, da je imetnikom polic zagotovljena stopnja zaščite, ki je enakovredna tisti iz člena 101.

4. Nadzorni organi lahko od zavarovalnic in pozavarovalnic zahtevajo, da svoj notranji model uporabijo na zadevnih referenčnih portfeljih, pri čemer uporabijo predpostavke, ki naj raje temeljijo na notranjih podatkih kot na zunanjih podatkih, da preverijo kalibracijo notranjega modela in preverijo, da je njegova specifikacija v skladu s splošno sprejeto tržno prakso.

Člen 123

Opredelitev dobička in izgube

Zavarovalnice in pozavarovalnice najmanj enkrat letno pregledajo vire dobička in vzroke za izgubo za posamezno večjo poslovno enoto.

Prikažejo, kako kategorizacija izbranega tveganja v notranjem modelu pojasnjuje vire dobička in vzroke za izgubo. Kategorizacija tveganj in opredelitev dobička in izgube upoštevata profil tveganj zavarovalnic in pozavarovalnic.

Člen 124

Standardi validiranja

Zavarovalnice in pozavarovalnice imajo redni ciklus preverjanja validiranja modela, ki vključuje spremljanje delovanja notranjega modela, pregled tekoče ustreznosti njegovih specifikacij in testiranje njegovih rezultatov glede na izkušnje.

Postopek validiranja modela vključuje učinkovit statistični postopek za validiranje notranjega modela, ki zavarovalnicam in pozavarovalnicam omogoča, da nadzornim organom dokažejo, da je pridobljeni zahtevani kapital ustrezen.

Uporabljene statistične metode ne bodo preverile le ustreznost napovedi v obliki verjetnostne porazdelitve glede na izkušnje z izgubami ampak tudi glede na vse stvarne nove podatke in informacije, ki se nanašajo nanjo.

Postopek validiranja modela vključuje analizo stabilnosti notranjega modela in zlasti preverjanje občutljivosti rezultatov notranjega modela na spremembe in ključne predpostavke, na katerih temelji. Vključuje tudi oceno natančnosti, popolnosti in ustreznosti podatkov, ki jih notranji model uporablja.

Člen 125

Dokumentacijski standardi

Zavarovalnice in pozavarovalnice dokumentirajo podrobnosti v zvezi s sestavo in delovanjem svojega notranjega modela.

Dokumentacija dokazuje skladnost s členi 120 do 124.

Dokumentacija vsebuje podroben opis teorije, predpostavk ter matematične in empirične podlage, na kateri notranji model temelji.

Dokumentacija navaja kakršne koli okoliščine, v katerih notranji model ne deluje učinkovito.

Zavarovalnice in pozavarovalnice dokumentirajo kakršne koli večje spremembe svojega notranjega modela, kot to določa člen 115.

Člen 126

Zunanji modeli in podatki

Uporaba modela ali podatkov, pridobljenih s strani tretje osebe, se ne šteje kot utemeljitev za izvzetje iz kakršnih koli zahtev glede notranjega modela iz členov 120 do 125.

Člen 127

Izvedbeni ukrepi

Da zagotovi usklajen pristop k uporabi notranjega modela v vsej Skupnosti in izboljša oceno profila tveganj in upravljanje poslovanja zavarovalnic in pozavarovalnic, Komisija sprejme izvedbene ukrepe v zvezi s členi 120 do 126.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 301(3).

Oddelek 5

Zahtevani minimalni kapital

Člen 128

Splošne določbe

Države članice zahtevajo, da imajo zavarovalnice in pozavarovalnice primerna osnovna lastna sredstva za kritje zahtevanega minimalnega kapitala.

Člen 129

Izračun zahtevanega minimalnega kapitala

1. Zahtevani minimalni kapital se izračuna v skladu z naslednjimi načeli:

(a) izračuna se na jasen in preprost način in tako da se zagotovi možnost revizije izračuna;

(b) ustreza znesku primernih osnovnih lastnih sredstev, pod katerim so imetniki polic in upravičenci izpostavljeni nesprejemljivi stopnji tveganja, če bi bilo zavarovalnicam in pozavarovalnicam dovoljeno, da nadaljujejo svoje poslovanje;

(c) linearna funkcija iz odstavka 2, ki se uporabi za izračun zahtevanega minimalnega kapitala, se kalibrira na tvegano vrednost osnovnih lastnih sredstev zavarovalnice ali pozavarovalnice s stopnjo zaupanja 85 % za obdobje enega leta;

(d) ima absolutni prag:

(i) 2 200 000 EUR za zavarovalnice, ki opravljajo posle neživljenjskih zavarovanj, vključno z lastnimi zavarovalnicami, razen v primeru, ko so krita vsa ali nekatera tveganja, vključena v eno od zavarovalnih vrst 10 do 15, naštetih v delu A Priloge 1; v tem primeru znesek ne sme biti nižji od 3 200 000 EUR,

(ii) 3 200 000 EUR za zavarovalnice, ki opravljajo posle življenjskih zavarovanj, vključno z lastnimi zavarovalnicami,

(iii) 3 200 000 EUR za pozavarovalnice, razen v primeru lastnih pozavarovalnic, pri katerih zahtevani minimalni kapital ne sme biti nižji od 1 000 000 EUR,

(iv) vsota zneskov iz točk (i) in (ii) za zavarovalnice iz člena 73(5).

2. Zahtevani minimalni kapital se ob upoštevanju odstavka 3 izračuna kot linearna funkcija skupine ali podskupine naslednjih spremenljivk:zavarovalno-tehnične rezervacije podjetja, obračunane zavarovalne premije, tvegani kapital, odloženi davki in stroški upravljanja. Uporabljene spremenljivke se izračunajo brez pozavarovanja.

3. Brez poseganja v točko (d) odstavka 1 zahtevani minimalni kapital ne sme biti nižji od 25 % ali višji od 45 % zahtevanega solventnostnega kapitala podjetja, izračunanega v skladu s pododdelkom 2 oziroma 3 oddelka 4 poglavja VI, vključno s kakršnim koli kapitalskim pribitkom, zahtevanim v skladu s členom 37.

Države članice svojim nadzornim organom dovolijo, da v obdobju, ki se konča najkasneje 31. oktobra 2014, od zavarovalnice ali pozavarovalnice zahtevajo, da odstotek iz prvega pododstavka uporabijo izključno za zahtevani solventnostni kapital podjetja, ki se izračuna v skladu s pododdelkom 2 oddelka 4 poglavja VI.

4. Zavarovalnice in pozavarovalnice izračunajo zahtevani minimalni kapital najmanj četrtletno in rezultate tega izračuna sporočijo nadzornim organom.

Če za zahtevani minimalni kapital podjetja velja katera koli od mejnih vrednosti iz odstavka 3, podjetje nadzornemu organu to sporoči in ustrezno pojasni.

5. Komisija Evropskemu parlamentu in Odboru evropskih nadzornikov za zavarovanja in poklicne pokojnine, ustanovljenim s Sklepom Komisije 2004/9/ES [1], najkasneje do 31. oktobra 2017 predloži poročilo o pravilih držav članic in praksah nadzornih organov, sprejetih v skladu z odstavki 1 do 4.

Poročilo obravnava zlasti uporabo in raven najnižje ali najvišje vrednosti iz odstavka 3 ter morebitne težave, ki jih imajo nadzorni organi in podjetja pri izvajanju tega člena.

Člen 130

Izvedbeni ukrepi

Komisija sprejme izvedbene ukrepe, ki podrobno določajo izračun zahtevanega minimalnega kapitala iz členov 128 in 129.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 301(3).

Člen 131

Prehodne ureditve glede skladnosti z zahtevanim minimalnim kapitalom

Če so zavarovalnice in pozavarovalnice 31. oktobra 2012 v skladu z zahtevano solventno mejo iz člena 28 Direktive 2002/83/ES, člena 16a iz Direktive 73/239/ES ali člena 37, 38 ali 39 Direktive 2005/68/ES, vendar nimajo zadostnih primernih osnovnih lastnih sredstev za kritje zahtevanega minimalnega kapitala, morajo zadevna podjetja, ob odstopanju od členov 139 in 144, zadostiti zahtevam iz člena 128 do 31. oktobra 2013.

Če zadevno podjetje ni v skladu s členom 128 v roku iz prvega odstavka, se dovoljenje podjetju odvzame, pri čemer se upoštevajo veljavni postopki, določeni v nacionalni zakonodaji.

Oddelek 6

Naložbe

Člen 132

Načelo preudarne osebe

1. Države članice zagotovijo, da zavarovalnice in pozavarovalnice vlagajo vsa svoja sredstva v skladu z načelom preudarne osebe, kot določajo odstavki 2, 3 in 4.

[1] UL L 3, 7.1.2004, str. 34.

2. Glede na celotni portfelj sredstev zavarovalnice in pozavarovalnice vlagajo le v sredstva in instrumente, katerih tveganje lahko zadevno podjetje opredeli, izmeri, spremlja, upravlja, nadzira in o njem poroča ter po potrebi upošteva pri oceni svojih splošnih solventnih potreb v skladu s točko (a) drugega pododstavka člena 45(1).

Vsa sredstva, zlasti tista, ki krijejo zahtevani minimalni in solventnostni kapital, se vlagajo na način, ki zagotavlja varnost, kakovost, likvidnost in donosnost celotnega portfelja. Poleg tega se lokalizacija teh sredstev izvede tako, da se zagotovi njihova razpoložljivost.

Sredstva za kritje zavarovalno-tehničnih rezervacij se prav tako vlagajo na način, ki ustreza naravi in trajanju zavarovalnih in pozavarovalnih obveznosti. Ta sredstva se vlagajo v interesu vseh imetnikov polic in upravičencev, ob upoštevanju vseh razkritih političnih ciljev.

V primeru navzkrižja interesov zavarovalnice ali subjekt, ki upravlja njihov portfelj sredstev, zagotovijo, da je naložba opravljena v interesu imetnikov polic in upravičencev.

3. Brez poseganja v odstavek 2, se za sredstva v zvezi s pogodbami o življenjskem zavarovanju, pri katerih naložbeno tveganje nosijo imetniki polic, uporabljajo drugi, tretji in četrti pododstavek tega odstavka.

Če so v pogodbi predvidena upravičenja neposredno povezana z vrednostjo enot v KNPVP, kot je določeno v Direktivi 85/611/EGS, ali z vrednostjo naložb v notranjem skladu, ki ga imajo zavarovalnice in je običajno razdeljen v enote, morajo biti zavarovalno-tehnične rezervacije glede teh upravičenj čim tesneje povezane s temi enotami ali, v primerih, ko enote niso oblikovane, s temi naložbami.

Če so v pogodbi predvidena upravičenja neposredno povezana z borznim indeksom ali drugo referenčno vrednostjo razen tistih iz drugega pododstavka, morajo biti zavarovalno-tehnične rezervacije glede teh upravičenj čim tesneje povezane bodisi z enotami, za katere se šteje, da predstavljajo referenčno vrednost, bodisi, v primeru ko enote niso oblikovane, z naložbami ustrezne varnosti in tržnosti, ki so čim tesneje povezane z naložbami, na katerih temelji določena referenčna vrednost.

Kadar upravičenja iz drugega in tretjega pododstavka vključujejo jamstvo za uspešno izvedbo naložbe ali druge garantirane prejemke, se za sredstva za kritje ustreznih dodatnih zavarovalno-tehničnih rezervacij uporablja odstavek 4.

4. Brez poseganja v odstavek 2, se za sredstva, ki jih ne zajema odstavek 3, uporabljajo drugi do peti pododstavek tega odstavka.

Uporaba izvedenih instrumentov je mogoča, če prispevajo k zmanjšanju tveganj ali olajšajo učinkovito upravljanje portfelja.

Naložbe in sredstva, ki niso sprejeta v trgovanje na urejenem finančnem trgu, se zadrži na preudarni ravni.

Sredstva so primerno razpršena na način, ki preprečuje pretirano zanašanje na katero koli sredstvo, izdajatelja ali skupino podjetij ali geografsko območje in pretirano kopičenje tveganj v portfelju kot celoti.

Naložbe v sredstva, ki jih izda isti izdajatelj ali izdajatelji, ki pripadajo isti skupini, ne smejo izpostaviti podjetja pretiranemu tveganju.

Člen 133

Svoboda naložb

1. Države članice od zavarovalnic in pozavarovalnic ne zahtevajo, da vlagajo v določene kategorije naložb.

2. Države članice ne pogojujejo naložbenih odločitev zavarovalnice ali pozavarovalnice ali njenega naložbenega upravitelja s kakršno koli predhodno odobritvijo ali zahtevo po sistemskem obveščanju.

3. Ta člen ne posega v zahteve držav članic, ki omejujejo vrste sredstev ali referenčne vrednosti, na katere so lahko vezane ugodnosti iz zavarovalnih polic. Vsa takšna pravila se uporabljajo samo v primeru, če naložbeno tveganje nosi imetnik police, ki je fizična oseba; pravila ne smejo biti bolj omejujoča kot tista iz direktive 85/611/EGS.

Člen 134

Lokalizacija sredstev in prepoved zastavitve sredstev

1. Glede zavarovalnih tveganj, ki se nahajajo v Skupnosti, države članice ne zahtevajo, da se sredstva za kritje zavarovalno-tehničnih rezervacij, povezanih s temi tveganji, nahajajo znotraj Skupnosti ali v določenih državah članicah.

Kar zadeva izterljive zneske iz pozavarovalnih pogodb proti podjetjem, ki so pridobila dovoljenje v skladu s to direktivo ali ki imajo sedež v tretji državi, katere režim solventnosti se šteje za enakovrednega v skladu s členom 172, države članice prav tako ne zahtevajo lokalizacije sredstev, ki pokrivajo te izterljive zneske, znotraj Skupnosti.

2. Države članice za oblikovanje zavarovalno-tehničnih rezervacij ne smejo obdržati ali uvesti sistema z bruto pridržanjem, ki zahteva zastavitev sredstev za kritje prenosnih premij in škodnih rezervacij, če je pozavarovatelj zavarovalnica ali pozavarovalnica, ki je pridobila dovoljenje v skladu s to direktivo.

Člen 135

Izvedbeni ukrepi

1. Da zagotovi enotno uporabo te direktive, lahko Komisija sprejme izvedbene ukrepe, ki določajo kvalitativne zahteve na naslednjih področjih:

(a) opredelitev, meritev, nadzor in upravljanje tveganj ter poročanje o tveganjih, ki izhajajo iz naložb v povezavi s prvim pododstavkom člena 132(2);

(b) opredelitev, meritev, nadzor in upravljanje tveganj ter poročanje o posebnih tveganjih, ki izhajajo iz naložb v izvedene instrumente in sredstva iz drugega pododstavka člena 132(4).

2. Da bi zagotovili medsektorsko skladnost in uskladili interese podjetij, ki so posojila preoblikovala v prenosne vrednostne papirje in druge finančne instrumente (originatorji) ter interese zavarovalnic in pozavarovalnic, ki vlagajo v takšne vrednostne papirje ali instrumente, Komisija sprejme izvedbene ukrepe, ki določajo:

(a) zahteve, ki jih mora izpolniti originator, da lahko zavarovalnica ali pozavarovalnica vlaga v vrednostne papirje ali instrumente te vrste, izdane po 1. januarju 2011, vključno z zahtevami, ki zagotavljajo, da originator zadrži neto delež v višini vsaj 5 %;

(b) kvalitativne zahteve, ki jih morajo izpolniti zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki vlagajo v takšne vrednostne papirje ali instrumente.

3. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 301(3).

POGLAVJE VII

Zavarovalnice in pozavarovalnice v težavah ali v stanju nepravilnosti

Člen 136

Identificiranje in obveščanje o poslabšanju finančnega stanja zavarovalnice in pozavarovalnice

Zavarovalnice in pozavarovalnice imajo na voljo postopke za identificiranje poslabšanja finančnega položaja in nemudoma obvestijo nadzorne organe, ko pride do takšnega poslabšanja.

Člen 137

Neskladnost z zavarovalno-tehničnimi rezervacijami

Če zavarovalnica ali pozavarovalnica ne ravna v skladu z oddelkom 2 poglavja VI, lahko nadzorni organi njene domače države članice prepovejo prosto razpolaganje s sredstvi, potem ko so svoje namene sporočili nadzornim organom držav članic gostiteljic. Nadzorni organi matične države članice določijo sredstva, ki jih bodo takšni ukrepi zajemali.

Člen 138

Neskladnost z zahtevanim solventnostnim kapitalom

1. Zavarovalnice in pozavarovalnice nemudoma obvestijo nadzorne organe, ko ugotovijo, da zahtevani solventnostni kapital ni več ustrezen, ali če obstaja tveganje neskladnosti v naslednjih treh mesecih.

2. V dveh mesecih od ugotovitve neskladnosti z zahtevanim solventnostnim kapitalom zadevna zavarovalnica ali pozavarovalnica predloži nadzornemu organu v odobritev realni sanacijski načrt.

3. Nadzorni organ od zadevne zavarovalnice ali pozavarovalnice zahteva, da sprejme potrebne ukrepe, da v šestih mesecih od ugotovitve neskladnosti z zahtevanim solventnostnim kapitalom ponovno vzpostavi raven primernih lastnih sredstev za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala ali da zmanjša svoj profil tveganj, da zagotovi skladnost z zahtevanim solventnostnim kapitalom.

Nadzorni organ lahko to obdobje podaljša za tri mesece, če je ustrezno.

4. V primeru izjemnega padca na finančnih trgih lahko nadzorni organ podaljša obdobje iz drugega pododstavka odstavka 3 za ustrezno časovno obdobje, ob upoštevanju vseh relevantnih dejavnikov.

Zadevna zavarovalnica ali pozavarovalnica svojemu nadzornemu organu vsake 3 mesece predloži poročilo o napredku, v katerem opredeli sprejete ukrepe in napredek pri ponovni vzpostavitvi primernih lastnih sredstev za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala ali zmanjšanje profila tveganja z namenom izpolnitve zahteve po solventnostnem kapitalu.

Podaljšanje obdobja iz prvega pododstavka se ukine, če je iz poročila o napredku razvidno, da ni bistvenega napredka pri ponovni vzpostavitvi primernih lastnih sredstev za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala ali zmanjšanju profila tveganja z namenom izpolnitve zahteve po solventnostnem kapitalu od datuma, ko je bilo ugotovljeno, da zahteva po solventnostnem kapitalu ni izpolnjena do datuma predložitve poročila o napredku.

5. Če nazorni organ meni, da se bo finančno stanje zadevnega podjetja še naprej slabšalo, v izjemnih okoliščinah lahko tudi omeji ali prepove prosto razpolaganje s sredstvi tega podjetja. Nadzorni organ obvesti nadzorne organe držav članic gostiteljic o vseh sprejetih ukrepih. Ti organi na zahtevo nadzornega organa matične države članice sprejmejo enake ukrepe. Nadzorni organ matične države članice določi sredstva, ki jih bodo takšni ukrepi zajemali.

Člen 139

Neskladnost z zahtevanim minimalnim kapitalom

1. Zavarovalnice in pozavarovalnice obvestijo nadzorne organe takoj, ko ugotovijo, da zahtevani minimalni kapital ni več ustrezen, ali če obstaja tveganje neskladnosti v naslednjih treh mesecih.

2. V enem mesecu od ugotovitve neskladnosti z zahtevanim minimalnim kapitalom zadevna zavarovalnica ali pozavarovalnica predloži nadzornemu organu v odobritev kratkoročni realni finančni načrt za povrnitev, v roku treh mesecev od takšne ugotovitve, primernih osnovnih lastnih sredstev najmanj na raven zahtevanega minimalnega kapitala ali za zmanjšanje svojega profila tveganj, da zagotovi skladnost z zahtevanim minimalnim kapitalom.

3. Nadzorni organ matične države članice lahko tudi omeji ali prepove prosto razpolaganje s sredstvi zavarovalnice ali pozavarovalnice. Nadzorne organe držav članic gostiteljic obvesti o vseh ukrepih. Ti organi na zahtevo nadzornega organa matične države članice sprejmejo enake ukrepe. Nadzorni organ matične države članice določi sredstva, ki jih bodo takšni ukrepi zajemali.

Člen 140

Prepoved prostega razpolaganja s sredstvi na ozemlju države članice

Države članice sprejmejo ukrepe, ki so potrebni, da lahko v skladu z nacionalno zakonodajo prepovejo prosto razpolaganje s sredstvi na njihovem ozemlju v primerih, predvidenih v členih 137 do 139 in členu 144(2), na zahtevo matične države članice podjetja, ki določi sredstva, ki naj jih zajamejo ti ukrepi.

Člen 141

Nadzorna pooblastila v primeru poslabšanja finančnega položaja

Ne glede na člena 138 in 139 imajo nadzorni organi v primeru nadaljnjega slabšanja solventnega položaja pooblastila, da sprejmejo vse potrebne ukrepe za zaščito interesov imetnikov polic v primeru zavarovalnih pogodb ali obveznosti, ki izhajajo iz pozavarovalnih pogodb.

Ti ukrepi so sorazmerni in tako odražajo stopnjo in trajanje slabšanja solventnega položaja zadevne zavarovalnice ali pozavarovalnice.

Člen 142

Sanacijski in finančni načrt

1. Sanacijski načrt iz člena 138(2) in finančni načrt iz člena 139(2) vsebujeta najmanj podrobnosti ali dokaze glede:

(a) ocen stroškov upravljanja, zlasti tekočih splošnih stroškov in provizije;

(b) ocene prihodkov in odhodkov v zvezi z neposrednim poslovanjem, sprejemi obveznosti pozavarovanja in odstopi pozavarovanja;

(c) predvideno bilanco stanja;

(d) ocen finančnih sredstev, namenjenih za kritje zavarovalnotehničnih rezervacij, zahtevanega solventnostnega kapitala in zahtevanega minimalnega kapitala.

(e) celotne pozavarovalne police.

2. Če so nadzorni organi zahtevali sanacijski načrt iz člena 138(2) ali finančni načrt iz člena 139(2) v skladu z odstavkom 1 tega člena, ne izdajo potrdila v skladu s členom 39, če menijo, da so pravice imetnikov polic ali pogodbene obveznosti pozavarovalnice ogrožene.

Člen 143

Izvedbeni ukrepi

Komisija sprejme izvedbene ukrepe, ki določajo dejavnike, ki jih je treba upoštevati za uporabo člena 138(4), vključno z najdaljšim možnim obdobjem, izraženim v skupnem številu mesecev, ki je enako za vse zavarovalnice in pozavarovalnice, kot določeno v prvem pododstavku člena 138(4).

Kadar treba okrepiti konvergenco, Komisija lahko sprejme izvedbene ukrepe, ki podrobno določajo sanacijski načrt iz člena 138(2), finančni načrt iz člena 139(2) in v zvezi s členom 141, pri čemer stori vse potrebno, da se izgone procikličnim učinkom.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 301(3).

Člen 144

Odvzem dovoljenja

1. Nadzorni organ domače države članice, lahko odvzame dovoljenje, ki ga je izdal zavarovalnici ali pozavarovalnici v naslednjih primerih:

(a) zadevno podjetje ne uporabi dovoljenja v roku 12 mesecev, se mu izrecno odreče ali preneha opravljati dejavnost za več kakor šest mesecev, razen če je zadevna država članica določila, da dovoljenje v takšnih primerih preneha veljati;

(b) zadevno podjetje ne izpolnjuje več pogojev za pridobitev dovoljenja;

(c) zadevno podjetje resno ne izpolnjuje svojih obveznosti iz predpisov, ki veljajo zanj.

Nadzorni organ matične države članice odvzame dovoljenje, ki ga je izdal zavarovalnici ali pozavarovalnici, če podjetje nima zahtevanega minimalnega kapitala in nadzorni organ meni, da je predloženi finančni načrt očitno neustrezen ali zadevno podjetje ne izpolnjuje odobrenega načrta v treh mesecih od ugotovitve neskladnosti z zahtevanim minimalnim kapitalom.

2. V primeru odvzema ali zapadlosti dovoljenja nadzorni organ matične države članice o tem obvesti nadzorne organe drugih držav članic, ti organi pa sprejmejo ustrezne ukrepe, da zavarovalnici ali pozavarovalnici preprečijo začetek novih poslov na njihovem ozemlju.

Nadzorni organ matične države članice skupaj s temi organi sprejme ustrezne ukrepe, da zaščiti interese zavarovancev in omeji zlasti prosto razpolaganje s sredstvi zavarovalnice v skladu s členom 140.

3. Vsaka odločba o odvzemu dovoljenja mora vsebovati podrobne razloge, zadevne zavarovalnice ali pozavarovalnice pa morajo biti o tem obveščene.

POGLAVJE VIII

Pravica do ustanavljanja in svoboda opravljanja storitev

Oddelek 1

Ustanavljanje s strani zavarovalnic

Člen 145

Pogoji za ustanovitev podružnice

1. Država članica zagotovi, da zavarovalnica, ki namerava ustanoviti podružnico na ozemlju druge države članice, uradno obvesti nadzorne organe svoje domače države članice.

Vsaka stalna prisotnost podjetja na ozemlju države članice se obravnava enako kot podružnica, čeprav ta prisotnost ni v obliki podružnice, temveč obsega le pisarno, ki jo vodi lastno osebje podjetja ali neodvisna oseba, ki ima stalno pooblastilo, da deluje za podjetje, kot bi delovalo zastopstvo.

2. Države članice zahtevajo od vsake zavarovalnice, ki predlaga ustanovitev podružnice na ozemlju druge države članice, da v obvestilu iz odstavka 1 zagotovi naslednje podatke:

(a) državo članico, na ozemlju katere namerava ustanoviti podružnico;

(b) poslovni načrt, v katerem so navedene najmanj vrste predvidenih poslov, in strukturna organizacija podružnice;

(c) ime osebe, ki ima zadostna pooblastila, da zavarovalnico zavezuje v odnosu do tretjih oseb, ali v primeru Lloyd's. zadevne zavarovatelje, in da jo ali jih predstavlja v odnosu do organov in sodišč države članice gostiteljice („pooblaščeni zastopnik“);

(d) naslov v državi članici gostiteljici, na katerem je mogoče dobiti dokumente in na katerega jih je mogoče dostaviti, vključno z vsemi sporočili pooblaščenemu zastopniku.

Zavarovanci se v primeru sodnega postopka proti Lloydu v državi članici gostiteljici, ki izhaja iz zavarovalniških obveznosti, ne smejo obravnavati manj ugodno, kot če bi bil sodni postopek uveden proti poslom navadne vrste.

3. Če namerava zavarovalnica za neživljenjsko zavarovanje prek svoje podružnice kriti nevarnosti iz zavarovalne vrste 10 v delu A Priloge I brez prevoznikove odgovornosti, mora predložiti potrdilo, da je postala član nacionalnega biroja in nacionalnega škodnega sklada države članice gostiteljice.

4. V primeru spremembe katerega koli podatka, sporočenega na podlagi točk (b), (c) ali (d) odstavka 2, pošlje zavarovalnica nadzornim organom matične države članice in države članice, v kateri je podružnica, pisno obvestilo najmanj en mesec pred uvedbo spremembe, tako da lahko nadzorni organi matične države članice in nadzorni organi države članice, v kateri je podružnica, izpolnijo svoje obveze po členu 146.

Člen 146

Sporočanje podatkov

1. Če nadzorni organi matične države članice ob upoštevanju načrtovanega poslovanja nimajo vzroka za dvom o primernosti sistema upravljanja ali finančnega stanja zavarovalnice ali zahtevah glede sposobnosti in primernosti pooblaščenih predstavnikov v skladu s členom 42, v treh mesecih od prejema podatkov iz člena 145(2) sporočijo te podatke nadzornim organom države članice gostiteljice in o tem obvestijo zadevno zavarovalnico.

Nadzorni organi matične države članice tudi potrdijo, da zavarovalnica krije zahtevani solventnostni kapital in zahtevani minimalni kapital, izračunana v skladu s členoma 100 in 129.

2. Če nadzorni organi matične države članice zavrnejo sporočanje podatkov iz člena 145(2), nadzornim organom države članice gostiteljice, navedejo zavarovalnici razloge za svojo zavrnitev v treh mesecih od prejema podatkov.

Proti takšni zavrnitvi ali neukrepanju je dovoljena pritožba na sodišče v matični državi članici.

3. Preden prične podružnica zavarovalnice poslovati, nadzorni organi države članice gostiteljice, kjer je primerno, v dveh mesecih od prejema podatkov iz odstavka 1, obvestijo nadzorne organe matične države članice o pogojih za izvajanje poslovanja v državi članici podružnice, ki so v interesu splošnih koristi. Nadzorni organi matične države članice te podatke sporočijo zadevni zavarovalnici.

Zavarovalnica lahko ustanovi podružnico in začne poslovati od datuma, ko je nadzorni organ matične države članice prejel takšno obvestilo, ali v primeru, da le-tega ni, ob poteku roka iz prvega pododstavka.

Oddelek 2

Svoboda opravljanja storitev: zavarovalnice

Pododdelek 1

Splošne določbe

Člen 147

Predhodno obvestilo domači državi članici

Vsaka zavarovalnica, ki prvič namerava iz naslova svobode opravljanja storitev opravljati posle v eni državi članici ali več, najprej uradno obvesti nadzorne organe domače države članice in pri tem navede vrste nevarnosti ali obveznosti, ki jih namerava kriti.

Člen 148

Obvestilo domače države članice

1. V enem mesecu po obvestilu, opredeljenem v členu 147, nadzorni organi domače države članice pošljejo državi članici ali državam na ozemljih, kjer namerava zavarovalnica v okviru svobode opravljanja storitev opravljati posle:

(a) potrdilo, iz katerega je razvidno, da zavarovalnica krije zahtevani solventnostni kapital in zahtevani minimalni kapital, izračunana v skladu s členoma 100 in 129;

(b) vrste, za katere je zavarovalnica pridobila dovoljenje;

(c) zavarovalne nevarnosti ali obveznosti, ki jih zavarovalnica namerava kriti v državi članici gostiteljici.

Hkrati nadzorni organi matične države članice o tem sporočilu obvestijo zadevno zavarovalnico.

2. Države članice, na ozemlju katerih namerava zavarovalnica za neživljenjsko zavarovanje kriti nevarnosti iz zavarovalne vrste 10 v delu A Priloge I, razen prevoznikove odgovornosti iz naslova svobode opravljanja storitev, lahko zahtevajo, da zavarovalnica predloži:

(a) ime in naslov predstavnika iz točke (h) člena 18(1).

(b) izjavo, da je postala članica nacionalnega biroja in nacionalnega škodnega sklada države članice gostiteljice.

3. Če nadzorni organi matične države članice ne posredujejo podatkov iz odstavka 1 v roku, ki je tam določen, v enakem obdobju sporočijo zavarovalnici razloge za svojo zavrnitev.

Proti takšni zavrnitvi ali neukrepanju je dovoljena pritožba na sodišče v matični državi članici.

4. Zavarovalnica lahko prične poslovati od datuma, ko je obveščena o posredovanju podatkov iz prvega pododstavka odstavka 1.

Člen 149

Spremembe v vrsti nevarnosti ali obveznosti

Za spremembe podatkov iz člena 145, ki jih zavarovalnica namerava narediti, velja postopek iz členov 147 in 148.

Pododdelek 2

Avtomobilska odgovornost za škodo, povzročeno tretjim osebam

Člen 150

Obvezno zavarovanje avtomobilske odgovornosti za škodo, povzročeno tretjim osebam

1. V primerih, ko zavarovalnica za neživljenjsko zavarovanje preko poslovalnice, ki se nahaja v eni državi članici, krije nevarnost, razen prevozniške odgovornosti, razvrščene v zavarovalno vrsto 10 v delu A Priloge I, ki je v drugi državi članici, država članica gostiteljica zahteva, da se navedeno podjetje včlani v nacionalni biro in nacionalni škodni sklad ter da sodeluje pri njunem financiranju.

2. Finančni prispevek iz odstavka 1 se opravi le v povezavi z nevarnostmi, razen prevozniške odgovornosti, iz zavarovalne vrste 10 v delu A Priloge I, ki se krije v okviru opravljanja storitev. Navedeni prispevek se izračuna na enaki osnovi kot za zavarovalnice za neživljenjsko zavarovanje, ki krijejo navedene nevarnosti, in sicer prek poslovalnice, ki je v tej državi članici.

Izračun se opravi glede na prihodek zavarovalnice od zavarovalnih premij iz te zavarovalne vrste v državi članici gostiteljici ali glede na število nevarnosti v tej zavarovalni vrsti, ki se krijejo tam.

3. Država članica gostiteljica lahko zahteva od zavarovalnice, ki opravlja storitve da upošteva pravila v navedeni državi članici, kar zadeva kritje povečanih nevarnosti, če ta veljajo za zavarovalnice za neživljenjsko zavarovanje, ustanovljene v navedeni državi.

Člen 151

Nediskriminacija oseb, ki so vložile odškodninske zahtevke

Država članica gostiteljica od zavarovalnice za neživljenjsko zavarovanje zahteva, da zagotovi, da se osebe, ki so vložile odškodninske zahtevke v zvezi z dogodki, ki so se zgodili na njenem ozemlju, ne znajdejo v manj ugodnem položaju, in sicer zaradi tega, ker podjetje krije nevarnost, razen prevozniške odgovornosti, iz vrste 10 v delu A Priloge I v okviru opravljanja storitev in ne prek poslovalnice, ki je v tej državi.

Člen 152

Predstavnik

1. Za namene iz člena 151 država članica gostiteljica od zavarovalnice za neživljenjsko zavarovanje zahteva, da imenuje zastopnika, ki ima prebivališče ali poslovalnico na njenem ozemlju, ki bo zbiral vse potrebne informacije v zvezi z odškodninskimi zahtevki in ki bo imel zadostna pooblastila, da bo zastopal podjetje v odnosu do oseb, ki so utrpele škodo in ki bi lahko uveljavljale odškodninske zahtevke, vključno z izplačilom takšnih zahtevkov, ter da ga bo v zvezi s temi zahtevki zastopal ali ga po potrebi dal zastopati pred sodišči in organi te države članice.

Prav tako je mogoče zahtevati, da ta zastopnik zastopa zavarovalnico za neživljenjsko zavarovanje pred nadzornimi organi države članice gostiteljice, ko gre za preverjanje obstoja in veljavnosti polic zavarovanja avtomobilske odgovornosti.

2. Država članica gostiteljica od predstavnika ne more zahtevati, da v imenu zavarovalnice za neživljenjsko zavarovanje, ki ga je imenovala, opravlja dejavnosti, razen tistih, ki so opredeljene v odstavku 1.

3. Imenovanje zastopnika samo po sebi ne pomeni odprtja podružnice za namene člena 145.

4. Če zavarovalnica ni imenovala pooblaščenca, smejo države članice dati svoje privoljenje pooblaščencu za obravnavo odškodninskih zahtevkov, imenovanemu skladno s členom 4 Direktive 2000/26/ES, da prevzame funkcijo pooblaščenca iz odstavka 1 tega člena.

Oddelek 3

Pristojnosti nadzornih organov države članice gostiteljice

Pododdelek 1

Zavarovanje

Člen 153

Jezik

Nadzorni organi države članice gostiteljice lahko zahtevajo podatke, za katere imajo v pooblastilo, da jih zahtevajo v zvezi s posli zavarovalnic, ki poslujejo na ozemlju navedene države članice, priskrbljene v uradnem jeziku ali jezikih navedene države.

Člen 154

Predhodno obveščanje in predhodno dovoljenje

1. Država članica gostiteljica ne sprejme predpisov, ki zahtevajo predhodno dovoljenje ali sistematično obveščanje o splošnih in posebnih zavarovalnih pogojih, premijskih cenikih ali v primeru življenjskega zavarovanja o tehničnih podlagah, ki se uporabljajo zlasti za izračun premijskih cenikov in zavarovalnotehničnih rezervacij ali o obrazcih in drugih listinah, ki jih namerava zavarovalnica uporabljati pri svojem poslovanju z imetniki polic.

2. Država članica gostiteljica lahko zahteva samo, da zavarovalnica, ki predlaga, da bi na njenem ozemlju izvajala zavarovalne posle, pošlje nesistematično obveščanje o teh zavarovalnih pogojih in drugih listinah, zaradi preverjanja skladnosti z nacionalnimi predpisi o zavarovalnih pogodbah, ta zahteva pa ne more predstavljati predhodnega pogoja za nadaljevanje poslovanja zavarovalnice.

3. Država članica gostiteljica ne more ohraniti ali uvesti zahteve predhodnega obveščanja ali odobritve predlaganih povečanj premijskih stopenj, razen v sklopu splošnega sistema nadzora cen.

Člen 155

Zavarovalnice, ki niso v skladu z zakonskimi določbami

1. Če nadzorni organi države članice gostiteljice ugotovijo, da zavarovalnica, ki ima na njenem ozemlju podružnico ali tam opravlja posle iz naslova svobode opravljanja storitev, ni v skladu z zakonskimi določbami, ki v navedeni državi članici zanjo veljajo, ti organi zahtevajo, da zadevna zavarovalnica takšno nepravilnost odpravi.

2. Če zadevna zavarovalnica ne sprejme potrebnih ukrepov, nadzorni organi zadevne države članice o tem obvestijo nadzorne organe domače države članice.

Nadzorni organi matične države članice čim prej sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da zadevna zavarovalnica odpravi navedeno nepravilnost.

Nadzorni organi matične države članice o sprejetih ukrepih obvestijo nadzorne organe države članice gostiteljice.

3. Če kljub ukrepom, ki jih sprejme domača država članica, ali če se ukrepi v tej državi izkažejo za neprimerne ali ne obstajajo, zavarovalnica še naprej krši zakonske določbe, veljavne v državi članici gostiteljici, lahko nadzorni organi države članice gostiteljice potem, ko so obvestili nadzorne organe matične države članice, sprejmejo ustrezne ukrepe za preprečitev ali kaznovanje nadaljnjih nepravilnosti in, če je to nujno potrebno, preprečijo tej zavarovalnici, da na ozemlju države članice gostiteljice še naprej sklepa nove zavarovalne pogodbe.

Države članice zagotovijo, da je na njihovih ozemljih mogoče zavarovalnicam vročiti pravne dokumente, potrebne za takšne ukrepe.

4. Odstavki 1, 2 in 3 ne vplivajo na pooblastilo zadevnih držav članic, da sprejmejo ustrezne izredne ukrepe za preprečevanje ali kaznovanje nepravilnosti na njihovih ozemljih. To pooblastilo vključuje možnost, da se zavarovalnicam prepreči nadaljnje sklepanje novih zavarovalnih pogodb na njihovih ozemljih.

5. Odstavki 1, 2 in 3 ne vplivajo na pooblastilo držav članic, da kaznujejo kršitve na svojih ozemljih.

6. Če ima zavarovalnica, ki je storila kršitev, poslovalnico ali premoženje v zadevni državi članici, lahko nadzorni organi te države članice v skladu z nacionalnim pravom zoper to poslovalnico ali premoženje izvršujejo nacionalne upravne kazni, ki so za takšno kršitev predpisane.

7. Vsak ukrep, sprejet v skladu z odstavki 2 do 6, ki obsega omejitve opravljanja poslov zavarovanja, mora biti ustrezno utemeljen, zadevna zavarovalnica pa mora biti o njem obveščena.

8. Zavarovalnice nadzornim organom države članice gostiteljice na njihovo zahtevo predložijo vse dokumente, ki se od njih zahtevajo za namene odstavkov 1 do 7, v kolikor za zavarovalnice s sedeži v tej državi članici velja enaka obveznost.

9. Države članice Komisijo obvestijo o številu in vrsti primerov, v katerih so bila zavrnjena dovoljenja v skladu s členi 146 in 148 ali so bili sprejeti ukrepi v skladu z odstavkom 4 tega člena.

Na podlagi teh informacij Komisija vsaki dve leti obvesti CEIOPS.

Člen 156

Oglaševanje

Zavarovalnice s sedežem v državah članicah lahko v državi članici gostiteljici oglašujejo svoje storitve z vsemi razpoložljivimi komunikacijskimi sredstvi, pri čemer veljajo določbe, ki urejajo obliko in vsebino takšnega oglaševanja, sprejete za zagotavljanje javnega interesa.

Člen 157

Davki na premije

1. Brez poseganja v kakršno koli poznejše usklajevanje je vsaka zavarovalna pogodba predmet izključno posrednih davkov in davkom podobnih dajatev na zavarovalne premije v državi članici, v kateri je nevarnost, ali države članice obveznosti.

Za namene prvega pododstavka, premičnine v zgradbi na ozemlju države članice, razen blaga v komercialnem tranzitu, veljajo za nevarnost v tej državi članici, čeprav zgradba in njena vsebina nista pokriti z isto zavarovalno polico.

V primeru Španije se tudi za zavarovalne pogodbe zaračunavajo dajatve, ki se po zakonu plačujejo španskemu „Consorcio de Compensación de Seguros“ za izpolnjevanje njegovih nalog v zvezi z nadomestilom izgub, ki so posledica izjemnih dogodkov, do katerih pride v navedeni državi članici.

2. Veljavno pogodbeno pravo po členu 178 te direktive in Uredbi (ES) št. 593/2008 ne vpliva na veljavne fiskalne režime.

3. Vsaka država članica za tiste zavarovalnice, ki krijejo nevarnosti ali obveznosti, ki se nahajajo na njenem ozemlju, uporablja lastne nacionalne določbe za ukrepe, ki zagotavljajo pobiranje posrednih davkov in davkom podobnih dajatev, zapadlih v skladu z odstavkom 1.

Pododdelek 2

Pozavarovanje

Člen 158

Pozavarovalnice, ki niso v skladu s predpisi

1. Če nadzorni organi države članice ugotovijo, da pozavarovalnica, ki ima na njenem ozemlju podružnico ali tam opravlja posle iz naslova svobode opravljanja storitev, ni v skladu z zakonskimi določbami, ki v navedeni državi članici zanjo veljajo, ti organi zahtevajo, da zadevna pozavarovalnica nepravilnost odpravi. Obenem nadzorne organe matične države članice obvestijo o svojih ugotovitvah.

2. Če kljub ukrepom, ki jih sprejme matična država članica, pozavarovalnica še naprej krši predpise, veljavne v državi članici gostiteljici, ali če se takšni ukrepi izkažejo za nezadostne, lahko nadzorni organi države članice gostiteljice potem, ko so obvestili nadzorni organ matične države članice, sprejmejo ustrezne ukrepe za preprečitev ali kaznovanje nadaljnjih nepravilnosti in, če je to nujno potrebno, preprečijo tej pozavarovalnici, da na ozemlju države članice gostiteljice še naprej sklepa nove pozavarovalne pogodbe.

Države članice zagotovijo, da je pozavarovalnicam na njihovih ozemljih mogoče vročiti pravne dokumente, potrebne za takšne ukrepe.

3. Vsak ukrep, sprejet v skladu z odstavkoma 1 in 2, ki obsega sankcije ali omejitve opravljanja poslov pozavarovanja, mora biti ustrezno utemeljen, zadevna pozavarovalnica pa mora biti o njem obveščena.

Oddelek 4

Statistični podatki

Člen 159

Statistični podatki o čezmejnih dejavnostih

Vsaka zavarovalnica obvesti pristojni nadzorni organ svoje matične države članice o zneskih premij, odškodninskih zahtevkov in provizij, posebej za transakcije, izvedene iz naslova pravice do ustanavljanja in tistih, ki so izvedene iz naslova svobode opravljanja storitev, brez odbitka pozavarovanja, po državi članici in sicer:

(a) za neživljenjska zavarovanja po zavarovalnih skupinah, kot jih določa Priloga V;

(b) za življenjska zavarovanja po zavarovalnih vrstah od I do IX, kot jih določa Priloga II.

Glede na zavarovalno vrsto 10 iz dela A Priloge I, ki ne vključuje prevoznikove odgovornosti zadevno podjetje navedeni nadzorni organ obvesti tudi o pogostosti in povprečnih stroških zahtevkov.

Nadzorni organ matične države članice posreduje podatke iz prvega in drugega pododstavka v primernem času nadzornim organom vsake države članice, ki to zahtevajo.

Oddelek 5

Obravnavanje pogodb podružnic, ki so v postopku prenehanja

Člen 160

Prenehanje zavarovalnic

Če zavarovalnica preneha, se obveznosti iz pogodb, sklenjenih preko podružnice ali iz naslova svobode opravljanja storitev, obravnavajo na enak način kakor obveznosti iz drugih zavarovalnih pogodb te zavarovalnice, brez razlikovanja na podlagi državljanstva oseb, ki so zavarovane, in upravičencev.

Člen 161

Prenehanje pozavarovalnic

Če pozavarovalnica preneha, se obveznosti iz pogodb, sklenjenih preko podružnice ali iz naslova svobode opravljanja storitev, obravnavajo na enak način kakor obveznosti iz drugih pozavarovalnih pogodb tega podjetja.

POGLAVJE IX

Podružnice, ustanovljene v skupnosti, ki pripadajo zavarovalnicam ali pozavarovalnicam, katerih sedež je zunaj skupnosti

Oddelek 1

Začetek opravljanja poslov

Člen 162

Načelo dovoljenj in pogoji

1. Države članice predvidijo, da je za dostop do poslov iz prvega pododstavka člena 2(1) s strani vseh podjetij, katerih sedež je zunaj Skupnosti, potrebno dovoljenje.

2. Država članica lahko izda dovoljenje, če podjetje izpolnjuje najmanj naslednje pogoje:

(a) podjetje je upravičeno do opravljanja zavarovalnih dejavnosti skladno z nacionalno zakonodajo;

(b) ustanovi podružnico na ozemlju države članice, v kateri se zahteva dovoljenje;

(c) obveže se, da bo na sedežu podružnice ločeno vodilo račune, ki se nanašajo na dejavnosti, ki jih podjetje opravlja tam, ter da bo tam hranilo vso evidenco v zvezi z opravljenimi posli;

(d) določi pooblaščenca, ki ga odobrijo nadzorni organi;

(e) v državi članici, v kateri se zahteva dovoljenje, ima deponirana sredstva v znesku, ki je enak najmanj polovici absolutnega praga, določenega v točki (d) člena 129(1) glede zahtevanega minimalnega kapitala, in položi eno četrtino absolutnega praga kot jamstvo;

(f) zaveže se, da bo krilo zahtevani solventnostni kapital in zahtevani minimalni kapital skladno z zahtevami iz členov 100 in 128;

(g) sporoči ime in naslov pooblaščencev za obravnavo odškodninskih zahtevkov imenovanih v vseh državah članicah, razen v tisti državi članici, v kateri je zaprošeno za dovoljenje, če nevarnosti, ki naj bi bile krite, sodijo v zavarovalno vrsto 10 dela A iz Priloge I k Direktivi 73/239/EGS, razen prevozniške odgovornosti.

(h) poda poslovni načrt skladno z določbami iz člena 163;

(i) izpolnjuje zahteve glede upravljanja, določene v oddelku 2 poglavja IV.

3. Za namene tega poglavja „podružnica“ pomeni stalno prisotnost podjetja iz odstavka 1 na ozemlju države članice, ki prejme dovoljenje v tej državi članici in opravlja zavarovalne dejavnosti.

Člen 163

Poslovni načrt podružnice

1. Poslovni načrt podružnice iz točke (h) člena 162(2) vsebuje naslednje:

(a) vrsto nevarnosti ali obveznosti, ki jih zavarovalnica namerava kriti;

(b) program predvidenega pozavarovanja;

(c) ocene prihodnjega zahtevanega solventnostnega kapitala, kot določa oddelek 4 poglavja VI, na podlagi predvidene bilance stanja ter metodo izračuna teh ocen;

(d) ocene prihodnjega zahtevanega minimalnega kapitala, kot določa oddelek 5 poglavja VI, na podlagi predvidene bilance stanja ter metodo izračuna teh ocen;

(e) stanje primernih lastnih sredstev in primernih osnovnih lastnih sredstev podjetja v zvezi z zahtevanim solventnostnim kapitalom in zahtevanim minimalnim kapitalom iz oddelkov 4 in 5 poglavja VI;

(f) ocene, stroškov vzpostavitve upravnih služb in organizacije za zaščito poslovanja, finančne vire, s katerimi namerava kriti te stroške, in vire, ki so na voljo za zagotovitev pomoči, če nevarnosti, ki se krijejo, spadajo v zavarovalno vrsto 18 iz dela A Priloge I;

(g) podatke o sestavi sistema upravljanja.

2. Poleg zahtev iz odstavka 1 poslovni načrt za prva tri finančna leta vključuje:

(a) predvideno bilanco stanja;

(b) ocene finančnih sredstev, namenjenih za kritje zavarovalnotehničnih rezervacij, zahtevanega minimalnega kapitala in zahtevanega solventnostnega kapitala

(c) za neživljenjska zavarovanja:

(i) ocene stroškov upravljanja brez zagonskih stroškov, zlasti tekočih splošnih stroškov in provizij;

(ii) ocene premij ali prispevkov in zahtevkov.

(d) za življenjska zavarovanja vsebuje načrt, ki določa podrobne ocene prihodkov in odhodkov v zvezi z neposrednim poslovanjem, sprejemi obveznosti pozavarovanja in prenosi pozavarovanj.

3. Kar zadeva življenjsko zavarovanje, lahko države članice zahtevajo, da zavarovalnice predložijo sistematično obvestilo o tehničnih podlagah, ki se uporabljajo za izračun premijskih cenikov in zavarovalno-tehničnih rezervacij, ne da bi ta zahteva predstavljala predpogoj za to, da življenjska zavarovalnica lahko opravlja svoje posle.

Člen 164

Prenos portfelja

1. Države članice pod pogoji, določenimi z nacionalnim pravom, pooblastijo podružnice, ki so ustanovljene na njihovem ozemlju in zajete v tem poglavju, da v celoti ali delno prenesejo portfelj zavarovalnih pogodb na prevzemno podjetje s sedežem v isti državi članici, če nadzorni organi navedene države članice ali po potrebi organi države članice iz člena 167 potrdijo, da ima prevzemno podjetje potem, ko je upoštevan prenos, potrebna primerna lastna sredstva za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala iz prvega odstavka člena 100.

2. Države članice po pogojih, ki jih predpisuje nacionalno pravo, odobrijo podružnicam, ki so ustanovljene na njihovem ozemlju in jih zajema to poglavje, prenos celotnega ali dela portfelja pogodb zavarovalnici s sedežem v drugi državi članici, če nadzorni organi te države članice potrdijo, da ima prevzemno podjetje po prejemu prenosa na račun ustrezna primerna lastna sredstva za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala iz prvega odstavka člena 100.

3. Če država članica po pogojih, ki jih predpisuje nacionalno pravo, odobri podružnicam, ki so ustanovljene na njenem ozemlju in jih zajema to poglavje, prenos celotnega ali dela portfelja pogodb podružnici, ki jo zajema to poglavje in je ustanovljena na ozemlju druge države članice, in zagotovi, da nadzorni organi države članice prevzemnega podjetja ali, če je primerno, države članice, navedene v členu 167, potrdijo:

(a) da ima prejemno podjetje z upoštevanjem prenosa ustrezna primerna lastna sredstva za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala;

(b) da zakonodaja države članice prevzemnega podjetja dovoljuje tak prenos; in

(c) da je država soglašala s prenosom.

4. V okoliščinah, navedenih v odstavkih 1 do 3, država članica, v kateri je ustanovljena podružnica, ki prenaša, odobri prenos potem, ko prejme soglasje nadzornih organov države članice, v kateri je nevarnost, ali v državi članici obveznosti, če to ni tista država članica, v kateri je podružnica, ki prenaša.

5. Nadzorni organi države članice, s katerimi se posvetujejo nadzorni organi matične države članice podružnice, ki prenaša, posredujejo svoje mnenje ali soglasje v treh mesecih od prejema zahteve. Če pristojni organi v tem obdobju ne dajo odgovora, se to šteje kot pozitivno mnenje ali tiha privolitev.

6. Prenos, odobren v skladu z odstavki 1 do 5, se objavi, kot določa nacionalno pravo države članice, v kateri je nevarnost, ali države članice obveznosti.

Tak prenos je samodejno veljaven za imetnike polic, zavarovance in druge osebe, ki imajo pravice in obveznosti, ki izhajajo iz prenesenih pogodb.

Člen 165

Zavarovalno-tehnične rezervacije

Države članice zahtevajo, da podjetja oblikujejo ustrezne zavarovalno-tehnične rezervacije, ki so namenjene kritju prevzetih zavarovalnih in pozavarovalnih obveznosti na njihovih ozemljih, izračunanih v skladu z oddelkom 2 poglavja VI. Države članice od podjetij zahtevajo, da sredstva in obveznosti ovrednotijo v skladu z oddelkom 1 poglavja VI in določijo lastna sredstva v skladu z oddelkom 3 poglavja VI

Člen 166

Zahtevani solventnostni kapital in zahtevani minimalni kapital

1. Vsaka država zahteva, da imajo podružnice, ki so ustanovljene na njenem ozemlju, znesek primernih lastnih sredstev, ki je sestavljen iz postavk iz člena 98(3).

Zahtevani solventnostni kapital in zahtevani minimalni kapital se izračunata v skladu z določbami oddelkov 4 in 5 poglavja VI.

Vendar se za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala in zahtevanega minimalnega kapitala tako za življenjsko kot tudi za neživljenjsko zavarovanje upoštevajo samo posli, ki jih oprai zadevne podružnica.

2. Primerni znesek osnovnih lastnih sredstev, ki so potrebna za kritje zahtevanega minimalnega kapitala, in absolutni prag tega zahtevanega minimalnega kapitala je sestavljen v skladu s členom 98(4).

3. Primerni znesek osnovnih lastnih sredstev ne sme biti manjši od polovice zahtevanega absolutnega praga iz točke (d) člena 129(1).

Depozit, položen skladno s točko (e) člena 162(2), se izračunava glede na ta primerna osnovna lastna sredstva za kritje zahtevanega minimalnega kapitala.

4. Sredstva, ki predstavljajo zahtevani solventnostni kapital, je treba do zneska zahtevanega minimalnega kapitala hraniti v državi članici, v kateri se opravljajo dejavnosti, presežek pa v Skupnosti.

Člen 167

Ugodnosti za podjetja, ki imajo dovoljenje v več kakor eni državi članici

1. Vsako podjetje, ki je zaprosilo za dovoljenje ali ga pridobilo od več kot ene države članice, lahko zaprosi za naslednje ugodnosti, ki se lahko odobrijo le vse skupaj:

(a) zahtevani solventnostni kapital iz člena 166 se izračuna glede na vse posle, ki jih opravlja v Skupnosti;

(b) depozit, zahtevan v skladu s točko (e) člena 162(2), se položi samo v eni od navedenih držav članic;

(c) sredstva, ki predstavljajo zahtevani minimalni kapital, se v skladu s členom 134 nahajajo v kateri koli državi članici, v kateri opravlja dejavnosti.

V primerih iz točke (a) prvega pododstavka se upoštevajo le posli, ki jih opravijo vse podružnice s sedežem v Skupnosti za namene tega izračuna.

2. Za pridobitev ugodnosti, opredeljenih v odstavku 1, se zaprosijo nadzorni organi zadevnih držav članic. V vlogi mora biti naveden pristojni organ države članice, ki bo v prihodnje nadzoroval solventnost vsega poslovanja podružnic s sedežem v Skupnosti. Podjetje mora obrazložiti razloge za izbiro organa.

Depozit iz točke (e) člena 162(2) se položi pri navedeni državi članici.

3. Ugodnosti, opredeljene v odstavku 1, se lahko odobrijo le, če z njimi soglašajo nadzorni organi vseh držav članic, v katerih je bila vložena vloga.

Te ugodnosti začnejo veljati z dnem, ko izbrani nadzorni organ obvesti druge nadzorne organe o tem, da bo nadzoroval kapitalsko ustreznost vsega poslovanja podružnic v Skupnosti.

Izbrani nadzorni organ od drugih držav članic pridobi informacije, potrebne za nadzorovanje skupne kapitalske ustreznosti podružnic, ustanovljenih na njihovem ozemlju.

4. Na zahtevo ene zadevne države članice ali več vse zadevne države članice hkrati ukinejo prednosti, odobrene po odstavkih 1, 2 in 3.

Člen 168

Računovodske, bonitetne in statistične informacije ter podjetja v težavah

Za namene tega oddelka se uporabljajo členi 34, 139(3), 140 in 141.

V zvezi z uporabo členov 137 do 139 se tedaj, ko se podjetje poteguje za ugodnosti, opredeljene v členu 167(1), (2) in (3), nadzorni organ, pristojen za preverjanje kapitalske ustreznosti celotnega poslovanja podružnic, ustanovljenih v Skupnosti, izenači z nadzornim organom države članice na ozemlju, na katerem ima sedež podjetje, ustanovljeno v Skupnosti.

Člen 169

Ločevanje neživljenjskega in življenjskega zavarovanja

1. Podružnice iz tega oddelka ne smejo hkrati v isti državi članici opravljati dejavnosti življenjskega in neživljenjskega zavarovanja.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko države članice predvidijo, da lahko podružnice iz tega oddelka, ki so na ustrezni datum iz prvega pododstavka člena 73(5) v državi članici hkrati opravljale obe dejavnosti, še najprej opravljajo obe dejavnosti, če vsako dejavnost upravljajo ločeno v skladu s členom 74.

3. Država članica, ki v skladu z drugim pododstavkom člena 73(5) zahteva, da podjetja s sedežem na njenem ozemlju prenehajo sočasno opravljati dejavnosti, ki so jih opravljala na ustrezni datum iz prvega pododstavka člena 73(5), mora to zahtevati tudi od podružnic iz tega oddelka, ki imajo sedež na njenem ozemlju in tam sočasno opravljajo obe dejavnosti.

Države članice lahko predvidijo, da podružnice iz tega oddelka, katerih sedež hkrati opravlja obe dejavnosti in ki je na datume iz prvega pododstavka člena 73(5) na ozemlju države članice opravljal izključno dejavnost življenjskega zavarovanja, lahko svojo dejavnost tam še naprej opravlja. Če podjetje želi opravljati dejavnost neživljenjskega zavarovanja na navedenem ozemlju, lahko dejavnost življenjskega zavarovanja, opravlja samo preko hčerinskega podjetja.

Člen 170

Odvzem dovoljenja podjetjem, ki imajo dovoljenje v več kot eni državi članici

Če dovoljenje odvzame organ iz člena 167(2), ta organ obvesti nadzorne organe drugih držav članic, v katerih podjetje posluje, ti organi pa nato sprejmejo ustrezne ukrepe.

Če je razlog za ta odvzem neustreznost celotnega stanja solventnosti, določenega s strani držav članic, ki so soglašale s prošnjo iz člena 167, dovoljenja odvzamejo tudi države članice, ki so dale svoje soglasje.

Člen 171

Sporazumi s tretjimi državami

Skupnost lahko s sporazumi, ki jih skladno s Pogodbo sklene z eno ali več tretjimi državami, soglaša z uporabo določb, ki se razlikujejo od določb, opredeljenih v tem oddelku, da bi s tem pod pogoji vzajemnosti zagotovila ustrezno zaščito imetnikov polic in zavarovancev v državah članicah.

Oddelek 2

Pozavarovanje

Člen 172

Enakovrednost

1. Komisija sprejema izvedbene ukrepe, ki določajo merila za oceno, ali je režim solventnosti tretje države, uporabljen za dejavnosti pozavarovanja podjetij, ki imajo sedež v tej tretji državi, enakovreden tistemu iz naslova I.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih elementov te direktive z njenim dopolnjevanjem se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 301(3).

2. Komisija lahko v skladu z regulativnim postopkom iz člena 301(2) in ob upoštevanju meril, sprejetih v skladu z odstavkom 1, odloči, ali je režim solventnosti tretje države, uporabljen za dejavnosti pozavarovanja podjetij, ki imajo sedež v tej tretji državi, enakovreden tistemu iz naslova I.

Ti sklepi se redno pregledujejo.

3. Če se v skladu z odstavkom 2 režim solventnosti tretje države šteje za enakovrednega režimu, ki je določen v tej direktivi, se pozavarovalne pogodbe, sklenjene s podjetji, ki imajo sedež v tej tretji državi, obravnavajo na enak način, kot pozavarovalne pogodbe, sklenjene s podjetjem, ki je pridobilo dovoljenje v skladu s to direktivo.

Člen 173

Prepoved zastavitve sredstev

Države članice za oblikovanje zavarovalno-tehničnih rezervacij ne smejo obdržati ali uvesti sistema z bruto pridržanjem, ki zahteva zastavitev sredstev za rezervacije za kritje prenosnih premij in izjemnih škodnih zahtevkov, kadar je pozavarovatelj zavarovalnica ali pozavarovalnica iz tretje države, katere režim solventnosti se šteje za enakovrednega tistemu, ki je določen v tej direktivi v skladu s členom 172.

Člen 174

Načela in pogoji za opravljanje dejavnosti pozavarovanja

Država članica za pozavarovalnice iz tretjih držav, ki začenjajo ali opravljajo dejavnost pozavarovanja na njenem ozemlju, ne uporablja določb, zaradi katerih bi prišlo do ugodnejše obravnave za njih, kot je zagotovljena pozavarovalnicam s sedežem v tisti državi članici.

Člen 175

Sporazumi s tretjimi državami

1. Komisija Svetu predloži predloge za pogajanje o sporazumih z eno ali več tretjimi državami o načinu izvajanja nadzora nad:

(a) pozavarovalnicami iz tretjih držav, ki opravljajo posle pozavarovanja v Skupnosti;

(b) pozavarovalnicami Skupnosti, ki opravljajo posle pozavarovanja na ozemlju tretje države.

2. Sporazumi iz odstavka 1 morajo pod pogoji enakovrednosti pravil varnega in skrbnega poslovanja pozavarovalnicam zlasti zagotoviti učinkoviti dostop do tržišča na ozemlju vsake pogodbenice in vzajemno priznavanje nadzornih pravil ter praks glede pozavarovanja. Zagotoviti morajo tudi:

(a) da nadzorni organi držav članic lahko pridobijo podatke, potrebne za nadzor pozavarovalnic s sedežem v Skupnosti, ki izvajajo posle na ozemlju zadevnih tretjih držav;

(b) da lahko nadzorni organi tretjih držav pridobijo podatke, potrebne za nadzor pozavarovalnic s sedežem na njihovem ozemlju, ki opravljajo posle v Skupnosti.

3. Brez poseganja v člen 300(1) in (2) Pogodbe, bo Komisija s pomočjo Evropskega odbora za zavarovanja in poklicne pokojnine pregledala izid pogajanj iz odstavka 1 tega člena in položaj, ki je nastal.

POGLAVJE X

Hčerinska podjetja zavarovalnic in pozavarovalnic, ki jih ureja pravo tretje države, in pridobivanje deležev s strani takšnih podjetij

Člen 176

Podatki držav članic Komisiji

Nadzorni organi držav članic obvestijo Komisijo in nadzorne organe drugih držav članic o vseh dovoljenjih neposrednega ali posrednega hčerinskega podjetja enega ali več matičnih podjetij, ki jih ureja pravo tretje države.

Iz teh podatkov je razvidna tudi struktura zadevne skupine.

Kadar podjetje, ki ga ureja pravo tretje države, pridobi tolikšen delež v zavarovalnici ali pozavarovalnici, ki je pridobila dovoljenje v Skupnosti, da ta zavarovalnica ali pozavarovalnica postane hčerinsko podjetje tega podjetja iz tretje države, nadzorni organi matične države članice obvestijo Komisijo in nadzorne organe drugih držav članic.

Člen 177

Obravnavanje zavarovalnic in pozavarovalnic Skupnosti s strani tretjih držav

1. Države članice obvestijo Komisijo o vseh splošnih težavah, s katerimi se srečujejo njihove zavarovalnice ali pozavarovalnice pri ustanavljanju in opravljanju dejavnosti v tretji državi.

2. Komisija Svetu redno predloži poročilo, v katerem preuči, kakšnega ravnanja so zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki so pridobile dovoljenje v Skupnosti, deležne v tretjih državah, kar zadeva:

(a) ustanavljanje zavarovalnic ali pozavarovalnic, ki so pridobile dovoljenje v Skupnosti, v tretjih državah;

(b) pridobivanje deležev v zavarovalnicah ali pozavarovalnicah tretjih držav;

(c) opravljanje zavarovalnih ali pozavarovalnih poslov takšnih ustanovljenih podjetij;

(d) čezmejno opravljanje zavarovalnih ali pozavarovalnih poslov iz Skupnosti v tretje države.

Komisija predloži Svetu navedena poročila skupaj z vsemi ustreznimi predlogi in priporočili.

NASLOV II

POSEBNE DOLOČBE ZA ZAVAROVANJE IN POZAVAROVANJE

POGLAVJE I

Pravo, ki se uporablja, in pogoji za pogodbe o neposrednem zavarovanju

Oddelek 1

Pravo, ki se uporablja

Člen 178

Pravo, ki se uporablja

Vsaka država članica, za katero ne velja uporaba Uredbe (ES) št. 593/2008, uporablja določbe navedene uredbe za določitev prava, ki se uporablja za zavarovalne pogodbe, ki spadajo v področje uporabe člena 7 navedene uredbe.

Oddelek 2

Obvezno zavarovanje

Člen 179

Pripadajoče obveznosti

1. Zavarovalnice za neživljenjsko zavarovanje lahko ponujajo in sklepajo pogodbe obveznega zavarovanja pod pogoji iz tega člena.

2. Če država članica naloži obveznost sklepanja zavarovanja, zavarovalna pogodba ne izpolnjuje te obveznosti, če ni skladna s posebnimi določbami, ki jih ta država članica določi za tako zavarovanje.

3. Če država članica nalaga obvezno zavarovanje in če mora zavarovalnica nadzorne organe obvestiti o vsakem prenehanju zavarovalnega kritja, se je do oškodovanih tretjih oseb možno sklicevati na takšna prenehanja le v okoliščinah, ki jih določi ta država članica.

4. Vse države članice Komisiji sporočijo nevarnosti, katerih zavarovanje je skladno z njihovimi zakonodajami obvezno, in pri tem navedejo:

(a) posebne pravne določbe za to zavarovanje;

(b) podatki, ki morajo biti navedeni v potrdilu, ki ga mora zavarovalnica za neživljenjsko zavarovanje izdati zavarovancu, če ta država članica zahteva dokazilo o tem, da je obveznost sklenitve zavarovanja izpolnjena.

Država članica lahko zahteva, da je v podatke iz točke (b) prvega pododstavka vključena izjava zavarovalnice, ki dokazuje da je pogodba skladna s posebnimi določbami za to zavarovanje.

Komisija objavi podatke iz točke (b) prvega pododstavka v *Uradnem listu Evropske unije*.

Oddelek 3

Javni interes

Člen 180

Javni interes

Država članica, v kateri je nevarnost, ali država članica obveznosti ne sme imetniku police preprečiti, da bi sklenil pogodbo z zavarovalnico, ki ima dovoljenje pod pogoji člena 14, dokler sklenitev pogodbe ni v nasprotju s predpisi, ki ščitijo javni interes v državi članici, v kateri je nevarnost, ali v državi članici obveznosti.

Oddelek 4

Pogoji za zavarovalne pogodbe in premijske cenike

Člen 181

Neživljenjsko zavarovanje

1. Države članice ne zahtevajo predhodnega dovoljenja ali sistematičnega obveščanja o splošnih in posebnih zavarovalnih pogojih, premijskih cenikih ali o obrazcih in drugih tiskanih listinah, ki jih namerava zavarovalnica uporabljati pri svojem poslovanju z imetniki polic.

Države članice lahko zahtevajo nesistematično obveščanje o teh zavarovalnih pogojih in drugih listinah, vendar le zaradi preverjanja usklajenosti z nacionalnimi predpisi v zvezi z zavarovalnimi pogodbami. Te zahteve ne predstavljajo predhodnega pogoja za zavarovalnico, da bi opravljala dejavnosti.

2. Država članica, v kateri je zavarovanje obvezno, lahko zahteva, da zavarovalnice svojim nadzornim organom sporočijo splošne in posebne pogoje takega zavarovanja pred njihovo uporabo.

3. Države članice ne morejo ohraniti ali uvesti obveznosti predhodnega obvestila ali odobritve predlaganih povečanj premijskih stopenj razen v sklopu splošnega sistema nadzora cen.

Člen 182

Življenjsko zavarovanje

Države članice ne zahtevajo predhodnega potrjevanja ali sistematičnega obveščanja o splošnih in posebnih zavarovalnih pogojih, premijskih cenikih, tehničnih podlagah, ki se uporabljajo zlasti za izračun premijskih cenikov in zavarovalno-tehničnih rezervacij, ali o obrazcih in drugih tiskovinah, ki jih življenjska zavarovalnica namerava uporabljati v svojem poslovanju z imetniki polic.

Vendar lahko domača država članica izključno za namen preverjanja skladnosti z nacionalnimi predpisi v zvezi z zavarovalno-tehničnimi načeli zahteva sistematično obveščanje o tehničnih podlagah, ki se uporabljajo zlasti za izračun premijskih cenikov in zavarovalno-tehničnih rezervacij. Te zahteve ne predstavljajo predhodnega pogoja za zavarovalnico, da bi opravljala dejavnosti.

Oddelek 5

Informacije za imetnike polic

Pododdelek 1

Neživljenjsko zavarovanje

Člen 183

Splošne informacije za imetnike polic

1. Preden se sklene zavarovalna pogodba o neživljenjskem zavarovanju, zavarovalnica za neživljenjsko zavarovanje seznani imetnika police o:

(a) pravu, ki se uporabi za pogodbo, kadar si ga stranke ne morejo prosto izbirati;

(b) dejstvu, da si stranke lahko prosto izbirajo pravo, ki se uporabi in pravo, za katero zavarovatelj predlaga, da se ga izbere.

Zavarovalnica imetnika police tudi seznani o načinih za obravnavanje pritožb imetnikov polic, vključno z, kadar je primerno, obstojem pritožbenih teles, kar pa ne vpliva na pravico imetnika police do sodnih postopkov.

2. Obveznosti iz odstavka 1 veljajo samo, kadar je imetnik police fizična oseba.

3. Podrobna pravila za izvajanje odstavkov 1 in 2 določi država članica, v kateri je nevarnost.

Člen 184

Dodatne informacije v primeru neživljenjskega zavarovanja, ki se ponuja iz naslova pravice do ustanavljanja ali iz naslova svobode opravljanja storitev

1. Kadar se neživljenjsko zavarovanje ponuja iz naslova pravice do ustanavljanja ali svobode opravljanja storitev, se, preden je sklenjena kakršna koli obveznost, imetnika police seznani o državi članici, v kateri je sedež ali, kadar je primerno, podružnica, s katero bo sklenjena pogodba.

Vse listine, izdane imetniku police, morajo vsebovati podatek iz prvega pododstavka.

Obveznosti iz prvega in drugega pododstavka ne veljajo za velike nevarnosti.

2. V pogodbi ali vsaki drugi listini, ki zagotavlja kritje, skupaj s predlogom zavarovanja, kadar je ta obvezujoč za imetnika police, se navede naslov sedeža, ali, kadar je potrebno, podružnice zavarovalnice za neživljenjsko zavarovanje, ki zagotavlja kritje.

Države članice lahko zahtevajo, da se v listinah iz prvega pododstavka tega odstavka navede tudi ime in naslov predstavnika zavarovalnice za neživljenjsko zavarovanje, navedene v točki (a) člena 148(2).

Pododdelek 2

Življenjsko zavarovanje

Člen 185

Informacije za imetnike polic

1. Pred sklenitvijo pogodbe o življenjskem zavarovanju je treba imetniku police sporočiti najmanj informacije, navedene v odstavkih 2 do 4.

2. Posredujejo se naslednje informacije o zavarovalnici:

(a) ime zavarovalnice in njena pravna oblika;

(b) ime države članice, v kateri je sedež in, kadar je potrebno, podružnice, ki sklepa pogodbo;

(c) naslov sedeža in, kadar je potrebno, podružnice, ki sklepa pogodbo;

(d) konkretno sklicevanje na poročilo o solventnosti in finančnih pogojih, kot določeno v členu 51, ki omogoča imetniku police enostaven dostop do teh informacij.

3. Posredujejo se naslednje informacije o obveznosti:

(a) opredelitev vsake koristi in vsake opcije;

(b) čas trajanja pogodbe;

(c) sredstvo za odstop od pogodbe;

(d) način plačila premij in trajanje plačil;

(e) način izračuna in delitev bonusov;

(f) navedba gotovinskih in drugih izplačil in obseg, do katerega so zajamčene;

(g) informacije o premijah za vsako korist, za glavne koristi in za dodatne koristi, kjer to ustreza;

(h) za police življenjskega zavarovanja, vezane na enote investicijskega sklada, določitev naložb, s katerimi so koristi povezane;

(i) navedba narave sredstev, na katerih temeljijo police življenjskega zavarovanja, vezane na enoto investicijskega sklada;

(j) dogovori glede uporabe obdobje mirovanja;

(k) splošni podatki o davčnih ureditvah, ki se uporabljajo za tako vrsto police;

(l) ureditve za obravnavanje pritožb imetnikov polic v zvezi s pogodbami, življenjskimi zavarovanci ali upravičenci po pogodbah, po potrebi vključno z obstojem organa za reševanje pritožb, brez poseganja v pravico do uporabe pravnih sredstev;

(m) pravo, ki se uporabi za pogodbo, kadar stranki nimata proste izbire ali, kadar stranki veljavno pravo prosto izbirata, pravo, za katero zavarovalnica predlaga, da se izbere.

4. Poleg tega se priskrbijo posebne informacije za pravilno razumevanje tveganj v pogodbi, ki jih imetnik police prevzame.

5. Imetnik police je v času trajanja pogodbe obveščen o vseh spremembah naslednjih informacij:

(a) splošnih in posebnih pogojev police;

(b) imena zavarovalnice za življenjsko zavarovanje, njene pravne oblike ali naslova njenega sedeža in, kadar je potrebno, podružnice, ki je sklenila pogodbo;

(c) v primeru spremembe zavarovalnih pogojev ali spremembe prava, ki se uporabi za pogodbo, vseh informacij, ki so naštete v točkah (d) do (j) odstavka 3;

(d) vsako leto o spremembi informacij o stanju bonusov.

Kadar v povezavi s ponudbo za sklenitev življenjskega zavarovanja zavarovatelj zagotovi podatke v zvezi z zneski možnih plačil poleg pogodbeno dogovorjenih plačil, mora zavarovatelj imetniku police predložiti primer izračuna, pri čemer se morebitno zapadlo plačilo določi na osnovi izračuna premije, z uporabo treh različnih obrestnih mer. To se ne uporablja za življenjsko zavarovanje za primer smrti in pogodbe. Zavarovatelj na jasen in razumljiv način obvesti imetnika police, da je primer izračuna samo računski model, ki temelji na namišljenih predpostavkah, in da imetnik police ne more uveljavljati nobenih pogodbenih zahtevkov na podlagi primera izračuna.

V primeru zavarovanj z naložbenim tveganjem zavarovatelj vsako leto pisno obvesti imetnika police o stanju zahtevkov imetnika police, vključno z donosnostjo. Poleg tega zavarovatelj obvesti imetnika police o razlikah med dejanskim in začetnim stanjem, kadar je zagotovil podatke o možnih prihodnjih donosih.

6. Informacije iz odstavkov 2 do 5 se posredujejo jasno in natančno, pisno in v uradnem jeziku države članice obveznosti.

Te informacije pa so lahko tudi v drugem jeziku, če tako zahteva imetnik police in če to dovoljuje pravo države članice ali če lahko imetnik police veljavno pravo prosto izbira.

7. Država članica obveznosti lahko od življenjskih zavarovalnic zahteva, da poleg informacij, naštetih v odstavkih 2 do 5, pošljejo še druge informacije, če je to potrebno, da imetnik police pravilno razume bistvene elemente obveznosti.

8. Podrobna pravila za izvajanje odstavkov 1 do 7 določi država članica obveznosti.

Člen 186

Čas za odstop

1. Države članice predvidijo, da lahko imetniki polic, ki sklenejo individualne pogodbe o življenjskem zavarovanju, v času od 14 do 30 dni od dneva, ko so bili obveščeni o sklenitvi pogodbe, odstopijo od pogodbe.

Če imetniki polic pošljejo obvestilo o odstopu, so v prihodnje prosti obveznosti, ki izhajajo iz pogodbe.

Drugi pravni učinki in pogoji odstopa se določijo s pravom, ki se uporabi za pogodbo, predvsem glede podrobnosti obveščanja imetnika police o sklenitvi pogodbe.

2. Države članice se lahko odločijo, da v naslednjih primerih ne uporabijo odstavka 1:

(a) če pogodba traja 6 mesecev ali manj;

(b) če zaradi statusa imetnika police ali okoliščin, v katerih je pogodba sklenjena, zavarovalec ne potrebuje posebne zaščite

Če države članice uporabijo možnost iz prvega pododstavka, to navedejo v svojem pravu.

POGLAVJE II

Določbe v zvezi z neživljenjskim zavarovanjem

Oddelek 1

Splošne določbe

Člen 187

Zavarovalni pogoji

Splošni in posebni zavarovalni pogoji ne vključujejo nobenih pogojev, ki ustrezajo v posameznem primeru posebnim okoliščinam krite nevarnosti.

Člen 188

Odprava monopolov

Države članice zagotovijo, da se monopoli v zvezi z opravljanjem nekaterih vrst zavarovalnih poslov, dodeljenih institucijam na njihovih ozemljih in navedenih v členu 8, ukinejo.

Člen 189

Udeležba v nacionalnih jamstvenih sistemih

Države članice gostiteljice lahko od zavarovalnic za neživljenjsko zavarovanje zahtevajo, da se vključijo in sodelujejo po enakih pogojih kot zavarovalnice za neživljenjsko zavarovanje, pooblaščene na njihovem ozemlju, v vseh programih, namenjenih jamstvu plačila odškodninskih zahtevkov zavarovancem in oškodovanim tretjim strankam.

Oddelek 2

Sozavarovanje na ravni skupnosti

Člen 190

Sozavarovalni posli na ravni Skupnosti

1. Ta oddelek se uporablja za sozavarovalne posle na ravni Skupnosti, ki se nanašajo na eno ali več nevarnosti iz zavarovalnih vrst 3 do 16 dela A Priloge I in ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

(a) nevarnost je velika nevarnost;

(b) nevarnost je krita z eno samo pogodbo, ob plačilu celotne premije ter za isto obdobje s strani dveh ali več zavarovalnic kot sozavarovateljev, od katerih je ena vodilna zavarovalnica;

(c) nevarnost se nahaja znotraj Skupnosti;

(d) za zagotovitev kritja nevarnosti se vodilna zavarovalnica obravnava kot ena sama zavarovalnica, ki krije celotno nevarnost;

(e) vsaj eden od sozavarovateljev je v pogodbi udeležen prek sedeža ali podružnice, ustanovljene v državi članici, ki ni država članica vodilne zavarovalnice;

(f) vodilna zavarovalnica v celoti prevzame vodilno vlogo v postopku sozavarovanja ter zlasti določi zavarovalne pogoje in premije.

2. Člena 147 in 152 se uporabljata samo za vodilno zavarovalnico.

3. Za sozavarovalne posle, ki ne izpolnjujejo pogojev iz odstavka 1, še naprej veljajo določbe te direktive, razen tistih iz tega oddelka.

Člen 191

Udeležba v sozavarovanju na ravni Skupnosti

Pravica do udeležbe zavarovalnic v sozavarovanju na ravni Skupnosti ni pogojena z nobenimi drugimi določbami, razen s tistimi, ki so opredeljene v tem oddelku.

Člen 192

Zavarovalno-tehnične rezervacije

Višino zavarovalno-tehničnih rezervacij oblikujejo različni sozavarovatelji skladno s predpisi svoje matične države, če pa takšnih predpisov ni, skladno z običajnimi postopki v tej državi.

Vendar pa morajo biti zavarovalno-tehnične rezervacije najmanj enake tistim, ki jih določi vodilni zavarovatelj skladno s predpisi svoje matične države članice.

Člen 193

Statistični podatki

Matične države članice zagotovijo, da sozavarovatelji, vodijo statistične podatke, iz katerih so razvidni obseg sozavarovalnih poslov, sklenjenih na ravni Skupnosti, v katerih so udeleženi, in zadevne države članice.

Člen 194

Obravnavanje sozavarovalnih pogodb pri likvidacijskem postopku

V primeru likvidacije zavarovalnice se obveznosti iz udeležbe v sozavarovalnih pogodbah na ravni Skupnosti poravnavajo enako kakor obveznosti iz drugih zavarovalnih pogodb te družbe, in sicer ne glede na državljanstvo zavarovancev in upravičencev iz zavarovanja.

Člen 195

Izmenjava informacij med nadzornimi organi

Za namene izvajanja tega oddelka si nadzorni organi držav članic v okviru sodelovanja iz oddelka 5 poglavja IV naslova I medsebojno izmenjujejo vse potrebne informacije.

Člen 196

Sodelovanje pri izvajanju

Komisija in nadzorni organi držav članic tesno sodelujejo, da bi preučili vse težave, ki bi se utegnile pojaviti pri izvajanju tega oddelka.

V okviru tega sodelovanja preučijo zlasti vse postopke, pri katerih je mogoče opaziti, da vodilna zavarovalnica ne prevzeme vloge voditelja v postopku sozavarovanja ali da sodelovanje dveh ali več zavarovateljev za kritje nevarnosti očitno ni potrebno.

Oddelek 3

Pomoč

Člen 197

Dejavnosti, podobne dejavnostim, povezanim s turizmom

Države članice lahko v zvezi z zagotavljanjem pomoči osebam, ki zaidejo v težave v okoliščinah, drugačnih od tistih, ki so navedene v členu 2(2), uporabljajo to direktivo.

Če država članica to določi, takšno dejavnost obravnava tako, kot da bi bila razvrščena pod zavarovalno vrsto 18 dela A Priloge I.

Drugi odstavek nikakor ne vpliva na možnosti razvrstitve, opredeljene v Prilogi I za dejavnosti, ki očitno spadajo pod druge vrste.

Oddelek 4

Zavarovanje stroškov postopka

Člen 198

Področje uporabe tega oddelka

1. Ta oddelek se uporablja za zavarovanje stroškov postopka iz zavarovalne vrste 17 dela A Priloge I, v okviru katerega zavarovalnica proti plačilu premije obljubi, da bo nosila stroške pravnih postopkov in nudila druge storitve, ki so neposredno povezane z zavarovalnim kritjem, in sicer zlasti z namenom:

(a) zagotovitve nadomestila za izgubo, materialno škodo ali telesno poškodbo, ki jo utrpi zavarovanec, in sicer bodisi z zunajsodno poravnavo bodisi v civilnem ali kazenskem postopku;

(b) obrambe ali zastopanja zavarovanca v civilnih, kazenskih, upravnih ali drugih postopkih ali v zvezi z vsako terjatvo zoper to osebo.

2. Ta oddelek se ne uporablja za:

(a) zavarovanje stroškov postopka, če takšno zavarovanje zadeva spore ali nevarnosti, ki izhajajo iz uporabe morskih plovil ali so z njo povezane;

(b) dejavnost, ki jo zavarovalnica, ki sklepa zavarovanja civilne odgovornosti, opravlja za namen obrambe ali zastopanja zavarovanca v sodnem ali upravnem postopku, če se takšna dejavnost hkrati opravlja v lastnem interesu te zavarovalnice skladno s takšnim zavarovanjem;

(c) če se država članica tako odloči, dejavnost zavarovanja stroškov postopka, ki jo opravlja zavarovatelj, ki sklepa zavarovanja pomoči, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

(i) dejavnost se opravlja v državi članici, ki ni država, v kateri je običajno prebivališče zavarovanca;

(ii) dejavnost predstavlja del pogodbe, ki krije le pomoč, zagotovljeno osebam, ki zaidejo v težave med potovanjem, ko so odsotni od svojega doma ali običajnega prebivališča.

Za namene točke (c) prvega pododstavka je v pogodbi jasno navedeno, da je zadevno kritje omejeno na okoliščine iz navedene točke in da je dodatno zavarovanje k pomoči.

Člen 199

Ločene pogodbe

Kritje stroškov postopka je predmet pogodbe, ki je ločen od pogodbe, sestavljene za druge zavarovalne vrste, ali pa se obravnava v ločenem delu ene police, v kateri se opredeli kritje stroškov postopka in na zahtevo države članice tudi znesek ustrezne premije.

Člen 200

Upravljanje z zahtevki

1. Matična država članica zagotovi, da zavarovalnice skladno z ureditvijo, ki jo izbere država članica, ali z dovoljenjem države članice po lastni izbiri sprejmejo vsaj eno od metod za upravljanje z zahtevki iz odstavkov 2, 3 in 4.

Ne glede na to, katera rešitev je izbrana, se šteje, da so interesi oseb, ki so sklenile zavarovanje stroškov postopka, enakovredno zavarovani skladno s tem oddelkom.

2. Zavarovalnice zagotovijo, da nobeden od zaposlenih, ki se ukvarja z upravljanjem zahtevkov v zvezi z zavarovanjem stroškov postopka ali s pravnim svetovanjem v zvezi z njim istočasno ne opravlja podobne dejavnosti v drugi zavarovalnici, ki je v finančnem, poslovnem ali upravnem oziru povezana s prvo zavarovalnico in ki opravlja eno ali več drugih zavarovalnih vrst, opredeljenih v Prilogi I.

Sestavljene zavarovalnice zagotovijo, da nobeden od zaposlenih, ki se ukvarja z upravljanjem zahtevkov v zvezi z zavarovanjem stroškov postopka ali s pravnim svetovanjem v zvezi z njim, istočasno ne opravlja podobne dejavnosti za drugo zavarovalno vrsto, ki jo opravljajo.

3. Zavarovalnica upravljanje z zahtevki v zvezi z zavarovanjem stroškov postopka poveri podjetju, ki je ločena pravna oseba. To podjetje je navedeno v ločeni pogodbi ali ločenem delu iz člena 199.

Če je podjetje, ki je ločena pravna oseba, povezano z zavarovalnico, ki opravlja eno ali več zavarovalnih vrst iz dela A Priloge I, zaposleni v podjetju, ki je ločena pravna oseba, ki se ukvarjajo z upravljanjem zahtevkov ali s pravnimi nasveti v zvezi s takšnim upravljanjem, ne smejo istočasno opravljati iste ali podobne dejavnosti v drugi zavarovalnici. Države članice lahko postavijo iste zahteve tudi za upravne, upravljalne ali nadzorne organe.

4. V pogodbi mora biti določeno, da lahko zavarovanec po lastni izbiri poveri pooblastilo odvetniku ali kateri koli drugi ustrezno usposobljeni osebi, če to dovoljuje nacionalna zakonodaja, od trenutka, ko ima zavarovanec zahtevek v skladu s pogodbo.

Člen 201

Prosta izbira odvetnika

1. Vsaka pogodba o zavarovanju stroškov postopka izrecno določa:

(a) da, če je potreben odvetnik ali druga glede na nacionalno zakonodajo ustrezno usposobljena oseba, da brani, zastopa ali služi interesom zavarovanca v katerem koli sodnem ali upravnem postopku, ima takšen zavarovanec svobodno izbiro odvetnika ali druge osebe;

(b) da zavarovanci prosto izbirajo odvetnika ali, če to želijo in vkolikor to dovoljuje nacionalna zakonodaja, vsako drugo ustrezno usposobljeno osebo za zastopanje njihovih interesov v primeru navzkrižja interesov.

2. Za namene tega oddelka odvetnik pomeni vsako osebo, ki ima pravico opravljati svoje poklicne dejavnosti skladno z enim od poimenovanj, ki so opredeljena v Direktivi Sveta 77/249/EGS z dne 22. marca 1977 o učinkovitem uresničevanju svobode opravljanja storitev odvetnikov [1].

[1] UL L 78, 26.3.1977, str. 17.

Člen 202

Izjema pri prosti izbiri odvetnika

1. Države članice lahko predvidijo izjemo od člena 201(1) za zavarovanje stroškov postopka, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) zavarovanje je omejeno na primere, ki so posledica uporabe cestnih vozil na ozemlju zadevne države članice;

(b) zavarovanje je povezano s pogodbo o zagotavljanju pomoči v primeru nesreče ali okvare, v katero je vključeno cestno vozilo;

(c) niti zavarovalnica, ki sklepa zavarovanje stroškov postopka, niti zavarovatelj, ki sklepa zavarovanje pomoči ne opravlja nobene vrste zavarovanja odgovornosti;

(d) sprejmejo se ukrepi za to, da pravno svetovanje in zastopanje vseh strank v sporu opravljajo povsem neodvisni odvetniki, če so takšne stranke za stroške postopka zavarovane pri isti zavarovalnici.

2. Izjema, ki je dovoljena skladno z odstavkom 1, ne vpliva na uporabo člena 200.

Člen 203

Arbitraža

Države članice za reševanje sporov med zavarovalnico, ki sklepa zavarovanje stroškov postopka, in zavarovancem brez vpliva na pravico vložitve pravnih sredstev, ki jo določa nacionalna zakonodaja, predvidijo arbitražo ali kak drug postopek, ki ponuja primerljiva zagotovila za objektivnost.

Zavarovalna pogodba predvidi pravico zavarovanca do tega postopka.

Člen 204

Navzkrižje interesov

Kadar koli pride do navzkrižja interesov ali do nesoglasja glede reševanja spora, zavarovatelj, ki sklepa zavarovanje stroškov postopka ali po potrebi urad za obravnavanje odškodninskih zahtevkov obvesti zavarovanca o pravici iz člena 201(1) in o možnosti uveljavljanja postopka iz člena 203.

Člen 205

Odprava ločevanja zavarovanja stroškov postopka in drugih zavarovanj

Države članice odpravijo vse predpise, ki zavarovalnici prepovedujejo, da bi na svojem ozemlju hkrati opravljala zavarovanje stroškov postopka in druge zavarovalne vrste.

Oddelek 5

Zdravstveno zavarovanje

Člen 206

Zdravstveno zavarovanje kot alternativa socialni varnosti

1. Države članice, v katerih lahko pogodbe, ki pokrivajo nevarnosti zavarovalne vrste 2 v delu A Priloge I, služijo kot delna ali popolna alternativa zdravstvenemu kritju, ki ga zagotavljajo sistemi socialne varnosti, lahko zahtevajo:

(a) da te pogodbe izpolnjujejo posebne zakonske določbe, ki jih je sprejela država članica, da bi zavarovala splošne koristi v tej zavarovalni vrsti; in

(b) da se splošni in posebni pogoji tega zavarovanja pred uporabo sporočijo nadzornim organom te države članice.

2. Države članice lahko zahtevajo, da deluje sistem zdravstvenega zavarovanja iz odstavka 1 na podobni tehnični podlagi kot pri življenjskem zavarovanju, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) izplačane so premije izračunane na podlagi tablic obolelosti in drugih ustreznih statističnih podatkov za državo članico, v kateri je nevarnost, v skladu z matematičnimi metodami, ki se uporabljajo v zavarovalništvu;

(b) določena je rezervacija za naraščajočo starost;

(c) zavarovatelj lahko odpove pogodbo le v določenem obdobju, ki ga določi država članica, v kateri je nevarnost;

(d) pogodba predvideva, da se lahko tudi pri veljavnih pogodbah premije povečajo ali izplačila zmanjšajo;

(e) pogodba predvideva, da lahko imetniki polic spremenijo svojo obstoječo pogodbo v novo pogodbo v skladu z odstavkom 1, ki jim jo ponudi ista zavarovalnica ali ista podružnica, in z upoštevanjem njihovih pridobljenih pravic.

V primeru iz točke (e) prvega pododstavka se upošteva rezervacija za naraščajočo starost in nov zdravstveni pregled, ki se lahko zahteva le za povečano kritje.

Nadzorni organi zadevne države članice objavijo tablice obolelosti in druge ustrezne statistične podatke iz točke (a) prvega pododstavka in jih pošljejo nadzornim organom matične države članice.

Premije z utemeljenimi zavarovalno-tehničnimi predpostavkami morajo biti za zavarovalnice zadostne, da lahko te izpolnijo svoje obveznosti v zvezi z vsemi vidiki svojega finančnega stanja. Matična država članica zahteva, da se tehnične podlage za izračun premij sporočijo njenim nadzornim organom, preden se da proizvod v obtok.

Tretji in četrti pododstavek se uporabljata tudi, kadar se obstoječe pogodbe spremenijo.

Oddelek 6

Zavarovanje za nesreče pri delu

Člen 207

Obvezno zavarovanje za nesreče pri delu

Države članice lahko zahtevajo od vsake zavarovalnice, ki na njihovem ozemlju na lastno odgovornost ponuja obvezno zavarovanje za nesreče pri delu, da izpolnjuje posebne določbe njihove nacionalne zakonodaje o takem zavarovanju, razen za določbe v zvezi s finančnim nadzorom, ki je v izključni odgovornosti matične države članice.

POGLAVJE III

Določbe v zvezi z življenjskim zavarovanjem

Člen 208

Prepoved obveznega odstopanja dela zavarovalnih pogodb

Države članice od življenjskih zavarovalnic ne zahtevajo, da odstopijo del sklenjenih poslov, navedenih v členu 2(3), organizaciji ali organizacijam, ki jih določa nacionalno pravo.

Člen 209

Premije za nove posle

Premije za nove posle morajo biti zadostne, temeljiti na razumnih zavarovalno-tehničnih predpostavkah, da življenjskim zavarovalnicam omogočijo izpolnjevanje vseh obveznosti, zlasti da oblikujejo ustrezne zavarovalno-tehnične rezervacije.

Za ta namen se lahko upoštevajo vsi vidiki finančnega stanja življenjske zavarovalnice. Vendar se vnos iz virov, razen premij in prihodka od premij ne sme upoštevati sistematično in stalno na način, ki dolgoročno ogroža solventnost zadevnega podjetja.

POGLAVJE IV

Pravila v zvezi s pozavarovanjem

Člen 210

Končno pozavarovanje

1. Države članice zagotovijo, da so zavarovalnice in pozavarovalnice, ki sklepajo pogodbe končnega pozavarovanja ali izvajajo dejavnosti končnega pozavarovanja, sposobne ustrezno opredeliti, meriti, spremljati, upravljati in nadzorovati tveganja, ki izhajajo iz teh pogodb ali poslov, ter poročati o njih.

2. Da zagotovi, da se v zvezi z dejavnostmi končnega pozavarovanja sprejme usklajen pristop, lahko Komisija sprejme izvedbene ukrepe, ki podrobneje opredeljujejo določbe iz odstavka 1 glede spremljanja, upravljanja in nadzora nevarnosti, ki izhajajo iz dejavnosti končnega pozavarovanja.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 301(3).

3. Za namene odstavkov 1 in 2 končno pozavarovanje pomeni pozavarovanje, na podlagi katerega največja določena možnost izgube, izražena kot največje preneseno gospodarsko tveganje, ki izhaja iz pomembnih nevarnosti zavarovalnih pogodb in prenosov časovnih nevarnosti, presega premijo v času veljavnosti pogodbe, za omejeno, ampak pomembno vsoto, skupaj z najmanj eno od naslednjih značilnosti:

(a) določena in materialna obravnava časovne vrednosti denarja;

(b) pogodbene določbe za uravnavanje stanja gospodarske izkušnje med stranmi v času doseganja prenosa ciljnega tveganja.

Člen 211

Namenska družba

1. Države članice na svojem ozemlju dovolijo ustanavljanje namenskih družb na podlagi predhodnega nadzornega dovoljenja.

2. Da zagotovi, da se v zvezi z namenskimi družbami sprejme usklajen pristop, Komisija sprejme izvedbene ukrepe, ki določajo:

(a) področje uporabe dovoljenja,

(b) obvezne pogoje, ki se vključijo v vse izdane pogodbe,

(c) zahteve glede sposobnosti in primernosti, kot jih določa člen 42, za osebe, ki vodijo namenske družbe,

(d) zahteve glede primernosti delničarjev ali članov, ki imajo kvalificirani delež v namenski družbi,

(e) smotrne upravne in računovodske postopke, ustrezne mehanizme notranjega nadzora in zahteve upravljanja tveganja,

(f) računovodske in previdnostne zahteve ter zahteve po statističnih podatkih,

(g) zahteve glede solventnostnih zahtev.

Ti ukrepi, ki so namenjeni spremembam nebistvenih elementov te direktive, med drugim s tem, da jo dopolnjujejo, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 301(3).

3. Za namenske družbe, ki so pridobile dovoljenje pred 31. oktobrom 2012, velja zakonodaja države članice, ki je namensko družbo odobrila. Vendar za katero koli novo dejavnost, ki jo začne opravljati takšna namenska družba po tem datumu, veljata odstavka 1 in 2.

NASLOV III

NADZOR ZAVAROVALNIC IN POZAVAROVALNIC V SKUPINI

POGLAVJE I

Nadzor skupin: opredelitve pojmov, primeri uporabe, področje uporabe in ravni

Oddelek 1

Opredelitve pojmov

Člen 212

Opredelitve

1. Za namene te direktive se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) „udeleženo podjetje“ pomeni podjetje, ki je bodisi matično podjetje bodisi drugo udeleženo podjetje, ali podjetje, ki je z drugim podjetjem povezano na način, ki ga določa člen 12(1) Direktive 83/349/EGS;

(b) „povezano podjetje“ pomeni hčerinsko podjetje ali drugo podjetje, v katerem je podjetje udeleženo, ali podjetje, ki je z drugim podjetjem povezano na način, ki ga določa člen 12(1) Direktive 83/349/EGS;

(c) „skupina“ pomeni skupino podjetij:

(i) ki jo sestavljajo udeleženo podjetje, njegova hčerinska podjetja in subjekti, v katerih imajo udeleženo podjetje ali njegova hčerinska podjetja udeležbo, pa tudi podjetja, ki so med seboj povezana na način, ki ga določa člen 12(1) Direktive 83/349/EGS; ali

(ii) ki temelji na pogodbenem ali drugačnem oblikovanju močnih in trajnih finančnih povezav med temi podjetji in ki lahko vsebuje vzajemna podjetja oziroma takšna, ki delujejo po načelu vzajemnosti, pod pogojem, da:

— eno od podjetij na podlagi centraliziranega usklajevanja učinkovito izvaja prevladujoč vpliv pri odločitvah, tudi finančnih, vseh podjetij v skupini; in

— je za vzpostavitev ali razpustitev takšnega finančnega razmerja za namene tega naslova potrebna predhodna odobritev nadzornika skupine;

pri čemer je podjetje, ki opravlja centralizirano usklajevanje matično podjetje, ostala podjetja pa hčerinska podjetja;

(d) „nadzornik skupine“ pomeni nadzorni organ, ki je odgovoren za nadzor skupine, določen v skladu s členom 247;

(e) „kolegij nadzornikov“ pomeni stalno, vendar prilagodljivo sestavo za sodelovanje in usklajevanje med nadzornimi organi zadevnih držav članic;

(f) „zavarovalni holding“ pomeni matično podjetje, ki ni mešani finančni holding v smislu Direktive 2002/87/ES in katerega glavni posel sta pridobivanje in udeležba v hčerinskih podjetjih, kjer so ta hčerinska podjetja izključno ali predvsem zavarovalnice ali pozavarovalnice, ali zavarovalnice ali pozavarovalnice tretjih držav, pri čemer je vsaj eno takih hčerinskih podjetij zavarovalnica ali pozavarovalnica;

(g) „mešani zavarovalni holding“ pomeni matično podjetje, ki ni zavarovalnica, zavarovalnica tretje države, pozavarovalnica, pozavarovalnica tretje države, zavarovalni holding ali mešani finančni holding v smislu Direktive 2002/87/ES, ki ima med hčerinskimi podjetji vsaj eno zavarovalnico ali pozavarovalnico;

2. Za namene tega naslova nadzorni organi za matično podjetje štejejo tudi vsako drugo podjetje, ki po mnenju nadzornih organov učinkovito izvaja prevladujoči vpliv na drugo podjetje.

Za hčerinsko podjetje štejejo tudi vsako podjetje, na katerega po mnenju nadzornih organov matično podjetje učinkovito izvaja prevladujoči vpliv.

Za udeležbo štejejo tudi bodisi neposredno bodisi posredno imetništvo glasovalnih pravic ali kapitala v podjetju, na katero se po mnenju nadzornih organov učinkovito izvaja znaten vpliv.

Oddelek 2

Primeri uporabe in področje uporabe

Člen 213

Primeri uporabe nadzora skupin

1. Države članice na ravni skupin zagotovijo nadzor zavarovalnic in pozavarovalnic, ki so del skupine, v skladu s tem naslovom.

Določbe te direktive, ki določajo pravila za nadzor posameznih zavarovalnic in pozavarovalnic, se še naprej uporabljajo za taka podjetja, razen če je v tem naslovu določeno drugače.

2. Države članice zagotovijo, da se nadzor na ravni skupine izvaja nad:

(a) zavarovalnicami ali pozavarovalnicami, ki so udeležena podjetja pri vsaj eni zavarovalnici, pozavarovalnici, zavarovalnici tretje države ali pozavarovalnici tretje države, v skladu s členi 218 do 258;

(b) zavarovalnicami ali pozavarovalnicami, katerih matično podjetje je zavarovalni holding, ki ima sedež v Skupnosti, v skladu s členi 218 do 258;

(c) zavarovalnicami ali pozavarovalnicami, katerih matično podjetje je zavarovalni holding, ki ima sedež izven Skupnosti, ali zavarovalnica ali pozavarovalnica tretje države, v skladu s členi 260 do 263;

(d) zavarovalnicami ali pozavarovalnicami, katerih matično podjetje je mešani zavarovalni holding, v skladu s členom 265.

3. V primerih iz točk (a) in (b) odstavka 2, ko je udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica ali zavarovalni holding, ki ima sedež v Skupnosti, povezano podjetje reguliranega subjekta ali mešanega finančnega holdinga, nad katerim se izvaja dopolnilni nadzor v skladu s členom 5(2) Direktive 2002/87/ES, lahko nadzornik skupine po posvetovanju z drugimi zadevnimi nadzornimi organi odloči, da se na ravni te udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice ali tega zavarovalnega holdinga ne izvaja nadzor v zvezi s koncentracijo tveganja iz člena 244 te direktive ali nadzor nad transakcijami znotraj skupine iz člena 245 te direktive ali obojim.

Člen 214

Obseg nadzora skupin

1. Izvajanje nadzora skupin v skladu s členom 213 ne pomeni, da morajo nadzorni organi izvajati nadzor nad posameznimi zavarovalnicami tretjih držav, pozavarovalnicami tretjih držav, zavarovalnimi holdingi ali mešanimi zavarovalnimi holdingi, brez poseganja v člen 257, kar zadeva zavarovalne holdinge.

2. Nadzornik skupine v posameznih primerih sprejme odločitev, da podjetja ne vključi v nadzor skupin iz člena 213, če:

(a) je podjetje v tretji državi, kjer obstajajo zakonske ovire za prenos potrebnih podatkov, brez poseganja v določbe člena 229;

(b) ima podjetje, ki bi moralo biti vključeno, zanemarljiv vpliv na cilje nadzora skupinali

(c) bi bila vključitev podjetja neprimerna ali zavajajoča glede na cilje nadzora skupin.

V primerih, ko se lahko več posameznih podjetij iz iste skupine izključi v skladu s točko (b) prvega pododstavka, morajo biti ta podjetja kljub temu vključena, če skupaj nimajo zanemarljivega vpliva.

Če nadzornik skupine meni, da zavarovalnica ali pozavarovalnica ne sme biti vključena v nadzor skupine na podlagi točk (b) ali (c) prvega pododstavka, se pred sprejetjem odločitve posvetuje z drugimi zadevnimi nadzornimi organi.

Če nadzornik skupine zavarovalnice ali pozavarovalnice ne vključi v nadzor skupine na podlagi točk (b) ali (c) prvega pododstavka, lahko nadzorni organi države članice, kjer se to podjetje nahaja, prosijo podjetje, ki je na čelu skupine, za kakršne koli podatke, ki lahko poenostavijo njihov nadzor nad zadevno zavarovalnico ali pozavarovalnico.

Oddelek 3

Ravni

Člen 215

Končno matično podjetje na ravni Skupnosti

1. Če je udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica ali zavarovalni holding iz točk (a) in (b) člena 213(2) sam hčerinsko podjetje druge zavarovalnice ali pozavarovalnice ali drugega zavarovalnega holdinga, katerega sedež je v Skupnosti, se členi 218 do 258 uporabljajo samo na ravni končne matične zavarovalnice ali pozavarovalnice ali zavarovalnega holdinga, katerega sedež je v Skupnosti.

2. Če je končna matična zavarovalnica ali pozavarovalnica ali zavarovalni holding iz odstavka 1, ki ima sedež v Skupnosti, hčerinsko podjetje podjetja, nad katerim se izvaja dopolnilni nadzor v skladu s členom 5(2) Direktive 2002/87/ES, lahko nadzornik skupine po posvetovanju z drugimi zadevnimi nadzornimi organi odloči, da se na ravni tega končnega matičnega podjetja ne izvaja nadzor v zvezi s koncentracijo tveganja iz člena 244, nadzor nad transakcijami znotraj skupine iz člena 245 ali obojim.

Člen 216

Končno matično podjetje na nacionalni ravni

1. Če udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica ali zavarovalni holding iz točk (a) in (b) člena 213(2), ki ima sedež v Skupnosti, nima sedeža v isti državi članici kot končno matično podjetje na ravni Skupnosti iz člena 215, lahko države članice svojim nadzornim organom dovolijo, da po posvetovanju z nadzornikom skupine in tem končnim matičnim podjetjem na ravni Skupnosti, odločijo, da se izvaja nadzor skupine nad končno matično zavarovalnico ali pozavarovalnico ali zavarovalnim holdingom na nacionalni ravni.

V takem primeru nadzorni organ svojo odločitev utemelji nadzorniku skupine in končnemu matičnemu podjetju na ravni Skupnosti.

Smiselno se uporabljajo členi 218 do 258 na podlagi določb iz odstavkov 2 in 6.

2. Nadzorni organ lahko nadzor skupine nad končnim matičnim podjetjem na nacionalni ravni omeji na enega ali več oddelkov poglavja II.

3. Če nadzorni organ odloči, da se za končno matično podjetje na nacionalni ravni uporablja določbe oddelka 1 poglavja II, velja izbira metode v skladu s členom 220 s strani nadzornika skupine v zvezi s končnim matičnim podjetjem na ravni Skupnosti iz člena 215 za dokončno in nadzorni organ zadevne države članice jo mora upoštevati.

4. Če nadzorni organ odloči, da se za končno matično podjetje na nacionalni ravni uporabljajo določbe oddelka 1 poglavja II in če je končno matično podjetje na ravni Skupnosti iz člena 215 v skladu s členom 231 ali 233(5) pridobilo dovoljenje za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala skupine in zahtevanega solventnostnega kapitala zavarovalnic in pozavarovalnic v skupini na podlagi notranjega modela, velja ta odločitev za dokončno in nadzorni organ zadevne države članice jo mora upoštevati.

Če v takem primeru nadzorni organ meni, da profil tveganj končnega matičnega podjetja na nacionalni ravni močno odstopa od notranjega modela, odobrenega na ravni Skupnosti, in če to podjetje ne upošteva ustrezno pomislekov nadzornega organa, lahko ta nadzorni organ odloči, da se zahtevanemu solventnostnemu kapitalu tega podjetja, izračunanemu na podlagi takega modela, naloži kapitalski pribitek, ali da se v izjemnih okoliščinah, ko tak kapitalski pribitek ne bi bil primeren, od tega podjetja zahteva, da zahtevani solventnostni kapital skupine izračuna po standardni formuli.

Nadzorni organ take odločitve utemelji podjetju in nadzorniku skupine.

5. Če nadzorni organ odloči, da se za končno matično podjetje na nacionalni ravni uporabljajo določbe oddelka 1 poglavja II, to podjetje v skladu s členom 236 ali 243 ne more vložiti zahtevka za dovoljenje, da bi se za katero koli njegovo hčerinsko podjetje uporabljali členi 238 in 239.

6. Če države članice svojim nadzornim organom dovolijo, da sprejmejo odločitev iz odstavka 1, določijo, da take odločitve ni mogoče sprejeti ali ohraniti, če je končno matično podjetje na nacionalni ravni hčerinsko podjetje končnega matičnega podjetja na ravni Skupnosti iz člena 215 in če je to končno udeleženo podjetje na ravni Skupnosti v skladu s členom 237 ali 243 pridobilo dovoljenje, da se za to hčerinsko podjetje uporabljajo členi 238 do 239.

7. Komisija lahko sprejme izvedbene ukrepe, ki opredeljujejo okoliščine, v katerih se lahko sprejme odločitev iz odstavka 1.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 301(3).

Člen 217

Matično podjetje, ki vključuje več držav članic

1. Če države članice svojim nadzornim organom dovolijo, da sprejmejo odločitev iz člena 216, jim dovolijo tudi, da se odločijo za sklenitev sporazuma z nadzornimi organi drugih držav članic, kjer je prisotno drugo povezano končno matično podjetje na nacionalni ravni, z namenom izvajanja nadzora skupine na ravni podskupine, ki vključuje več držav članic.

Če so zadevni nadzorni organi sklenili sporazum iz prvega pododstavka se nadzor skupine ne izvaja na ravni nobenega končnega matičnega podjetja iz člena 216, ki je prisotno v državah članicah, ki niso država članica, v kateri se nahaja podskupina iz prvega pododstavka tega odstavka.

2. Smiselno se uporablja člen 216(2) do (6).

3. Komisija lahko sprejme izvedbene ukrepe, ki opredeljujejo okoliščine, v katerih se lahko sprejme odločitev iz odstavka 1.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 301(3).

POGLAVJE II

Finančni položaj

Oddelek 1

Solventnost skupine

Pododdelek 1

Splošne določbe

Člen 218

Nadzor solventnosti skupine

1. Nadzor solventnosti skupine se izvaja v skladu z odstavkoma 2 in 3 tega člena, členom 246 in poglavjem III.

2. V primeru iz točke (a) člena 213(2) države članice zahtevajo, da udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice zagotovijo, da so v skupini na voljo primerna lastna sredstva, ki so vedno vsaj enaka zahtevanemu solventnostnemu kapitalu skupine, izračunanem v skladu s pododdelki 2, 3 in 4.

3. V primeru iz točke (b) člena 213(2) države članice zahtevajo, da zavarovalnice ali pozavarovalnice v skupini zagotovijo, da so v skupini na voljo primerna lastna sredstva, ki so vedno vsaj enaka zahtevanemu solventnostnemu kapitalu skupine, izračunanem v skladu s pododdelkom 5.

4. Nadzornik skupine izvede nadzorni pregled zahtev iz odstavkov 2 in 3 v skladu s poglavjem III. Člen 136 ter člen 138(1), (2) in (3) se uporabljata smiselno.

5. Takoj ko udeleženo podjetje ugotovi in obvesti nadzornika skupine, da zahtevani solventnostni kapital ni več dosežen, ali da obstaja tveganje neizpolnitve v naslednjih treh mesecih, nadzornik skupine obvesti druge nadzorne organe v kolegiju nadzornikov, ki analizirajo stanje skupine.

Člen 219

Pogostost izračuna

1. Nadzornik skupine zagotovi, da se izračuna iz člena 218(2) in (3) izvedeta vsaj enkrat letno, in sicer s strani udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice ali zavarovalnega holdinga.

Podatke za izračun in njegov rezultat predloži nadzorniku skupine udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica, če na čelu skupine ni zavarovalnica ali pozavarovalnica, pa zavarovalni holding ali podjetje v skupini, ki ga določi nadzornik skupine po posvetovanju z drugimi zadevnimi nadzornimi organi in samo skupino.

2. Zavarovalnice, pozavarovalnice in zavarovalni holding redno spremljajo zahtevani solventnostni kapital skupine. Če se profil tveganj skupine močno razlikuje od predpostavk, ki so bile osnova za zadnji sporočeni zahtevani solventnostni kapital skupine, se zahtevani solventnostni kapital skupine nemudoma ponovno izračuna in sporoči nadzorniku skupine.

Če obstajajo dokazi, ki nakazujejo na to, da se je profil tveganj skupine občutno spremenil od datuma, ko je bil zahtevani solventnostni kapital zadnjič sporočen, lahko nadzornik skupine zahteva njegov ponovni izračun.

Pododdelek 2

Izbira metode izračunavanja in splošna načela

Člen 220

Izbira metode

1. Solventnost na ravni skupine zavarovalnic ali pozavarovalnic iz točke (a) člena 213(2) se izračuna v skladu s tehničnimi načeli in eno od metod iz členov 221 do 233.

2. Države članice določijo, da se solventnost na ravni skupine zavarovalnic in pozavarovalnic iz točke (a) člena 213(2) izračuna po metodi 1, določeni v členih 230 do 232.

Če nadzorni organi prevzamejo vlogo nadzornika določene skupine, jim njihove države članice dovolijo, da po posvetovanju z drugimi zadevnimi nadzornimi organi in samo skupino odločijo, da se za to skupino uporabi metoda 2, določeni v členih 233 in 234, ali kombinacija metod 1 in 2, če samo metoda 1 ni primerna.

Člen 221

Vključitev sorazmernega deleža

1. Pri izračunu solventnosti skupine se upošteva sorazmerni delež, ki ga ima udeleženo podjetje v svojih povezanih podjetjih.

Za namene prvega pododstavka lahko sorazmerni delež vključuje eno izmed naslednjega:

(a) če se uporabi metoda 1, odstotke, ki se uporabijo za pripravo konsolidiranih računovodskih izkazov;

(b) če se uporabi metoda 2, delež vpisanega kapitala, ki ga ima udeleženo podjetje neposredno ali posredno.

Če je povezano podjetje hčerinsko podjetje in nima zadostnih primernih lastnih sredstev za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala, se ne glede na uporabljeno metodo upošteva skupni solventnostni primanjkljaj hčerinskega podjetja.

Kadar je po mnenju nadzornih organov odgovornost matičnega podjetja, ki ima v lasti delež kapitala, strogo omejena na ta delež kapitala, lahko nadzornik skupine dovoli, da se solventni primanjkljaj hčerinskega podjetja upošteva sorazmerno.

2. Nadzornik skupine po posvetovanju z drugimi zadevnimi nadzornimi organi in samo skupino določi sorazmerni delež, ki se upošteva v naslednjih primerih:

(a) če ni kapitalskih povezav med nekaterimi podjetji v skupini;

(b) če je nadzorni organ odločil, da neposredno ali posredno imetništvo glasovalnih pravic ali kapitala v podjetju šteje kot udeležba, ker se po njegovem mnenju učinkovito izvaja znaten vpliv na to podjetje;

(c) če je nadzorni organ ugotovil, da je podjetje matično podjetje drugega podjetja, ker ima po njegovem mnenju dejansko prevladujoč vpliv nad drugim podjetjem.

Člen 222

Odprava dvojne uporabe primernih lastnih sredstev

1. Dvojna uporaba lastnih sredstev, ki izpolnjujejo pogoje za zahtevani solventnostni kapital, pri različnih zavarovalnicah ali pozavarovalnicah, upoštevanih pri izračunu, ni dovoljena.

Zato je treba pri izračunavanju solventnosti skupine in v primeru, da metode iz pododdelka 4 tega ne določajo, izključiti naslednje zneske:

(a) vrednost vseh sredstev udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki predstavlja financiranje lastnih sredstev, ki izpolnjujejo pogoje za zahtevani solventnostni kapital ene od njenih povezanih zavarovalnic ali pozavarovalnic;

(b) vrednost vseh sredstev povezane zavarovalnice ali pozavarovalnice udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki predstavlja financiranje lastnih sredstev, ki izpolnjujejo pogoje za zahtevani solventnostni kapital te udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice;

(c) vrednost vseh sredstev povezane zavarovalnice ali pozavarovalnice udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki predstavlja financiranje lastnih sredstev, ki izpolnjujejo pogoje za zahtevani solventnostni kapital katere koli druge povezane zavarovalnice ali pozavarovalnice te udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice.

2. Brez poseganja v odstavek 1 se lahko naslednje upošteva pri izračunu le, če izpolnjuje pogoje za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala zadevnega povezanega podjetja:

(a) presežek sredstev, ki spada v člen 91(2) in ki nastajajo v povezani življenjski zavarovalnici ali pozavarovalnici udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice, za katero se izračunava solventnost skupine;

(b) vpisan, vendar ne vplačan kapital povezane zavarovalnice ali pozavarovalnice udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice, za katero se izračunava solventnost skupine.

Naslednje pa se v nobenem primeru ne vključi v izračun:

(i) vpisan, vendar nevplačan kapital, ki predstavlja možno obveznost udeleženega podjetja;

(ii) vpisan, vendar nevplačan kapital udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki predstavlja možno obveznost povezane zavarovalnice ali pozavarovalnice;

(iii) vpisan, vendar nevplačan kapital povezane zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki predstavlja možno obveznost druge povezane zavarovalnice ali pozavarovalnice iste udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice.

3. Če nadzorni organi menijo, da nekatera lastna sredstva, ki izpolnjujejo pogoje za zahtevani solventnostni kapital povezane zavarovalnice ali pozavarovalnice, razen tiste iz odstavka 2, ne morejo biti dejansko na razpolago za pokrivanje zahtevanega solventnostnega kapitala udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice, za katero se izračunava solventnost skupine, se lahko ta sredstva vključijo v izračun le, če izpolnjujejo pogoje za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala povezanega podjetja.

4. Vsota lastnih sredstev iz odstavkov 2 in 3 ne sme preseči višine zahtevanega solventnostnega kapitala povezane zavarovalnice ali pozavarovalnice.

5. Primerna lastna sredstva povezane zavarovalnice ali pozavarovalnice udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice, za katero se izračunava solventnost skupine, ki so pogojena s predhodno odobritvijo s strani nadzornega organa v skladu s členom 90, se lahko vključijo v izračun le, če jih je dovolil nadzorni organ, ki je odgovoren za nadzor tega povezanega podjetja.

Člen 223

Odprava ustvarjanja kapitala znotraj skupine

1. Pri izračunavanju solventnosti skupine se ne upoštevajo lastna sredstva, ki izpolnjujejo pogoje za zahtevani solventnostni kapital, ki izhajajo iz vzajemnega financiranja med udeleženo zavarovalnico ali pozavarovalnico ali katerim koli izmed naslednjega:

(a) povezanim podjetjem;

(b) udeleženim podjetjem; ali

(c) drugim povezanim podjetjem katerega koli njenega udeleženega podjetja.

2. Pri izračunavanju solventnosti skupine se ne upoštevajo lastna sredstva, ki izpolnjujejo pogoje za zahtevani solventnostni kapital povezane zavarovalnice ali pozavarovalnice udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice, za katero se izračunava solventnost skupine, če zadevna lastna sredstva izhajajo iz vzajemnega financiranja s katerim koli drugim povezanim podjetjem te udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice.

3. Za vzajemno financiranje velja, da obstaja vsaj takrat, ko ima zavarovalnica ali pozavarovalnica ali katero koli njeno povezano podjetje delnice v drugem podjetju ali posoja temu drugemu podjetju, ki ima neposredno ali posredno lastna sredstva, ki izpolnjujejo pogoje za zahtevani solventnostni kapital prvih podjetij.

Člen 224

Vrednotenje

Vrednost sredstev in obveznosti se oceni v skladu s členom 75.

Pododdelek 3

Uporaba metod izračunavanja

Člen 225

Povezane zavarovalnice in pozavarovalnice

Če ima zavarovalnica ali pozavarovalnica več kot eno povezano zavarovalnico ali pozavarovalnico, se v izračun solventnosti skupine vključi vse te povezane zavarovalnice ali pozavarovalnice.

Države članice lahko določijo, da se v primeru, ko je sedež povezane zavarovalnice ali pozavarovalnice v državi članici, ki ni država članica zavarovalnice ali pozavarovalnice, za katero se izračunava solventnost skupine, pri izračunu v zvezi s povezanim podjetjem upoštevajo zahtevani solventnostni kapital in lastna sredstva, ki izpolnjujejo pogoje za ta zahtevani kapital, kot so določena v tej drugi državi članici.

Člen 226

Posredniški zavarovalni holdingi

1. Pri izračunavanju solventnosti skupine zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki je prek zavarovalnega holdinga udeležena v povezani zavarovalnici, povezani pozavarovalnici, zavarovalnici tretje države ali pozavarovalnici tretje države, se upošteva položaj takega zavarovalnega holdinga.

Samo za namen tega izračuna se posredniški zavarovalni holding obravnava kot zavarovalnica ali pozavarovalnica, za katero veljajo pravila iz pododdelkov 1, 2 in 3 oddelka 4 poglavja VI naslova I v zvezi z zahtevanim solventnostnim kapitalom, in kot da zanj veljajo enaki pogoji, kot so določeni v pododdelkih 1, 2 in 3 oddelka 3, poglavja VI naslova I v zvezi z lastnimi sredstvi, ki izpolnjujejo pogoje za zahtevani solventnostni kapital.

2. V primerih, ko ima posredniški zavarovalni holding podrejeni dolg ali druga primerna lastna sredstva, za katera velja omejitev v skladu s členom 98, veljajo ta sredstva za primerna lastna sredstva do višine zneskov, izračunanih z uporabo omejitev iz člena 98 za skupna primerna lastna sredstva, ki na ravni skupine presegajo zahtevani solventnostni kapital na ravni skupine.

Primerna lastna sredstva posredniškega zavarovalnega holdinga, za katera se zahteva predhodna odobritev nadzornega organa v skladu s členom 90, če so v lasti zavarovalnice ali pozavarovalnice, se lahko vključijo v izračun solventnosti skupine le, če jih je odobril nadzornik skupine.

Člen 227

Povezane zavarovalnice in pozavarovalnice tretjih držav

1. Pri izračunavanju solventnosti skupine zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki je udeleženo podjetje v zavarovalnici ali pozavarovalnici tretje države, v skladu s členom 233, se ta zavarovalnica ali pozavarovalnica tretje države samo za namene izračuna obravnava kot povezana zavarovalnica ali pozavarovalnica.

Če tretja država, kjer je sedež tega podjetja, zahteva dovoljenje in podjetju naloži režim solventnosti, ki je vsaj enakovreden tistemu iz poglavja VI naslova I, lahko države članice določijo, da se pri izračunu v zvezi s tem podjetjem upoštevajo zahtevani solventnostni kapital in lastna sredstva, ki izpolnjujejo pogoje za ta zahtevani solventnostni kapital, kot jih določa zadevna tretja država.

2. Preverjanje v zvezi s tem, ali je režim tretje države vsaj enakovreden, izvaja nadzornik skupine na zahtevo udeleženega podjetja ali na lastno pobudo.

Ta nadzornik skupine se pri tem posvetuje z drugimi zadevnimi nadzornimi organi in CEIOPS pred sprejetjem sklepa o enakovrednosti.

3. Komisija lahko sprejme izvedbene ukrepe, ki določajo merila za ugotavljanje, ali je režim solventnosti v tretji državi enakovreden tistemu iz poglavja VI naslova I.

Ti ukrepi, namenjeni sprememinjanju nebistvenih elementov te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 301(3).

4. Komisija po posvetovanju s CEIOPS in v skladu s postopkom iz člena 301(2), ob upoštevanju meril, sprejetih v skladu z odstavkom 3 tega člena, lahko sprejme sklep o tem, ali je režim solventnosti v tretji državi enakovreden tistemu iz poglavja VI naslova I.

Ti sklepi se redno pregledujejo, da se upoštevajo morebitne spremembe režima solventnosti iz poglavja VI naslova I in režima solventnosti v tretji državi.

5. Kadar v skladu z odstavkom 4 Komisija sprejme sklep, da je režim solventnosti tretje države enakovreden, se odstavek 2 ne uporablja.

Kadar Komisija sprejme sklep v skladu z odstavkom 4, da režim solventnosti tretje države ni enakovreden, se možnost iz drugega pododstavka odstavka 1, da se upoštevajo zahtevani solventnostni kapital in primerna lastna sredstva, kot jih določa zadevna tretja država, ne uporablja, zavarovalnica ali pozavarovalnica tretje države pa se obravnava izključno v skladu s prvim pododstavkom odstavka 1.

Člen 228

Povezane kreditne institucije, investicijska podjetja in finančne institucije

Pri izračunavanju solventnosti skupine zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki je udeleženo podjetje v kreditni instituciji, investicijskem podjetju ali finančni instituciji, države članice njihovim udeleženim zavarovalnicam ali pozavarovalnicam dovolijo, da smiselno uporablja metodi 1 ali 2 iz Priloge I k Direktivi 2002/87/ES. Vendar se metoda 1 iz te priloge uporablja samo, če je nadzornik skupine zadovoljen z ravnjo integriranega upravljanja in notranjega nadzora v zvezi s subjekti, ki bodo vključeni v konsolidacijo. Izbrana metoda se sčasoma uporablja na dosleden način.

Če nadzorni organi prevzamejo vlogo nadzornika določene skupine, jim njihove države članice dovolijo, da na zahtevo udeleženega podjetja ali na lastno pobudo odločijo, da morebitno udeležbo iz prvega odstavka odštejejo od lastnih sredstev, ki izpolnjujejo pogoje za solventnost skupine udeleženega podjetja.

Člen 229

Nerazpoložljivost potrebnih informacij

Če inforomacije, potrebne za izračunavanje solventnosti skupine zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki se nanašajo na povezano podjetje s sedežem v državi članici ali tretji državi, niso na razpolago zadevnim nadzornim organom, se knjigovodska vrednost tega podjetja v udeleženi zavarovalnici ali pozavarovalnici odšteje od lastnih sredstev, ki izpolnjujejo pogoje za solventnost skupine.

V tem primeru nerealizirani kapitalski dobički, povezani s tako udeležbo, ne veljajo za lastna sredstva, ki izpolnjujejo pogoje za solventnost skupine.

Pododdelek 4

Metode izračunavanja

Člen 230

Metoda 1 (standardna metoda): računovodska metoda, ki temelji na konsolidaciji

1. Solventnost skupine udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice se izračuna na osnovi konsolidiranih računovodskih izkazov.

Solventnost skupine udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice je razlika med:

(a) lastnimi sredstvi, ki izpolnjujejo pogoje za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala, izračunanimi na podlagi konsolidiranih podatkov;

(b) zahtevanim solventnostnim kapitalom na ravni skupine, izračunanim na podlagi konsolidiranih podatkov.

Pravila iz pododdelkov 1, 2 in 3 oddelka 3 poglavja VI naslova I ter pododdelkov 1, 2 in 3 oddelka 4 poglavja VI naslova I se uporabljajo pri izračunavanju lastnih sredstev, ki izpolnjujejo pogoje za zahtevani solventnostni kapital na ravni skupine, ki temelji na konsolidiranih podatkih.

2. Zahtevani solventnostni kapital na ravni skupine, ki temelji na konsolidiranih podatkih (konsolidirani zahtevani solventnostni kapital skupine), se izračuna po standardni formuli ali odobrenem notranjem modelu, na način, ki je skladen s splošnimi načeli iz pododdelkov 1 in 2 oddelka 4 poglavja VI naslova I ter pododdelkoma 1 in 3 oddelka 4 poglavja VI naslova I.

Višina konsolidiranega zahtevanega solventnostnega kapitala je enaka najmanj vsoti:

(a) zahtevanega minimalnega kapitala iz člena 129 udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice;

(b) sorazmernega deleža zahtevanega minimalnega kapitala povezanih zavarovalnic in pozavarovalnic.

Ta minimalna vsota se krije iz osnovnih primernih lastnih sredstev, kot določa člen 98(4).

Da se ugotovi, ali taka primerna lastna sredstva izpolnjujejo pogoje za kritje minimalnega konsolidiranega zahtevanega solventnostnega kapitala skupine, se smiselno uporabljajo načela iz členov 221 do 229. Člen 139(1) in (2) se uporablja smiselno.

Člen 231

Notranji model skupine

1. V primeru vloge za dovoljenje za izračun konsolidiranega zahtevanega solventnostnega kapitala skupine in zahtevanega solventnostnega kapitala zavarovalnice in pozavarovalnice v skupini na podlagi notranjega modela, ki ga predložijo zavarovalnica ali pozavarovalnica in njena povezana podjetja, ali ga skupaj vložijo povezana podjetja zavarovalnega holdinga, zadevni nadzorni organi sodelujejo, da odločijo, ali izdajo to dovoljenje, ter določijo morebitne pogoje, od katerih je to dovoljenje odvisno.

Vloga iz prvega pododstavka se predloži nadzorniku skupine.

Nadzornik skupine nemudoma obvesti druge zadevne nadzorne organe.

2. Zadevni nadzorni organi naredijo vse, kar je v njihovi moči, da dosežejo skupno odločitev glede vloge v šestih mesecih po tem, ko nadzornik skupine prejme popolno vlogo.

Nadzornik skupine popolno vlogo nemudoma pošlje drugim zadevnim nadzornim organom.

3. V obdobju iz odstavka 2 se lahko nadzornik skupine in kateri koli drug zadevni nadzorni organ lahko posvetujejo s CEIOPS. Posvetovanje se opravi tudi, če udeleženo podjetje tako želi.

O posvetovanju s CEIOPS je treba obvestiti vse zadevne nadzorne organe, obdobje iz odstavka 2 pa se podaljša za dva meseca.

4. Če ni bilo posvetovanja s CEIOPS v skladu s prvim pododstavkom odstavka 3 in če ni bila sprejeta skupna odločitev zadevnih nadzornih organov v šestih mesecih od datuma, ko je nadzornik skupine prejel popolno vlogo, nadzornik skupine v naslednjih dveh mesecih zahteva od CEIOPS, da posreduje svoje mnenje vsem zadevnim nadzornim organom. Nadzornik skupine sprejme odločitev v treh tednih po posredovanju mnenja, ki ga mora v celoti upoštevati.

5. Ne glede na to ali so bila opravljena posvetovanja s CEIOPS ali ne, odločitev nadzornika skupine navede utemeljitev odločitve, ob upoštevanju mnenja drugih zadevnih nadzornih organov.

Nadzornik skupine posreduje odločitev tistemu, ki je vlogo podal, ter drugim zadevnim nadzornim organom.

Zadevni nadzorni organi morajo to odločitev upoštevati.

6. Če v obdobjih iz odstavkov 2 in 3 ni skupne odločitve, sprejme odločitev v zvezi z vlogo nadzornik skupine.

Pri svoji odločitvi nadzornik skupine upošteva:

(a) morebitna stališča in pomisleke, ki jih drugi zadevni nadzorni organi izrazijo v veljavnem obdobju;

(b) mnenje CEIOPS-a, če se je posvetoval z njim.

Odločitev mora navesti utemeljitev kakor tudi obrazložitev morebitnega občutnega odstopanja od stališč CEIOPS.

Nadzornik skupine odločitev posreduje prosilcu in drugim zadevnim nadzornim organom.

Ta odločitev velja za dokončno in jo morajo zadevni nadzorni organi upoštevati.

7. Če kateri od zadevnih nadzornih organov meni, da profil tveganj zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki je pod njegovim nadzorom, znatno odstopa od predpostavk, na katerih temelji notranji model, odobren na ravni skupine, in če to podjetje ustrezno ne upošteva pomislekov nadzornega organa, lahko ta nadzorni organ v skladu s členom 37 odloči, da se zahtevanemu solventnostnemu kapitalu te zavarovalnice ali pozavarovalnice, izračunanemu na podlagi takega modela, naloži kapitalski pribitek.

V izjemnih okoliščinah, ko tak kapitalski pribitek ne bi bil primeren, lahko nadzorni organ zahteva, da zadevno podjetje svoj zahtevani solventnostni kapital izračuna po standardni formuli iz pododdelkov 1 in 2 oddelka 4 poglavja VI naslova I. V skladu s primeri iz točk (a) in (c) člena 37(1) lahko nadzorni organ zahtevanemu solventnostnemu kapitalu zavarovalnice ali pozavarovalnice naloži kapitalski pribitek, izračunan na podlagi standardne formule.

Nadzorni organ vsako odločitev iz prvega in drugega pododstavka obrazloži zavarovalnici in pozavarovalnici ter nadzorniku skupine.

Člen 232

Kapitalski pribitek skupine

Pri ugotavljanju, ali konsolidirani zahtevani solventnostni kapital skupine ustrezno upošteva profil tveganj skupine, je nadzornik skupine pozoren zlasti na kateri koli primer, v katerem se lahko na ravni skupine pojavijo okoliščine iz točk (a) do (c) člena 37(1), zlasti če:

(a) posebna tveganja na ravni skupine ne bi bila v zadostni meri krita s standardno formulo ali uporabljenim notranjim modelom, ker jih je težko izmeriti;

(b) je zadevni nadzorni organ naložil morebitne kapitalske pribitke zahtevanemu solventnostnemu kapitalu povezanih zavarovalnic ali pozavarovalnic v skladu s členoma 37 in 231(7).

Če profil tveganj skupine ni ustrezno upoštevan, se konsolidiranemu zahtevanemu solventnostnemu kapitalu skupine lahko naloži kapitalski pribitek.

Smiselno se uporablja člen 37(1) do (5), skupaj z izvedbenimi ukrepi, sprejetimi v skladu s členom 37(6).

Člen 233

Metoda 2 (alternativna metoda): Metoda odbitkov in združevanja

1. Solventnost skupine udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice je razlika med:

(a) skupnimi primernimi lastnimi sredstvi skupine, kot jih določa odstavek 2;

(b) vrednostjo povezane zavarovalnice ali pozavarovalnice v udeleženi zavarovalnici ali pozavarovalnici ter skupnim zahtevanim solventnostnim kapitalom, kot določa odstavek 3.

2. Skupna primerna lastna sredstva skupine so vsota:

(a) lastnih sredstev, ki izpolnjujejo pogoje za zahtevani solventnostni kapital udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice;

(b) sorazmernega deleža udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice v lastnih sredstvih, ki izpolnjujejo pogoje za zahtevani solventnostni kapital povezanih zavarovalnic ali pozavarovalnic.

3. Skupni zahtevani solventnostni kapital skupine je vsota:

(a) zahtevanega solventnostnega kapitala udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice;

(b) sorazmernega deleža zahtevanega solventnostnega kapitala povezane zavarovalnice ali pozavarovalnice.

4. Če je udeležba v povezani zavarovalnici ali pozavarovalnici v celoti ali deloma sestavljena iz posrednega lastništva, vrednost v udeleženi zavarovalnici ali pozavarovalnici povezane zavarovalnice ali pozavarovalnice vključuje vrednost tega neposrednega lastništva, ob upoštevanju ustreznih zaporednih interesov, postavke iz točk (b) drugega in tretjega pododstavka pa vključujejo ustrezne sorazmerne deleže lastnih sredstev, ki izpolnjujejo pogoje za zahtevani solventnostni kapital povezanih zavarovalnic ali pozavarovalnic, in solventnostnega kapitala povezanih zavarovalnic ali pozavarovalnic.

5. V primeru vloge za dovoljenje za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala zavarovalnice in pozavarovalnice v skupini na podlagi notranjega modela, ki ga predložijo zavarovalnica ali pozavarovalnica in njene povezane zavarovalnice, ali ga skupaj vložijo povezana podjetja zavarovalnega holdinga, se smiselno uporablja člen 231.

6. Pri ugotavljanju, ali skupni zahtevani solventnostni kapital skupine, izračunan na način, ki ga določa odstavek 3, ustrezno upošteva profil tveganj skupine, zadevni nadzorni organi posvečajo posebno pozornost morebitnim posebnim tveganjem na ravni skupine, ki ne bi bila ustrezno krita, ker jih je težko izmeriti.

Če profil tveganj skupine močno odstopa od postavk, ki so osnova za skupni zahtevani solventnostni kapital skupine, se lahko skupnemu zahtevanemu solventnostnemu kapitalu skupine naloži kapitalski pribitek.

Smiselno se uporablja člen 37(1) do (5), skupaj z izvedbenimi ukrepi, sprejetimi v skladu s členom 37(6).

Člen 234

Izvedbeni ukrepi

Komisija sprejme izvedbene ukrepe, ki opredeljujejo tehnična načela in metode iz členov 220 do 229 ter uporabo členov 230 do 233, da se zagotovi enotna uporaba znotraj Skupnosti.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 301(3).

Pododdelek 5

Nadzor solventnosti skupine pri zavarovalnicah in pozavarovalnicah, ki so hčerinska podjetja zavarovalnega holdinga

Člen 235

Solventnost skupine zavarovalnega holdinga

Če so zavarovalnice in pozavarovalnice hčerinska podjetja zavarovalnega holdinga, nadzornik skupine zagotovi, da se solventnost skupine izračuna na ravni zavarovalnega holdinga z uporabo členov 220(2) do 233.

Za namene tega izračuna se matično podjetje obravnava kot zavarovalnica ali pozavarovalnica, za katero veljajo pravila iz pododdelkov 1, 2 in 3 oddelka 4 poglavja VI naslova I v zvezi z zahtevanim solventnostnim kapitalom ter enaki pogoji, kot jih določajo pododdelki 1, 2 in 3 oddelka 3 poglavja VI naslova I kar zadeva lastna sredstva, ki izpolnjujejo pogoje za zahtevani solventnostni kapital.

Pododdelek 6

Nadzor solventnosti skupine pri skupinah s centraliziranim upravljanjem tveganja

Člen 236

Hčerinska podjetja zavarovalnice ali pozavarovalnice: pogoji

Države članice določijo, da pravila iz členov 238 in 239 veljajo za vse zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki so hčerinska podjetja zavarovalnice ali pozavarovalnice, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) hčerinsko podjetje, v zvezi s katerim nadzornik skupine ni sprejel nobene odločitve na podlagi člena 214(2), je vključeno v nadzor skupine, ki ga izvaja nadzornik skupine na ravni matičnega podjetja v skladu s tem naslovom;

(b) postopki upravljanja tveganj in interni mehanizmi nadzora matičnega podjetja vključujejo hčerinsko podjetje, matično podjetje pa zadevnim nadzornim organom dokaže, da skrbno upravlja s svojim hčerinskim podjetjem;

(c) matično podjetje je prejelo soglasje iz tretjega pododstavka člena 246(4);

(d) matično podjetje je prejelo soglasje iz člena 256(2);

(e) matično podjetje je predložilo vlogo za dovoljenje, da se zanj uporabljajo členi 238 in 239, ki je bil odobren v skladu s postopkom iz člena 237.

Člen 237

Hčerinska podjetja zavarovalnice ali pozavarovalnice: odločitev v zvezi z vlogo

1. V primeru vlog za dovoljenje za uporabo pravil iz členov 238 do 239 se zadevni nadzorni organi na podlagi medsebojnih posvetovanj v kolegiju nadzornikov odločijo, ali bodo odobrili zahtevano dovoljenje, in določijo morebitne druge pogoje, ki naj veljajo za to dovoljenje.

Vloga iz prvega pododstavka se vloži samo pri nadzornem organu, ki je izdal dovoljenje hčerinskemu podjetju. Nadzorni organ obvesti druge nadzorne organe v kolegiju nadzornikov in jim nemudoma pošlje popoln zahtevek.

2. Zadevni nadzorni organi naredijo vse, kar je v njihovi moči, da dosežejo skupno odločitev glede zahtevka v treh mesecih po tem, ko vsi nadzorni organi v kolegiju nadzornikov prejmejo popolno vlogo.

3. V obdobju iz odstavka 2 se lahko v primeru razhajanja mnenj glede odobritve vloge iz odstavka 1 nadzornik skupine ali kateri koli drugi zadevni nadzorni organi posvetujejo s CEIOPS. V primeru posvetovanja z njim je treba obvestiti vse zadevne nadzorne organe, obdobje iz odstavka 2 pa se podaljša za en mesec.

Če se nadzornik skupine posvetuje s CEIOPS, zadevni nadzorni organi primerno pretehtajo njegovo mnenje, preden sprejmejo skupno odločitev.

4. Nadzorni organ, ki je izdal dovoljenje hčerinskemu podjetju, posreduje prosilcu skupno odločitev iz odstavkov 2 in 3 z utemeljitvijo ter obrazložitvijo morebitnega občutnega odstopanja od stališč odbora CEIOPS, če se je posvetoval z njim. Ta skupna odločitev velja za dokončno in zadevni nadzorni organi jo morajo upoštevati.

5. Če zadevni nadzorni organi v obdobjih iz odstavkov 2 in 3 ne sprejmejo skupne odločitve, sprejme odločitev v zvezi z vlogo nadzornik skupine.

Nadzornik skupine pri svoji odločitvi upošteva:

(a) morebitna stališča in pomisleke, ki jih zadevni nadzorni organi izrazijo v veljavnem obdobju;

(b) morebitne pomisleke, ki jih drugi zadevni nadzorni organi v kolegiju nadzornikov izrazijo v veljavnem obdobju;

(c) mnenje CEIOPS-a, če se je posvetoval z njim.

Odločitev obsega utemeljitev ter obrazložitev morebitnega občutnega odstopanja od pomislekov, ki jih drugi zadevni nadzorni organi izrazijo, in mnenja CEIOPS. Nadzornik skupine izvod odločitve posreduje prosilcu in drugim zadevnim nadzornim organom.

Člen 238

Hčerinska podjetja zavarovalnice ali pozavarovalnice: določitev zahtevanega solventnostnega kapitala

1. Brez poseganja v člen 231 se zahtevani solventnostni kapital hčerinskega podjetja izračuna kot določajo odstavki 2, 4 in 5 tega člena.

2. Če se zahtevani solventnostni kapital hčerinskega podjetja izračuna po notranjem modelu, odobrenem na ravni skupine v skladu s členom 231, in če nadzorni organ, ki je izdal dovoljenje hčerinskemu podjetju, meni, da njegov profil tveganj močno odstopa od tega notranjega modela, ter če to podjetje ne upošteva ustrezno pomislekov nadzornega organa, lahko ta nadzorni organ v primerih iz člena 37 nadzorniku skupine predlaga, da zahtevanemu solventnostnemu kapitalu tega hčerinskega podjetja, izračunanemu na podlagi takega modela, določi kapitalski pribitek, ali da v izjemnih okoliščinah, ko tak kapitalski pribitek ne bi bil primeren, od tega podjetja zahteva, da svoj zahtevani solventnostni kapital izračuna po standardni formuli. Nadzorni organ razpravlja o svojem predlogu s kolegijem nadzornikov in razloge za tak predlog posreduje hčerinskemu podjetju in kolegiju nadzornikov.

3. Če se zahtevani solventnostni kapital hčerinskega podjetja izračuna po standardni formuli, in če nadzorni organ, ki je izdal dovoljenje hčerinskemu podjetju, meni, da njegov profil tveganj močno odstopa od predpostavk, na katerih temelji standardna formula, ter če to podjetje ne upošteva ustrezno pomislekov nadzornega organa, lahko ta organ, v izjemnih okoliščinah, predlaga, da od podjetja zahteva, da nadomesti podskupino parametrov, uporabljenih pri izračunu, s posebnimi parametri podjetij pri izračunu modulov tveganj življenjskega, neživljenjskega in zdravstvenega zavarovanja, kot je opredeljeno v členu 110, ali

v primerih iz člena 37, da zahtevanemu solventnostnemu kapitalu tega hčerinskega podjetja določi kapitalski pribitek.

Nadzorni organ razpravlja o svojem predlogu s kolegijem nadzornikov in razloge za tak predlog posreduje hčerinskemu podjetju in kolegiju nadzornikov.

4. Kolegij nadzornikov naredi vse, kar je v njegovi moči, da doseže sporazum o predlogu nadzornega organa, ki je izdal dovoljenje hčerinskemu podjetju, ali o drugih morebitnih ukrepih.

5. Če se nadzorni organ in nadzornik skupine ne strinjata, se o zadevi v enem mesecu po predlogu nadzornega organa posvetuje s CEIOPS, ki poda svoje mnenje v roku dveh mesecev od takega zaprosila.

Nadzorni organ, ki je izdal dovoljenje hčerinskemu podjetju, pred dokončno odločitvijo upošteva to mnenje.

Odločitev obsega utemeljitev ter upošteva mnenja, vključno s pomisleki, drugih zadevnih nadzornih organov znotraj kolegija nadzornikov in mnenje CEIOPS.

Odločitev se posreduje hčerinskemu podjetju in kolegiju nadzornikov.

Člen 239

Hčerinska podjetja zavarovalnice ali pozavarovalnice: neskladnost z zahtevanim solventnostnim in minimalnim kapitalom

1. Brez poseganja v člen 138 nadzorni organ, ki je izdal dovoljenje hčerinskemu podjetju – v primeru neskladnosti z zahtevanim solventnostnim kapitalom – kolegiju nadzornikov nemudoma pošlje sanacijski načrt, ki ga je predložilo hčerinsko podjetje, da v šestih mesecih od ugotovitve neskladnosti z zahtevanim solventnostnim kapitalom ponovno vzpostavi raven primernih lastnih sredstev ali da zmanjša svoj profil tveganj, da zagotovi skladnost z zahtevanim solventnostnim kapitalom.

Kolegij nadzornikov naredi vse, kar je v njegovi moči, da doseže sporazum o predlogu nadzornega organa glede odobritve sanacijskega načrta v obdobju štirih mesecev od datuma ugotovitve neskladnosti z zahtevanim solventnostnim kapitalom.

Če takšen sporazum ni bil sklenjen, nadzorni organ, ki je izdal dovoljenje hčerinskemu podjetju, sprejme odločitev glede odobritve sanacijskega načrta, pri tem pa ustrezno upošteva mnenja in pomisleke drugih zadevnih nadzornih organov znotraj kolegija nadzornikov.

2. Kadar nadzorni organ, ki je izdal dovoljenje hčerinskemu podjetju, odkrije, v skladu s členom 136, poslabšanja finančnega položaja, o predlaganem ukrepu nemudoma obvesti kolegij nadzornikov. Z izjemo izrednih razmer, se je treba o ukrepih, ki jih je treba sprejeti, pogovoriti znotraj kolegija nadzornikov.

Kolegij nadzornikov naredi vse, kar je v njegovi moči, da doseže sporazum o predlogu ukrepa nadzornega organa, ki ga je treba sprejeti v obdobju enega meseca od datuma obvestila.

Če takšen sporazum ni bil sklenjen, nadzorni organ, ki je izdal dovoljenje hčerinskemu podjetju, sprejme odločitev glede predlaganega ukrepa, pri tem pa ustrezno upošteva mnenja in pomisleke drugih zadevnih nadzornih organov znotraj kolegija nadzornikov.

3. Brez poseganja v člen 139 nadzorni organ, ki je izdal dovoljenje hčerinskemu podjetju – v primeru neskladnosti z zahtevanim minimalnim kapitalom – kolegiju nadzornikov nemudoma pošlje kratkoročni finančni načrt, ki ga je predložilo hčerinsko podjetje, da v treh mesecih od ugotovitve neskladnosti z zahtevanim minimalnim kapitalom ponovno vzpostavi raven primernih lastnih sredstev, ki zajema zahtevani minimalni kapital, ali da zmanjša svoj profil tveganj, da zagotovi skladnost z zahtevanim minimalnim kapitalom. Kolegij nadzornikov je treba obvestiti o vseh ukrepih, ki se sprejmejo za uveljavljanje zahtevanega minimalnega kapitala na ravni hčerinskega podjetja.

Člen 240

Hčerinska podjetja zavarovalnice ali pozavarovalnice: prenehanje odstopanj za hčerinsko podjetje

1. Pravila iz členov 238 in 239 se v naslednjih primerih prenehajo uporabljati:

(a) pogoji iz člena 236(a) niso več izpolnjeni;

(b) pogoj iz člena 236(b) ni več izpolnjen in skupini ga v ustreznem času ne uspe ponovno izpolnjevati;

(c) pogoji iz člena 236(c) in (d) niso več izpolnjeni.

V primeru iz točke (a) prvega pododstavka, ko se nadzornik skupine, po posvetovanju s kolegijem nadzornikov, odloči, da hčerinsko podjetje ne bo več vključeno v nadzor skupine, ki ga izvaja, o tem takoj obvesti zadevni nadzorni organ in matično podjetje.

Za namene člena 236(b), (c) in (d) mora matično podjetje zagotoviti, da so pogoji stalno izpolnjeni. Če pogoji niso izpolnjeni, matično podjetje o tem takoj obvesti nadzornika skupine in nadzornika zadevnega hčerinskega podjetja. Matično podjetje predstavi načrt, kako ponovno izpolnjevati pogoj v ustreznem času.

Brez poseganja v tretji pododstavek nadzornik skupine vsaj letno na lastno pobudo preveri, ali so pogoji iz člena 236(b), (c) in (d) še vedno izpolnjeni. Nadzornik skupine to preveri tudi na zahtevo zadevnega nadzornega organa, če ima ta resne dvome glede izpolnjevanja teh pogojev.

Če se pri preverjanju pokažejo pomanjkljivosti, nadzornik skupine od matičnega podjetja zahteva, da predstavi načrt, kako ponovno izpolnjevati pogoje v ustreznem času.

Če nadzornik skupine po posvetovanju s kolegijem nadzornikov ugotovi, da načrt iz tretjega ali petega pododstavka ne zadostuje, ali pozneje ugotovi, da se v dogovorjenem obdobju ne izvaja, zaključi, da pogoji iz člena 236(b), (c) in (d) niso več izpolnjen in o tem takoj obvesti zadevni nadzorni organ.

2. Režim iz členov 238 in 239 se spet uporabljajo, če matično podjetje vloži novo vlogo, ki je odobrena v skladu s postopkom iz člena 237.

Člen 241

Hčerinska podjetja zavarovalnice ali pozavarovalnice: izvedbeni ukrepi

Da zagotovi enotno uporabo členov 236 do 240, Komisija sprejme izvedbene ukrepe, ki določajo:

(a) merila za presojo, ali so izpolnjeni pogoji iz člena 236;

(b) merila za presojo, o tem, kaj so izredne razmere v skladu s členom 239(2); in

(c) postopke, ki se jih morajo držati nadzorni organi pri izmenjavi podatkov, uveljavljanju svojih pravic in izpolnjevanju svojih dolžnosti v skladu s členi 237 do 240.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 301(3).

Člen 242

Klavzula o pregledu

1. Do 31. oktobra 2014 Komisija oceni uporabo naslova III, zlasti sodelovanje nadzornih organov v kolegiju nadzornikov in njihovo funkcionalnost, pravni status CEIOPS-a in nadzorne prakse glede določanja kapitalskih pribitkov, in predstavi poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu skupaj s predlogi za spremembo te direktive, kjer se zdi primerno.

2. Do 31. oktobra 2015 Komisija oceni korist izboljšanega nadzora skupine in upravljanje kapitala v skupini zavarovalnic ali pozavarovalnic, vključno s sklicevanjem na KOM(2008)0119 in poročilo Odbora za ekonomske in monetarne zadeve Evropskega parlamenta o tem predlogu z dne 16. oktobra 2008 (A6-0413/2008). Ta ocena vključuje morebitne ukrepe za okrepitev dobrega čezmejnega upravljanja zavarovalniških skupin, zlasti oceno upravljanja tveganj in sredstev. V svoji oceni Komisija med drugim upošteva nove razvoje in napredek glede:

(a) usklajenega okvira za zgodnje ukrepanje;

(b) praks pri centraliziranem upravljanju tveganja skupine in delovanja notranjih modelov skupine, vključno s testiranjem izjemnih situacij;

(c) transakcij znotraj skupine in koncentracij tveganja;

(d) spreminjanja diverzifikacijskih učinkov in koncentracijskih učinkov s časom;

(e) pravno zavezujočega okvira za posredovanje v nadzornih sporih;

(f) usklajenega okvira za prenosljivost sredstev, insolventnosti in postopka likvidacije, ki bo odpravil ovire za prenos sredstev v zadevnih nacionalnih gospodarskih in korporacijskih zakonodajah;

(g) enakovredne stopnje zaščite imetnikov polic in upravičencev iz podjetij iste skupine, zlasti v kriznih razmerah;

(h) usklajenih sistemih jamstev za zavarovanja po vsej Evropski uniji z ustreznim finančnim kritjem;

(i) usklajenega in pravno zavezujočega okvira med pristojnimi organi, centralnimi bankami in finančnimi ministrstvi, kar zadeva obvladovanje kriz in reševanje ter delitev fiskalnih bremen, pri čemer so nadzorna pooblastila usklajena s fiskalno odgovornostjo.

Komisija predloži Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo skupaj s predlogi za spremembo te direktive, kjer se zdi primerno.

Člen 243

Hčerinska podjetja zavarovalnega holdinga

Za zavarovalnice in pozavarovalnice, ki so hčerinske podjetja zavarovalnega holdinga, se smiselno uporabljajo členi 236 do 242.

Oddelek 2

Koncentracija tveganja in transakcije znotraj skupine

Člen 244

Nadzor koncentracije tveganja

1. Nadzor koncentracije tveganja na ravni skupine se izvaja v skladu z odstavkoma 2 in 3 tega člena, členom 246 in poglavjem III.

2. Države članice od zavarovalnic in pozavarovalnic ali zavarovalnih holdingov zahtevajo, da redno in vsaj enkrat letno poročajo nadzorniku skupine o morebitni občutni koncentraciji tveganja na ravni skupine.

Nadzorniku skupine posreduje potrebne podatke zavarovalnica ali pozavarovalnica, ki je na čelu skupine, ali, če na čelu skupine ni zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding ali zavarovalnica ali pozavarovalnica v skupini, ki jo določi nadzornik skupine po posvetovanju z drugimi zadevnimi nadzornimi organi in s skupino.

Koncentracije tveganja so predmet nadzornega pregleda s strani nadzornika skupine.

3. Nadzornik skupine po posvetovanju z drugimi zadevnimi nadzornimi organi in skupino določi vrsto tveganj, o kateri zavarovalnice in pozavarovalnice v določeni skupini poročajo v vseh okoliščinah.

Pri opredelitvi in izražanju mnenja o vrsti tveganj nadzornik skupine in drugi zadevni nadzorni organi upoštevajo določeno skupino in strukturo upravljanja tveganj skupine.

Da se opredeli občutna koncentracija tveganja, o kateri se poroča, nadzornik skupine po posvetovanju z drugimi zadevnimi nadzornimi organi in skupino določi primerne prage, ki temeljijo na zahtevanemu solventnostnem kapitalu, zavarovalno-tehničnih rezervacijah ali obojem.

Pri pregledu koncentracij tveganja nadzornik skupine spremlja zlasti morebitno tveganje t.i. okužbe v skupini, nevarnost navzkrižja interesov ter raven ali obseg tveganj.

4. Komisija lahko za namene odstavkov 2 in 3 sprejme izvedbene ukrepe, kar zadeva opredelitev in določanje občutne koncentracije tveganja in poročanje o taki koncentraciji tveganja.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 301(3).

Člen 245

Nadzor transakcij znotraj skupine

1. Nadzor transakcij znotraj skupine se izvaja v skladu z odstavkoma 2 in 3 tega člena, členom 246 in poglavjem III.

2. Države članice od zavarovalnic in pozavarovalnic ali zavarovalnih holdingov zahtevajo, da redno in vsaj enkrat letno poročajo nadzorniku skupine o vseh večjih transakcijah znotraj skupine, ki jih opravijo zavarovalnice in pozavarovalnice v skupini, vključno s tistimi, ki se opravijo s fizično osebo, ki je s podjetji znotraj skupine tesno povezana.

Poleg tega države članice zahtevajo, da se takoj, ko je mogoče, poroča o zelo velikih transakcijah znotraj skupine.

Nadzorniku skupine posreduje potrebne podatke zavarovalnica ali pozavarovalnica, ki je na čelu skupine, ali, če na čelu skupine ni zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding ali zavarovalnica ali pozavarovalnica v skupini, ki jo določi nadzornik skupine po posvetovanju z drugimi zadevnimi nadzornimi organi in s skupino.

Transakcije znotraj skupine so predmet nadzornega pregleda s strani nadzornika skupine.

3. Nadzornik skupine po posvetovanju z drugimi zadevnimi nadzornimi organi in skupino določi vrsto transakcij znotraj skupine, o katerih morajo zavarovalnice in pozavarovalnice v določeni skupini poročati v vseh okoliščinah. Člen 244(3) se uporablja smiselno.

4. Komisija lahko za namene odstavkov 2 in 3 sprejme izvedbene ukrepe, kar zadeva opredelitev in določanje pomembne transakcije znotraj skupine in poročanje o taki transakciji znotraj skupine.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 301(3).

Oddelek 3

Upravljanje tveganj in notranji nadzor

Člen 246

Nadzor sistema upravljanja

1. Zahteve iz oddelka 2 poglavja IV naslova I se uporabljajo smiselno na ravni skupine.

Brez poseganja v prvi pododstavek se sistema upravljanja tveganj in notranji nadzor ter postopki poročanja dosledno izvajajo v vseh podjetjih, ki so vključena v nadzor skupin v skladu s točkama (a) in (b) člena 213(2), tako da je mogoče te sisteme in postopke poročanja nadzorovati na ravni skupine.

2. Brez poseganja v odstavek 1 interni mehanizmi nadzora skupine vključujejo vsaj:

(a) ustrezne mehanizme v zvezi s solventnostjo skupine za določitev in merjenje vseh nastalih materialnih tveganj in ustrezno povezavo primernih lastnih sredstev s tveganji;

(b) zanesljive postopke poročanja in računovodske postopke za spremljanje in upravljanje transakcij znotraj skupine ter koncentracije tveganja.

3. Sistemi in postopki poročanja iz odstavkov 1 in 2 so predmet nadzornega pregleda s strani nadzornika skupine v skladu s pravili iz Poglavja III.

4. Države članice od udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice ali zavarovalnega holdinga zahtevajo, da na ravni skupine izvedejo oceno, ki jo zahteva člen 45. Lastna ocena tveganj in solventnosti, izvedena na ravni skupine, je predmet nadzornega pregleda s strani nadzornika skupine v skladu s poglavjem III.

Kjer se izračun solventnosti na ravni skupine izvaja v skladu z metodo 1 iz člena 230, udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica ali zavarovalni holding nadzorniku skupine predloži ustrezno pojasnilo razlike med vsoto zahtevanega solventnostnega kapitala vseh zadevnih zavarovalnic ali pozavarovalnic skupine in konsolidiranim zahtevanim solventnostnim kapitalom skupine.

Če se udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica ali zavarovalni holding tako odloči, in se nadzornik skupine strinja, lahko istočasno na ravni skupine in na ravni katerega koli hčerinskega podjetja v skupini opravi katero koli oceno, ki jo zahteva člen 45, in pripravi skupen dokument, ki obravnava vse ocene.

Pred izdajo soglasja v skladu s tretjim pododstavkom se nadzornik skupine posvetuje s člani kolegija nadzornikov in ustrezno upošteva njihova stališča in pomisleke.

Če skupina uporabi možnost iz tretjega pododstavka, predloži dokument vsem zadevnim nadzornim organom istočasno. Uporaba te možnosti zadevnih hčerinskim podjetij ne odpravi obveznosti, da izpolnjujejo pogoje iz člena 45.

POGLAVJE III

Ukrepi za poenostavitev nadzora skupine

Člen 247

Nadzornik skupine

1. Izmed nadzornih organov zadevnih držav članic se določi en nadzornik, ki je odgovoren za usklajevanje in izvajanje nadzora skupine (nadzornik skupine).

2. Če je za vse zavarovalnice in pozavarovalnice v skupini pristojen isti nadzorni organ, izvaja nalogo nadzornika skupine ta nadzorni organ.

V vseh drugih primerih in s pridržkom odstavka 3 nalogo nadzornika skupine izvaja:

(a) če je na čelu skupine zavarovalnica ali pozavarovalnica, nadzorni organ, ki je temu podjetju izdal dovoljenje;

(b) če na čelu skupine ni zavarovalnica ali pozavarovalnica, nadzorni organ, ki se določi v skladu z naslednjim:

(i) če je matično podjetje zavarovalnice ali pozavarovalnice zavarovalni holding, nadzorni organ, ki je izdal dovoljenje tej zavarovalnici ali pozavarovalnici;

(ii) če ima več zavarovalnic ali pozavarovalnic s sedežem v Skupnosti za matično podjetje isti zavarovalni holding in je eno izmed teh podjetij pridobilo dovoljenje v državi članici, kjer je sedež zavarovalnega holdinga, nadzorni organ zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki je pridobila dovoljenje v tej državi članici;

(iii) če je na čelu skupine več zavarovalnih holdingov s sedeži v različnih državah članicah in če je v vsaki od teh držav članic zavarovalnica ali pozavarovalnica, nadzorni organ zavarovalnice ali pozavarovalnice z največjo bilančno vsoto;

(iv) če ima več zavarovalnic ali pozavarovalnic s sedežem v Skupnosti za matično podjetje isti zavarovalni holding in nobeno izmed teh podjetij ni pridobilo dovoljenja v državi članici, kjer je sedež tega zavarovalnega holdinga, nadzorni organ, ki je izdal dovoljenje zavarovalnici ali pozavarovalnici z največjo bilančno vsoto; ali

(v) če skupina nima matičnega podjetja ali v drugih okoliščinah, ki niso navedene v točkah (i) do (iv) nadzorni organ, ki je izdal dovoljenje zavarovalnici ali pozavarovalnici z največjo bilančno vsoto.

3. V posebnih primerih lahko na zahtevo kateregakoli organa zadevni nadzorni organi sprejmejo skupno odločitev o odstopanju od meril iz odstavka 2, če bi bila njihova uporaba neprimerna, ob upoštevanju strukture skupine in relativne pomembnosti dejavnosti zavarovalnic in pozavarovalnic v različnih državah, in za nadzornika skupine določijo drug nadzorni organ.

V ta namen lahko kateri koli od zadevnih nadzornih organov zahteva, da se prične razprava o tem, ali so merila iz odstavka 2 ustrezna. Ta razprava naj ne poteka pogosteje kot letno.

Zadevni nadzorni organi storijo vse, kar je v njihovi moči, da v treh mesecih po zahtevi za razpravo dosežejo skupno odločitev o izbiri nadzornika skupine. Pred odločitvijo dajo zadevni nadzorni organi skupini možnost, da izrazi svoje mnenje.

4. V tromesečnem obdobju iz tretjega pododstavka odstavka 3 lahko kateri koli zadevni nadzorni organ zahteva posvetovanje z odborom CEIOPS. Če se nadzornik skupine posvetuje z odborom CEIOPS, se to obdobje podaljša za dva meseca.

5. Če se nadzornik skupine posvetuje z odborom CEIOPS, zadevni nadzorni organi primerno upoštevajo mnenje CEIOPS, preden sprejmejo skupno odločitev. Skupna odločitev mora obsegati utemeljitev in obrazložitev vseh znatnih odstopanj od stališč odbora CEIOPS.

6. Če ni skupne odločitve o odstopanju od meril iz odstavka 2, izvaja nalogo nadzornika skupine nadzorni organ, določen v skladu z odstavkom 2.

7. Odbor CEIOPS Evropski parlament, Svet in Komisijo vsaj letno obvesti o morebitnih večjih težavah pri uporabi odstavkov 2, 3 in 6.

V primeru večjih težav pri uporabi meril iz odstavkov 2 in 3 lahko Komisija sprejme izvedbene ukrepe, ki natančneje določajo ta merila.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih elementov te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 301(3).

8. Če ima država članica več kot en nadzorni organ za nadzor skrbnega poslovanja zavarovalnic in pozavarovalnic, taka država članica sprejme ukrepe, ki so potrebni za zagotovitev usklajevanja med temi organi.

Člen 248

Pravice in dolžnosti nadzornika skupine in drugih nadzornikov kolegij nadzornikov

1. Pravice in dolžnosti, ki se določijo za nadzornika skupine v zvezi z nadzorom skupine, obsegajo:

(a) usklajevanje zbiranja in razširjanja ustreznih ali bistvenih podatkov za tekoče zadeve in izredne razmere, vključno z razširjanjem podatkov, ki so pomembni za nadzorno nalogo nadzornega organa;

(b) nadzorni pregled in oceno finančnega stanja skupine;

(c) oceno skladnosti skupine s pravili glede solventnosti, koncentracije tveganja in transakcij znotraj skupine, kot določajo členi 218 do 245;

(d) oceno sistema upravljanja skupine, kot določa člen 246, in oceno o tem, ali člani upravnega, upravljalnega ali nadzornega organa udeleženega podjetja izpolnjujejo zahteve iz členov 42 in 257;

(e) načrtovanje in usklajevanje nadzornih dejavnosti pri tekočih zadevah in v izrednih razmerah z rednimi sestanki, ki se skličejo vsaj enkrat letno, ali drugimi ustreznimi sredstvi, v sodelovanju z zadevnimi nadzornimi organi in ob upoštevanju narave, obsega in zahtevnosti tveganj, ki so del poslov vseh podjetij v skupini;

(f) druge naloge, ukrepe in odločitve, ki se s to direktivo prenesejo na nadzornika skupine ali izhajajo iz uporabe te direktive, zlasti vodenje postopka za validacijo morebitnega notranjega modela na ravni skupine, kot ga določata člena 231 in 233, ter vodenje postopka za uporabo režima, ki je določen v členih 237 do 240.

2. Ustanovi se kolegij nadzornikov, ki mu predseduje nadzornik skupine, da se poenostavi izvajanje nalog nadzora skupine iz odstavka 1.

Kolegij nadzornikov zagotavlja, da se sodelovanje, izmenjava informacij in posvetovalni procesi med nadzornimi organi, ki so člani kolegija nadzornikov, učinkovito uporabljajo v skladu z naslovom III te direktive, z namenom spodbujanja konvergence med svojimi odločitvami in dejavnostmi.

3. Člani kolegija nadzornikov so nadzornik skupine in nadzorni organi vseh držav članic, v katerih imajo sedeže glavne pisarne hčerinskih podjetij.

V kolegiju nadzornikov lahko sodelujejo tudi nadzorni organi pomembnih podružnic in povezanih podjetij. To sodelovanje je omejeno le na doseganje cilja glede učinkovite izmenjave informacij.

Zaradi učinkovitega delovanja kolegija nadzornikov se lahko zahteva, da nekatere dejavnosti opravlja manjše število nadzornih organov znotraj kolegija.

4. Brez poseganja v ukrepe, ki so bili sprejeti v skladu s to direktivo, oblikovanje in delovanje kolegijev nadzornikov temelji na dogovorih o usklajevanju, ki jih sklenejo nadzornik skupine in drugi zadevni nadzorni organi.

V primeru razhajanja mnenj glede pravil usklajevanja lahko vsak član kolegija nadzornikov zadevo preda CEIOPS.

Po posvetovanju z zadevnimi nadzornimi organi nadzornik skupine pred končno odločitvijo ustrezno upošteva vsak nasvet, ki ga je CEIOPS podal v roku dveh mesecev po prejemu zahteve. Odločitev mora obsegati utemeljitev ter obrazložitev morebitnega občutnega odstopanja od nasveta, ki ga je dal CEIOPS. Nadzornik skupine odločitev posreduje drugim zadevnim nadzornim organom.

5. Brez poseganja v ukrepe, sprejete v skladu s to direktivo, pravila o usklajevanju iz odstavka 4 določajo:

(a) postopke odločanja v okviru zadevnih nadzornih organov skladu s členi 231, 232 in 247;

(b) postopek posvetovanja iz odstavka 4 tega člena in člena 218(5).

Brez poseganja v pravice in dolžnosti, ki so v skladu s to direktivo dodeljene nadzorniku skupine in drugim nadzornim organom, lahko pravila usklajevanja določajo tudi dodatne naloge nadzornika skupine ali drugih nadzornih organov v primerih, ko to vodi k učinkovitejšemu nadzoru skupine in ne ogroža nadzornih dejavnosti članov kolegija nadzornikov, kar zadeva njihove individualne odgovornosti.

Pravila usklajevanja lahko poleg tega določajo tudi:

(a) posvetovanje zadevnih nadzornih organov, zlasti v skladu s členi 213 do 217, 219 do 221, 227, 244 do 246, 250, 256, 260 in 262;

(b) sodelovanje z drugimi nadzornimi organi.

6. CEIOPS pripravi smernice za operativno delovanje kolegijev nadzornikov na podlagi celovitega pregleda njihovega dela, da se oceni stopnja njihove konvergentnosti. Takšni pregledi se opravijo vsaj vsaka tri leta. Države članice zagotovijo, da nadzornik skupine CEIOPS predloži informacije o delovanju kolegija nadzornikov in o vseh težavah, s katerimi se srečujejo nadzorniki, ki so pomembne za tak pregled.

7. Komisija sprejme izvedbene ukrepe za usklajevanje nadzora skupine za namene iz odstavkov 1 do 6, vključno z opredelitvijo „pomembne podružnice“.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 301(3).

Člen 249

Sodelovanje in izmenjava informacij med nadzornimi organi

1. Organi, odgovorni za nadzor posameznih zavarovalnic in pozavarovalnic v skupini, in nadzornik skupine tesno sodelujejo, zlasti v primerih, ko ima zavarovalnica ali pozavarovalnica finančne težave.

Da bi imeli nadzorni organi, vključno z nadzornikom skupine, na voljo enako količino ustreznih informacij, brez poseganja v svoje obveznosti in ne glede na to, ali so ustanovljeni v isti državi članici ali ne, drug drugemu zagotovijo te podatke, da omogočijo in

poenostavijo izvajanje nadzornih nalog drugih nadzornih organov v skladu s to direktivo. V povezavi s tem si zadevni nadzorni organi in nadzornik skupine nemudoma izmenjajo vse podatke, takoj ko ti postanejo razpoložljivi. Podatki iz tega pododstavka vključujejo, a niso omejeni na, podatke o dejanjih skupin in nadzornih organov ter podatke, ki jih priskrbi skupina.

2. Organi, odgovorni za nadzor posameznih zavarovalnic in pozavarovalnic v skupini, in nadzornik skupine takoj zahtevajo sestanek vseh zadevnih nadzornih organov, ki sodelujejo pri nadzoru skupine, vsaj v naslednjih primerih:

(a) kadar ugotovijo pomembno kršitev zahtevanega solventnostnega kapitala ali kršitev zahtevanega minimalnega kapitala posamezne zavarovalnice ali pozavarovalnice ali

(b) kadar ugotovijo pomembno kršitev zahtevanega solventnostnega kapitala na ravni skupine, izračunanega na podlagi konsolidiranih podatkov, ali skupnega zahtevanega solventnostnega kapitala, odvisno od metode izračuna v skladu z naslovom III, poglavje II, oddelek 1, Pododdelek 4;

(c) kadar pride ali je prišlo do drugih izrednih razmer.

3. Komisija sprejme izvedbene ukrepe in pri tem določi postavke, ki jih nadzornik skupine sistematično zbira in posreduje drugim zadevnim nadzornim organom ali jih drugi zadevni nadzorni organi posredujejo nadzorniku skupine.

Komisija sprejme izvedbene ukrepe, ki določajo postavke, ki so bistvene ali pomembne za nadzor na ravni skupine, da bi izboljšala konvergenco nadzornega poročanja.

Ukrepi iz tega odstavka, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 301(3).

Člen 250

Posvetovanje nadzornih organov

1. Brez poseganja v člen 248 se zadevni nadzorni organi pred sprejetjem kakršne koli odločitve, ki je pomembna za nadzorno nalogo drugih nadzornih organov, posvetujejo med seboj v kolegiju nadzornikov v zvezi z naslednjimi postavkami:

(a) spremembami strukture lastništva delnic, organizacijske ali upravne strukture zavarovalnic in pozavarovalnic v skupini, ki zahtevajo odobritev ali dovoljenje nadzornih organov; in

(b) večjimi sankcijami ali izrednimi ukrepi, ki jih sprejmejo nadzorni organi, vključno z uvedbo kapitalskega pribitka na zahtevani solventnostni kapital v skladu s členom 37 in uvedbo morebitnih omejitev glede uporabe notranjega modela za izračunavanje zahtevanega solventnostnega kapitala na podlagi pododdelka 3 oddelka 4 poglavja VI naslova I.

Za namene točke (b) se je treba vedno posvetovati z nadzornikom skupine.

Poleg tega se zadevni nadzorni organi pred sprejetjem odločitve, ki temelji na podatkih, prejetih od drugih nadzornih organov, posvetujejo med seboj.

2. Brez poseganja v člen 248 se nadzorni organ lahko odloči, da se ne bo posvetoval v nujnih primerih ali če bi to posvetovanje lahko ogrozilo učinkovitost odločitve. V tem primeru nadzorni organ takoj obvesti druge zadevne nadzorne organe.

Člen 251

Zahteve nadzornika skupine drugim nadzornim organom

Nadzornik skupine lahko nadzorne organe države članice, kjer ima matično podjetje sedež, in ki sami ne izvajajo nadzora skupine v skladu s členom 247, pozove, da od matičnega podjetja zahtevajo morebitne podatke, ki so pomembni za izvajanje njegovih pravic in dolžnosti v okviru usklajevanja, kot jih določa člen 248, in mu jih posredujejo.

Če nadzornik skupine potrebuje podatke iz člena 254(2), ki so že bili posredovani drugemu nadzornemu organu, stopi v stik s tem organom, če je to mogoče, da se prepreči podvajanje poročanja različnim organom, ki sodelujejo pri nadzoru.

Člen 252

Sodelovanje z organi, odgovornimi za kreditne institucije in investicijska podjetja

Če sta zavarovalnica ali pozavarovalnica in bodisi kreditna institucija, kot je opredeljena v Direktivi 2006/48/ES, bodisi investicijska družba, kot je opredeljena v Direktivi 2004/39/ES, bodisi obe neposredno ali posredno povezani ali imata skupno udeleženo podjetje, morajo zadevni nadzorni organi in organi, ki so odgovorni za nadzor teh drugih podjetij, tesno sodelovati.

Brez poseganja v njihove obveznosti ti organi drug drugemu zagotovijo podatke, s katerimi se njihova naloga lahko poenostavi, zlasti v skladu s tem naslovom.

Člen 253

Poslovna skrivnost in zaupnost

Države članice dovolijo izmenjavo podatkov med svojimi nadzornimi organi ter med svojimi nadzornimi organi in drugimi organi, kot določajo členi 249 do 252.

Za podatke, prejete v okviru nadzora skupine, in zlasti kakršno koli izmenjavo podatkov med nadzornimi organi ter med nadzornimi organi in drugimi organi, ki je predvidena v tem naslovu, se uporabljajo določbe člena 295.

Člen 254

Dostop do informacij

1. Države članice zagotovijo, da fizične in pravne osebe, ki so vključene v nadzor skupine, in njihova povezana podjetja in udeležena podjetja lahko izmenjujejo kakršne koli podatke, ki bi bili lahko pomembni za namene nadzora skupine.

2. Države članice zagotovijo, da imajo njihovi organi, ki so odgovorni za izvajanje nadzora skupine, dostop do kakršnih koli podatkov, ki so pomembni za namene tega nadzora, ne glede na naravo zadevnega podjetja. Člen 35 se smiselno uporablja.

Zadevni nadzorni organi se lahko obrnejo le neposredno na podjetja v skupini, da dobijo potrebne podatke, če je te podatke zahtevala zavarovalnica ali pozavarovalnica, nad katero se izvaja nadzor skupine in ki teh podatkov ni prejela v razumnem času.

Člen 255

Preverjanje podatkov

1. Države članice zagotovijo, da lahko njihovi nadzorni organi na njihovem ozemlju neposredno ali prek posrednikov, ki jih imenujejo v ta namen, na kraju samem preverijo podatke iz člena 254 v prostorih:

(a) zavarovalnice ali pozavarovalnice, nad katero se izvaja nadzor skupine;

(b) povezanih podjetij te zavarovalnice ali pozavarovalnice;

(c) matičnega podjetja te zavarovalnice ali pozavarovalnice;

(d) povezanih podjetij matičnega podjetja te zavarovalnice ali pozavarovalnice.

2. Če želijo nadzorni organi v posebnih primerih preveriti podatke v zvezi s podjetjem, ne glede na to, ali je regulirano ali ne, ki je del skupine in se nahaja v drugi državi članici, zaprosijo nadzorne organe te druge države članice, da poskrbijo za preverjanje.

Organi, ki prejmejo tak zahtevek, poskrbijo za preverjanje v okviru svojih pristojnosti, in sicer ga izvedejo neposredno in dovolijo, da ga izvede revizor ali strokovnjak, ali pa dovolijo organu, ki je podal zahtevo, da ga izvede sam. O sprejetih ukrepih se obvesti nadzornika skupine.

Če želi, lahko nadzorni organ, ki je podal zahtevo, sodeluje pri preverjanju, če ga ne izvaja neposredno.

Člen 256

Solventnost skupine in poročilo o finančnem položaju

1. Države članice od udeleženih zavarovalnic in pozavarovalnic ali zavarovalnih holdingov zahtevajo, da letno objavijo poročilo o solventnosti in finančnem položaju na ravni skupine. Smiselno se uporabljajo členi 51 in 53 do 55.

2. Če se udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica ali zavarovalni holding tako odloči, in se nadzornik skupine strinja, lahko pripravi skupno poročilo o solventnosti in finančnem položaju, ki vsebuje:

(a) podatke na ravni skupine, ki jih je treba razkriti v skladu z odstavkom 1;

(b) podatke za katero koli od hčerinskih podjetij v skupini, ki morajo biti posamično prepoznavna in jih je treba razkriti v skladu s členi 51 in 53 do 55.

Pred izdajo soglasja v skladu s prvim pododstavkom se nadzornik skupine posvetuje in ustrezno upošteva morebitna stališča in pomisleke članov kolegija nadzornikov.

3. Če poročilo iz odstavka 2 ne vključuje podatkov, ki jih nadzorni organ, ki je izdal dovoljenje hčerinski družbi v skupini, zahteva od primerljivih podjetij, in če so ti podatki bistvenega pomena, lahko zadevni nadzorni organ od zadevnega hčerinskega podjetja zahteva, da razkrije potrebne dodatne podatke.

4. Komisija sprejme izvedbene ukrepe, ki podrobno opredeljujejo informacije, ki jih je treba razkriti, in sredstva, s katerimi se to doseže glede na skupno poročilo o solventnosti in finančnem položaju.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 301(3).

Člen 257

Upravni, upravljalni ali nadzorni organi zavarovalnih holdingov

Države članice zahtevajo, da so vse osebe, ki dejansko vodijo zavarovalni holding, sposobne in primerne za opravljanje svojih dolžnosti.

Člen 42 se uporablja smiselno.

Člen 258

Izvršilni ukrepi

1. Če zavarovalnica ali pozavarovalnica v skupini ne izpolnjuje zahtev iz členov 218 do 246 ali če so zahteve izpolnjene, vendar je solventnost kljub temu ogrožena, ali če transakcije znotraj skupine ali koncentracije tveganja ogrožajo finančni položaj zavarovalnic ali pozavarovalnic, je treba sprejeti potrebne ukrepe, da se stanje čimprej popravi:

(a) v primeru zavarovalnega holdinga s strani nadzornika skupine;

(b) v primeru zavarovalnic in pozavarovalnic s strani nadzornih organov.

Če v primerih iz točke (a) prvega pododstavka nadzornik skupine ni eden izmed nadzornih organov države članice, v kateri je sedež zavarovalnega holdinga, nadzornik skupine tem nadzornim organom sporoči svoje ugotovitve, da jim omogoči, da sprejmejo ustrezne ukrepe.

Če v primerih iz točke (b) prvega pododstavka nadzornik skupine ni eden izmed nadzornih organov države članice, v kateri je sedež zavarovalnice ali pozavarovalnice, nadzornik skupine tem nadzornim organom sporoči svoje ugotovitve, da jim omogoči, da sprejmejo ustrezne ukrepe.

Države članice brez poseganja v odstavek 2 določijo ukrepe, ki jih nadzorni organi lahko sprejmejo v zvezi z zavarovalnimi holdingi.

Zadevni nadzorni organi, vključno z nadzornikom skupine, po potrebi uskladijo svoje izvršilne ukrepe.

2. Države članice brez poseganja v določbe svojega kazenskega prava zagotovijo, da se zavarovalnicam, ki kršijo zakone ali druge predpise, sprejete za izvajanje tega naslova, ali osebam, ki dejansko upravljajo s temi podjetji, lahko naložijo sankcije ali ukrepi. Nadzorni organi tesno sodelujejo, da zagotovijo učinkovitost teh sankcije ali ukrepov, zlasti če osrednja uprava ali matično podjetje zavarovalnega holdinga ni na njegovem sedežu.

3. Komisija lahko sprejme izvedbene ukrepe za usklajevanje izvršilnih ukrepov iz odstavkov 1 in 2.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 301(3).

Člen 259

Poročanje odbora CEIOPS

1. CEIOPS se letno udeležuje splošnega zaslišanja parlamentarnega odbora Evropskega parlamenta. V kolikor takšna udeležba slučajno sovpada z zahtevo poročanja iz člena 71(3), je tej zahtevi zadoščeno glede Evropskega parlamenta z udeležbo CEIOPS na seji.

2. Na seji iz odstavka 1 mora CEIOPS med drugim poročati o vseh ustreznih in pomembnih izkušnjah z nadzornimi dejavnostmi in sodelovanju z nadzorniki v okviru naslova III ter zlasti o:

(a) postopku imenovanja nadzornika skupine, številu nadzornikov in geografski porazdelitvi;

(b) delu kolegijev nadzornikov, zlasti sodelovanju in predanosti nadzornih organov, ki niso nadzorniki skupine.

3. Odbor CEIOPS lahko za namene odstavka 1 tudi vključi, če je ustrezno, glavna spoznanja, pridobljena pri pregledih iz člena 248(6).

POGLAVJE IV

Tretje države

Člen 260

Matična podjetja zunaj Skupnosti: preverjanje enakovrednosti

1. V primeru iz točke (c) člena 213(2) zadevni nadzorni organi preverijo, ali nad zavarovalnicami in pozavarovalnicami, katerih matično podjetje ima sedež izven Skupnosti, izvaja nadzor nadzorni organ tretje države, ki je enakovreden tistemu, ki ga določa ta naslov v zvezi z nadzorom na ravni skupine zavarovalnic in pozavarovalnic iz točk (a) in (b) člena 213(2).

Preverjanje izvede nadzorni organ, ki bi bil nadzornik skupine, če bi se uporabljala merila iz člena 247(2), in sicer na zahtevo matičnega podjetja ali katere koli zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki je pridobila dovoljenje v Skupnosti, ali na lastno pobudo, razen če je Komisija predhodno odločila o enakovrednosti zadevne tretje države. Ta nadzorni organ se pri tem posvetuje z drugimi zadevnimi nadzornimi organi in odborom CEIOPS pred sprejetjem odločitve.

2. Komisija lahko sprejme izvedbene ukrepe, ki določajo merila za oceno, ali je bonitetni režim za nadzor skupin v tretji državi enakovreden tistemu iz tega naslova. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 301(3).

3. Komisija lahko po posvetovanju s CEIOPS in v skladu s postopkom iz člena 301(2), ob upoštevanju meril, sprejetih v skladu z odstavkom 2, sprejme sklep o tem, ali je bonitetni režim za nadzor skupin v tretji državi enakovreden tistemu iz tega naslova.

Ti sklepi se redno pregledujejo, da se upoštevajo morebitne spremembe bonitetnega režima za nadzor skupin iz tega naslova in bonitetnega režima v tretji državi za nadzor skupin ter katere koli druge zakonodajne spremembe, ki utegne vplivati na sklep o enakovrednosti.

Ko Komisija sprejme sklep v zvezi s tretjo državo v skladu s prvim pododstavkom, velja ta sklep za dokončnega na namene preverjanja iz odstavka 1.

Člen 261

Matično podjetje zunaj Skupnosti: enakovrednost

1. V primeru enakovrednega nadzora iz člena 260 se države članice opirajo na enakovreden nadzor skupine, ki ga opravljajo nadzorni organi tretje države v skladu z odstavkom 2.

2. Za sodelovanje z nadzornimi organi tretjih držav se smiselno uporabljajo členi 247 do 258.

Člen 262

Matična podjetja zunaj Skupnosti: odsotnost enakovrednosti

1. Če ni enakovrednega nadzora iz člena 260, države članice za zavarovalnice ali pozavarovalnice smiselno uporabljajo člene 218 do 258, z izjemo členov 236 do 243, ali eno ali več metod iz odstavka 2.

Splošna načela in metode iz členov od 218 do 258 se uporabljajo na ravni zavarovalnega holdinga, zavarovalnice tretje države ali pozavarovalnice tretje države.

Samo za namen izračuna solventnosti skupine se matično podjetje obravnava kot zavarovalnica ali pozavarovalnica, za katero veljajo isti pogoji, kot so določeni v pododdelkih 1, 2 in 3 oddelka 3 poglavja VI naslova I, kar zadeva lastna sredstva, ki izpolnjujejo pogoje za zahtevani solventnostni kapital, in katero koli izmed naslednjega:

(a) zahtevani solventnostni kapital, določen v skladu z načeli člena 226, če gre za zavarovalni holding;

(b) zahtevani solventnostni kapital, določen v skladu z načeli iz člena 227, če gre za zavarovalnico tretje države ali pozavarovalnico tretje države.

2. Države članice svojim nadzornim organom dovolijo, da uporabijo druge metode, ki zagotavljajo ustrezen nadzor zavarovalnic in pozavarovalnic v skupini. S temi metodami se mora po posvetovanju z drugimi zadevnimi nadzornimi organi strinjati nadzornik skupine.

Nadzorni organi lahko zahtevajo zlasti, da se ustanovi zavarovalni holding, ki ima sedež v Skupnosti, in da se ta naslov uporablja za zavarovalnice in pozavarovalnice v skupini, na čelu katere je ta zavarovalni holding.

Izbrane metode omogočijo, da se dosežejo cilji nadzora skupine, kot je opredeljen v tem naslovu, ter da se posredujejo drugim zadevnim nadzornim organom in Komisiji.

Člen 263

Matična podjetja zunaj Skupnosti: ravni

Če je matično podjetje iz člena 260 hčerinsko podjetje zavarovalnega holdinga, ki ima sedež izven Skupnosti, ali zavarovalnice ali pozavarovalnice tretje države, izvedejo države članice preverjanje iz člena 260 samo na ravni končnega matičnega podjetja, ki je zavarovalni holding tretje države, zavarovalnica tretje države ali pozavarovalnica tretje države.

Vendar države članice svojim nadzornim organom dovolijo, da se ob odsotnosti enakovrednega nadzora iz člena 260 odločijo za novo preverjanje na nižji ravni, če obstaja matično podjetje zavarovalnic ali pozavarovalnic, naj bo to zavarovalni holding tretje države, zavarovalnica tretje države ali pozavarovalnica tretje države.

V takem primeru nadzorni organ iz drugega pododstavka člena 260(1) skupini obrazloži svojo odločitev.

Člen 262 se smiselno uporablja.

Člen 264

Sodelovanje z nadzornimi organi tretjih držav

1. Komisija lahko Svetu predloži predloge za pogajanja o sporazumih z eno ali več tretjimi državami o načinu izvajanja nadzora skupin nad:

(a) zavarovalnicami ali pozavarovalnicami, ki imajo kot udeležena podjetja v smislu člena 213 s sedežem v tretji državi in

(b) zavarovalnicami ali pozavarovalnicami tretjih držav, ki imajo kot udeležena podjetja v smislu člena 213 s sedežem v Skupnosti.

2. Sporazumi iz odstavka 1 morajo zlasti zagotoviti:

(a) da lahko nadzorni organi držav članic pridobijo podatke, potrebne za nadzor na ravni skupine zavarovalnic in pozavarovalnic, ki imajo sedež v Skupnosti in ki imajo hčerinska podjetja ali so udeležena v podjetjih zunaj Skupnosti in

(b) da lahko nadzorni organi tretjih držav pridobijo podatke, potrebne za nadzor na ravni skupine zavarovalnic ali pozavarovalnic tretje države, ki imajo sedež na svojem ozemlju in ki imajo hčerinska podjetja ali so udeležena v podjetjih v eni ali več državah članicah.

3. Brez poseganja v člen 300(1) in (2) Pogodbe Komisija s pomočjo Evropskega odbora za zavarovanja in poklicne pokojnine preuči izid pogajanj iz odstavka 1.

POGLAVJE V

Mešani zavarovalni holdingi

Člen 265

Transakcije znotraj skupine

1. Države članice v primerih, ko je matično podjetje ene ali več zavarovalnic ali pozavarovalnic mešani zavarovalni holding, zagotovijo, da nadzorni organi, ki so odgovorni za nadzor teh zavarovalnic ali pozavarovalnic, izvajajo splošni nadzor nad transakcijami med temi zavarovalnicami ali pozavarovalnicami in mešanim zavarovalnim holdingom ter njegovimi povezanimi hčerinskimi podjetji.

2. Smiselno se uporabljajo členi 245, 249 do 255 in 258.

Člen 266

Sodelovanje s tretjimi državami

Kar zadeva sodelovanje s tretjimi državami, se smiselno uporablja člen 264.

NASLOV IV

REORGANIZACIJA IN PREHENANJE ZAVAROVALNIC

POGLAVJE I

Področje uporabe in opredelitev pojmov

Člen 267

Področje uporabe tega naslova

Ta naslov se uporablja za reorganizacijske ukrepe in postopke prenehanja:

(a) zavarovalnic;

(b) podružnic zavarovalnic iz tretjih držav na ozemlju Skupnosti.

Člen 268

Opredelitve pojmov

1. V tem naslovu se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) „pristojni organ“ pomeni upravni ali sodni organ države članice, pristojen za postopke prenehanja in reorganizacijske ukrepe;

(b) „podružnica“ pomeni stalno prisotnost zavarovalnice na ozemlju države članice, ki ni matična država članica in opravlja zavarovalne dejavnosti;

(c) „reorganizacijski ukrepi“ pomenijo ukrepe, ki vključujejo dejavnosti pristojnih organov z namenom ohranjanja ali povrnitve finančnega položaja zavarovalnice in ki vplivajo na predhodne pravice strank, razen te zavarovalnice, pri čemer se vključi, vendar ne omeji na ukrepe z možnostjo začasne ustavitve plačil, odložitev izvršitve ukrepov ali zmanjšanje zahtevkov;

(d) „postopek prenehanja“ pomeni kolektivni postopek, ki vključuje vnovčenje sredstev zavarovalnice in ustrezno porazdelitev donosa med upnike, delničarje ali člane, ki mora vključevati dejavnosti pristojnih organov, tudi če se kolektivni postopki zaključijo s poravnavo ali drugim podobnim ukrepom, ne glede na to ali ti postopki temeljijo na insolventnosti, ali so prostovoljni ali obvezni;

(e) „upravitelj“ pomeni osebo ali organ, ki ga imenujejo pristojni organi z namenom upravljanja reorganizacijskih ukrepov;

(f) „likvidacijski upravitelj“ pomeni osebo ali organ, ki ga imenujejo pristojni organi ali upravne skupščine zavarovalnice z namenom upravljanja postopkov prenehanja;

(g) „zavarovalni zahtevki“ pomenijo zneske, ki jih zavarovalnica dolguje zavarovancem, imetnikom polic, upravičencem ali drugim oškodovancem s pravico do neposredne tožbe proti zavarovalnici in ki izhaja iz zavarovalne pogodbe ali drugega posla predvidenega v točkah (b) in (c) člena 2(3) v neposrednem zavarovalnem poslu, vključno z zneski, ki so namenjeni za te osebe, ko nekateri elementi dolga še niso poznani.

Premije, ki jih dolguje zavarovalnica zato, ker ni sklenila ali preklicala zavarovalne pogodbe ali posla iz točke (g) prvega pododstavka v skladu s pravom, ki se uporablja za take pogodbe ali posle pred začetkom postopka prenehanja, se tudi štejejo za zavarovalne zahtevke.

2. Za namene uporabe tega naslova za reorganizacijske ukrepe in postopke prenehanja glede podružnice zavarovalnice tretje države, ki se nahaja v državi članici, se uporabljajo naslednje opredelitve:

(a) „matična država članica“ pomeni državo članico, v kateri je bilo podružnici dodeljeno uradno dovoljenje v skladu s členi 145 do 149;

(b) „nadzorni organi“ pomenijo nadzorne organe matične države članice;

(c) „pristojni organi“ pomenijo pristojne organe matične države članice.

POGLAVJE II

Reorganizacijski ukrepi

Člen 269

Odločitev o reorganizacijskih ukrepih – pravo, ki se uporablja

1. Samo pristojni organi matične države članice imajo pravico odločati o reorganizacijskih ukrepih glede zavarovalnice, vključno z njenimi podružnicami.

2. Reorganizacijski ukrepi ne izključujejo možnosti matične države članice, da začne postopek prenehanja.

3. Reorganizacijske ukrepe urejajo zakoni in drugi predpisi in postopki, ki se uporabljajo v matični državi članici, če ni drugače določeno v členih od 285 do 292.

4. Reorganizacijski ukrepi, sprejeti v skladu z zakonodajo matične države članice, veljajo v celoti na območju Skupnosti brez nadaljnjih formalnosti, vključno proti tretjim osebam v drugih državah članicah, tudi če zakonodaja teh drugih držav članic ne predvideva takih reorganizacijskih ukrepov, oziroma za njihovo izvajanje veljajo pogoji, ki niso izpolnjeni.

5. Reorganizacijski ukrepi veljajo na območju Skupnosti, ko postanejo veljavni v matični državi članici.

Člen 270

Informacije nadzornim organom

Pristojni organi matične države članice morajo nujno obvestiti nadzorne organe te države članice o svojem sklepu o reorganizacijskem ukrepu, kjer je možno pred sprejetjem takega ukrepa, če ne pa takoj po sprejetju.

Nadzorni organi matične države članice morajo nujno obvestiti nadzorne organe vseh drugih držav članic o sklepu, da sprejmejo reorganizacijske ukrepe, vključno z možnimi praktičnimi učinki takih ukrepov.

Člen 271

Objava sklepov o reorganizacijskih ukrepih

1. Kjer je možna pritožba v matični državi članici proti reorganizacijskemu ukrepu, morajo pristojni organi matične države članice, upravitelj ali druga oseba upravičena sprejeti reorganizacijski ukrep v matični državi članici, sklep o reorganizacijskem ukrepu objaviti, v skladu s postopki objave predvidenimi v matični državi članici in nadalje v *Uradnem listu Evropske unije*, ob prvi priložnosti objaviti izpisek dokumenta, ki določa reorganizacijski ukrep.

Nadzorni organi drugih držav članic, ki so bili obveščeni o sklepu o reorganizacijskem ukrepu na podlagi člena 270, lahko zagotovijo objavo takega sklepa na svojem ozemlju na način, ki se jim zdi primeren.

2. V objavah predvidenih v odstavku 1, je naveden pristojni organ matične države članice, predpisi, ki se uporabljajo kot je določeno v členu 269(3) in morebitni imenovani upravitelj. Objavijo se v uradnem jeziku ali v enem od uradnih jezikov države članice, v kateri se informacija objavi.

3. Reorganizacijski ukrepi se uporabljajo ne glede na določbe o objavljanju, določenimi v odstavku 1 in 2 in v celoti veljajo za upnike, če pristojni organi matične države članice ali predpisi te države članice ne določijo drugače.

4. Če reorganizacijski ukrepi vplivajo izključno na pravice delničarjev, članov ali zaposlenih v zavarovalnici, ki se štejejo v tej vlogi, se odstavki 1, 2 in 3 ne uporabljajo, razen če zakoni, ki se uporabljajo za reorganizacijske ukrepe, določajo drugače.

Pristojni organi določijo način obveščanja strank iz prvega pododstavka v skladu s pravom, ki se uporablja.

Člen 272

Obveščanje znanih upnikov – pravica do vložitve zahtevka

1. Kjer pravo matične države članice zahteva, da se vloži zahtevek zaradi njegovega priznanja, ali predvideva obvezno uradno obveščanje upnikov o reorganizacijskem ukrepu s svojim običajnim prebivališčem, domicilom ali sedežem v tej državi članici, pristojni organi matične države članice ali upravitelj obvesti tudi znane upnike z običajnim prebivališčem, domicilom ali sedežem v drugi državi članici, v skladu s členoma 281 in 283(1).

2. Kjer pravo matične države članice predvideva pravico upnikov s svojim običajnim prebivališčem, domicilom ali sedežem v tej državi članici, da vložijo zahtevke ali predložijo pripombe glede svojih zahtevkov, morajo imeti upniki z običajnim prebivališčem, domicilom ali sedežem v drugi državi članici, isto pravico v skladu s členoma 282 in 283(2).

POGLAVJE III

Postopki prenehanja

Člen 273

Začetek postopka prenehanja – obveščanje nadzornih organov

1. Samo pristojni organi matične države članice so upravičeni do sprejemanja odločitev o začetku postopka prenehanja glede zavarovalnice, vključno z njenimi podružnicami v drugih državah članicah. Sklep je lahko sprejet v odsotnosti ali po sprejetju reorganizacijskih ukrepov.

2. Sklep glede začetka postopka prenehanja zavarovalnice, vključno z njenimi podružnicami v drugih državah članicah, sprejet v skladu z zakonodajo matične države članice, se prizna brez nadaljnjih postopkov na celotnem ozemlju Skupnosti in začne veljati takoj, ko začne veljati v državi članici, ki je začela postopek.

3. Pristojni organi matične države članice o sklepu o začetku postopka prenehanja nujno informirajo nadzorne organe te države članice, če je možno preden se postopek začne, če ne pa takoj po začetku postopka.

Nadzorni organi matične države članice nujno informirajo nadzorne organe vseh drugih držav članic o svojem sklepu, da začnejo postopek prenehanja, vključno z možnimi praktičnimi učinki takega postopka.

Člen 274

Pravo, ki se uporablja

1. Sklep o začetku postopka prenehanja glede zavarovalnice, postopke prenehanja in njihove učinke urejajo zakoni, ki se uporabljajo v matični državi članici, če ni drugače določeno v členih 285 do 292.

2. Predpisi matične države članice določajo vsaj:

(a) sredstva, ki so del premoženja in obravnavanje sredstev, ki jih zavarovalnica pridobi ali so nanjo prenesene po začetku postopka prenehanja;

(b) pooblastila zavarovalnice in likvidacijskega upravitelja;

(c) pogoje, pod katerimi se lahko doseže pobotanje;

(d) učinke postopka prenehanja na veljavne pogodbe, v katerih je zavarovalnica stranka;

(e) učinke postopka prenehanja na sodne postopke, ki so jih začeli posamezniki upniki, razen pravdnih postopkov, ki so v teku, iz člena 292;

(f) zahtevke, ki se vložijo proti premoženju zavarovalnice in obravnavanje zahtevkov, do katerih pride po začetku postopka prenehanja;

(g) predpise, ki urejajo vlaganje, preverjanje in sprejem zahtevkov;

(h) predpise, ki urejajo razdelitev donosa od unovčenih sredstev, razvrščanje zahtevkov in pravice upnikov, ki so dobili delno nadomestilo po začetku postopka prenehanja na podlagi stvarne pravice ali preko pobotanja;

(i) pogoje za zaključek postopka prenehanja in učinke zaključka, zlasti s poravnavo;

(j) pravice upnikov po zaključku postopka prenehanja;

(k) stranko, ki nosi stroške in izdatke, ki nastanejo v postopku prenehanja; in

(l) predpise, ki se nanašajo na neveljavnost, izpodbojnost in neizvršljivost pravnih predpisov, ki so škodljivi za vse upnike.

Člen 275

Obravnavanje zavarovalnih zahtevkov

1. Države članice zagotovijo, da imajo zavarovalni zahtevki prednost pred drugimi zahtevki do zavarovalnice na naslednji način:

(a) glede sredstev, ki predstavljajo zavarovalno-tehnične rezervacije, imajo zavarovalni zahtevki absolutno prednostno razvrstitev pred drugimi zahtevki do zavarovalnice; ali

(b) glede vseh sredstev zavarovalnice imajo zavarovalni zahtevki prednostno razvrstitev pred drugimi zahtevki do zavarovalnice, z edinimi možnimi naslednjimi izjemami:

(i) zahtevkov zaposlenih, ki izhajajo iz pogodb o zaposlitvi in zaposlitvenih razmerij;

(ii) zahtevkov javnih organov o davkih;

(iii) zahtevkov sistemov socialnega varstva;

(iv) zahtevkov o sredstvih, za katere veljajo stvarne pravice.

2. Brez vpliva na odstavek 1 lahko države članice določijo, da imajo vsi ali del stroškov, ki nastanejo pri postopku prenehanja, kot je določen v njihovem nacionalnem pravu, prednostno razvrstitev pred zavarovalnimi zahtevki.

3. Države članice, ki se odločijo za možnost, predvideno v točki (a) odstavka 1, morajo od zavarovalnic zahtevati, da vzpostavijo in ažurirajo poseben register v skladu s členom 276.

Člen 276

Posebni register

1. Vsaka zavarovalnica na svojem sedežu vodi poseben register sredstev, uporabljenih za kritje zavarovalno-tehničnih rezervacij, izračunanih in naloženih v skladu s pravom matične države članice.

2. Kjer zavarovalnica opravlja dejavnosti tako življenjskega kot tudi neživljenjskega zavarovanja, za vsako vrsto posla na svojem sedežu vodi poseben register.

Kjer pa država članica pooblasti zavarovalnico za kritje življenjskih nevarnosti in nevarnosti naštetih v zavarovalnih vrstah 1 in 2 dela A Priloge I, lahko določi, da morajo te zavarovalnice voditi en sam register za vse svoje dejavnosti.

3. Celotna vrednost vpisanih sredstev, ki so vrednotena v skladu s pravom, uporabljenim v matični državi članici, ni v nobenem trenutku nižja od vrednosti zavarovalno-tehničnih rezervacij.

4. Kjer za sredstvo vpisano v register, velja stvarna pravica v dobro upnika ali tretje osebe, s posledico, da del vrednosti sredstva ni na razpolago za namen kritja obveznosti, se to dejstvo vpiše v register in znesek, ki ni na razpolago, ni vključen v celotno vrednost iz odstavka 3.

5. Obravnavanje sredstva v primeru prenehanja zavarovalnice v zvezi z možnostjo iz točke (a) člena 275(1) se določi z zakonodajo matične države članice, razen, če se za to sredstvo uporablja člen 286, 287 ali 288, kjer:

(a) za sredstvo, ki se uporablja za kritje zavarovalno-tehničnih rezervacij, velja stvarna pravica v dobro upnika ali tretje osebe, brez izpolnjevanja pogojev iz odstavka 4,

(b) za tako sredstvo velja pridržek pravice v dobro upnika ali tretje osebe; ali

(c) ima upnik pravico zahtevati pobotanje njegovega zahtevka z zahtevkom zavarovalnice;

6. Po začetku postopka prenehanja se sestava sredstev vpisanih v register v skladu z odstavki 1 do 5, ne spreminja in v registru ni nobenih sprememb razen popravljanja napak pri pisanju, razen z dovoljenjem pristojnega organa.

Vendar likvidacijski upravitelji tem sredstvom dodajo njihov donos in vrednost čistih premij prejetih glede zadevne vrste zavarovanja med začetkom postopka prenehanja in časom plačila zavarovalnih zahtevkov ali dokler se ne izvede prenos portfelja.

7. Če je produkt vnovčenja sredstev nižji od ocenjene vrednosti v registrih, likvidacijski upravitelji to upravičijo nadzornim organom matičnih držav članic.

Člen 277

Vnos v jamstveni sistem

Država članica lahko določi da, kjer so bile pravice zavarovalnih upnikov vnesene v jamstveni sistem ustanovljen v tej državi članici, zahtevki po tem sistemu niso vključeni v določbe člena 275(1).

Člen 278

Zastopanje prednostnih zahtevkov s sredstvi

Države članice, ki izberejo možnost, določeno v točki (b) člena 275(1), od vsake zavarovalnice zahtevajo, da zagotovi, da so zahtevki, ki imajo lahko v skladu s točko (b) člena 275(1) prednostno razvrstitev pred zavarovalnimi zahtevki in ki so vpisani v računih zavarovalnice, v vsakem trenutku in neodvisno od možnega prenehanja zastopani s sredstvi.

Člen 279

Odvzem dovoljenja

1. Kadar se sprejme sklep o začetku postopka prenehanja zavarovalnice, se temu podjetju odvzame dovoljenje v skladu s postopkom iz člena 144 razen kolikor je potrebno za namene iz odstavka 2.

2. Odvzem dovoljenja na podlagi odstavka 1 ne preprečuje, da bi likvidacijski upravitelj ali druga oseba, ki jo imenujejo pristojni organi, nadaljevala z nekaterimi dejavnostmi zavarovalnice, če je to potrebno ali primerno za namene prenehanja.

Matična država članica lahko določi, da se take dejavnosti nadaljujejo s soglasjem in pod nadzorom nadzornih organov te države članice.

Člen 280

Objava sklepov o postopkih prenehanja

1. Pristojni organ matične države članice, likvidacijski upravitelj ali druga oseba, ki jo pristojni organ imenuje za ta namen, objavi sklep o začetku postopka prenehanja v skladu s postopki objavljanja predvidenimi v matični državi članici in izpisek iz sklepa o prenehanju v *Uradnem listu Evropske unije*.

Nadzorni organi drugih držav članic obveščeni o sklepu o začetku postopka prenehanja v skladu s členom 273(3), lahko zagotovijo objavo takega sklepa na svojem ozemlju na primeren način.

2. V objavi iz odstavka 1, je naveden pristojni organ matične države članice, veljavna zakonodaja in imenovani upravitelj. Sklep mora biti objavljen v uradnem jeziku ali v enem od uradnih jezikov države članice, v kateri se informacija objavi.

Člen 281

Obveščanje znanih upnikov

1. Ko se začne postopek prenehanja, pristojni organi matične države članice, likvidacijski upravitelj ali druga oseba, ki jo za ta namen imenujejo pristojni organi, o tem takoj posamezno pisno obvestijo vsakega znanega upnika z običajnim prebivališčem, domicilom ali sedežem v drugi državi članici.

2. Obvestilo iz odstavka 1 zajema roke, sankcije, ki so predpisane v zvezi s temi roki, organ, ki je pooblaščen za sprejemanje vloženih zahtevkov ali pripomb v zvezi z zahtevki in morebitne druge ukrepe.

V obvestilu mora biti tudi navedeno, če morajo upniki, katerih zahtevki so prednostni ali stvarno zavarovani, vložiti svoje zahtevke.

V primeru zavarovalnih zahtevkov morajo biti v obvestilu navedeni tudi splošni učinki postopka prenehanja na zavarovalne pogodbe, zlasti dan od katerega zavarovalne pogodbe ali posli nimajo več učinka in pravice in dolžnosti zavarovanca glede pogodbe ali posla.

Člen 282

Pravica do vložitve zahtevka

1. Upnik, vključno z javnimi organi držav članic, ki imajo običajno prebivališče, domicil ali sedež v državi članici, ki ni matična država članica, imajo pravico vložiti zahtevke ali predložiti pisne pripombe glede zahtevkov.

2. Zahtevki vseh upnikov iz odstavka 1 se obravnavajo na isti način in se razvrščajo kot zahtevki enake narave, ki jih lahko vložijo upniki z običajnim prebivališčem, domicilom ali sedežem v matični državi članici. Pristojni organi morajo torej delovati nediskriminatorno na ravni Skupnosti.

3. Razen v primerih, ko predpisi matične države članice urejajo drugače, upnik pristojnemu organu pošlje kopije morebitnih dokaznih listin in označi:

(a) naravo in znesek zahtevka;

(b) dan, ko je do zahtevka prišlo;

(c) če domneva prednost, stvarno poroštvo ali pridržke pravic glede zahtevka;

(d) če je primerno, katera sredstva njegovo poroštvo zajema.

Prednostne razvrstitve, ki jo imajo zavarovalni zahtevki po členu 275, ni treba označiti.

Člen 283

Jeziki in obrazec

1. Informacije v obvestilu iz člena 281(1) morajo biti poslane v uradnem jeziku ali v enem od uradnih jezikov matične države članice.

Uporablja se obrazec z enim od naslednjih naslovov v vseh uradnih jezikih Evropske unije:

(a) „Vabilo za vložitev zahtevka; treba je spoštovati roke"; ali

(b) kjer predpisi matične države članice predvidevajo predložitev pripomb, ki se nanašajo na zahtevke „Vabilo za predložitev pripomb, ki se nanašajo na zahtevek; roki, ki jih je treba spoštovati".

Kjer pa ima znani upnik zavarovalni zahtevek, je treba informacije v obvestilu iz člena 281(1) poslati v uradnem jeziku ali v enem od uradnih jezikov države članice, v kateri ima upnik običajno prebivališče, domicil ali sedež.

2. Upniki s svojim običajnim prebivališčem, domicilom ali sedežem v državi članici, ki ni matična država članica, lahko vložijo zahtevke ali predložijo pripombe na zahtevke v uradnem jeziku ali v enem od uradnih jezikov te druge države članice.

Vendar mora imeti v tem primeru vložitev zahtevka ali predložitev pripomb o zahtevku, kot je ustrezno, naslov „Vložitev zahtevka" ali „Predložitev pripomb, ki se nanašajo na zahtevek", kot je ustrezno, v uradnem jeziku ali v enem od uradnih jezikov matične države članice.

Člen 284

Redno obveščanje upnikov

1. Likvidacijski upravitelji upnike na ustrezen način redno obveščajo glede napredovanja postopka prenehanja.

2. Nadzorni organi držav članic lahko od nadzornih organov matične države članice zahtevajo informiranje o razvoju postopka prenehanja.

POGLAVJE IV

Skupne določbe

Člen 285

Učinek na določene pogodbe in pravice

Z odstopanjem od členov 269 in 274, učinke začetka reorganizacijskih ukrepov ali postopkov prenehanja urejajo:

(a) v primeru pogodb o zaposlitvi in zaposlitvenih razmerij samo veljavni predpisi države članice za pogodbe o zaposlitvi ali zaposlitvena razmerja;

(b) v primeru pogodb o dodeljevanju pravice do uporabe ali pridobivanje nepremičnine, samo predpisi države članice, v kateri je nepremičnina; in

(c) v primeru pravic zavarovalnice glede nepremičnine, ladje ali letala, ki se vpisujejo v javni register, samo predpisi države članice, po pooblastilu katere se register vodi.

Člen 286

Stvarne pravice tretjih oseb

1. Začetek reorganizacijskih ukrepov ali postopka prenehanja ne sme vplivati na stvarne pravice upnikov ali tretjih oseb glede materialnih ali nematerialnih sredstev, premičnin ali nepremičnin – tako posebnih sredstev kot zbirk nedoločenih sredstev kot celote, ki se občasno spreminja – ki pripada zavarovalnici in ki je na ozemlju druge države članice v času, ko se taki ukrepi ali postopki začnejo.

2. Pravice iz odstavka 1 vključujejo vsaj:

(a) pravico do razpolaganja s sredstvi ali pravico dati na razpolaganje in pravico do nadomestila iz iztržka ali prihodka od teh sredstev, zlasti zaradi zastavne pravice ali hipoteke;

(b) izključno pravico do izpolnitve njihovega zahtevka, zlasti pravico jamčeno z zastavno pravico glede zahtevka ali dodelitve zahtevka z jamstvom;

(c) pravico zahtevati sredstva od ali zahtevati povrnitev v prejšnje stanje, vsakogar, ki ima sredstva ali jih uporablja v nasprotju z željami osebe, ki je upravičena do sredstev;

(d) pravico do koristne uporabe sredstev.

3. Pravica, ki je vpisana v javni register in je izvršljiva nasproti tretjim osebam, na podlagi katere se stvarna pravica v smislu odstavka 1 lahko pridobi, se šteje kot stvarna pravica.

4. Odstavek 1 ne izključuje možnosti tožbe zaradi neveljavnosti izpodbojne tožbe ali tožbe zaradi neizvršljivosti iz točke (l) člena 274(2).

Člen 287

Pridržki pravice

1. Začetek reorganizacijskih ukrepov ali postopka prenehanja proti zavarovalnici, ki kupuje sredstvo, ne sme vplivati na pravice prodajalca, ki temeljijo na pridržku pravice, kjer je v času, ko se začnejo taki ukrepi ali postopki, sredstvo na ozemlju države članice, ki ni država članica, v kateri so se taki ukrepi ali postopki začeli.

2. Začetek reorganizacijskih ukrepov ali postopka prenehanja proti zavarovalnici, ki prodaja sredstvo, po dostavi sredstva, ne sme predstavljati osnove za preklic ali odpoved prodaje in ne sme preprečiti kupcu, da pridobi pravico, kjer je v času, ko se začnejo taki ukrepi ali postopki, prodano sredstvo na ozemlju države članice, ki ni država članica v kateri so se taki ukrepi ali postopki začeli.

3. Odstavka 1 in 2 ne izključujeta možnosti tožbe zaradi neveljavnosti, izpodbojne tožbe ali tožbe zaradi neizvršljivosti iz točke (l) člena 274(2).

Člen 288

Pobot

1. Začetek reorganizacijskih ukrepov ali postopka prenehanja ne sme vplivati na pravico upnikov, da zahtevajo pobotanje njihovih zahtevkov z zahtevki zavarovalnice, kjer tako pobotanje dovoljuje pravo, ki se uporabi za zahtevek zavarovalnice.

2. Odstavek 1 ne izključuje možnosti tožbe zaradi neveljavnosti izpodbojne tožbe ali tožbe zaradi neizvršljivosti iz točke (l) člena 274(2).

Člen 289

Urejena tržišča

1. Brez poseganja v člen 286 učinke reorganizacijskih ukrepov ali začetka postopka prenehanja na pravice in obveznosti strank do urejenih tržišč urejajo samo predpisi, ki veljajo za to tržišče.

2. Odstavek 1 ne izključuje možnosti tožbe zaradi neveljavnosti, izpodbojne tožbe ali tožbe zaradi neizvršljivosti iz točke (l) člena 274(2), ki se lahko sprožijo zaradi razveljavitve plačil ali transakcij na podlagi predpisov, ki se uporabljajo na tem tržišču.

Člen 290

Škodljiva pravna dejanja

Točka (l) člena 274(2) se ne uporablja, kjer oseba, ki je imela korist od pravnega predpisa, ki je škodljiv za vse upnike, zagotovi dokaze, da za ta predpis velja pravo države članice, ki ni matična država članica, in dokaz da to pravo ne dovoljuje nobenih sredstev izpodbijanja tega predpisa v ustreznem primeru.

Člen 291

Zaščita kupcev, ki so tretje osebe

Naslednje pravo se uporablja, kadar zaradi dejanja, ki je bilo opravljeno po sprejetju reorganizacijskega ukrepa ali začetku postopka prenehanja zavarovalnica razpolaga, za nadomestilo, z enim izmed naštetega:

(a) glede nepremičnine, pravo države članice, kjer se nahaja nepremičnina;

(b) glede ladje ali letala, ki ga je treba vpisati v javni register, pravo države članice, po pooblastilu katere se vodi register;

(c) glede prenosljivih ali drugih vrednostnih papirjev, katerih obstoj ali prenos predpostavlja vpis v register ali račun, ki je predpisan z zakonom ali ki se da v centralni zbirni sistem urejen s predpisi države članice, pravo države članice, po pooblastilu katere se vodi register, račun ali sistem.

Člen 292

Pravdni postopki v teku

Vplive reorganizacijskih ukrepov ali postopkov prenehanja na pravdni postopek v teku glede sredstva ali pravice, ki je bila zavarovalnici odvzeta, urejajo samo predpisi države članice, v kateri je pravdni postopek v teku.

Člen 293

Upravitelji in likvidacijski upravitelji

1. Imenovanje upravitelja ali likvidacijskega upravitelja dokazuje overjena kopija originalnega sklepa o imenovanju ali drugo potrdilo, ki ga izdajo pristojni organi matične države članice.

Država članica, kjer želi delovati upravitelj ali likvidacijski upravitelj, lahko zahteva prevod v uradni jezik ali enega od uradnih jezikov te države članice. Uradne overitve tega prevoda ali podobnega postopka se ne sme zahtevati.

2. Upravitelji ali likvidacijski upravitelji smejo na ozemlju vseh držav članic izvajati vsa pooblastila, ki jih smejo izvajati na ozemlju matične države članice.

V toku reorganizacijskega ukrepa ali postopka prenehanja so lahko imenovane osebe, ki pomagajo ali, predstavljajo upravitelje in likvidacijske upravitelje, v skladu s predpisi matične države članice, zlasti v državi članici gostiteljici in posebej zaradi pomoči pri premagovanju težav, na katere naletijo upniki v tej državi.

3. Upravitelji ali likvidacijski upravitelji morajo pri izvajanju svojih pooblastil v skladu s pravom matične države članice ravnati v skladu s predpisi držav članic, kjer želijo ukrepati, zlasti glede postopkov za unovčenje sredstev in informiranju zaposlenih.

Ta pooblastila ne vključujejo uporabe sile ali pravice do odločanja v sodnih postopkih ali sporih.

Člen 294

Vpis v javni register

1. Upravitelj, likvidacijski upravitelj ali drug organ ali oseba, ki je pravilno pooblaščena v matični državi članici, lahko zahteva, da se reorganizacijski ukrep ali sklep o postopku prenehanja vpiše v kateri koli ustrezen javni register, ki se vodi v drugih državah članicah.

Če država članica določa obvezni vpis, organ ali oseba iz prvega pododstavka sprejme vse potrebne ukrepe, da zagotovi tak vpis.

2. Stroški vpisa se štejejo kot stroški, ki so nastali v postopku.

Člen 295

Poslovna skrivnost

Vse osebe, ki morajo prejeti ali objavljati informacije v zvezi s postopki, ki so predpisani v členih 270, 273 in 296, so zavezane k varovanju poslovne skrivnosti, kot je ta obveznost predpisana v členih 64 do 69, z izjemo sodnih organov, za katere se uporabljajo veljavni nacionalni predpisi.

Člen 296

Obravnavanje podružnic zavarovalnic tretjih držav

Če ima zavarovalnica tretje države podružnice, ustanovljene v več kot eni državi članici, se vsaka podružnica obravnava neodvisno glede na veljavnost tega naslova.

Pristojni organi in nadzorni organi teh držav članic si prizadevajo za usklajevanje svojih dejanj.

Podobno si upravitelji ali likvidacijski upravitelji prizadevajo za usklajevanje svojih dejanj.

NASLOV V

DRUGE DOLOČBE

Člen 297

Pravica do pravnega sredstva

Države članice zagotovijo, da je zoper odločitve, ki so v zvezi z zavarovalnicami ali pozavarovalnicami sprejete po zakonih in drugih predpisih za izvajanje te direktive, na voljo pravica do pravnega sredstva.

Člen 298

Sodelovanje med državami članicami in Komisijo

1. Države članice med seboj sodelujejo z namenom olajšanja nadzora zavarovanja in pozavarovanja na ozemlju Skupnosti in uporabe te direktive.

2. Komisija in nadzorni organi držav članic tesno sodelujejo med seboj, da bi olajšali nadzor nad zavarovanjem in pozavarovanjem v Skupnosti in preučili vse težave, ki bi se utegnile pojaviti pri uporabi te direktive.

3. Države članice obvestijo Komisijo o vseh večjih težavah, ki so posledica uporabe te direktive.

Komisija in nadzorni organi zadevnih držav članic čim prej preučijo te težave, da bi našli ustrezno rešitev.

Člen 299

Euro

Kadar se ta direktiva sklicuje na eure, je protivrednost v nacionalnih valutah, ki se veljavno uporablja od 31. decembra vsakega leta, vrednost na zadnji dan prejšnjega oktobra, za katero so protivrednosti za eure na voljo v vseh valutah Skupnosti.

Člen 300

Pregled zneskov, izraženih v eurih

Zneski, ki so v tej direktivi navedeni v eurih, se pregledajo vsakih pet let s povečanjem zneska osnove v eurih za odstotek spremembe harmoniziranih indeksov cen življenjskih potrebščin za vse države članice, ki jih objavi Eurostat, od 31. oktobra 2012 do datuma pregleda in se zaokrožijo na večkratnik 100 000 EUR.

Če je sprememba v odstotkih od prejšnjega pregleda manjša od 5 %, se zneski ne pregledajo.

Pregledane zneske Komisija objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Pregledane zneske države članice uporabljajo v 12 mesecih po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 301

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Evropski odbor za zavarovanja in poklicne pokojnine.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Člen 302

Obvestila, predložena pred začetkom veljavnosti zakonov in drugih predpisov, ki so potrebni za skladnost s členi 57 do 63

Ocenjevalni postopek, ki se uporablja za predlagane pridobitve, za katere so bila uradna obvestila iz člena 57 predložena pristojnim organom še pred začetkom veljavnosti zakonov in drugih predpisov, potrebnih zaradi uskladitve s členi 57 do 63, se izvede v skladu z nacionalnim pravom držav članic, veljavnim v času obvestila.

Člen 303

Spremembe direktive 2003/41/ES

Direktiva 2003/41/ES se spremeni:

1. Člen 17(2) se nadomesti z naslednjim:

„2. Za izračunavanje najmanjšega zneska dodatnega premoženja se uporabljajo predpisi, določeni v členih 17a do 17d."

2. Vstavijo se naslednji členi:

„Člen 17a

Razpoložljivi minimalni kapital

1. Vsaka država od vsake institucije iz člena 17(1), ki se nahaja na njenem ozemlju zahteva, da ima ves čas ustrezni razpoložljivi minimalni kapital glede na njeno celotno poslovno dejavnost, ki je najmanj enak zahtevam v tej direktivi.

2. Razpoložljivi minimalni kapital je sestavljen iz sredstev institucije, prostih vseh predvidljivih obveznosti, z odštetimi vsemi neopredmetenimi postavkami, vključujoč:

(a) vplačan osnovni kapital ali v primeru institucije v obliki družbe za vzajemno zavarovanje, dejanski ustanovni kapital in sredstva na računih članov družbe za vzajemno zavarovanje, ki izpolnjujejo vsa naslednja merila:

(i) akt o ustanovitvi družbe in statut morata določati, da je plačila članom iz teh računov možno opraviti le tedaj, ko to ne povzroči, da razpoložljivi minimalni kapital pade pod zahtevano raven, ali po prenehanju družbe za vzajemno zavarovanje, ko so poravnani vsi drugi dolgovi podjetja;

(ii) akt o ustanovitvi družbe in statut morata določati, da je treba glede vseh plačil iz točke (i), ki se opravijo v namene, ki ne vključujejo posameznega prenehanja članstva v družbi za vzajemno zavarovanje, pristojne organe obvestiti najmanj en mesec vnaprej, ti pa lahko v tem obdobju prepovejo plačilo; in

(iii) ustrezne določbe akta o ustanovitvi družbe in statuta je mogoče spremeniti šele potem, ko so pristojni organi izjavili, da ne nasprotujejo spremembi, brez poseganja v merila, navedena v (i) in (ii);

(b) rezerve (obvezne in proste), ki ne ustrezajo prevzetim obveznostim iz zavarovalnih pogodb;

(c) preneseni dobiček, po odbitku dividend, ki jih je treba plačati; in

(d) če je dovoljeno po nacionalnem pravu, rezerve iz dobička, ki se pojavljajo v bilanci stanja, če se lahko uporabijo za kritje izgub, ki se lahko pojavijo, ali če niso na voljo za razdelitev članom in upravičencem.

Razpoložljivi minimalni kapital se zmanjša za znesek lastnih delnic, ki so v neposredni lasti institucije.

3. Države članice lahko zagotovijo, da razpoložljivi minimalni kapital lahko predstavlja(-jo) tudi:

(a) kumulativni prednostni delniški kapital in podrejen dolžniški kapital do 50 % vrednosti razpoložljivega minimalnega kapitala ali zahtevanega minimalnega kapitala, glede na manjšo vrednost, od tega največ 25 % predstavljajo podrejeni dolgovi s fiksno dospelostjo ali kumulativni prednostni osnovni kapital za določen čas, če obstajajo zavezujoči sporazumi, na podlagi katerih se ob stečaju ali likvidaciji institucije podrejeni dolžniški kapital ali prednostni delniški kapital uvrsti za terjatve vseh drugih upnikov in se ne poplača, dokler vsi drugi takrat zapadli dolgovi niso poravnani;

(b) vrednostni papirji brez določenega datuma dospelosti in drugi instrumenti, vključno s kumulativnimi prednostnimi delnicami, razen tistih iz točke (a), do 50 % razpoložljivega ali zahtevanega minimalnega kapitala, glede na manjšo vrednost, za skupni obseg takšnih vrednostnih papirjev in podrejenega dolžniškega kapitala iz točke (a), če izpolnjujejo naslednje:

(i) ne smejo biti poplačani na pobudo prinosnika ali brez predhodne odobritve pristojnega organa;

(ii) pogodba o izdaji instituciji omogoča, da odloži plačilo obresti posojila;

(iii) terjatve posojilodajalca do institucije so v celoti uvrščene za terjatvami vseh nepodrejenih upnikov;

(iv) listine, ki urejajo izdajo vrednostnih papirjev, določajo sposobnost absorpcije izgube dolga in neplačanih obresti, istočasno pa omogočajo, da institucija lahko nadaljuje poslovanje; in

(v) upoštevajo se le v celoti plačani zneski.

Za namene točke (a) podrejeni dolžniški kapital izpolnjuje tudi naslednje pogoje:

(i) upoštevajo se le v celoti vplačana sredstva;

(ii) za posojila z določenim rokom zapadlosti je prvotna zapadlost najmanj pet let. Najpozneje eno leto pred datumom odplačila institucija pristojnim organom v potrditev predloži načrt, iz katerega je razvidno, kako se bo razpoložljivi minimalni kapital ohranil ali privedel na zahtevano raven zapadlosti, razen če se obseg, v katerem se posojilo lahko razvrsti kot sestavni del razpoložljivega minimalnega kapitala, postopno zmanjšuje v obdobju najmanj petih let pred datumom odplačila. Pristojni organi lahko dovolijo predčasno odplačilo takšnih posojil, če institucija, ki jih je izdala, predloži vlogo in njen razpoložljivi minimalni kapital ne pade pod zahtevano raven;

(iii) posojila, katerih rok zapadlosti ni določen, so odplačljiva le s petletnim odpovednim rokom, razen če ne predstavljajo več sestavine razpoložljivega minimalnega kapitala ali se za predčasno odplačilo posebej ne zahteva predhodna privolitev pristojnih organov. V takšnem primeru institucija obvesti pristojne organe najmanj šest mesecev pred datumom nameravanega poplačila ter pri tem navede razpoložljivi in zahtevani minimalni kapital pred odplačilom in po njem. Pristojni organi dovolijo odplačilo le, če razpoložljivi minimalni kapital institucije ne pade pod zahtevano raven;

(iv) posojilna pogodba ne vsebuje klavzule o tem, da bo v določenih okoliščinah, razen pri prenehanju institucije, dolg postal odplačljiv pred dogovorjenimi datumi za odplačilo;

(v) posojilno pogodbo je mogoče spremeniti šele potem, ko pristojni organi izjavijo, da ne nasprotujejo spremembi;

4. Na zahtevo, ki jo podprto z dokazi institucija predloži pristojnemu organu matične države članice in s soglasjem tega pristojnega organa, lahko razpoložljivi minimalni kapital predstavlja(-jo) tudi:

(a) kadar se zillmerising ne uporablja ali če se uporablja in je manjši od obremenitve za nabavne stroške, vključene v premiji, razlika med ne-zillmerizirano ali delno zillmerizirano matematično rezervacijo in matematično rezervacijo, zillmerizirano po stopnji, enaki obremenitvi za nabavne stroške, vključene v premijo;

(b) skrite čiste rezerve, ki izhajajo iz vrednotenja sredstev, če takšne skrite rezerve nimajo značaja izjeme;

(c) ena polovica neplačanega osnovnega kapitala ali ustanovnega kapitala, potem ko vplačani del doseže 25 % navedenega osnovnega kapitala ali sklada, do 50 % razpoložljivega ali zahtevanega minimalnega kapitala, glede na manjšo vrednost.

Številka iz točke (a) ne sme presegati 3,5 % vsote razlike med ustreznimi glavnicami dejavnosti življenjskega zavarovanja ter poklicnega življenjskega zavarovanja in matematičnimi rezervacijami za vse police, za katere je možno zillmeriziranje. Razlika se zmanjša za znesek neamortiziranih nabavnih stroškov, knjiženih kot aktiva.

5. Komisija lahko za odstavke 2 do 4 sprejme izvedbene ukrepe, da upošteva razvoj, ki upravičuje tehnične prilagoditve elementov, primernih za razpoložljivi minimalni kapital.

Ti ukrepi, namenjeni spremembi nebistvenih elementov te direktive, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 21b.

Člen 17b

Zahtevani minimalni kapital

1. Ob upoštevanju člena 17c se zahtevani minimalni kapital določi, kakor je opredeljeno v odstavkih 2 do 6 v skladu s prevzetimi obveznostmi.

2. Zahtevani minimalni kapital je enak vsoti naslednjih dveh rezultatov:

(a) prvi rezultat:

4 % delež matematičnih rezervacij, ki se nanašajo na neposredno poslovanje in sprejete obveznosti pozavarovanja brez odbitkov prenosov pozavarovanja, se pomnoži z razmerjem, ki ne sme biti nižje od 85 %,

celotnih matematičnih rezervacij brez prenosov pozavarovanja za zadnje poslovno leto do bruto celotnih matematičnih rezervacij;

(b) drugi rezultat:

za police, na katerih rizični kapital ni negativna številka, se 0,3 %delež takšnega kapitala, ki ga sklene institucija, pomnoži z razmerjem, ki ne sme biti nižje od 50 %, celotnega rizičnega kapitala za zadnje poslovno leto, zadržanega kot obveznost institucije po prenosih pozavarovanja in retrocesijah do celotnega ogroženega kapitala brez prenosov pozavarovanja.

Za začasna zavarovanja za primer smrti z najdaljšo dobo treh let znaša delež 0,1 %. Za takšna zavarovanja z dobo od treh do petih let znaša delež 0,15 %.

3. Za dodatna zavarovanja iz člena 2(3)(a)(iii) Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamentain sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (*) je zahtevani minimalni kapital enak zahtevanemu minimalnemu kapitalu za institucije, kakor je opredeljeno v členu 17d.

4. Za zavarovanja s kapitalizacijo iz člena 2(3)(b)(ii) Direktive 2009/138/ES je zahtevani minimalni kapital enak 4 % deležu matematičnih rezervacij, izračunanih v skladu z odstavkom 2(a).

5. Za posle iz člena 2(3)(b)(i) Direktive 2009/138/ES] je zahtevani minimalni kapital enak 1 % njihovih sredstev.

6. Za zavarovanja, zajeta v členu 2(3)(a)(i) in (ii) Direktive 2009/138/ES in vezana na enote investicijskih skladov, ter za posle iz člena 2(3)(b)(iii), (iv) in (v) Direktive 2009/138/ES je zahtevani minimalni kapital enak vsoti naslednjega:

(a) če institucija prevzema naložbeno tveganje, 4 %delež zavarovalno-tehničnih rezervacij, izračunan v skladu z odstavkom 2(a);

(b) če institucija ne prevzema naložbenega tveganja, ampak se porazdelitev za kritje stroškov upravljanja določi za obdobje, daljše od petih let, 1 % delež zavarovalno-tehničnih rezervacij, izračunan v skladu z odstavkom 2(a);

(c) če institucija ne prevzema naložbenega tveganja in porazdelitev za kritje stroškov upravljanja ni določena za obdobje, daljše od petih let, znesek, enak 25 % čistih stroškov upravljanja, ki se nanašajo na takšen posel zadnjega poslovnega leta;

(d) če institucija prevzema nevarnost smrti, 0,3 % delež rizičnega kapitala, izračunan v skladu z odstavkom 2(b).

Člen 17c

Zajamčeni kapital

1. Države članice lahko zagotovijo, da ena tretjina zahtevanega minimalnega kapitala iz člena 17b oblikuje zajamčeni kapital. Ta kapital sestavljajo postavke iz člena 17a(2) in (3) ter, s soglasjem pristojnega organa matične države članice, člena 17a(4)(b).

2. Zajamčeni kapital ne sme biti nižji kot 3 milijone EUR. Pri družbah za vzajemno zavarovanje in družbah, ki delujejo po načelu vzajemnosti, lahko vsaka država članica poskrbi za zmanjšanje minimalnega zajamčenega kapitala za 25 %.

Člen 17d

Zahtevani minimalni kapital za namene člena 17b(3)

1. Zahtevani minimalni kapital se določi bodisi na podlagi letnega zneska premij ali prispevkov bodisi povprečnih zahtevkov na izplačilo odškodnin za pretekla tri poslovna leta.

2. Višina zahtevanega minimalnega kapitala je enaka višjemu od dveh rezultatov iz odstavkov 3 in 4.

3. Premijska osnova se izračuna s kosmatimi obračunanimi zavarovalnimi premijami ali prispevki, kakor so izračunani spodaj, ali s kosmatimi prihodki od zavarovalnih premij ali prispevki, glede na to, kaj je višje.

Premije ali prispevki (vključno z dajatvami, dodanimi premijam ali prispevkom), ki se dolgujejo za vse neposredne posle v preteklem poslovnem letu, se združijo.

Tej vsoti se nato doda znesek premij, prejetih za celotno pozavarovanje v preteklem poslovnem letu.

Od te vsote se nato odšteje skupni znesek premij ali prispevkov, ukinjenih v preteklem poslovnem letu, ter skupni znesek davkov in dajatev, ki veljajo za premije ali prispevke, sestavljajoč skupno vsoto.

Tako dobljeni znesek se razdeli na dva dela, prvi do vrednosti 50 milijonov EUR, drugi pa za preostalo vrednost; 18 % prvega dela in 16 % drugega dela se izračuna in sešteje.

Tako pridobljena vsota se pomnoži z razmerjem, ki glede na pretekla tri poslovna leta obstaja med zneskom zahtevkov na izplačilo odškodnin, ki jih mora institucija nositi tudi potem, ko so bili odšteti vsi izterljivi zneski iz pozavarovanja, in kosmatim zneskom zahetvkov na izplačilo odškodnin; to razmerje v nobenem primeru ne sme biti nižje od 50 %.

4. Škodna osnova se izračuna takole:

Zneski obračunanih škod, plačanih v zvezi z neposrednimi posli (brez odštetja terjatev, ki bremenijo pozavarovatelje in retrocesionarje) v obdobjih iz odstavka 1, se združijo.

Tej vsoti se doda znesek obračunanih škod v zvezi s pozavarovanji in retrocesijami, prejetimi v istih obdobjih, in znesek škodnih rezervacij, ugotovljenih ob koncu preteklega poslovnega leta za neposredno poslovanje in tudi sprejete obveznosti pozavarovanja.

Od te vsote se odšteje znesek izterjav iz naslova izplačanih odškodnin, realiziranih v obdobjih iz odstavka 1.

Od preostale vsote se odšteje znesek škodnih rezervacij, ugotovljenih na začetku drugega poslovnega leta, ki je leto pred preteklim poslovnim letom, za katero obstajajo računi, in sicer za neposredna zavarovanja in tudi sprejeta pozavarovanja.

Tretjina tako dobljenega zneska se razdeli na dva dela, prvi do vrednosti 35 milijonov EUR, drugi pa za preostalo vrednost; 26 % prvega dela in 23 % drugega dela se izračuna in sešteje.

Tako pridobljena vsota se pomnoži z razmerjem, ki glede na pretekla tri poslovna leta obstaja med zneskom terjatev na izplačilo odškodnin, ki jih mora institucija nositi tudi potem, ko so bili odšteti vsi izterljivi zneski iz pozavarovanja, in kosmatim zneskom terjatev na izplačilo odškodnin; to razmerje v nobenem primeru ne sme biti nižje od 50 %.

5. Če je zahtevani minimalni kapital, izračunan v odstavkih 2, 3 in 4, nižji od zahtevanega minimalnega kapitala v predhodnem letu, je zahtevani minimalni kapital najmanj enak zahtevanemu minimalnemu kapitalu v predhodnem letu, pomnoženem z razmerjem zneska škodnih rezervacij ob koncu preteklega poslovnega leta in zneskom škodnih rezervacij na začetku preteklega poslovnega leta. V teh izračunih se uporabljajo čiste škodne rezervacije brez pozavarovanja, vendar pa razmerje ne sme biti v nobenem primeru višje od 1.

(*) UL L 335, 17.12.2009, str. 1.“

3. Vstavita se naslednja člena:

„*Člen 21a*

Pregled zneska zajamčenega kapitala

1. Znesek v evrih, kakor je določen v členu 17c(2), se pregleda vsako leto, z začetkom 31. oktobra 2012, da se upoštevajo spremembe v usklajenem evropskem indeksu cen življenjskih potrebščin, ki zajema vse države članice, kakor ga objavi Eurostat.

Znesek se samodejno prilagodi s povečanjem zneska osnove v evrih za odstotek spremembe v navedenem indeksu v obdobju med 31. decembrom 2009 in datumom pregleda ter se zaokroži na večkratnik 100 000 EUR.

Če je sprememba v odstotkih od zadnje prilagoditve manjša od 5 %, se prilagoditev ne izvede.

2. Komisija letno obvešča Evropski parlament in Svet o pregledu in prilagojenem znesku iz odstavka 1.

Člen 21b

Postopek odbora

1. Komisiji pomaga Evropski odbor za zavarovanja in poklicne pokojnine, ustanovljen s Sklepom Komisije 2004/9/ES (*).

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5a(1) do (4) Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

(*) UL L 3, 7.1.2004, str. 34.“

Člen 304

Podmodul tveganja lastniških vrednostnih papirjev, ki temelji na trajanju

1. Države članice lahko pooblastijo življenjske zavarovalnice, ki zagotavljajo:

(a) dejavnosti poklicnega pokojninskega zavarovanja v skladu s členom 4 Direktive 2003/41/ES; ali

(b) pokojnine, izplačane glede na doživetje ali pričakovano doživetje pokoja, kjer za vplačane pokojninske premije velja davčni odtegljaj, za katerega so imetniki polic pooblaščeni v skladu z nacionalno zakonodajo države članice, v kateri je zavarovalnica pridobila dovoljenje;

in kjer

(i) se za celotno premoženje in vse obveznosti, ki ustrezajo takšnim dejavnostim, vzpostavi ločena obračunska enota, upravljajo in organizirajo pa se ločeno od drugih dejavnosti zavarovalnic brez možnosti prenosa;

(ii) se dejavnosti zavarovalnice iz točk (a) in (b), na podlagi katerih je uveljavljen pristop iz tega odstavka, izvajajo samo v državah članicah, v katerih je zavarovalnica pridobila dovoljenje; in

(iii) povprečno trajanje obveznosti, ki ustrezajo takšnim dejavnostim zavarovalnice, v povprečju presega 12 let;

za uporabo podmodula tveganja lastniških vrednostnih papirjev zahtevanega solventnostnega kapitala, ki je kalibriran z ukrepom tvegane vrednosti v obdobju, ki ustreza običajnemu obdobju lastništva kapitalskih naložb te zavarovalnice,

s stopnjo zaupanja, ki imetnikom polic in upravičencem nudi raven zaščite, enako tisti, ki je določena v členu 101, če je pristop iz tega člena uporabljen le za sredstva in obveznosti iz točke (i). V izračunu zahtevanega solventnostnega kapitala se v celoti upoštevajo ta sredstva in obveznosti, da se oceni učinek razpršenosti, brez poseganja v potrebo po zaščiti interesov imetnikov polic in upravičencev v drugih državah članicah.

Pod pogojem, da to odobrijo nadzorni organi, se pristop iz prvega pododstavka uporabi le, kadar so kapitalske in likvidnostne zahteve ter strategije, postopki, vključno s postopki poročanja zadevne zavarovalnice ali pozavarovalnice glede na upravljanje naložb in obveznosti takšni, da se stalno zagotovi, da je zmožna imeti kapitalske naložbe v obdobju, ki ustreza običajnemu obdobju lastništva kapitalskih naložb te zavarovalnice ali pozavarovalnice. Zavarovalnica ali pozavarovalnica je zmožna dokazati nadzornemu organu, da se ta pogoj preverja s potrebno stopnjo zaupanja, ki imetnikom polic in upravičencem zagotavlja stopnjo zaščite, ki je enakovredna tisti iz člena 101.

Zavarovalnice in pozavarovalnice ne uporabijo ponovno pristopa iz člena 105, razen v ustrezno utemeljenih primerih in ob upoštevanju dovoljenja nadzornih organov.

2. Komisija Evropskemu odboru za zavarovanja in poklicne pokojnine ter Evropskemu parlamentu najpozneje do 31. oktobra 2015 predloži poročilo o uporabi pristopa iz odstavka 1 in praksah nadzornih organov, sprejetih v skladu z odstavkom 1, ki mu po potrebi priloži ustrezno predloge. To poročilo opisuje zlasti čezmejni učinek uporabe takšnega izračuna, da bi zavarovalnicam in pozavarovalnicam preprečili regulativno arbitražo.

NASLOV VI

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

POGLAVJE I

Prehodne določbe

Oddelek 1

Zavarovanje

Člen 305

Odstopanja in odprava omejevalnih ukrepov

1. Države članice lahko zavarovalnice za neživljenjsko zavarovanje, ki 31. januarja 1975 niso izpolnjevale zahtev iz členov 16 in 17 Direktive 73/239/EGS, katerih letni prihodek iz naslova zavarovalnih premij ali dohodek iz prispevkov 31. julija 1978 ni dosegel šestkratne vrednosti zajamčenega kapitala v smislu člena 17(2), oprostijo zahteve za oblikovanje takšnega zajamčenega kapitala pred iztekom poslovnega leta, v katerem prihodek od zavarovalnih premij doseže šestkratno vrednost zajamčenega kapitala. Potem ko preuči rezultate preiskave iz člena 298(2), Svet na predlog Komisije soglasno odloči, kdaj morajo države članice to izjemo opustiti.

2. Zavarovalnice za neživljenjsko zavarovanje, ustanovljene v Združenem kraljestvu „by Royal Charter“ ali „by private Act“ ali „by special public Act“, lahko z opravljanjem svoje dejavnosti v pravni obliki, v kateri so bile ustanovljene 31. julija 1973, nadaljujejo za neomejeno obdobje.

Življenjske zavarovalnice, ustanovljene v Združenem kraljestvu po „Royal Charter“ ali „private Act“ ali „special public Act“, lahko z opravljanjem svoje dejavnosti v pravni obliki, v kateri so bile ustanovljene 15. marca 1979, nadaljujejo za neomejeno obdobje.

Združeno kraljestvo sestavi seznam podjetij iz prvega in drugega pododstavka ter ga posreduje drugim državam članicam in Komisiji.

3. Društva, ki so registrirana v Združenem kraljestvu po „Friendly Societies Acts“, lahko še naprej opravljajo dejavnosti življenjskega zavarovanja in hranilniške posle, ki so jih v skladu z njihovimi poslovnimi cilji opravljali od 15. marca 1979.

4. Na prošnjo zavarovalnic za neživljenjsko zavarovanje, ki izpolnjujejo zahteve iz oddelkov 2, 4 in 5 poglavja VI naslova I, države članice prenehajo uporabljati omejitvene ukrepe, kot so ukrepi v zvezi s hipotekami, depoziti in vrednostnimi papirji.

Člen 306

Pravice, ki jih pridobijo obstoječe podružnice in zavarovalnice

1. Za podružnice, ki so začele svoje dejavnosti opravljati v skladu z veljavnimi predpisi v državi članici, kjer se nahaja podružnica, pred 1. julijem 1994, se predpostavlja, da zanje velja postopek iz členov 145 in 146.

2. Člena 147 in 148 ne vplivata na pravice, ki jih pridobijo zavarovalnice, ki so svoje dejavnosti opravljale iz naslova svobode opravljanja storitev pred 1. julijem 1994.

Oddelek 2

Pozavarovanje

Člen 307

Prehodno obdobje za člena 57(3) in 60(6) Direktive 2005/68/ES

Država članica lahko odloži uporabo določb iz člena 57(3) Direktive 2005/68/ES, ki spreminja člen 15(3) Direktive 73/239/EGS, in določb iz člena 60(6) Direktive 2005/68/ES do 10. decembra 2008.

Člen 308

Pridobljene pravice obstoječih pozavarovalnic

1. Za pozavarovalnice, za katere se uporablja ta direktiva in so pridobile dovoljenje ali bile upravičene za opravljanje dejavnosti pozavarovanja v skladu z določbami držav članic, v katerih so imele svoj sedež pred 10 decembrom 2005, se šteje, da so skladno s členom 14 pridobile dovoljenje.

Vendar so obvezane izpolnjevati določbe te direktive glede izvajanja dejavnosti pozavarovanja in zahtev, določenih v točkah (b) in (d) do (g) člena 18(1), členov 19, 20 in 24 ter oddelkov 2, 3 in 4 poglavja IV naslova I.

2. Države članice lahko pozavarovalnicam iz odstavka 1, ki do 10 decembra 2005 niso bile v skladu s točko (b) člena 18(1), členoma 19 in 20 ter oddelki 2, 3 in 4 poglavja VI naslova I, v obdobju do 10. decembra 2008, da izpolnijo takšne zahteve.

POGLAVJE II

Končne določbe

Člen 309

Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s členi 4, 10, 13, 14, 18, 23, 26–32, 34–49, 51–55, 67, 68, 71, 72, 74–85, 87-91, 93-96, 98,100-110, 112, 113, 115-126, 128, 129, 131-134, 136–142, 144, 146, 148, 162–167, 172, 173, 178, 185, 190, 192, 210–233, 235-240, 243-258, 260-263, 265, 266, 303 in 304 ter prilogami III in IV do 31. oktobra 2012.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Vključijo tudi izjavo, da v predpisih sklici na direktive, ki so s to direktivo preklicane, pomenijo sklice na to direktivo. Način sklicevanja in obliko izjave določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, ki jih sprejmejo na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 310

Razveljavitev

Direktive 64/225/EGS, 73/239/EGS, 73/240/EGS, 76/580/EGS, 78/473/EGS, 84/641/EGS, 87/344/EGS, 88/357/EGS, 92/49/EGS, 98/78/ES, 2001/17/ES, 2002/83/ES in 2005/68/ES, kakor so bile spremenjene z akti, navedenimi v delu A Priloge VI, so od 1. novembra 2012 razveljavljene, brez poseganja v obveznosti držav članic glede rokov za prenos direktiv v nacionalno pravo in začetka njihove uporabe, ki so določeni v delu B Priloge VI.

Sklicevanje na razveljavljene direktive pomeni sklicevanje na to direktivo in se bere v skladu s korelacijsko tabelo v Prilogi VII.

Člen 311

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Členi 1–3, 5–9, 11, 12, 15–17, 19–22, 24, 25, 33, 56–66, 69, 70, 73, 143, 145, 147, 149–161, 168–171, 174–177, 179–184, 186–89, 191, 193–209, 267–300, 302, 305–308 ter priloge I, II, V, VI in VII se uporabljajo od 1. novembra 2012.

Člen 312

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 25. november 2009

Za Evropski parlament	*Za Svet*
Predsednik	*Predsednik*
J. BUZEK	Åsa TORSTENSSON

PRILOGA I

ZAVAROVALNE VRSTE NEŽIVLJENJSKEGA ZAVAROVANJA

A. **Razvrstitev nevarnosti po zavarovalnih vrstah**

1. *Nezgoda (vključno z nesrečami pri delu in poklicnimi obolenji):*

   — dogovorjeno denarno nadomestilo;

   — denarna nadomestila v obliki odškodnine;

   — kombinacije obeh;

   — poškodbe potnikov.

2. *Bolezen:*

   — dogovorjeno denarno nadomestilo;

   — denarna nadomestila v obliki odškodnine;

   — kombinacije obeh.

3. *Kopenska vozila (razen tirnih vozil)*

   Vsakršna škoda ali izguba:

   — kopenskih motornih vozil;

   — kopenskih vozil razen motornih vozil.

4. *Tirna vozila*

   Vsakršna škoda ali izguba tirnih vozil.

5. *Zrakoplovi*

   Vsakršna škoda ali izguba zrakoplovov.

6. *Plovila (morska, jezerska ter rečna in kanalska plovila)*

   Vsakršna škoda ali izguba:

   — rečnih ali kanalskih plovil;

   — jezerskih plovil;

   — morskih plovil.

7. *Blago pri prevozu (vključno s trgovskim blagom, prtljago in vsem drugim blagom)*

   Vsakršna škoda ali izguba blaga pri prevozu ali prtljage, ne glede na obliko prevoza.

8. *Požar in elementarne nesreče*

   Vsakršna škoda ali izguba premoženja (razen premoženja iz zavarovalnih vrst 3, 4, 5, 6 in 7) zaradi:

   — požara;

   — eksplozije;

   — nevihte;

— drugih elementarnih nesreč razen neviht;

— jedrske energije;

— pogrezanja in drsenja tal.

9. *Druga škoda na premoženju*

Vsakršna škoda ali izguba premoženja (razen premoženja iz zavarovalnih vrst 3, 4, 5, 6 in 7) zaradi toče ali pozebe, ter kakšnega drugega vzroka kot na primer tatvine razen tistih iz zavarovalne vrste 8.

10. *Odgovornost pri uporabi motornih vozil*

Vsakršna odgovornost, ki izhaja iz uporabe motornih vozil, ki obratujejo na kopnem (vključno s prevozniško odgovornostjo).

11. *Odgovornost pri uporabi zrakoplovov*

Vsakršna odgovornost, ki izhaja iz uporabe zrakoplovov (vključno s prevozniško odgovornostjo).

12. *Odgovornost pri uporabi plovil (morska, jezerska ter rečna in kanalska plovila)*

Vsakršna odgovornost, ki izhaja iz uporabe ladij, plovil ali čolnov na morju, jezerih, rekah ali kanalih (vključno s prevozniško odgovornostjo).

13. *Splošna odgovornost*

Vse vrste odgovornosti razen tistih iz zavarovalnih vrst 10, 11 in 12.

14. *Kredit:*

— nesolventnost (splošna);

— izvozni kredit;

— kredit z obročnim odplačevanjem;

— hipoteke;

— kmetijski kredit.

15. *Kavcija:*

— kavcija (neposredna);

— kavcija (posredna).

16. *Različne finančne izgube:*

— poklicne nevarnosti;

— nezadostni prihodki (na splošno);

— slabo vreme;

— izguba dobička;

— tekoči splošni stroški;

— nepredvideni poslovni stroški;

— izguba tržne vrednosti;

— izpad najemnine ali prihodka;

— druge neposredne poslovne izgube;

— druge neposlovne finančne izgube;

— druge vrste finančne izgube.

17. *Stroški postopka*

Stroški odvetnika in stroški sodnega postopka.

18. *Zavarovanje pomoči*

Pomoč osebam, ki zaidejo v težave na potovanju, ko so odsotne od svojega doma ali običajnega prebivališča.

B. **Opis dovoljenj, izdanih za več kot eno zavarovalno vrsto**

Dovoljenja, ki hkrati krijejo naslednje zavarovalne vrste, se poimenujejo:

(a) zavarovalni vrsti 1 in 2: „nezgodno in zdravstveno zavarovanje“;

(b) zavarovalne vrste 1 (četrta alinea), 3, 7 in 10: „zavarovanje motornih vozil“;

(c) zavarovalne vrste 1 (četrta alinea), 4, 6, 7 in 12: „pomorska in transportna zavarovanja“;

(d) zavarovalne vrste 1 (četrta alinea), 5, 7 in 11: „zavarovanja zrakoplovov“;

(e) zavarovalni vrsti 8 in 9: „požarna in druga škodna zavarovanja“;

(f) zavarovalne vrste 10, 11, 12 in 13: „zavarovanja odgovornosti“;

(g) zavarovalni vrsti 14 in 15: „kreditna in kavcijska zavarovanja“;

(h) vse zavarovalne vrste po izbiri držav članic, ki o svoji izbiri obvestijo druge države članice in Komisijo.

PRILOGA II

ZAVAROVALNE VRSTE ŽIVLJENJSKEGA ZAVAROVANJA

I. Življenjska zavarovanja iz točk (a)(i), (ii) in (iii) člena 2(3), razen zavarovanj iz točk II in III;

II. Zavarovanje za primer poroke, zavarovanje za primer rojstva;

III. Zavarovanja iz točk (a)(i) in (ii) člena 2(3), vezana na enote investicijskih skladov;

IV. Trajno zdravstveno zavarovanje iz točke (a)(iv) člena 2(3);

V. Tontine iz točke (b)(i) člena 2(3);

VI. Zavarovanje s kapitalizacijo izplačil iz točke (b)(ii) člena 2(3);

VII. Upravljanje skupinskih pokojninskih skladov iz točke (b)(iii) in (iv) člena 2(3);

VIII. Dejavnosti iz točke (b)(v) člena 2(3);

IX. Dejavnosti iz točke (c) člena 2(3).

PRILOGA III

PRAVNE OBLIKE PODJETIJ

A. **Oblike zavarovalnic za neživljenjsko zavarovanje:**

(1) v primeru Kraljevine Belgije: „société anonyme/naamloze vennootschap“, „société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen“, „association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging“, „société coopérative/coöperatieve vennootschap“, „société mutualiste/maatschappij van onderlinge bijstand“;

(2) v Bolgariji: „акционерно дружество“;

(3) v primeru Češke republike: „akciová společnost“, „družstvo“;

(4) v primeru Kraljevine Danske: „aktieselskaber“, „gensidige selskaber“;

(5) v primeru Zvezne republike Nemčije: „Aktiengesellschaft“, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit“, „Öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen“;

(6) v primeru Republike Estonije: „aktsiaselts“;

(7) v primeru Irske: „incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited“;

(8) v primeru Helenske republike: „ανώνυμη εταιρία“, „αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός“;

(9) v primeru Kraljevine Španije: „sociedad anónima“, „sociedad mutua“, „sociedad cooperativa“;

(10) v primeru Francoske republike: „société anonyme“, „société d'assurance mutuelle“, „institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale“, „institution de prévoyance régie par le code rural“, „mutuelles régies par le code de la mutualité“;

(11) v primeru Italijanske republike: „società per azioni“, „società cooperativa“, „mutua di assicurazione“;

(12) v primeru Republike Ciper: „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές“, „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης χωρίς μετοχικό κεφάλαιο“;

(13) v primeru Republike Latvije: „apdrošināšanas akciju sabiedrība“, „savstarpējās apdrošināšanas kooperatīvā biedrība“;

(14) v primeru Republike Litve: „akcinės bendrovės“, „uždarosios uždaroji akcinės bendrovės“;

(15) v primeru Velikega vojvodstva Luksemburg: „société anonyme“, „société en commandite par actions“, „association d'assurances mutuelles“, „société coopérative“;

(16) v primeru Republike Madžarske: „biztosító részvénytársaság“, „biztosító szövetkezet“, „biztosító egyesület“, „külföldi székhelyű biztosító magyarországi fióktelepe“;

(17) v primeru Republike Malte: „limited liability company/kumpannija b' responsabbilta' limitata“

(18) v primeru Kraljevine Nizozemske: „naamloze vennootschap“, „onderlinge waarborgmaatschappij“;

(19) v primeru Republike Avstrije: „Aktiengesellschaft“, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit“;

(20) v primeru Republike Poljske: „spółka akcyjna“, „towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych“;

(21) v primeru Portugalske republike: „sociedade anónima“, „mútua de seguros“;

(22) v Romuniji: „societăți pe acțiuni“, „societăți mutuale“;

(23) v primeru Republike Slovenije: „delniška družba“, „družba za vzajemno zavarovanje“;

(24) v primeru Slovaške republike: „akciová spoločnosť“;

(25) v primeru Republike Finske: „keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag“, „vakuutusosakeyhtiö/ försäkringsaktiebolag“, „vakuutusyhdistys/försäkringsförening“;

(26) v primeru Kraljevine Švedske: „försäkringsaktiebolag“, „ömsesidiga försäkringsbolag“, „understödsföreningar“;

(27) v primeru Združenega kraljestva: „companies limited by shares or by guarantee or unlimited, societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts, societies registered under the Friendly Societies Acts, the association of underwriters known as Lloyd's“.

(28) v vsakem primeru in kot alternativa oblikam neživljenjskega zavarovanja, naštetim v točkah(1) do (27), oblika evropske družbe (SE), kakor je opredeljena v Uredbi Sveta (ES) št. 2157/2001 ([1]).

B. **Oblike življenjskih zavarovalnic:**

(1) v primeru Kraljevine Belgije: „société anonyme/naamloze vennootschap“, „société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen“, „association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging“, „société coopérative/coöperatieve vennootschap“;

(2) v Bolgariji: „акционерно дружество“, „взаимозастрахователна кооперация“;

(3) v primeru Češke republike: „akciová společnost“, „družstvo“;

(4) v primeru Kraljevine Danske: „aktieselskaber“, „gensidige selskaber“, „pensionskasser omfattet af lov om forsikringsvirksomhed (tværgående pensionskasser)“;

(5) v primeru Zvezne republike Nemčije: „Aktiengesellschaft“, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit“, „Öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen“;

(6) v primeru Republike Estonije: „aktsiaselts“;

(7) v primeru Irske: „incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited“, „societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts“, „societies registered under the Friendly Societies Acts“;

(8) v primeru Helenske republike: „ανώνυμη εταιρία“;

(9) v primeru Kraljevine Španije: „sociedad anónima“, „sociedad mutua“, „sociedad cooperativa“;

(10) v primeru Francoske republike: „société anonyme“, „société d'assurance mutuelle“, „institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale“, „institution de prévoyance régie par le code rural“, „mutuelles régies par le code de la mutualité“;

(11) v primeru Italijanske republike: „società per azioni“, „società cooperativa“, „mutua di assicurazione“;

(12) v primeru Republike Ciper: „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές“, „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με εγγύηση“;

(13) v primeru Republike Latvije: „apdrošināšanas akciju sabiedrība“, „savstarpējās apdrošināšanas kooperatīvā biedrība“;

(14) v primeru Republike Litve: „akcinės bendrovės“, „uždaroji akcinės bendrovės“;

(15) v primeru Velikega vojvodstva Luksemburg: „société anonyme“, „société en commandite par actions“, „association d'assurances mutuelles“, „société coopérative“;

(16) v primeru Republike Madžarske: „biztosító részvénytársaság“, „biztosító szövetkezet“, „biztosító egyesület“, „külföldi székhelyű biztosító magyarországi fióktelepe“;

(17) v primeru Republike Malte: „limited liability company/kumpannija b' responsabbilta' limitata“;

(18) v primeru Kraljevine Nizozemske: „naamloze vennootschap“, „onderlinge waarborgmaatschappij“;

(19) v primeru Republike Avstrije: „Aktiengesellschaft“, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit“;

(20) v primeru Republike Poljske: „spółka akcyjna“, „towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych“;

([1]) UL L 294, 10.11.2001, str. 1.

(21) v primeru Portugalske republike: „sociedade anónima“, „mútua de seguros“;

(22) v Romuniji: „societăți pe acțiuni“, „societăți mutuale“;

(23) v primeru Republike Slovenije: „delniška družba“, „družba za vzajemno zavarovanje“;

(24) v primeru Slovaške republike: „akciová spoločnosť“;

(25) v primeru Republike Finske: „keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag“, „vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag“, „vakuutusyhdistys/försäkringsförening“;

(26) v primeru Kraljevine Švedske: „försäkringsaktiebolag“, „ömsesidiga försäkringsbolag“, „understödsföreningar“;

(27) v primeru Združenega kraljestva: „companies limited by shares or by guarantee or unlimited“, „societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts“, „societies registered or incorporated under the Friendly Societies Acts“, „the association of underwriters known as Lloyd's“.

(28) v vsakem primeru in kot alternativa oblikam neživljenjskega zavarovanja, naštetim v točkah (1) do (27), oblika evropske družbe (SE), kakor je opredeljena v Uredbi (ES) št. 2157/2001.

C. **Oblike pozavarovalnic:**

(1) v primeru Kraljevine Belgije: „société anonyme/naamloze vennootschap“, „société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen“, „association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging“, „société coopérative/coöperatieve vennootschap“;

(2) v primeru Republike Bolgarije „акционерно дружество“;

(3) v primeru Češke republike: „akciová společnost“;

(4) v primeru Kraljevine Danske: „aktieselskaber“, „gensidige selskaber“;

(5) v primeru Zvezne republike Nemčije: „Aktiengesellschaft“, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit“, „Öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen“;

(6) v primeru Republike Estonije: „aktsiaselts“;

(7) v primeru Irske: „incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited“;

(8) v primeru Helenske republike: „ανώνυμη εταιρία“, „αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός“;

(9) v primeru Kraljevine Španije: „sociedad anónima“;

(10) v primeru Francoske republike: „société anonyme“, „société d'assurance mutuelle“, „institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale“, „institution de prévoyance régie par le code rural“, „mutuelles régies par le code de la mutualité“;

(11) v primeru Italijanske republike: „società per azioni“;

(12) v primeru Republike Ciper: „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές“, „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με εγγύηση“;

(13) v primeru Republike Latvije: „akciju sabiedrība“, „sabiedrība ar ierobežotu atbildību“;

(14) v primeru Republike Litve: „akcinės bendrovė“, „uždaroji akcinė bendrovė“;

(15) v primeru Velikega vojvodstva Luksemburg: „société anonyme“, „société en commandite par actions“, „association d'assurances mutuelles“, „société coopérative“;

(16) v primeru Republike Madžarske: „biztosító részvénytársaság“, „biztosító szövetkezet“, „harmadik országbeli biztosító magyarországi fióktelepe“;

(17) v primeru Republike Malte: „limited liability company/kumpannija tà responsabbiltà limitata“;

(18) v primeru Kraljevine Nizozemske: „naamloze vennootschap“, „onderlinge waarborgmaatschappij“;

(19) v primeru Republike Avstrije: „Aktiengesellschaft“, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit“;

(20) v primeru Republike Poljske: „spółka akcyjna“, „towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych“;

(21) v primeru Portugalske republike: „sociedade anónima“, „mútua de seguros“;

(22) v primeru Romunije „societate pe actiuni“;

(23) v primeru Republike Slovenije: „delniška družba“,

(24) v primeru Slovaške republike: „akciová spoločnosť“;

(25) v primeru Republike Finske: „keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag“, „vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag“, „vakuutusyhdistys/försäkringsförening“;

(26) v primeru Kraljevine Švedske: „försäkringsaktiebolag“, „ömsesidigt försäkringsbolag“;

(27) v primeru Združenega kraljestva: „companies limited by shares or by guarantee or unlimited“, „societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts“, „societies registered or incorporated under the Friendly Societies Acts“, „the association of underwriters known as Lloyd's“.

(28) v vsakem primeru in kot alternativa oblikam pozavarovanja, naštetim v točkah (1) do (27), oblika evropske družbe (SE), kakor je opredeljena v Uredbi (ES) št. 2157/2001.

PRILOGA IV

STANDARDNA FORMULA ZA IZRAČUN ZAHTEVANEGA SOLVENTNOSTNEGA KAPITALA (SCR)

1. **Izračun osnovnega zahtevanega solventnostnega kapitala**

Osnovni zahtevani solventnostni kapital iz člena 104(1) se izračuna po formuli:

$$\text{Osnovni SCR} = \sqrt{\sum_{i,j} \text{Corr}_{i,j} \times \text{SCR}_i \times \text{SCR}_j}$$

pri čemer SCRi označuje modul tveganja i, SCRj označuje modul tveganja j, „i, j" pa pomeni, da so v vsoto vključene vse možne kombinacije i in j. Pri izračunu se SCRi in SCRj nadomestita z naslednjim:

— $\text{SCR}_{\text{neživljenjsko}}$ označuje modul tveganja neživljenjskega zavarovanja;

— $\text{SCR}_{\text{življenjsko}}$ označuje modul tveganja življenjskega zavarovanja;

— $\text{SCR}_{\text{zdravstveno}}$ označuje modul tveganja zdravstvenega zavarovanja;

— SCR_{trg} označuje modul tržnega tveganja;

— $\text{SCR}_{\text{neplačilo}}$ označuje modul tveganja neplačila nasprotne stranke.

Faktor Corr i, j označuje postavko iz vrstice i in stolpca j naslednje korelacijske tabele:

i \ j	Trg	Neplačilo	Življenjsko	Zdravstveno	Neživljenjsko
Trg	1	0.25	0.25	0.25	0.25
Neplačilo	0.25	1	0.25	0.25	0.5
Življenjsko	0.25	0.25	1	0.25	0
Zdravstveno	0.25	0.25	0.25	1	0
Neživljenjsko	0.25	0.5	0	0	1

2. **Izračun modula tveganja neživljenjskega zavarovanja**

Modul tveganja za neživljenjsko zavarovanje iz člena 105(2) se izračuna po formuli:

$$\text{SCR}_{\text{neživljensko}} = \sqrt{\sum_{i,j} \text{Corr}_{i,j} \times \text{SCR}_i \times \text{SCR}_j}$$

pri čemer SCRi označuje podmodul i, SCRj označuje podmodul j, „i, j" pa pomeni, da so v vsoto vključene vse možne kombinacije i in j. Pri izračunu se SCRi in SCRj nadomestita z naslednjim:

— $\text{SCR}_{\text{neživljenjsko-premije}}$ in rezervacije označuje podmodul premije in rezervacije neživljenjskega zavarovanja;

— $\text{SCR}_{\text{neživljenjsko-katastrofe}}$ označuje podmodul tveganja katastrofe neživljenjskega zavarovanja.

3. **Izračun modula tveganja življenjskega zavarovanja**

Modul tveganja življenjskega zavarovanja iz člena 105(3) se izračuna po formuli:

$$SCR_{življensko} = \sqrt{\sum_{i,j} Corr_{i,j} \times SCR_i \times SCR_j}$$

pri čemer SCRi označuje podmodul i, SCRj označuje podmodul j, „i, j" pa pomeni, da so v vsoto vključene vse možne kombinacije i in j. Pri izračunu se SCRi in SCRj nadomestita z naslednjim:

— $SCR_{umrljivost}$ označuje podmodul tveganja umrljivosti;

— $SCR_{dolgoživost}$ označuje podmodul tveganja dolgoživosti;

— $SCR_{invalidnost}$ označuje podmodul tveganja invalidnosti in obolevnosti;

— $SCR_{življenjsko\text{-}stroški}$ označuje podmodul tveganja stroškov življenjskega zavarovanja;

— $SCR_{revizija}$ označuje podmodul tveganja revizij;

— $SCR_{predčasna\ prekinitev}$ označuje podmodul tveganja predčasne prekinitve;

— $SCR_{življenjsko\text{-}katastrofe}$ označuje podmodul tveganja katastrofe življenjskega zavarovanja.

4. **Izračun modula tržnega tveganja**

Struktura modula tržnega tveganja

Modul tržnega tveganja iz člena 105(5) se izračuna po formuli:

$$SCR_{trg} = \sqrt{\sum_{i,j} Corr_{i,j} \times SCR_i \times SCR_j}$$

pri čemer SCRi označuje podmodul i, SCRj označuje podmodul j, „i, j" pa pomeni, da so v vsoto vključene vse možne kombinacije i in j. Pri izračunu se SCRi in SCRj nadomestita z naslednjim:

— $SCR_{obrestna\ mera}$ označuje podmodul tveganja obrestne mere;

— $SCR_{delnice}$ označuje podmodul delniškega tveganja;

— $SCR_{nepremičnine}$ označuje podmodul nepremičninskega tveganja;

— SCR_{razpon} označuje podmodul tveganja razpona;

— $SCR_{koncentracija}$ označuje podmodul koncentracije tržnega tveganja;

— SCR_{devize} označuje podmodul deviznega tveganja.

PRILOGA V

SKUPINE ZAVAROVALNIH VRST NEŽIVLJENJSKEGA ZAVAROVANJA ZA NAMENE ČLENA 159

1. Nezgoda in bolezen (zavarovalni vrsti 1 in 2 Priloge I),

2. avtomobilska (zavarovalne vrste 3, 7 in 10 Priloge I, vrednosti za zavarovalno vrsto 10 brez prevoznikove odgovornosti se podajo posebej),

3. požar in druga škoda na premoženju (zavarovalni vrsti 8 in 9 Priloge I),

4. letalstvo, pomorstvo in transport (zavarovalne vrste 4, 5, 6, 7, 11 in 12 Priloge I),

5. splošna odgovornost (zavarovalna vrsta 13 Priloge I),

6. kredit in kavcija (zavarovalni vrsti 14 in 15 Priloge I),

7. druge vrste (zavarovalne vrste 16, 17 in 18 Priloge I).

PRILOGA VI

DEL A

Razveljavljene direktive s seznamom njihovih poznejših sprememb

(iz člena 310)

Direktiva Sveta 64/225/EGS	
(UL 56, 4.4.1964, str. 878).	
Akt o pristopu iz leta 1973, člen 29, Priloga I, točka III(G)(1)	
(UL L 73, 27.3.1972, str. 89).	
Prva Direktiva Sveta 73/239/EGS	
(UL L 228, 16.8.1973, str. 3).	
Akt o pristopu iz leta 1994, člen 29, Priloga I(XI)(B)	
(UL C 241, 29.8.1994, str. 197).	
(kot ga je nadomestil Sklep Sveta 95/1/ES)	
(UL L 1, 1.1.1995, str. 1).	
Akt o pristopu iz leta 2003, člen 20, Priloga II(3)(1)	
(UL L 236, 23.9.2003, str. 335).	
Akt o pristopu iz leta 1985, člen 26, Priloga I(II)(c)(1)(a)	
(UL L 302, 15.11.1985, str. 156).	
Direktiva Sveta 76/580/EGS	samo člen 1
(UL L 189, 13.7.1976, str. 13).	
Direktiva Sveta 84/641/EGS	samo členi 1 do 14
(UL L 339, 27.12.1984, str. 21).	
Direktiva Sveta 87/343/EGS	samo člen 1 in Priloga
(UL L 185, 4.7.1987, str. 72).	
Direktiva Sveta 87/344/EGS	samo člen 9
(UL L 185, 4.7.1987, str. 77).	
Druga Direktiva Sveta 88/357/EGS	samo členi 9, 10 in 11
(UL L 172, 4.7.1988, str. 1).	
Direktiva Sveta 90/618/EGS	samo členi 2, 3 in 4
(UL L 330, 29.11.1990, str. 44).	
Direktiva Sveta 92/49/EGS	samo členi 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 13, 14, 17, 18, 24, 32, 33 in 53
(UL L 228, 11.8.1992, str. 1).	
Direktiva 95/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta	samo člen 1, tretja alinea člena 2(2) in člen 3(1)
(UL L 168, 18.7.1995, str. 7).	
Direktiva 2000/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta	samo člen 8
(UL L 181, 20.7.2000, str. 65).	
Direktiva 2002/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta	samo člen 1
(UL L 77, 20.3.2002, str. 17).	
Direktiva 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta	samo člen 22
(UL L 35, 11.2.2003, str. 1).	

Direktiva 2005/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 79, 24.3.2005, str. 9).	samo člen 4
Direktiva 2005/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 323, 9.12.2005, str. 1).	samo člen 57
Direktiva 2006/101/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 363, 20.12.2006, str. 238).	samo člen 1 in točka (1) Priloge
Direktiva Sveta 73/240/EGS (UL L 228, 16.8.1973, str. 20).	
Direktiva Sveta 76/580/EGS (UL L 189, 13.7.1976, str. 13).	
Direktiva Sveta 78/473/EGS (UL L 151, 7.6.1978, str. 25).	
Direktiva Sveta 84/641/EGS (UL L 339, 27.12.1984, str. 21).	
Direktiva Sveta 87/344/EGS (UL L 185, 4.7.1987, str. 77).	
Druga Direktiva Sveta 88/357/EGS (UL L 172, 4.7.1988, str. 1).	
Direktiva Sveta 90/618/EGS (UL L 330, 29.11.1990, str. 44).	samo členi 5 do 10
Direktiva Sveta 92/49/EGS (UL L 228, 11.8.1992, str. 1).	samo členi 12(1), 19, 23, 27, 30(1), 34, 35, 36, 37, 39(1), 40(1), 42(1), 43(1), 44(1), 45(1) in 46(1)
Direktiva 2000/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 181, 20.7.2000, str. 65).	samo člen 9
Direktiva 2005/14/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 149, 11.6.2005, str. 14).	samo člen 3
Direktiva Sveta 92/49/EGS (UL L 228, 11.8.1992, str. 1).	
Direktiva 95/26/EGS Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 168, 18.7.1995, str. 7).	samo druga alinea člena 1, prva alinea člena 2(1), člen 4(1), (3) in (5) ter druga alinea člena 5
Direktiva 2000/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 290, 17.11.2000, str. 27).	samo člen 2
Direktiva 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 35, 11.2.2003, str. 1).	samo člen 24
Direktiva 2005/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 79, 24.3.2005, str. 9).	samo člen 6
Direktiva 2005/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 323, 9.12.2005, str. 1).	samo člen 58

Direktiva 2007/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 247, 21.9.2007, str. 1).	samo člen 1
Direktiva 98/78/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 330, 5.12.1998, str. 1).	
Direktiva 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 35, 11.2.2003, str. 1).	samo člen 28
Direktiva 2005/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 79, 24.3.2005, str. 9).	samo člen 7
Direktiva 2005/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 323, 9.12.2005, str. 1).	samo člen 59
Direktiva 2001/17/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 110, 20.4.2001, str. 28).	
Direktiva 2002/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 345, 19.12.2002, str. 1).	
Direktiva Sveta 2004/66/ES (UL L 168, 1.5.2004, str. 35).	samo točka II Priloge
Direktiva 2005/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 79, 24.3.2005, str. 9).	samo člen 8
Direktiva 2005/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 323, 9.12.2005, str. 1).	samo člen 60
Direktiva 2006/101/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 363, 20.12.2006, str. 238).	samo člen 1 in točka 3 Priloge
Direktiva 2007/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 247, 21.9.2007, str. 1).	samo člen 2
Direktiva 2008/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 76, 19.3.2008, str. 44).	samo člen 1
Direktiva 2005/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 323, 9.12.2005, str. 1).	
Direktiva 2007/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 247, 21.9.2007, str. 1).	samo člen 4
Direktiva 2008/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 76, 19.3.2008, str. 44).	samo člen 1
Direktiva 2008/37/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 81, 20.3.2008, str. 1).	samo člen 1

DEL B

Seznam rokov za prenos v nacionalno pravo

(iz člena 310)

Direktiva	Rok za prenos	Rok za začetek uporabe
64/225/EGS	26. avgusta 1965	
73/239/EGS	27. januar 1975	27. januar 1976
73/240/EGS	27. januar 1975	
76/580/EGS	31. december 1976	
78/473/EGS	2. december 1979	2. junij 1980
84/641/EGS	30. junij 1987	1. januar 1988
87/343/EGS	1. januar 1990	1. julij 1990
87/344/EGS	1. januar 1990	1. julij 1990
88/357/EGS	30. december 1989	30. junij 1990
90/618/EGS	20. maj 1992	20. november 1992
92/49/EGS	31. december 1993	1. julij 1994
95/26/ES	18. julij 1996	18. julij 1996
98/78/ES	5. junij 2000	
2000/26/ES	20. julij 2002	20. januar 2003
2000/64/ES	17. november 2002	
2001/17/ES	20. april 2003	
2002/13/ES	20. september 2003	
2002/83/ES	17. november 2002, 20. september 2003, 19. junij 2004 (odvisno od posamezne določbe)	
2002/87/ES	11. avgust 2004	
2004/66/ES	1. maj 2004	
2005/1/ES	13. maj 2005	
2005/14/ES	11. junij 2007	
2005/68/ES	10. december 2007	
2006/101/ES	1. januar 2007	
2008/19/ES	se ne uporablja	
2008/37/ES	se ne uporablja	

PRILOGA VII

KORELACIJSKA TABELA

DIREKTIVA 73/239/EGS	DIREKTIVA 78/473/EGS	DIREKTIVA 87/344/EGS	DIREKTIVA 88/357/EGS	DIREKTIVA 92/49/EGS	DIREKTIVA 98/78/ES	DIREKTIVA 2001/17/ES	DIREKTIVA 2002/83/ES	DIREKTIVA 2005/68/ES	DIREKTIVA 2007/44/ES	TA DIREKTIVA
ČLEN 1(1)				ČLEN 2		ČLEN 1(1)	ČLEN 2, PRVI STAVEK	ČLEN 1(1)		ČLENI 1, 2(2) IN 267
ČLEN 1(2)										ČLEN 2(2)
ČLEN 1(3)										—
ČLEN 2(1), (A) DO (C)										—
ČLEN 2(1)(D)							ČLEN 3(4)			ČLEN 3
ČLEN 2(1)(E)										—
ČLEN 2(2)(A)										ČLEN 5(1)
ČLEN 2(2)(B)										ČLEN 5(2)
ČLEN 2(2)(C)										ČLEN 5(3)
ČLEN 2(2)(D)										ČLEN 5(4)
ČLEN 2(3), PRVI DO ČETRTI PODODSTAVEK										ČLEN 6
ČLEN 2(3), PETI PODODSTAVEK										ČLEN 15(4)

DIREKTIVA 73/239/EGS	DIREKTIVA 78/473/EGS	DIREKTIVA 87/344/EGS	DIREKTIVA 88/357/EGS	DIREKTIVA 92/49/EGS	DIREKTIVA 98/78/ES	DIREKTIVA 2001/17/ES	DIREKTIVA 2002/83/ES	DIREKTIVA 2005/68/ES	DIREKTIVA 2007/44/ES	TA DIREKTIVA
ČLEN 3(1), PRVI IN DRUGI PODODSTAVEK										—
ČLEN 3(1), TRETJI PODODSTAVEK										ČLEN 4(5)
ČLEN 3(2)										ČLEN 7
ČLEN 4, PRVI STAVEK										ČLEN 8, 1. STAVEK
ČLEN 4(A)										ČLEN 8(2)
ČLEN 4(B)										—
ČLEN 4(C)										ČLEN 8(3)
ČLEN 4(E)										—
ČLEN 4(F)										ČLEN 8(1)
ČLEN 4(G)										ČLEN 8(4)
ČLEN 5(A)										—
ČLEN 5(B)							ČLEN 1(1)(O)			—
ČLEN 5(C)							ČLEN 1(1)(P)			ČLEN 134(1),
ČLEN 5(D)										—
ČLEN 6				ČLEN 4			ČLEN 4	ČLEN 3		ČLEN 14(1), (2)(A) IN (B)

DIREKTIVA 73/239/EGS	DIREKTIVA 78/473/EGS	DIREKTIVA 87/344/EGS	DIREKTIVA 88/357/EGS	DIREKTIVA 92/49/EGS	DIREKTIVA 98/78/ES	DIREKTIVA 2001/17/ES	DIREKTIVA 2002/83/ES	DIREKTIVA 2005/68/ES	DIREKTIVA 2007/44/ES	TA DIREKTIVA
ČLEN 7(1) IN (2), PRVI PODODSTAVEK				ČLEN 5(1) IN (2), PRVI PODOD-STAVEK			ČLEN 5(1) IN (2), PRVI PODODSTAVEK			ČLEN 15(1) IN (2), PRVI PODODSTAVEK
ČLEN 7(2), DRUGI PODODSTAVEK, TOČKA A				ČLEN 5(2), DRUGI PODOD-STAVEK, TOČKA A						ČLEN 15(3), PRVI PODODSTAVEK
ČLEN 7(2), DRUGI PODODSTAVEK, TOČKA B				ČLEN 5(2), DRUGI PODOD-STAVEK, TOČKA B						—
ČLEN 8(1)(A)				ČLEN 6(1)(A)			ČLEN 6(1)(A)	PRILOGA I		PRILOGI IIIA IN B
ČLEN 8(1)(A), ZADNJI ODSTAVEK								ČLEN 5(2)		ČLEN 17(2)
ČLEN 8(1)(B)				ČLEN 6(1)(B)			ČLEN 6(1)(B)	ČLEN 6(A)		ČLEN 18(1)(A)
								ČLEN 6(A)		ČLEN 18(1)(B)
ČLEN 8(1)(C)				ČLEN 6(1)(C)			ČLEN 6(1)(C)	ČLEN 6(B)		ČLEN 18(1)(C)
ČLEN 8(1)(D)				ČLEN 6(1)(D)			ČLEN 6(1)(D)	ČLEN 6(C)		ČLEN 18(1)(D)
ČLEN 8(1)(E)				ČLEN 6(1)(E)			ČLEN 6(1)(E)	ČLEN 6(D)		ČLEN 18(G)
ČLEN 8(1)(F)										ČLEN 18(H)
ČLEN 8(1), DRUGI DO ČETRTI PODODSTAVEK							ČLEN 6(2)	ČLEN 7		ČLEN 19

DIREKTIVA 73/239/EGS	DIREKTIVA 78/473/EGS	DIREKTIVA 87/344/EGS	DIREKTIVA 88/357/EGS	DIREKTIVA 92/49/EGS	DIREKTIVA 98/78/ES	DIREKTIVA 2001/17/ES	DIREKTIVA 2002/83/ES	DIREKTIVA 2005/68/ES	DIREKTIVA 2007/44/ES	TA DIREKTIVA
ČLEN 8(1A)							ČLEN 6(3)	ČLEN 8		ČLEN 20
ČLEN 8(2)				ČLEN 6(2)			ČLEN 6(4)			ČLEN 18(2)
ČLEN 8(3), PRVI PODODSTAVEK				ČLEN 6(3), PRVI PODOD-STAVEK			ČLEN 6(5), TRETJI PODODSTAVEK	ČLEN 9(1)		ČLEN 21(4)
ČLEN 8(3), DRUGI PODODSTAVEK				ČLEN 6(3), DRUGI PODOD-STAVEK, IN ČLEN 29, PRVI PODOD-STAVEK, PRVI STAVEK			ČLEN 6(5), PRVI PODODSTAVEK	ČLEN 9(2)		ČLEN 21(1), PRVI PODODSTAVEK
ČLEN 8(3), TRETJI PODODSTAVEK				ČLEN 6(3), TRETJI PODOD-STAVEK, IN ČLEN 29, DRUGI PODOD-STAVEK						ČLEN 21(2)
ČLEN 8(3), ČETRTI PODODSTAVEK				ČLEN 6(3), ČETRTI PODOD-STAVEK						ČLEN 21(3)
ČLEN 8(4)				ČLEN 6(4)			ČLEN 6(6)	ČLEN 10		ČLEN 22
ČLEN 9(A)–(D)				ČLEN 7 (A)–(D)			ČLEN 7(A)–(D)	ČLEN 11(1)(A), (C), (D) IN (E)		ČLEN 23(1)(A), (C), (D) IN (E)
ČLEN 9(E) IN (F)				ČLEN 7(E) IN (F)				ČLEN 11(2)(A) IN (B)		ČLEN 23(2)(E)
ČLEN 9(G) IN (H)				ČLEN 7(G) IN (H)			ČLEN 7(F) IN (G)	ČLEN 11(2)(C) IN (D)		ČLEN 23(2)(A) IN (D)
ČLEN 10(1)				ČLEN 32(1)			ČLEN 40(1)			ČLEN 145(1), PRVI PODODSTAVEK

DIREKTIVA 73/239/EGS	DIREKTIVA 78/473/EGS	DIREKTIVA 87/344/EGS	DIREKTIVA 88/357/EGS	DIREKTIVA 92/49/EGS	DIREKTIVA 98/78/ES	DIREKTIVA 2001/17/ES	DIREKTIVA 2002/83/ES	DIREKTIVA 2005/68/ES	DIREKTIVA 2007/44/ES	TA DIREKTIVA
ČLEN 10(2), PRVI PODODSTAVEK				ČLEN 32(2), PRVI PODOD-STAVEK			ČLEN 40(2)			ČLEN 145(2)
ČLEN 10(2), DRUGI PODODSTAVEK				ČLEN 32(2), DRUGI PODOD-STAVEK						ČLEN 145(3)
ČLEN 10(3)				ČLEN 32(3)			ČLEN 40(3)			ČLEN 146(1) IN (2)
ČLEN 10(4)				ČLEN 32(4)			ČLEN 40(4)			ČLEN 146(3),
ČLEN 10(5)				ČLEN 32(5)			ČLEN 40(5)			ČLEN 146(3), DRUGI PODODSTAVEK
ČLEN 10(6)				ČLEN 32(6)			ČLEN 40(6)			ČLEN 145(4)
ČLEN 11				ČLEN 33						—
ČLEN 12				ČLEN 56			ČLEN 9	ČLEN 13		ČLEN 25, DRUGI PODODSTAVEK
ČLEN 12A							ČLEN 9A	ČLENA 14 IN 60(2)		ČLEN 26
ČLEN 13(1) IN (2), PRVI PODODSTAVEK				ČLEN 9(1) IN (2), PRVI PODOD-STAVEK			ČLEN 10(1), PRVI STAVEK, IN (2), PRVI PODODSTAVEK	ČLEN 15(1), PODODSTAVEK 1 IN (2)		ČLEN 30(1), (2), PRVI PODODSTAVEK
ČLEN 13(2), DRUGI PODODSTAVEK				ČLEN 9(2), PODOD-STAVEK 2						ČLEN 30(2), DRUGI PODODSTAVEK
							ČLEN 10(1), DRUGI IN TRETJI STAVEK	ČLEN 15(1), PODOSTAVEK 2		ČLEN 30(3)
ČLEN 13(2), TRETJI PODODSTAVEK							ČLEN 10(2), DRUGI PODODSTAVEK	ČLEN 60(3)		ČLEN 32(1)
ČLEN 13(3)				ČLEN 9(3)			ČLEN 10(3)	ČLEN 15(4)		—

DIREKTIVA 73/239/EGS	DIREKTIVA 78/473/EGS	DIREKTIVA 87/344/EGS	DIREKTIVA 88/357/EGS	DIREKTIVA 92/49/EGS	DIREKTIVA 98/78/ES	DIREKTIVA 2001/17/ES	DIREKTIVA 2002/83/ES	DIREKTIVA 2005/68/ES	DIREKTIVA 2007/44/ES	TA DIREKTIVA
ČLEN 14				ČLEN 10			ČLEN 11	ČLEN 16		ČLEN 33
ČLEN 15(1), (2) IN (3), DRUGI PODODSTAVEK				ČLEN 17			ČLEN 20(1)–(3) IN (4), DRUGI PODODSTAVEK	ČLEN 32(1) IN (3)		ČLENI 76 DO 86
ČLEN 15(3), PRVI PODODSTAVEK 1							ČLEN 20(4), PRVI PODODSTAVEK	ČLEN 32(2)		ČLENA 134(2) IN 173
ČLEN 15A				ČLEN 18				ČLEN 33		—
ČLEN 16							ČLEN 27	ČLENI 35, 36, 60(8)		ČLENI 87–99
ČLEN 16A							ČLEN 28	ČLENI 37–39, 60(9)		ČLENI 100-127
ČLEN 17(1)							ČLEN 29(1)	ČLEN 40(1)		ČLENI 128 IN 129(1), TOČKE (A) DO (C), IN (2)
ČLEN 17(2)							ČLEN 29(2)	ČLEN 40(2)		ČLEN 129(1), TOČKA (D)
ČLEN 17A							ČLEN 30	ČLEN 41		—
ČLEN 17B							ČLENA 28 IN 28(A)	ČLEN 60(10)		—
ČLEN 18							ČLEN 31			—
ČLEN 14							ČLEN 11	ČLEN 16		ČLEN 33
ČLEN 19(2)				ČLEN 11(2)			ČLEN 13(2)	ČLEN 17(2)		ČLEN 35
ČLEN 19(3), PRVI PODODSTAVEK IN DRUGI PODODSTAVEK, TOČKI (A) IN (B)			ČLEN 10	ČLEN 11(3), PRVI PODOD-STAVEK IN DRUGI PODOD-STAVEK, TOČKI (A) IN (B)			ČLEN 13(3), PRVI PODODSTAVEK IN DRUGI PODODSTAVEK, TOČKI (A) IN (B)	ČLEN 17(3) IN (4), PRVI PODODSTAVEK, TOČKI (A) IN (B)		ČLEN 34(1)–(3), IN (5), (6) IN (7)

DIREKTIVA 73/239/EGS	DIREKTIVA 78/473/EGS	DIREKTIVA 87/344/EGS	DIREKTIVA 88/357/EGS	DIREKTIVA 92/49/EGS	DIREKTIVA 98/78/ES	DIREKTIVA 2001/17/ES	DIREKTIVA 2002/83/ES	DIREKTIVA 2005/68/ES	DIREKTIVA 2007/44/ES	TA DIREKTIVA
ČLEN 19(3), DRUGI PODODSTAVEK, TOČKA (C)			ČLEN 10	ČLEN 11(3), DRUGI PODOD-STAVEK, TOČKA (C)			ČLEN 13(3), DRUGI PODODSTAVEK, TOČKA (C)	ČLEN 17(4), PRVI PODODSTAVEK, TOČKA (C)		ČLEN 34(8)
ČLEN 19(3), TRETJI PODODSTAVEK			ČLEN 10	ČLEN 11(3), TRETJI PODOD-STAVEK			ČLEN 13(3), TRETJI PODODSTAVEK	ČLEN 17(4), DRUGI PODODSTAVEK		ČLEN 35(2)(B)
ČLEN 20(1)							ČLEN 37(1)	ČLEN 42(1)		ČLEN 137
ČLEN 20(2), PRVI PODODSTAVEK				ČLEN 13(2), PRVI PODOD-STAVEK			ČLEN 37(2), PRVI PODODSTAVEK	ČLEN 42(2), PRVI PODODSTAVEK		—
ČLEN 20(2), DRUGI PODODSTAVEK				ČLEN 13(2), DRUGI PODOD-STAVEK			ČLEN 37(2), DRUGI PODODSTAVEK	ČLEN 42(2), DRUGI PODODSTAVEK		ČLEN 138(5)
ČLEN 20(3), PRVI PODODSTAVEK				ČLEN 13(3), PRVI PODOD-STAVEK			ČLEN 37(3), PRVI PODODSTAVEK	ČLEN 42(3), PRVI PODODSTAVEK		—
ČLEN 20(3), DRUGI PODODSTAVEK				ČLEN 13(3), DRUGI PODOD-STAVEK			ČLEN 37(3), DRUGI PODODSTAVEK	ČLEN 42(3), DRUGI PODODSTAVEK		ČLEN 139(3)
ČLEN 20(4)				ČLEN 13(4)						—
ČLEN 20(5)				ČLEN 13(2), DRUGI IN PETI PODOD-STAVEK			ČLEN 37(2), DRUGI IN PETI PODODSTAVEK	ČLEN 42(2), DRUGI IN ČETRTI PODODSTAVEK		ČLEN 138(5)
ČLEN 20A(1), PRVI PODODSTAVEK, PRVI STAVEK							ČLEN 38(1), PRVI STAVEK	ČLEN 43(1)		ČLENA 138(2), 139(2)
ČLEN 20A(1), PRVI PODODSTAVEK, DRUGI STAVEK, TOČKE (A)–(E)							ČLEN 38(1), DRUGI STAVEK, TOČKE (A)–(E)	ČLEN 43(2), TOČKE (A)–(E)		ČLEN 142(1)
ČLEN 20A(2)							ČLEN 38(2)			ČLEN 141

DIREKTIVA 73/239/EGS	DIREKTIVA 78/473/EGS	DIREKTIVA 87/344/EGS	DIREKTIVA 88/357/EGS	DIREKTIVA 92/49/EGS	DIREKTIVA 98/78/ES	DIREKTIVA 2001/17/ES	DIREKTIVA 2002/83/ES	DIREKTIVA 2005/68/ES	DIREKTIVA 2007/44/ES	TA DIREKTIVA
ČLEN 20A(3)							ČLEN 38(3)	ČLEN 43(4)		ČLEN 140(2)
ČLEN 20A(4)							ČLEN 38(4)	ČLEN 43(5)		—
ČLEN 20A(5)							ČLEN 38(5)	ČLEN 43(6)		ČLEN 142(2)
ČLEN 21			ČLEN 11(1)							—
ČLEN 22(1), PRVI PODODSTAVEK, TOČKE (A), (B) IN (D)				ČLEN 14			ČLEN 39(1), PRVI PODODSTAVEK, TOČKE (A), (B) IN (D)	ČLEN 44(1), PRVI PODODSTAVEK, TOČKE (A), (B) IN (D)		ČLEN 144(1)(A), (B) IN (C)
ČLEN 22(1), DRUGI PODODSTAVEK, PRVI STAVEK							ČLEN 39(1), DRUGI PODODSTAVEK, PRVI STAVEK	ČLEN 44(1), DRUGI PODODSTAVEK		ČLEN 144(2), PRVI PODODSTAVEK
ČLEN 22(1), DRUGI PODODSTAVEK, DRUGI STAVEK							ČLEN 39(1), DRUGI PODODSTAVEK, PRVI STAVEK			ČLEN 144(2), DRUGI PODODSTAVEK
ČLEN 22(2)							ČLEN 39(2)	ČLEN 44(2)		ČLEN 144(3)
ČLEN 23(1)							ČLEN 51(1)			ČLEN 162(1)
ČLEN 23(2)(A)–(G)							ČLEN 51(2)			ČLEN 162(2)(A)–(F) IN (H)
ČLEN 23(2)(H)										ČLEN 162(2)(G)
ČLEN 24, PRVI PODODSTAVEK, PRVI STAVEK							ČLEN 54, PRVI PODODSTAVEK, PRVI STAVEK			ČLEN 165, PRVI STAVEK
ČLEN 24, PRVIPO-DODSTAVEK, DRUGI STAVEK – TRETJI PODODSTAVEK							ČLEN 54, PRVI PODODSTAVEK, DRUGI STAVEK – TRETJI PODODSTAVEK			—
ČLEN 25							ČLEN 55			ČLEN 166

DIREKTIVA 73/239/EGS	DIREKTIVA 78/473/EGS	DIREKTIVA 87/344/EGS	DIREKTIVA 88/357/EGS	DIREKTIVA 92/49/EGS	DIREKTIVA 98/78/ES	DIREKTIVA 2001/17/ES	DIREKTIVA 2002/83/ES	DIREKTIVA 2005/68/ES	DIREKTIVA 2007/44/ES	TA DIREKTIVA
ČLEN 26							ČLEN 56			ČLEN 167
ČLEN 27, PRVI PODODSTAVEK							ČLEN 52(2), PRVI PODODSTAVEK			ČLEN 168, PRVI PODODSTAVEK
ČLEN 27, DRUGI PODODSTAVEK							ČLEN 52(2), DRUGI PODODSTAVEK			ČLEN 168, DRUGI PODODSTAVEK
ČLEN 28							ČLEN 52(3)			ČLEN 170
ČLEN 28A				ČLEN 53			ČLEN 53			ČLEN 164
ČLEN 29							ČLEN 57			ČLEN 171
ČLEN 29A(1)							ČLEN 58			ČLEN 176, PRVI DO TRETJI PODODSTAVEK
ČLEN 29B(1) IN (2)							ČLEN 59(1) IN (2)	ČLEN 52(1) IN (2)		ČLEN 177(1) IN (2)
ČLEN 29B(3)–(6)							ČLEN 59(3)–(6)	ČLEN 52(3) IN (4)		—
ČLEN 30(1) IN (2)(A)										—
ČLEN 30(2)(B)										ČLEN 305(1)
ČLEN 30(3) IN (4)										ČLEN 305(2)
ČLEN 30(5)										ČLEN 305(4)
ČLEN 31										—
ČLEN 32										—
ČLEN 33			ČLEN 28				ČLEN 62	ČLEN 54(2)		ČLEN 298(2) IN (3)

DIREKTIVA 73/239/EGS	DIREKTIVA 78/473/EGS	DIREKTIVA 87/344/EGS	DIREKTIVA 88/357/EGS	DIREKTIVA 92/49/EGS	DIREKTIVA 98/78/ES	DIREKTIVA 2001/17/ES	DIREKTIVA 2002/83/ES	DIREKTIVA 2005/68/ES	DIREKTIVA 2007/44/ES	TA DIREKTIVA
ČLEN 34	ČLEN 9		ČLEN 29		ČLEN 11(5)		ČLEN 6(5), ČETRTI PODODSTAVEK		ČLEN 6	—
ČLEN 35	ČLEN 10	ČLEN 10	ČLEN 32	ČLEN 57(1)	ČLEN 11(1)–(3)	ČLEN 31(1) IN (2)	ČLEN 69(1) DO (4)	ČLEN 64(1)	ČLEN 7(1)	ČLEN 309(1)
ČLEN 36	ČLEN 11	ČLEN 11	ČLEN 33	ČLEN 57(2)	ČLEN 11(4)	ČLEN 31(3)	ČLEN 70	ČLEN 64(2)	ČLEN 7(2)	ČLEN 309(2)
ČLEN 37			ČLEN 34							—
ČLEN 38	ČLEN 12	ČLEN 12	ČLEN 35	ČLEN 58	ČLEN 13	ČLEN 33	ČLEN 74	ČLEN 66	ČLEN 9	ČLEN 312
PRILOGA, TOČKA A										ČLEN 15(2), DRUGI PODODSTAVEK, IN PRILOGA I, DEL A
PRILOGA, TOČKI A, B										PRILOGA I, DEL A IN B
PRILOGA, TOČKA C										ČLEN 16
PRILOGA, TOČKA D										—
	ČLEN 1(1), PRVI PODOD-STAVEK									ČLEN 190(1)
	ČLEN 1(1), DRUGI PODOD-STAVEK									ČLEN 190(2)
	ČLEN 1(2)									—
	ČLEN 2(1)									ČLEN 190(1)
	ČLEN 2(2)									ČLEN 190(3)
	ČLEN 3									ČLEN 191
	ČLEN 4(1)									ČLEN 192, PODOD-STAVKA 1 IN 2
	ČLEN 4(2)									—
	ČLEN 5									ČLEN 193

DIREKTIVA 73/239/EGS	DIREKTIVA 78/473/EGS	DIREKTIVA 87/344/EGS	DIREKTIVA 88/357/EGS	DIREKTIVA 92/49/EGS	DIREKTIVA 98/78/ES	DIREKTIVA 2001/17/ES	DIREKTIVA 2002/83/ES	DIREKTIVA 2005/68/ES	DIREKTIVA 2007/44/ES	TA DIREKTIVA
	ČLEN 6									ČLEN 195
	ČLEN 7									ČLEN 194
	ČLEN 8									ČLEN 196
		ČLEN 1								—
		ČLEN 2								ČLEN 198
		ČLEN 3(1)								ČLEN 199
		ČLEN 3(2), PRVI PODOD-STAVEK, PRVI STAVEK								ČLEN 200(1), PRVI PODODSTAVEK
		ČLEN 3(2) (A)–(C)								ČLEN 200(2)–(4)
		ČLEN 3(3)								ČLEN 200(1), DRUGI PODODSTAVEK
		ČLEN 4								ČLEN 201
		ČLEN 5								ČLEN 202
		ČLEN 6								ČLEN 203
		ČLEN 7								ČLEN 204
		ČLEN 8								ČLEN 205
		ČLEN 9								ČLEN 16(2)
			ČLEN 1							—
			ČLEN 2(A) IN (B), (E)							—
			ČLEN 2(C)				ČLEN 1(1)(C)	ČLEN 2(1)(E)		—
			ČLEN 2(D)							ČLEN 13(13)

DIREKTIVA 73/239/EGS	DIREKTIVA 78/473/EGS	DIREKTIVA 87/344/EGS	DIREKTIVA 88/357/EGS	DIREKTIVA 92/49/EGS	DIREKTIVA 98/78/ES	DIREKTIVA 2001/17/ES	DIREKTIVA 2002/83/ES	DIREKTIVA 2005/68/ES	DIREKTIVA 2007/44/ES	TA DIREKTIVA
			ČLEN 2(F)	ČLEN 1(E)			ČLEN 1(1)(H)			—
			ČLEN 3				ČLEN 1(B), DRUGI STAVEK			ČLEN 145(1), DRUGI PODODSTAVEK
			ČLEN 4							ČLEN 187
			ČLEN 6							—
			ČLEN 7(1)(A) DO (E)							—
			ČLEN 7(1)(F)	ČLEN 27						—
			ČLEN 7(1)(G)–7(3)							—
			ČLEN 8(1) IN (2)							ČLEN 179(1) IN (2)
			ČLEN 8(3)							—
			ČLEN 8(4)(A) IN (C)	ČLEN 30(1)						—
			ČLEN 8(4)(D)							ČLEN 179(3)
			ČLEN 8(5)							ČLEN 179(4)
			ČLEN 12							—
			ČLEN 12A(1)–(3)							ČLEN 150

DIREKTIVA 73/239/EGS	DIREKTIVA 78/473/EGS	DIREKTIVA 87/344/EGS	DIREKTIVA 88/357/EGS	DIREKTIVA 92/49/EGS	DIREKTIVA 98/78/ES	DIREKTIVA 2001/17/ES	DIREKTIVA 2002/83/ES	DIREKTIVA 2005/68/ES	DIREKTIVA 2007/44/ES	TA DIREKTIVA
			ČLEN 12A(4), PRVI PODODSTAVEK							ČLEN 151
			ČLEN 12A(4), DRUGI DO ŠESTI PODODSTAVEK							ČLEN 152
			ČLEN 14	ČLEN 34			ČLEN 41			ČLEN 147
			ČLEN 16(1), PODODSTAVKA 1 IN 2	ČLEN 35			ČLEN 42			ČLEN 148
			ČLEN 16(1), TRETJI PODODSTAVEK	ČLEN 35						ČLEN 148(2)
			ČLEN 17	ČLEN 36			ČLEN 43			ČLEN 149
			ČLEN 26							—
			ČLEN 27							—
			ČLEN 31							ČLEN 299
			ČLEN 31				ČLEN 68(2)			ČLEN 300
			PRILOGA I	ČLEN 23			PRILOGA II			—
			PRILOGA 2A							—
			PRILOGA 2B							—
			ČLENI 5, 9, 10, 11							—
				ČLEN 1(A)	ČLEN 1(A)	ČLEN 2(A)	ČLEN 1(1)(A)			ČLEN 13(1)
				ČLEN 1(B)			ČLEN 1(1)(B)	ČLEN 2(1)(D)		ČLEN 13(11)
				ČLEN 1(C)		ČLEN 2(E)	ČLEN 1(1)(E)	ČLEN 2(1)(F)		ČLEN 13(8)(A)

DIREKTIVA 73/239/EGS	DIREKTIVA 78/473/EGS	DIREKTIVA 87/344/EGS	DIREKTIVA 88/357/EGS	DIREKTIVA 92/49/EGS	DIREKTIVA 98/78/ES	DIREKTIVA 2001/17/ES	DIREKTIVA 2002/83/ES	DIREKTIVA 2005/68/ES	DIREKTIVA 2007/44/ES	TA DIREKTIVA
				ČLEN 1(D)			ČLEN 1(1)(F)	ČLEN 2(1)(G)		—
				ČLEN 1(F)			ČLEN 1(1)(I)	ČLEN 2(1)(I)		ČLEN 13(18)
				ČLEN 1(G)			ČLEN 1(1)(J)	ČLEN 2(1)(J)		ČLENI 13(21), 24(2) IN 63
				ČLEN 1(H)	ČLEN 1(D)		ČLEN 1(1)(K)	ČLEN 2(1)(K)		ČLEN 13(15)
				ČLEN 1(I)	ČLEN 1(E)		ČLEN 1(1)(1)	ČLEN 2(1)(1)		ČLEN 13(16)
				ČLEN 1(J)			ČLEN 1(1)(M)			ČLEN 13(22)
				ČLEN 1(K)	ČLEN 1(K)	ČLEN 2(H)	ČLEN 1(1)(N)	ČLEN 2(1)(M)		ČLEN 13(10)
				ČLEN 1(1)			ČLEN 1(1)(R)	ČLEN 2(1)(N)		ČLEN 13(17)
				ČLEN 1(1)(A)	ČLEN 1(F)		ČLEN 1(1)(R)(I)	ČLEN 2(1)(N)(I)		ČLEN 13(20)
				ČLEN 1(1)(B)			ČLEN 1(1)(R)(II)	ČLEN 2(1)(N)(II)		ČLEN 13(18)
				ČLEN 3						ČLEN 188
				ČLEN 8				ČLEN 12		ČLEN 24(1)
				ČLEN 12(2)			ČLEN 14(1)	ČLEN 18		ČLEN 39(1)
				ČLEN 12 (3)–(6)			ČLEN 14(2)–(5)			ČLEN 39(2)-(6)

DIREKTIVA 73/239/EGS	DIREKTIVA 78/473/EGS	DIREKTIVA 87/344/EGS	DIREKTIVA 88/357/EGS	DIREKTIVA 92/49/EGS	DIREKTIVA 98/78/ES	DIREKTIVA 2001/17/ES	DIREKTIVA 2002/83/ES	DIREKTIVA 2005/68/ES	DIREKTIVA 2007/44/ES	TA DIREKTIVA
				ČLEN 15(1) IN (2)			ČLEN 15(1) IN (2)	ČLEN 19(1)		ČLEN 57
				ČLEN 15(3)			ČLEN 15(3)	ČLEN 22		ČLEN 61
				ČLEN 15(4)			ČLEN 15(4)	ČLEN 23		ČLEN 62
				ČLEN 15A			ČLEN 15A	ČLEN 19(2)–(8)		ČLEN 58(1)–(7)
				ČLEN 15B			ČLEN 15B	ČLEN 19A		ČLEN 59
				ČLEN 15C			ČLEN 15C	ČLEN 20		ČLEN 60
				ČLEN 16(1)			ČLEN 16(1)	ČLEN 24		ČLEN 64
				ČLEN 16(2)			ČLEN 16(2)	ČLEN 25		ČLEN 65
				ČLEN 16(3)			ČLEN 16(3)	ČLEN 26		ČLEN 66
				ČLEN 16(4)			ČLEN 16(4)	ČLEN 27		ČLEN 67
				ČLEN 16(5)			ČLEN 16(5)	ČLEN 28(1)		ČLEN 68(1)
				ČLEN 16(5B), PRVI DO ČETRTI PODOD-STAVEK			ČLEN 16(7), PRVI DO ČETRTI PODODSTAVEK	ČLEN 28(3), PRVI DO ČETRTI PODODSTAVEK		ČLEN 68(3)
				ČLEN 16(5B), PETI PODOD-STAVEK			ČLEN 16(7), PETI PODODSTAVEK	ČLEN 28(3), PETI PODODSTAVEK		ČLEN 68(4)
				ČLEN 16(7)						ČLEN 66
				ČLEN 16(5C)			ČLEN 16(8)	ČLEN 29		ČLEN 70
				ČLEN 16(5A)			ČLEN 16(6)	ČLEN 28(2)		ČLEN 68(2)
				ČLEN 16A (1)(A)			ČLEN 17(1)(A)	ČLEN 31(1), PRVI PODODSTAVEK		ČLEN 72(1)(A)–(C)

DIREKTIVA 73/239/EGS	DIREKTIVA 78/473/EGS	DIREKTIVA 87/344/EGS	DIREKTIVA 88/357/EGS	DIREKTIVA 92/49/EGS	DIREKTIVA 98/78/ES	DIREKTIVA 2001/17/ES	DIREKTIVA 2002/83/ES	DIREKTIVA 2005/68/ES	DIREKTIVA 2007/44/ES	TA DIREKTIVA
				ČLEN 16A (1)(B)			ČLEN 17(1)(B)	ČLEN 31(1), DRUGI PODODSTAVEK		ČLEN 72(1), DRUGI PODODSTAVEK
				ČLEN 16A(2)			ČLEN 17(2)	ČLEN 31(2)		ČLEN 72(2)
				ČLEN 20			ČLEN 22			—
				ČLEN 21			ČLEN 23	ČLEN 34(1)-(3)		—
				ČLEN 22			ČLEN 24	ČLEN 34(4)		—
				ČLEN 25						—
				ČLEN 28			ČLEN 33			ČLEN 180
				ČLEN 29						ČLEN 181(1) IN (3)
				ČLEN 30(2)						ČLEN 181(2)
				ČLEN 31						ČLEN 183
				ČLEN 38			ČLEN 44			ČLEN 153
				ČLEN 39(2) IN (3)			ČLEN 45			ČLEN 154
				ČLEN 40(2)			ČLEN 46(1)			ČLEN 155(8)
				ČLEN 40(3)			ČLEN 46(2)			ČLEN 155(1)
				ČLEN 40(4), (6)–(8) IN (10)			ČLEN 46(3), (5)–(7) IN (9)			ČLEN 155(2), (4)-(6) IN (9)
				ČLEN 40(5)			ČLEN 46(4)			ČLEN 155(3)
				ČLEN 40(9)			ČLEN 46(8)			ČLEN 155(7)
				ČLEN 41			ČLEN 47			ČLEN 156
				ČLEN 42(2)			ČLEN 48			ČLEN 160
				ČLEN 43(2) IN (3)						ČLEN 184

DIREKTIVA 73/239/EGS	DIREKTIVA 78/473/EGS	DIREKTIVA 87/344/EGS	DIREKTIVA 88/357/EGS	DIREKTIVA 92/49/EGS	DIREKTIVA 98/78/ES	DIREKTIVA 2001/17/ES	DIREKTIVA 2002/83/ES	DIREKTIVA 2005/68/ES	DIREKTIVA 2007/44/ES	TA DIREKTIVA
				ČLEN 44(2)			ČLEN 49			ČLEN 159 IN PRILOGA V
				ČLEN 45(2)						ČLEN 189
				ČLEN 46(2), PRVI DO TRETJI PODOD-STAVEK			ČLEN 50(1), PRVI IN TRETJI PODODSTAVEK, IN (2)			ČLEN 157
				ČLENI 47-50						—
				ČLEN 51			ČLEN 64	ČLEN 56		—
				ČLEN 51, ZADNJA ALINEA					ČLEN 1(4)	ČLEN 58(8)
				ČLEN 52						—
				ČLEN 54						ČLEN 206
				ČLEN 55						ČLEN 207
				ČLENA 24 IN 26						—
				ČLENI 12(1), 19, 33, 37, 39(1), 40(1), 42(1), 43(1), 44(1), 45(1), 46(1)						—
					ČLEN 1(B)					ČLEN 13(3)

DIREKTIVA 73/239/EGS	DIREKTIVA 78/473/EGS	DIREKTIVA 87/344/EGS	DIREKTIVA 88/357/EGS	DIREKTIVA 92/49/EGS	DIREKTIVA 98/78/ES	DIREKTIVA 2001/17/ES	DIREKTIVA 2002/83/ES	DIREKTIVA 2005/68/ES	DIREKTIVA 2007/44/ES	TA DIREKTIVA
					ČLEN 1(C)		ČLEN 1(1)(S)	ČLEN 2(1)(C)		ČLEN 13(4)
					ČLEN 1(G)					ČLEN 212(1)(A)
					ČLEN 1(H)					ČLEN 212(1)(B)
					ČLEN 1(I)			ČLEN 59(2)(A)(I)		ČLEN 210(1)(F)
					ČLEN 1(J)			ČLEN 59(2)(A)(J)		ČLEN 210(1)(G)
					ČLEN 1(1)			ČLEN 59(2)(B)		ČLEN 13(6)
					ČLEN 2			ČLEN 59(3)		ČLEN 214(1)
					ČLEN 3			ČLEN 59(3)		ČLEN 214(1) IN (2), PRVI IN DRUGI PODODSTAVEK
					ČLEN 4			ČLEN 59(3)		ČLEN 247(1)
					ČLEN 5(1)			ČLEN 59(4)		ČLEN 246
					ČLEN 5(2)					ČLEN 254(1)
					ČLEN 6			ČLEN 59(5)		ČLENA 254(2), 255(1) IN (2)
					ČLEN 7			ČLEN 59(5)		ČLENI 249(1), 252, 253

DIREKTIVA 73/239/EGS	DIREKTIVA 78/473/EGS	DIREKTIVA 87/344/EGS	DIREKTIVA 88/357/EGS	DIREKTIVA 92/49/EGS	DIREKTIVA 98/78/ES	DIREKTIVA 2001/17/ES	DIREKTIVA 2002/83/ES	DIREKTIVA 2005/68/ES	DIREKTIVA 2007/44/ES	TA DIREKTIVA
					ČLEN 8			ČLEN 59(5)		ČLENI 245, 246, 258(1)
					ČLEN 9			ČLEN 59(6)		ČLENI 218, 219, 258(1)
					ČLEN 10			ČLEN 59(7)		ČLENI 218, 219, 258(1), 263–263
					ČLEN 10A			ČLEN 59(8)		ČLEN 264
					ČLEN 10B					ČLEN 257
					ČLEN 12	ČLEN 32	ČLEN 73	ČLEN 65	ČLEN 8(1)	ČLEN 311
					PRILOGA I			ČLEN 59(9) IN PRILOGA II		ČLENI 213–215, 218–246
					PRILOGA II			ČLEN 59(9) IN PRILOGA II		ČLENI 215–217, 220-243
						ČLEN 1(2)				ČLEN 267
						ČLEN 2(B)				ČLEN 268(1)(B)
						ČLEN 2(C)				ČLEN 268(1)(C)
						ČLEN 2(D)				ČLEN 268(1)(D)
						ČLEN 2(F)		ČLEN 2(1)(H)		ČLEN 13(9)
						ČLEN 2(G)				ČLEN 268(1)(A)

DIREKTIVA 73/239/EGS	DIREKTIVA 78/473/EGS	DIREKTIVA 87/344/EGS	DIREKTIVA 88/357/EGS	DIREKTIVA 92/49/EGS	DIREKTIVA 98/78/ES	DIREKTIVA 2001/17/ES	DIREKTIVA 2002/83/ES	DIREKTIVA 2005/68/ES	DIREKTIVA 2007/44/ES	TA DIREKTIVA
						ČLEN 2(I)				ČLEN 268(1)(E)
						ČLEN 2(J)				ČLEN 268(1)(F)
						ČLEN 2(K)				ČLEN 268(1)(G)
						ČLEN 3				—
						ČLEN 4				ČLEN 269
						ČLEN 5				ČLEN 270
						ČLEN 6				ČLEN 271
						ČLEN 7				ČLEN 272
						ČLEN 8				ČLEN 273
						ČLEN 9				ČLEN 274
						ČLEN 10				ČLEN 275
						ČLEN 11				ČLEN 277
						ČLEN 12				ČLEN 278
						ČLEN 13				ČLEN 279
						ČLEN 14				ČLEN 280
						ČLEN 15				ČLEN 281
						ČLEN 16				ČLEN 282
						ČLEN 17				ČLEN 283
						ČLEN 18				ČLEN 284
						ČLEN 19				ČLEN 285
						ČLEN 20				ČLEN 286
						ČLEN 21				ČLEN 287
						ČLEN 22				ČLEN 288
						ČLEN 23				ČLEN 289
						ČLEN 24				ČLEN 290
						ČLEN 25				ČLEN 291
						ČLEN 26				ČLEN 292

DIREKTIVA 73/239/EGS	DIREKTIVA 78/473/EGS	DIREKTIVA 87/344/EGS	DIREKTIVA 88/357/EGS	DIREKTIVA 92/49/EGS	DIREKTIVA 98/78/ES	DIREKTIVA 2001/17/ES	DIREKTIVA 2002/83/ES	DIREKTIVA 2005/68/ES	DIREKTIVA 2007/44/ES	TA DIREKTIVA
						ČLEN 27				ČLEN 293
						ČLEN 28				ČLEN 294
						ČLEN 29				ČLEN 295
						ČLEN 30(1)				ČLEN 268(2)
						ČLEN 30(2)				ČLEN 296
						PRILOGA				ČLEN 276
							ČLEN 1(1)(D)			—
							ČLEN 1(1)(G)			ČLEN 13(14)
							ČLEN 1(1)(Q)			—
							ČLEN 1(2)	ČLEN 2(3)		—
							ČLEN 2(1)			ČLEN 2(3)
							ČLEN 3(2), (3) IN (8)			ČLEN 9
							ČLEN 3(5) IN (7)			ČLEN 10
							ČLEN 3(6)			—
							ČLEN 5(2), DRUGI IN TRETJI PODODSTAVEK			ČLEN 15(2), TRETJI PODOD-STAVEK 3, IN (3), DRUGI PODODSTAVEK
							ČLEN 6(5), PRVI IN DRUGI PODODSTAVEK			ČLEN 21(1),

DIREKTIVA 73/239/EGS	DIREKTIVA 78/473/EGS	DIREKTIVA 87/344/EGS	DIREKTIVA 88/357/EGS	DIREKTIVA 92/49/EGS	DIREKTIVA 98/78/ES	DIREKTIVA 2001/17/ES	DIREKTIVA 2002/83/ES	DIREKTIVA 2005/68/ES	DIREKTIVA 2007/44/ES	TA DIREKTIVA
							ČLEN 7(E)			ČLEN 23(2)(F)
							ČLEN 8	ČLEN 12		ČLEN 24(1)
							ČLEN 12			ČLEN 208
							ČLEN 16(9)	ČLEN 30		ČLEN 69
							ČLEN 18(1) DO (6)			ČLEN 73
							ČLEN 18(7)			—
							ČLEN 19(1), PRVI PODODSTAVEK, PRVA ALINEA			ČLEN 74(1)
							ČLEN 19(1), DRUGI PODODSTAVEK, DRUGA ALINEA			ČLEN 74(3), DRUGI PODODSTAVEK
							ČLEN 19(1), DRUGI PODODSTAVEK, (2) IN (3)			ČLEN 74(4)–(7)
							ČLEN 21			ČLEN 209
							ČLEN 25			—
							ČLEN 26			—
							ČLEN 32			—
							ČLEN 34			ČLEN 182
							ČLEN 35			ČLEN 186
							ČLEN 36(1)			ČLEN 185(1)
							ČLEN 36(2)			ČLEN 185(4), PRVISTAVEK
							PRILOGA III(A)			ČLEN 185(6)

DIREKTIVA 73/239/EGS	DIREKTIVA 78/473/EGS	DIREKTIVA 87/344/EGS	DIREKTIVA 88/357/EGS	DIREKTIVA 92/49/EGS	DIREKTIVA 98/78/ES	DIREKTIVA 2001/17/ES	DIREKTIVA 2002/83/ES	DIREKTIVA 2005/68/ES	DIREKTIVA 2007/44/ES	TA DIREKTIVA
							ČLEN 36(3)			ČLEN 185(7)
							ČLEN 41			ČLEN 147
							ČLEN 42(1)–(3)			ČLEN 148(1), (3) IN (4)
							ČLEN 43			ČLEN 147
							ČLEN 45			—
							ČLEN 48			ČLEN 160
							ČLEN 49			ČLEN 159
							ČLEN 51(2)(A) DO (G)			ČLEN 162(2)(A) DO (E), (G) IN (H)
							ČLEN 51(3) IN (4)			ČLEN 163
							ČLEN 52(1)			ČLEN 169
							ČLEN 55(1) IN (2)			ČLEN 166(1) IN (2)
							ČLEN 56			ČLEN 167
							ČLEN 59(1) IN (2)	ČLEN 52(1) IN (2)		ČLEN 177(1) IN (2)
							ČLEN 59(3) IN (6)	ČLEN 52(3) IN (4)		—
							ČLEN 60(1)			ČLEN 305(2), DRUGI IN TRETJI PODODSTAVEK
							ČLEN 60(2)			ČLEN 305(3)
			ČLEN 31				ČLEN 61			ČLEN 43
							ČLEN 65	ČLEN 55		ČLEN 301(1) IN 3(4)

DIREKTIVA 73/239/EGS	DIREKTIVA 78/473/EGS	DIREKTIVA 87/344/EGS	DIREKTIVA 88/357/EGS	DIREKTIVA 92/49/EGS	DIREKTIVA 98/78/ES	DIREKTIVA 2001/17/ES	DIREKTIVA 2002/83/ES	DIREKTIVA 2005/68/ES	DIREKTIVA 2007/44/ES	TA DIREKTIVA
							ČLEN 66			ČLEN 308
							ČLEN 67	ČLEN 53		ČLEN 297
							ČLEN 68(1)			—
							ČLEN 71			—
							ČLEN 72			ČLEN 310
							PRILOGA I			PRILOGA II
							PRILOGA III			ČLEN 185(2)(A)-(C), (3) IN –(5), PRVI PODODSTAVEK
							PRILOGA IV			—
							PRILOGA V			PRILOGA VI
							PRILOGA VI			PRILOGA VII
								ČLEN 1(2)		ČLEN 11
								ČLEN 2(1)(A)		ČLEN 13(7)
								ČLEN 2(1)(B)		—
								ČLEN 2(1)(H)		ČLEN 13(9)
								ČLEN 2(1)(O)		ČLEN 13(25)
								ČLEN 2(1)(P)		ČLEN 13(26)
								ČLEN 2(1)(Q)		ČLEN 210(3)
								ČLEN 2(2)		—

DIREKTIVA 73/239/EGS	DIREKTIVA 78/473/EGS	DIREKTIVA 87/344/EGS	DIREKTIVA 88/357/EGS	DIREKTIVA 92/49/EGS	DIREKTIVA 98/78/ES	DIREKTIVA 2001/17/ES	DIREKTIVA 2002/83/ES	DIREKTIVA 2005/68/ES	DIREKTIVA 2007/44/ES	TA DIREKTIVA
								ČLEN 4(2)		ČLEN 15(5)
								ČLEN 5(1), PRVI PODODSTAVEK, IN (2)		ČLEN 17(1) IN (2), PRILOGA IIIC
								ČLEN 9(1)		ČLEN 21(4)
								ČLEN 11(1)(B)		ČLEN 23(1)(B)
								ČLEN 15(3)		ČLEN 32(2)
								ČLEN 21		—
								ČLEN 45		—
								ČLEN 46		ČLEN 211(1) IN (2)
								ČLEN 47		ČLEN 158
								ČLEN 48		ČLEN 161
								ČLEN 50		ČLEN 175
								ČLEN 51		ČLEN 176
								ČLEN 54(1)		ČLEN 298(1)
								ČLEN 61		ČLEN 308
								ČLEN 62		ČLEN 12
								ČLEN 63		ČLEN 307
								ČLENI 57, 58, 59 IN 60, PRILOGA II		—
									ČLENI 1(4), 2(4) IN 4(6)	ČLEN 58(8)
									ČLEN 8(2)	ČLEN 312